

فصلنامه علمی - پژوهشی

روان‌شناسی و دین

سال دهم، شماره دوم، پیاپی ۳۸، تابستان ۱۳۹۶

مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی

اعضای هیئت تحریریه

محمد رضا احمدی

استادیار روان‌شناسی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی

علی رضا اعراف

دانشیار علوم تربیتی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

غلامعلی افروز

استاد روان‌شناسی دانشگاه تهران

محمد کریم خداپناهی

استاد روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شهید بهشتی

محمد جواد زارعان

دانشیار علوم تربیتی جامعه المصطفی العالمیة

محمد ناصر سقای بیری

استادیار علوم تربیتی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی

عباسعلی شاملی

استادیار علوم تربیتی جامعه المصطفی العالمیة

سید محمد غروی

استادیار روان‌شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

علی فتحی آشتیانی

استاد روان‌شناسی بالینی دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله

نشانی: قم، بلوار امین، بلوار جمهوری اسلامی، مؤسسه آموزشی و پژوهشی

امام خمینی طبقه چهارم، اداره کل نشریات تخصصی

تحریریه ۳۲۱۱۳۴۷۹ مشترکان ۳۲۱۱۳۴۷۴ - دورنگار ۳۲۹۳۴۴۸۳ (۰۲۵)

صندوق پستی ۳۱۶۵-۱۸۶

پیامک: ۰۰۰۲۵۳۲۱۱۳۴۷۳

www.iki.ac.ir & www.nashriyat.ir

فروشگاه اینترنتی: http://eshop.iki.ac.ir

نمایه در:

sid.ir & isc.gov.ir & magiran.com & noormags.ir

فصلنامه «روان‌شناسی و دین» به استناد
ماده واحد مصوب ۱۳۸۷/۳/۲۱ شورای
عالی انقلاب فرهنگی و بر اساس نامه
شماره ۱۰۴/الف مورخ ۱۳۹۰/۳/۲۱ شورای
اعطای مجوزها و امتیازهای علمی وابسته
به شورای عالی حوزه‌های علمیه، از شماره ۹
حائز رتبه «علمی - پژوهشی» گردید.

مدیر مسئول

محمد ناصر سقای بیری

سردیر

محمد رضا احمدی

مدیر اجرایی

سجاد سلگ

ناظر چاپ

حمید خانی

سامانه ارسال و پیگیری مقالات

Nashriyat.ir/SendArticle

راهنمای تهیه و تنظیم مقالات

الف) شرایط عمومی

۱. مقالات ارسالی باید برخوردار از صبغه تحقیقی - تحلیلی، ساختار منطقی، انسجام محتوایی، و مستند و مستدل بوده و با قلمی روان و رسا به زبان فارسی نگارش یافته باشند.
۲. مقالات خود را در محیط WORD با پسوند Doc از طریق وبگاه نشریه به <http://nashriyat.ir/SendArticle> ارسال نمایید.
۳. حجم مقالات حدکثر در ۲۵ صفحه (۳۰۰ کلمه‌ای) تنظیم شود. از ارسال مقالات دنباله‌دار جدا خودداری شود.
۴. مشخصات کامل نویسنده شامل: نام و نام خانوادگی، مرتبه علمی / تحصیلات، نشانی کامل پستی، نشانی صندوق الکترونیکی، شماره تلفن تماس، شماره دورنگار، مؤسسه علمی وابسته، همراه مقاله ارسال شود.
۵. مقالات ارسالی نباید قبل از نشریات داخلی و یا خارجی و یا به عنوان بخشی از یک کتاب چاپ شده باشند. و نیز همزمان برای چاپ به سایر مجلات علمی ارسال نشده باشند.
۶. از ارسال مقالات ترجیح شده خودداری شود. نقد مقالات علمی و یا آثار و کتاب‌های منتشر شده، که حاوی موضوعات بدیع یا نکات علمی ویژه، که با مقتضیات و نیاز جامعه علمی تناسب داشته باشد، امکان چاپ دارند. البته، چاپ مقالات پژوهشی و تالیفی بر این‌گونه مقالات اولویت خواهد داشت.

ب) نحوه تنظیم مقالات

- مقالات ارسالی باید از ساختار علمی برخوردار باشند؛ یعنی دارای عنوان مشخصات نویسنده، چکیده، کلیدواژه‌ها، مقدمه، بدنه اصلی، نتیجه و فهرست منابع باشند.
۱. چکیده: چکیده فارسی مقاله (در صورت امکان به همراه چکیده انگلیسی) حدکثر ۱۵۰ کلمه تنظیم گردد و به اختصار شامل: بیان مسئله، هدف پژوهش، روش و چگونگی پژوهش و اجمالی از یافته‌های مهم پژوهش باشد. در چکیده از طرح فهرست مباحث یا مرور بر آنها، ذکر ادل، ارجاع به مأخذ و بیان شعاری خودداری گردد.
 ۲. کلیدواژه‌ها: شامل حدکثر ۷ واژه کلیدی مرتبط با محتوا که اینکه نقش نمایه موضوعی مقاله باشد.
 ۳. مقدمه: در مقدمه مقاله، مسئله تعریف، به پیشینه پژوهش اشاره، ضرورت و اهمیت پژوهش طرح، جنبه نوآوری بحث، سؤالات اصلی و فرعی، تصویر اجمالی ساختار کلی مقاله بر اساس سؤالات اصلی و فرعی مطرح و مفاهیم و اصطلاحات اساسی مقاله تعریف گردد.
 ۴. بدنه اصلی: در ساماندهی بدنه اصلی مقاله، یکی از شرایط زیر لازم است:
 - الف - ارائه کننده نظریه و یافته جدید علمی؛
 - ب - ارائه کننده تقریر و تبیین جدید از یک نظریه؛
 - ج - ارائه کننده استدلال جدید برای یک نظریه؛
 - د - ارائه نقد جامع علمی یک نظریه.

۵. نتیجه‌گیری: نتیجه بینگر یافته‌های تفصیلی تحقیق است که به صورت گزاره‌های خبری موجز بیان می‌گردد. از ذکر بیان مسئله، جمع‌بندی، مباحث مقدماتی، بیان ساختار مباحث، ادل، مستندات، ذکر مثال یا مطالب استطرادی در این قسمت خودداری شود.

۶. فهرست منابع: اطلاعات کتاب‌شناسنامه کامل منابع و مأخذ تحقیق (اعم از فارسی، عربی، و لاتین) در انتهای مقاله بر اساس شیوه زیر آورده می‌شود:

- نام خانوادگی و نام نویسنده، (سال نشر) نام کتاب، (ترجمه یا تحقیق)، نوبت چاپ، محل نشر، ناشر.
نام خانوادگی و نام نویسنده، (سال و ماه یا فصل نشر) عنوان مقاله، نام نشریه، شماره نشریه، صفحات ابتداء و انتها مقاله.
۷. آدرس‌دهی باید بین متنی باشد: (نام نویسنده، سال نشر، صفحه)
ج). یادآوری

۱. حق رد یا قبول و نیز ویرایش مقالات برای مجله محفوظ است.
۲. مجله حدکثر پس از چهار ماه از دریافت مقاله، نتیجه پذیرش یا عدم پذیرش را به نویسنده اطلاع خواهد داد.
۳. حق چاپ مقاله پس از پذیرش برای مجله محفوظ و امکان نقل مطالب در جای دیگر با ذکر نشانی نشریه بالامانع است.
۴. مطالب مقالات مین‌آراء نویسنده‌کان آنهاست و مسئولیت آن نیز بر عهده آنهاست.
۵. مقالات دریافتی، نرم‌افزارها، ... در صورت تأیید یا عدم تأیید بازگردانه نمی‌شود.

فهرست مطالب

بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های محاسبه نفس بر تعهد اخلاقی و ... / ۵
کھکریم سواری / رسول عبدالپور

تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی بر افسردگی، اضطراب و ... / ۱۷
کھرسول سلیمانی نجف‌آبادی / علیرضا چوبگین / مریم قادری نجف‌آبادی / محبوبه حدادی

ساخت آزمون اولیه آرامش روانی در پرتو ازدواج بر اساس منابع اسلامی / ۴۱
کھسلمان نعمتی / محمدرضا احمدی / رحیم نارویی نصرتی

بررسی خوشبینی و تبیین جایگاه آن در استحکام خانواده / ۶۱
کھمنیره شریفی / اعظم پرچم / مریم السادات فاتحی‌زاده

رابطه ساده و چندگانه باورهای مذهبی، سخت رویی روان‌شناختی و ... / ۸۵
کھصفورا سالمی / علیرضا رشیدی / عادله زهتاب نجفی / سیده‌افروز سیده‌موسی

بررسی مقایسه‌ای رابطه بین عوامل هوش معنوی با اضطراب و افسردگی در ... / ۹۷
طاهره سهرابیان / کھفضل‌الله میردیکوند

مقایسه اضطراب مرگ، احساس تنهایی و دلبستگی به خدا، در بین بیماران ... / ۱۰۹
عادل زاهد بابلان / شیدا برقی

بررسی رابطه هوش معنوی و عمل به باورهای دینی با تنظیم هیجان شناختی در زنان باردار / ۱۲۵
کھبنت‌الهی محمدی کنجانی / محمدعلی مظاہری / محمود حیدری / علیرضا مرادی

ملخص المقالات / ۱۴۳

۱۵۸ / Abstracts

بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های محاسبه نفس بر تعهد اخلاقی و خودکنترلی دانش آموزان دختر

K_Severi@pnu.ac.ir

کریم سواری / دانشیار گروه روان‌شناسی تربیتی دانشگاه پیام نور

رسول عبدی‌پور / کارشناس ارشد مشاوره خانواده دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

دریافت: ۱۳۹۳/۱۲/۲۶ - پذیرش: ۰۵/۲۸/۱۳۹۴

چکیده

این پژوهش، به منظور بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های محاسبه نفس بر تعهد اخلاقی و خودکنترلی دانش آموزان دختر دوره دوم متوسطه آموزش و پرورش ناحیه یک اهواز، در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۹۴ انجام گرفت. نمونه آماری، شامل ۴۰ نفر از دانش آموزان دختر (۲۰ نفر گروه آزمایش و ۲۰ نفر گروه گواه) بود که به صورت تصادفی ساده از بین جامعه آماری پژوهش انتخاب شدند. ابزار پژوهش، شامل پرسش‌نامه‌های تعهد اخلاقی و پرسش‌نامه خودکنترلی سواری بوده است. روش پژوهش، نیمه‌آزمایشی از نوع پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه کنترل بود. گروه آزمایش ۹ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای (هر هفته یک جلسه)، برنامه آموزشی مهارت‌های محاسبه نفس دریافت نمود. نتایج آزمون کوواریانس چندمتغیری و تک متغیری نشان داد که آموزش مهارت‌های محاسبه نفس، بر تعهد اخلاقی و خودکنترلی دانش آموزان مؤثر است. سطح معناداری در این پژوهش $\alpha=0.05$ می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: محاسبه نفس، تعهد اخلاقی، خودکنترلی.

مقدمه

محاسبه نفس، یکی از موضوعات جالب و از انواع روش‌های خودشناسی و خودتریتی است که همواره مورد توجه قرآن کریم و ائمه اطهار^۱ و نیز برخی پژوهشگران علوم اسلامی قرار دارد. در همین رابطه، دانش (۱۳۸۹) معتقد است: نخستین گام‌ها برای خودتریتی، خودشناسی است. محاسبه نفس، تلقین به نفس، تحمیل به نفس، مشارطه، مراقبه، توبه، تفکر، تزکیه، دعا، توسل، عبادت، توکل، تلاوت قرآن، معاد باوری و محبت پروردگار، از جمله روش‌های خودتریتی به شمار می‌روند.

در باب محاسبه نفس و اهمیت آن، خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید: «ترازوی عدل را در روز قیامت قرار می‌دهیم، به هیچ چیز و هیچ نفس ظلم نمی‌شود و همه اعمال ایشان را به حساب خواهیم آورد» (انبیاء: ۴۷). در این رابطه، پیامبر اکرم^۲ می‌فرمایند: «زمانی که فرد نفس خود را محاسبه نکند، از پرهیزگاران نیست» (حر عاملی، ۱۳۸۳، ج ۱۶، ص ۱۹۸). امام علی^۳ می‌فرمایند: «هر کس نفس خود را در برابر محاسبه نفس در راه اصلاح آن به رنج افکند، خوشبخت شود و هر که آن را با لذت‌هایش واگذارد، بدیخت گردد و از درگاه حق دور شود» (محمدی ری شهری، ۱۳۸۸، ج ۱، ص ۲۷۲). در خصوص فواید محاسبه نفس، امام رضا^۴ می‌فرماید: «آن کس که نفسش را محاسبه کند، سود برده و آن کس که از محاسبه نفس غافل بماند، زیان دیده است» (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۲، ص ۲۵۲). دقیقت در مضمون این حدیث، این نکته مهم را روشن می‌کند که محاسبه نفس، یک عمل بسیار ارزشمند است که می‌تواند در سعادت و خوشبختی اخروی فرد و به رشد خودکتری و تعهد اخلاقی انسان کمک می‌کند. به عبارت دیگر، افراد با محاسبه روزانه اعمال خود می‌توانند بر نفس خود تسلط پیدا کرده، و نسبت به امورات اخلاقی خود و جامعه بشری دارای تعهدات بیشتری باشند. در اهمیت محاسبه نفس، امام کاظم^۵ می‌فرمایند: «از ما نیست کسی که هر روز اعمال خود را محاسبه نکند، تا اگر نیکی کرده از خدا بخواهد بیشتر نیکی کند و خدا را بر آن سپاس گوید و اگر بدی کرده، از خدا آمرزش بخواهد و توبه نماید» (مفید، ۱۳۸۸، ج ۱، ص ۲۶). در تعریف محاسبه نفس، برخی نویسنده‌گان همچون نرافی^۶ (۱۳۷۹) معتقد است: محاسبه نفس یعنی اینکه انسان در هر شبانه روز وقتی را معین نماید که در آن وقت، به حساب نفس خود برسد و طاعات و نافرمانی خود را بررسی نماید. پس اگر نفسش را مقصراً یافت، آن را مورد سرزنش قرراً دهد و گرنم، پروردگارش را شکر و سپاس گوید. منظور از محاسبه نفس در این تحقیق، نمره‌ای است که دانش آموزان جامعه هدف، با توجه به مطالبی که در جلسات آموزشی دریافت می‌کنند، به دست می‌آورند.

یکی از عوامل مهم ایجاد تعهد اخلاقی، نیایش و عبادت و دقت در اعمال خویشتن و محاسبه نفس است، به گونه‌ای که عبادت طولانی، همراه با محاسبه نفس موجب افزایش خودکتری و کاهش مصرف مشروبات الکلی و خیانت زناشویی می‌شود (Fincham) و همکاران، ۲۰۱۰؛ Lambert (Lambert) و همکاران، ۲۰۱۰). در خصوص تأثیر محاسبه نفس بر خودکتری و تعهد اخلاقی، نتایج تحقیق دریساوی و فقهی (۱۳۹۲)، با عنوان «بررسی عوامل ضعف خودکتری از منظر قرآن کریم»، نشان داد در قرآن کریم بر خودکتری و عوامل مؤثر در تقویت آن تأکید شده و پیروی از هوای نفس، از عوامل مستقیم ضعف آن می‌باشد. بررسی آقابابایی و همکاران (۱۳۹۱)، نشان داد که دانشجویان دانشگاه اصفهان، از نظر مراحل خود ارزیابی اسلامی (مشارطه، محاسبه نفس، مراقبه و معاتبه) در وضعیت نسبتاً خوبی قرار دارند و رشته و مقطع تحصیلی، بر میزان خود ارزیابی اسلامی آنان مؤثر است. همچنین، نتایج مطالعات نوری (۱۳۸۹)، تحت عنوان «تأثیر محاسبه نفس در تربیت اخلاقی» نشان داد که محاسبه نفس از طریق احساس محاسبه شده، تأثیر دیدن ناظران، افزایش خودآگاهی، اهمیت‌شناسی زمان، خود ارزیابی و بازنگری اعمال، مقایسه اعمال با ملاک شرعی، احساس موقفيت و تصمیم بر تغییر، نقش سازنده‌ای در اعمال و رفتار فرد (نظارت و محاسبه نفس) داشته باشد.

بنا به شواهد پژوهشی، تحقیقات داخلی و خارجی بیانگر این است که خودکتری از انجام رفتارهای انحرافی، به عنوان عامل بازدارنده عمل می‌کند. در این خصوص، نتایج مطالعه نیاک (Nayak) (۲۰۱۴) نشان داد که آموزش اعمال مراقبه و همچنین محاسبه خود موجب خوش‌اخلاقی، خودکتری و صمیمیت اجتماعی گردید. نتایج بررسی‌های دیگر همچون راندیگ (Rounding) و همکاران (۲۰۱۲)، برمتر (Bremner) و همکاران (۲۰۱۱)، مکالاف و ویلوجی (McCullough & Willoughby) (۲۰۰۹)، شوچت (Schjoedt) و همکاران (۲۰۰۹) نشان دادند که نیایش و عبادت [از پیامدهای عبادت می‌تواند محاسبه نفس به همراه داشته باشد]، به افزایش تعاملات اجتماعی و خودکتری انسان‌ها کمک می‌کند. بررسی ابطحی و خیراندیش (۱۳۸۸)، نیز نشان داد که دین اسلام سرشار از آموزه‌هایی است که سازمان‌ها می‌توانند با کمک آن، زمینه خودکتری افراد را فراهم کنند؛ زیرا خودکتری مسئله‌ای درونی و زیربنایی است، نتایج آن در بلندمدت آشکار می‌شود. همچنین، هویدا و آقابابایی (۱۳۸۸) در رابطه با بررسی تطبیقی مدل چهار مرحله‌ای خود ارزیابی در اسلام (مشارطه، مراقبه، محاسبه نفس و معاتبه)، نشان دادند که خود ارزیابی، به عنوان بعدی از ابعاد محاسبه نفس، با ایجاد خود تنظیمی و خودکتری در ارتباط است.

با استناد به موارد فوق و با توجه به جایگاه محاسبه نفس در خودکترلی و تعهد اخلاقی در آیات قرآنی، روایات، منابع اسلامی و روان‌شناسی، در این پژوهش این سؤال مطرح می‌شود که آیا آموزش مهارت‌های محاسبه نفس، با تأکید بر منابع اسلامی، می‌تواند بر خودکترلی و تعهد اخلاقی دانش‌آموزان تأثیرگذار باشد، یا خیر؟

روش پژوهش

جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه آموزش و پرورش ناحیه یک اهواز می‌باشد که در سال تحصیلی ۹۴-۱۳۹۳ مورد بررسی قرار گرفتند. نمونه اولیه این تحقیق، مشتمل بر ۲۰۰ نفر دانش‌آموز از جامعه آماری مذکور می‌باشد که به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده، از بین مدارس مقطع متوسطه (دخترانه) این ناحیه یک مدرسه و از بین دانش‌آموزان آن مدرسه، به صورت تصادفی انتخاب شدند. سپس، در بین دانش‌آموزان یاد شده آزمون‌های خودکترلی (۱۳۹۲) و تعهد اخلاقی ساخته سواری (۱۳۹۱) به عنوان پیش‌آزمون اجرا شد. پس از تصحیح و نمره‌گذاری و تعیین نقطه ۶۰ درصدی، از بین دانش‌آموزانی که نمره کل آنها در دو آزمون خودکترلی و تعهد اخلاقی پایین‌تر از نقطه ۶۰ درصدی (۸۰ نفر) بوده، تعداد ۴۰ نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب شد. نمونه انتخاب شده به صورت تصادفی، در دو گروه ۲۰ نفره، به عنوان گروه آزمایش و گروه گواه جایگزین شدند. لازم به یادآوری است که در طرح‌های تحقیقاتی، حداقل نفرات برای هر گروه ۱۵ نفر در نظر گرفته می‌شود. براین اساس، در این مطالعه هر گروه از ۲۰ نفر (بیش از ۱۵ نفر) تشکیل شده است. طرح این پژوهش، نیمه‌آزمایشی از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون است. برای تحلیل داده‌ها، از تحلیل کواریانس چندمتغیری و تک متغیری یک راهه استفاده شد. در این پژوهش، برای اندازه‌گیری متغیر تعهد اخلاقی، از پرسش‌نامه سواری (۱۳۹۱) استفاده گردید. این پرسش‌نامه، دارای ۱۸ ماده و چهار عامل به نام تعهد به خانواده (۵ ماده) تعهد به مذهب (۴ ماده)، تعهد به گذشت (۴ ماده) و تعهد به مساوات (۵ ماده) می‌باشد. پرسش‌نامه یادشده، بر روی از دانشجویان دانشگاه پیام‌نور اهواز (۱۱۰ نفر دختر و ۶۵ نفر پسر)، اجرا شد. برای پایابی آن، از آلفای کرونباخ استفاده شد که برای کل پرسش‌نامه، 0.70 برای عامل اول 0.55 ، عامل دوم 0.70 ، عامل سوم 0.60 و برای عامل چهارم 0.60 به دست آمد. با توجه به اینکه آلفای کرونباخ کل آزمون 0.70 برآورد گردید، پایین بودن مقادیر خردۀ مقیاس‌های آن برای پرسش‌نامه یاد شده، اشکالی ایجاد نمی‌کند. روایی سازه پرسش‌نامه یاد شده، از طریق تحلیل عاملی تأییدی تعیین شد. روش نمره‌گذاری آن، به صورت مقیاس چهار درجه‌ای کاملاً موافق با نمره 4

موافقم با نمره ۳، کاملاً مخالفم با نمره ۲، و مخالفم با نمره ۱ صورت می‌گیرد. در این پژوهش، پایابی پرسشنامه، با استفاده از روش آلفای کرونباخ برابر ۰/۷ محسوبه شد. لازم به یادآوری است که پرسشنامه یاد شده، ابتدا روی ۵۰ نفر از دانشآموز اجرا گردید (مقدار آلفا ۰/۷۱) و ماده‌های آن برای دانشآموزان کاملاً مفهوم بود و این نتیجه حاکی از این است که از پرسشنامه یاد شده، می‌توان برای قشر دانشآموز استفاده کرد. برای سنجش خودکترلی آزمودنی‌ها، از پرسشنامه خودکترلی سواری (۱۳۹۲) استفاده گردید. این ابزار، از هیچ‌گاهه و سه عامل (عملگرایی با ۷ ماده، تلاشگرایی با ۷ ماده و مخاطره‌گرایی با ۴ ماده) تشکیل شده است که روی ۲۰۰ دانشجوی دانشگاه پیامنور اهواز اجرا شد. روش نمره‌گذاری آن، به صورت مقیاس چهار درجه‌ای لیکرت صورت می‌گیرد. نمره‌گذاری ۲ سؤال، به صورت معکوس و پایابی آن از طریق آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۸، برای عامل اول ۰/۷۱، برای عامل دوم ۰/۶۲ و برای عامل سوم ۰/۷۸ محسوبه، و روایی آن با کمک تحلیل عاملی تأییدی محاسبه و تعیین گردید. در این پژوهش، پایابی این پرسشنامه با استفاده از روش آلفای کرونباخ برابر ۰/۷۰ محسوبه شد. لازم به یادآوری است که پرسشنامه یاد شده، ابتدا روی ۳۰ نفر از دانشآموز اجرا گردید (مقدار آلفا ۰/۷۴). برای بالا بردن سطح تعهد اخلاقی و خودکترلی دانشآموزان، گروه آزمایشی ۹ جلسه آموزشی ۹۰ دقیقه‌ای پیرامون مهارت‌های محاسبه نفس تهیه شده است و در مقابل گروه کنترل، هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد. محتوا و موضوعات جلسات فوق الذکر به شرح ذیل در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. عنوان و محتوی جلسات

جلسات	محتوا
جلسه ۱	معارفه و آشنایی اعضا با هم و بیان اهداف و مطلعه کارگروه و طرح بحث محاسبه نفس
جلسه ۲	طرح بحث کاربردهای محاسبه نفس (آرامش خاطره، پیشگیری از کنگره، نظارت بر اعمال، خودکترلی و...) و دادن تکالیف خانگی
جلسه ۳	بررسی تکالیف جلسه قبل و تبادل نظر در آن زمینه، طرح بحث جهاد با نفس و سه مؤلفه مربوط به محاسبه نفس (وفای به عهد، باد امام زمان <small>ع</small> و صدقه دادن) و دادن تکالیف خانگی
جلسه ۴	بررسی تکالیف جلسه قبل و تبادل نظر در آن زمینه، طرح بحث نیت و بیان ضرورت و اهمیت آن و مؤلفه مربوط به محاسبه نفس (اسراف و پرخوری) و دادن تکالیف خانگی
جلسه ۵	بررسی تکالیف جلسه قبل و تبادل نظر در آن زمینه، طرح بحث گاهه و اثرات آن بر اعمال و سه مؤلفه مربوط به محاسبه نفس (دور غضایع کردن حق‌الناس و فکر حرام) و دادن تکالیف خانگی
جلسه ۶	بررسی تکالیف جلسه قبل و تبادل نظر در آن زمینه و طرح بحث غیت، پیامدها و اثرات آن بر اعمال و دادن تکالیف خانگی
جلسه ۷	بررسی تکالیف جلسه قبل و تبادل نظر در آن زمینه و طرح بحث تهمت و اثرات آن بر اعمال و دادن تکالیف خانگی
جلسه ۸	بررسی تکالیف جلسه قبل و تبادل نظر در آن زمینه و طرح بحث انتقاد از خود و راه‌کارهای تقویت آن بر اعمال و دادن تکالیف خانگی
جلسه ۹	مرور اجمالی بحث‌های طرح شده و بررسی نقاط ضعف و قوت جلسات آموزش و گرفتن پس آزمون

یافته‌های پژوهش

در اینجا، یافته‌های توصیفی شامل میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های دانش آموزان گروه‌های آزمایش و کنترل در متغیرهای تعهد اخلاقی و خودکنترلی بیان شده است. در جدول ۲، میانگین و انحراف استاندارد تعهد اخلاقی و خودکنترلی در دانش آموزان گروه آزمایش و کنترل نشان داده شده است.

جدول ۲. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای تعهد اخلاقی و خودکنترلی گروه آزمایش و کنترل

گروه کنترل				گروه آزمایش				متغیر	شاخص‌های آماری		
پس آزمون		پیش آزمون		پس آزمون		پیش آزمون					
Sd	X	Sd	X	Sd	X	Sd	X				
۰/۸۷	۴۹/۹	۵/۲۷	۵۱/۰۰	۸/۴۲	۵۱/۴۵	۷/۳۴	۴۸/۱	تعهد اخلاقی			
۳/۹۸	۳۶/۰۵	۴/۹۱	۳۵/۹	۷/۳۳	۴۰/۸۵	۶/۵۶	۳۵/۹	خودکنترلی			

همان‌گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، میانگین و انحراف استاندارد متغیر تعهد اخلاقی دانش آموزان گروه آزمایش در پیش آزمون، به ترتیب $sd=7/34$ و $X=48/1$ و در پس آزمون، به ترتیب $sd=8/42$ و $X=51/45$ می‌باشد. همچنین، میانگین و انحراف استاندارد متغیر تعهد اخلاقی دانش آموزان گروه آزمایش در گروه کنترل در پیش آزمون، به ترتیب $sd=5/27$ و $m=51/55$ و در پس آزمون، به ترتیب $sd=5/87$ و $X=49/9$ می‌باشد. همچنین، میانگین و انحراف استاندارد متغیر خودکنترلی دانش آموزان گروه آزمایش در پیش آزمون، به ترتیب $sd=6/56$ و $X=35/9$ و در پس آزمون، به ترتیب $sd=7/33$ و $X=40/85$ می‌باشد. میانگین و انحراف استاندارد متغیر خودکنترلی دانش آموزان گروه کنترل در پیش آزمون، به ترتیب $sd=4/91$ و $X=35/9$ و در پس آزمون، به ترتیب $sd=3/98$ و $X=36/55$ می‌باشد.

برای بررسی پیش‌فرضهای مانو، ابتدا همگنی شبیه پیش آزمون‌ها و پس آزمون‌ها محاسبه شد که جدول ۳ همگنی شبیه پیش آزمون‌های تعهد اخلاقی و خودکنترلی و پس آزمون آنها را نشان می‌دهد.

جدول ۳ نتایج آزمون بررسی پیش‌فرض همگنی شبیه‌های رگرسیون متغیرهای تحقیق دو گروه آزمایشی و کنترل

سطح معناداری	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	شاخص‌های آماری		متغیرهای وابسته	متابع
					تعهد اخلاقی	خودکنترلی		
۰/۰۸	۲/۶۱	۳۴/۸۶	۲	۶۹/۶۵			تعهد اخلاقی × خودکنترلی	گروه × تعهد اخلاقی و خودکنترلی
۰/۸۹	۰/۱۱	۳۰/۸	۲	۶/۱۷				

همان‌گونه که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، مقدار F تعامل برای کلیه متغیرهای تحقیق غیرمعنی‌دار می‌باشد. بنابراین، مفروضه همگنی رگرسیون تأیید می‌شود. برای بررسی همگنی واریانس‌های دو گروه، از نظر متغیرهای وابسته، نتایج آزمون لوبن نیز ارائه شده که در جدول ۴ آمده است.

جدول ۴. نتایج آزمون همگنی واریانس‌ها به وسیله آزمون لوین برای مقایسه پیش‌آزمون گروه‌ها

متغیر	شاخص‌های آماری	F	df1	df2	سطح معناداری
تعهد اخلاقی	۱/۸۶	۱	۳۸	۰/۱۸	
خودکنترلی	۲/۵۷	۱	۳۸	۰/۱۱	

نتایج یافته‌های جدول ۴ نشان می‌دهد که آزمون لوین برای تحلیل کوواریانس گروه‌های آزمایش و گواه، قبل از اعمال مداخله آزمایشی (در مرحله پیش‌آزمون) از نظر واریانس‌ها همگن بودند. نتایج آزمون کولوموگروف-اسمیرنف، برای آزمودن بهنجاری توزیع نمرات متغیرهای تعهد اخلاقی و خودکنترلی در گروه آزمایش و کنترل در جدول ۵ نمایش داده شده است.

جدول ۵. نتایج آزمون بهنجاری توزیع نمرات متغیرهای دو گروه آزمایش و کنترل

متغیر	شاخص‌های آماری	آزمون کولوموگروف-اسمیرنف	سطح معناداری
تعهد اخلاقی	۰/۱۶	Z	۰/۱۱
خودکنترلی	۰/۰۹	Z	۰/۲۰

همان‌گونه که در جدول ۵ نشان داده شده است، با توجه به سطح معناداری گروه‌های آزمایش و گواه در آزمون کولوموگروف-اسمیرنف، فرض بهنجاری توزیع نمرات متغیرها در جامعه مورد پژوهش، مورد تأیید قرار می‌گیرد.

برای مقایسه گروه آزمایشی و کنترل، بر اساس نمرات پس‌آزمون بعد از کنترل اثر پیش‌آزمون، و برای تعیین میزان اثربخشی آموزش مهارت‌های محاسبه نفس بر افزایش تعهد اخلاقی و خودکنترلی، ابتدا یک تحلیل کوواریانس چندمتغیری (مانکوا) انجام گرفت، سپس فرضیه‌های پژوهشی آزمون شدند.

نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری مربوط به فرضیه‌های تحقیق در جدول ۶ آمده است.

جدول ۶. نتایج تحلیل کوواریانس چندمتغیری برای مقایسه میانگین نمرات پس‌آزمون تعهد اخلاقی و خودکنترلی گروه آزمایش و کنترل با کنترل پیش‌آزمون‌ها

نام آزمون	شاخص‌های آماری	مقدار	F	اشبه	df	فرضیه	سطح معناداری
آزمون اثر پیلابی	۰/۲۴	۰/۰۲	۲	۳۲	۰/۰۰۸		
آزمون لامبدای ویلکز	۰/۷۶	۰/۰۲	۲	۳۲	۰/۰۰۸		
آزمون اثر هتلینگ	۰/۳۲	۰/۰۲	۲	۳۲	۰/۰۰۸		
آزمون بزرگترین ریشه رویز	۰/۳۲	۰/۰۲	۲	۳۲	۰/۰۰۸		

همان‌طور که در جدول ۶ مشاهده می‌شود، با کنترل پیش‌آزمون سطوح معنی‌داری همه آزمون‌ها، بیانگر این هستند که بین دانش‌آموزان دختر گروه‌های آزمایش و کنترل، حداقل از لحاظ یکی از متغیرهای

وابسته تحقیق (تعهد اخلاقی و خودکترلی) تفاوت معناداری مشاهده می‌شود ($p < 0.008$ و $F = 5.02$). برای پی بردن به تفاوت، نتایج حاصل از تحلیل کواریانس یک راهه در متن مانکوا، روی متغیرهای وابسته، در جدول ۷ نشان داده است.

جدول ۷. نتایج تحلیل کواریانس یک راهه در متن مانکوا روی میانگین نمرات پس آزمون

تعهد اخلاقی و خودکترلی گروه آزمایش و کنترل با کنترل پیش آزمون

سطح معناداری p	F	میانگین مجددورات	درجه آزادی	مجموع مجددورات	منبع تغییرات	نحوه
۰/۴۵	۰/۱۹	۱۷۸/۰۶	۱	۱۷۸/۰۶	پیش آزمون	چهار گروه
۰/۰۱	۷/۹	۲۷۴۵۷/۴۷	۱	۲۷۴۵۷/۴۷	گروه	
		۲۲۱/۷۶	۱۶	۳۵۴۸/۲۵	خطا	پیش آزمون
۰/۱۵	۰/۵۱	۱۱۶/۸۸	۱	۱۱۶/۸۸	پیش آزمون	
۰/۰۲	۵/۸۵	۲۴۶۷/۷۴	۱	۱۳۴۵۷/۴۷	گروه	خطا
			۱۶	۲۴۶۷/۷۴	خطا	

همان‌گونه که در جدول ۷ مشاهده می‌شود، با کنترل پیش آزمون، بین میانگین نمرات پس آزمون گروه آزمایش و کنترل، از لحاظ تعهد اخلاقی، تفاوت معناداری وجود دارد ($p < 0.01$ و $F = 7.9$). بنابراین، فرضیه ۱ پژوهش تأیید می‌گردد. به عبارت دیگر، می‌توان گفت: آموزش مهارت‌های محاسبه نفس موجب افزایش تعهد اخلاقی دانش‌آموزان شده است. همچنین با کنترل پیش آزمون، بین میانگین نمرات پس آزمون گروه آزمایش و کنترل از لحاظ خودکترلی، تفاوت معناداری وجود دارد ($p < 0.02$ و $F = 5.85$). بنابراین، فرضیه ۲ پژوهش تأیید می‌گردد. به عبارت دیگر، می‌توان گفت: که آموزش مهارت‌های محاسبه نفس موجب افزایش خودکترلی دانش‌آموزان شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

در این تحقیق، اثربخشی آموزش مهارت‌های محاسبه نفس، بر تعهد اخلاقی و خودکترلی دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه دوره دوم آموزش و پرورش ناحیه یک اهواز مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج این تحقیق، نشان داد که با کنترل پیش آزمون بین دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه گروه‌های آزمایش و گواه، از لحاظ پیشرفت، یا افزایش خودکترلی تفاوت معناداری دیده می‌شود ($p < 0.01$ و $F = 7.9$). به عبارت دیگر، آموزش مهارت‌های محاسبه نفس، با توجه به میانگین پیشرفت یا افزایش خودکترلی دانش‌آموزان دختر گروه آزمایش در پس آزمون، نسبت به میانگین دانش‌آموزان دختر گروه گواه، موجب افزایش خودکترلی گروه آزمایش شده است. نتایج این پژوهش، با پژوهش‌های نیاک (۲۰۱۴) و غفاری

و رضوی (۱۳۹۱)، که بیانگر رابطه بین نگرش‌های دینی (محاسبه نفس به عنوان نمونه‌ای از روش‌های تربیتی) و علمی با افزایش خودکترلی در بین افراد است، همخوانی دارد. در تبیین این یافته، می‌توان گفت: خودکترلی در روان‌شناسی، با تعابیری مانند کنترل شخصی، منبع کنترل درونی، وجودان و کنترل نفس تبیین می‌شود. گوردون آلپورت (Gordon Alport) (۱۹۶۷)، یکی از ویژگی‌های شخصیت بالنده را توانایی کنترل شخص می‌داند (شعاری نژاد، ۱۳۸۵، ص ۴۲۵). به نظر اریکسون (Erikson) (۱۹۹۴)، توان کنترل خویشتن و احساس اینکه انسان می‌تواند خویشتن را کنترل کند، یکی از ویژگی‌های شخصیت سالم است (لاندین (Landin)، ۱۳۷۸، ص ۳۰۶). نتایج مطالعه نیاک (۲۰۱۴)، حاکی از آن بود که آموزش اعمالی همچون محاسبه خود و مراقبه موجب افزایش متغیرهای خوش اخلاقی؛ خودکترلی و صمیمیت اجتماعی گردید.

اریک فروم (Erik Form) (۱۹۸۰)، درباره نقش خودکترلی می‌گوید: «انسان سالم با شکوفا کردن همه استعدادهای بالقوه خود، با تبدیل به آنچه در توانایی‌اش است و با تحقق بخشیدن به همه قابلیت‌ها و توانایی‌هایش، خود را می‌آفریند» (شولتز و شولتز، ۱۳۸۱، ص ۲۱). فرتیس پرلز (Fertice perlez) (۱۹۷۰) بر آن است که اشخاص سالم می‌توانند مسئولیت زندگی خویش را بپذیرند. می‌دانند که فقط خودشان مسئول حاصل زندگی، یا هر آنچه می‌گویند و می‌کنند و می‌اندیشند، هستند (شولتز و شولتز، ۱۳۸۱، ص ۲۱). بنابراین، یکی از ویژگی‌های خاص انسان، خودکترلی است که خود نوعی مدیریت بر خویشتن است. با تقویت این ویژگی، انسان می‌تواند بر خویشتن خویش لگام زند و از انحرافات و اشتباهات و جرایم دوری کند. در معاشرت صحیح و تعهد اخلاقی نسبت به جامعه، آن را به کار بندد. بدین ترتیب، به سوی کمال انسانی رهنمون شود. بنابر آموزه‌های دینی، محاسبه نفس گاه با ترک گناه و معصیت و گاه با انجام دادن واجبات دینی میسر می‌شود. ثمره این محاسبه، کنترل و کنترل تقوا است (دریساوی و فقهی، ۱۳۹۲). از این‌رو، استناد به نتایج پژوهش فوق و این پژوهش و مطالب بیان شده درباره موضع پژوهش، می‌توان با آموزش مهارت‌های محاسبه نفس به دانش آموزان، خودکترلی آنان را افزایش داد.

از دیگر نتایج این تحقیق، این است که آموزش مهارت‌های محاسبه نفس موجب افزایش تعهد اخلاقی گروه آزمایش شده است. در نتیجه، با آموزش مهارت‌های محاسبه نفس، می‌توان تعهد اخلاقی را در بین دانش آموزان بهبود و به سمت و سوی مثبت سوق داد. اگرچه پژوهش‌هایی که به‌طور مستقیم با موضوع این پژوهش همخوان باشد، توسط پژوهشگر یافت نشد، اما نتایج این پژوهش، با نتایج پژوهش‌هایی با موضوعات مشابه همخوانی دارد. نمونه این نوع پژوهش، مطالعه‌ای است که توسط

نوری (۱۳۸۹)، تحت عنوان «تأثیر محاسبه نفس در تربیت اخلاقی» انجام گرفت. نتایج تحقیق وی نشان داد که محاسبه از طریق احساس محاسبه شدن، تأثیر دیدن ناظران، افزایش خودآگاهی، اهمیت‌شناسی زمان، خود ارزیابی و بازنگری اعمال، مقایسه اعمال با ملاک شرعی و احساس موفقیت و تصمیم بر تغییر، می‌تواند نقش سازنده‌ای در اعمال و رفتار داشته باشد. نتایج مطالعه نیاک (۲۰۱۴) نیز حاکی از این بود که آموزش اعمال مراقبه موجب افزایش متغیرهای اخلاق، خودکترلی و صمیمیت اجتماعی گردید. به عبارت دیگر، از احساس‌هایی که می‌تواند به شدت بر رفتار انسان تأثیر بگذارد، احساس «محاسبه شدن» است. اگر فرد باور کند که باید در برابر هر رفتار کوچک و بزرگ بدنی و ذهنی پاسخ گویا باشد و در قبال هر یک باید حساب پس دهد و مؤاخذه شود، به دلیل اعمال بد باید عذاب شود و در برابر اعمال خوب، باید پاداش دریافت کند، این احساس یا توجه ذهنی می‌تواند یکی از تعیین‌کنندگان جدی رفتار انسان باشد (نوری، ۱۳۸۹).

با توجه به تأثیر آموزش مهارت‌های محاسبه نفس بر تعهد اخلاقی و خودکترلی دانش‌آموزان، به مسئولان محترم آموزش و پرورش و دست‌اندرکاران تعلیم و تربیت پیشنهاد می‌شود که از همان آغاز هر سال تحصیلی، با برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌هایی در این زمینه، اقدام به بالابردن تعهد اخلاقی و خودکترلی دانش‌آموزان نمایند. تشکیل کارگاه‌های آموزشی، مهارت‌های محاسبه نفس در راستای ارتقاء تعهد اخلاقی و خودکترلی والدین، به منظور بهبود کیفیت فرزندپروری از سوی کارشناسان انجمن اولیا و مریبان آموزش و پرورش توصیه می‌شود.

از محدودیت‌های این تحقیق، این بود که با توجه به اینکه این پژوهش، با نمونه‌ای از جنس مؤنث انجام شده است، در نتیجه در تعییم نتایج به جنس مذکور، باید تفاوت جنسیت را مدنظر قرار داد. با توجه به اینکه جامعه آماری این پژوهش، دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه ناحیه یک اهواز بودند، نظر به تفاوت‌های بین فرهنگی، در تعییم نتایج به جوامع دیگر، باید محتاط بود. کمبود سوابق پژوهش پیرامون موضوع پژوهش، از دیگر محدودیت‌های این تحقیق می‌باشد.

منابع

- ابطحی، سیدحسین و مهدی خیراندیش، ۱۳۸۸، «ارائه الگوی خودکترلی در سازمان با نگرش اسلامی»، *تسدییر*، ش ۲۱۳، ص ۲۲۷-۲۳.
- آقابابایی، راضیه و همکاران، ۱۳۹۱، «میزان خود ارزیابی اسلامی در دانشجویان دانشگاه اصفهان»، *راهبردهای آموزشی*، دوره پنجم، ش ۲، ص ۱۱۹-۱۲۴.
- حرعاملی، محمدحسین، ۱۳۸۳، *وسائل الشیعه*، تهران، مکتبه الاسلامیة.
- دانش، اسماعیل، ۱۳۸۹، «روش‌های خودتربیتی از دیدگاه اسلام»، در *عرصه فرهنگ و تربیت اسلامی*، سال پنجم، ش ۱۱، ص ۱۵-۳۳.
- دریساوی، سمیه و علی نقی فقهی، ۱۳۹۲، «بررسی عوامل ضعف خودکترلی از منظر قرآن کریم»، *معرفت اخلاقی*، سال چهارم، ش ۱، ص ۷۵-۹۲.
- سرمد، زهره، ۱۳۸۸، *آمار استنباطی*، چ سوم، تهران، سمت.
- سواری، کریم، ۱۳۹۱، ساخت و اعتباریابی پرسشنامه تعهد اخلاقی، تحقیق چاپ نشده.
- سواری، کریم، ۱۳۹۲، ساخت و اعتباریابی پرسشنامه خودکترلی، تحقیق چاپ نشده.
- شعاری تژاد، علی‌اکبر، ۱۳۸۵، *نگاهی نو به روان‌شناسی انسان سالم*، تهران، اطلاعات.
- شولتز، دوان؛ و سیدنی الن شولتز، ۱۳۸۱، *نظریه‌های شخصیت*، ترجمه یحیی سیدمحمدی، تهران، مؤسسه نشر ویرایش.
- غفاری، ابوالفضل و زهرا رضوی، ۱۳۹۱، «خودکترلی در نظریه خود تعیین‌گری و اندیشه‌های امام علی[#]»، در: *مجموعه مقالات ششمین سمینار سراسری بهداشت روان دانشجویان*، دانشگاه گیلان.
- لاندین، رابرت ویلیام، ۱۳۷۸، *نظریه‌ها و نظام روان‌شناسی*، ترجمه یحیی سیدمحمدی، تهران، ویرایش.
- مجلسی، محمدقاقر، ۱۴۰۳ق، *بحار الانوار*، بیروت، مؤسسه الوفا.
- محمدی ری شهری، محمد، ۱۳۸۸، *منتخب میزان الحكمه*، قم، دارالحدیث.
- مفید، محمدبن محمد، ۱۳۸۸، *الاختصاص*، تهران، علمی-فرهنگی.
- نراقی، محمدمهدی، ۱۳۷۹، *جامع السعادات*، قم، اسماعیلیان.
- نوری، نجیب‌الله، ۱۳۸۹، «نقش محاسبه نفس در تربیت اخلاقی»، *راه تربیت*، سال پنجم، ش ۱۱، ص ۱۴۹-۱۷۰.
- هویدا، رضا و راضیه آقابابایی، ۱۳۸۸، «بررسی تطبیقی مدل چهار مرحله‌ای خود ارزیابی در اسلام با استراتژی‌های رفتارمحور خود رهبری»، *مطالعات اسلام و روان‌شناسی*، سال سوم، ش ۵، ص ۱۴۳-۱۵۳.
- Bremner, R. H. et al, 2011, "Pray for those who mistreat you": Effects of prayer on anger and aggression, *Personality and Social Psychology Bulletin*, v. 37, p. 830-837.

- Fincham, F. D, et al, 2010, Faith and unfaithfulness: Can praying for your partner reduce infidelity?, *Journal of Personality and Social Psychology*, v. 99, p. 649–659.
- Lambert, N. M, et al, 2010, Invocations and intoxication: Does prayer decrease alcohol consumption?, *Psychology of Addictive Behaviors*, v. 24, p. 209–219.
- McCullough, M. E, & Willoughby, B.L. B, 2009, Religion, self-regulation, and self-control: Associations, explanations, and implications, *Psychological Bulletin*, v. 135, p. 69–93.
- Nayak., Ramyashilpa, 2014, Impact of Meditation on Morality, Self-Control and Social Warmth of IT Professionals, *IOSR Journal Of Humanities And Social Science (IOSR-JHSS)*, 19, 2. I 53-56.
- Rounding, K, et al, 2012, Religion replenishes self-control, *Psychological Science*, v. 23, p. 635–642.
- Schjoedt, U, et al, 2009, Highly religious participants recruit areas of social cognition in personal prayer, *Social Cognitive and Affective Neuroscience*, v. 4, p. 199–207.

تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی بر افسردگی، اضطراب و استرس زنان مبتلا به اختلالات روانی مزمن

soleimany.r@gmail.com

رسول سلیمانی نجف‌آبادی / کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی دانشگاه اصفهان

choobginmahmood@gmail

علیرضا چوبگین / کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی دانشگاه رازی کرمانشاه

ghaderimesbah@yahoo.com

مریم قادری نجف‌آبادی / کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسکان

rasol_soleimani@yahoo.com

محبوبه حدادی / کارشناس روان‌شناسی عمومی دانشگاه پیام‌نور واحد بهارستان اصفهان

دریافت: ۱۳۹۴/۰۱/۰۶ - پذیرش: ۱۳۹۴/۰۶/۲۲

چکیده

هدف این پژوهش بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی بر افسردگی، اضطراب و استرس بیماران مبتلا به اختلالات روانی مزمن است. روش پژوهش نیمة آزمایشی با پیش‌آزمون-پس‌آزمون است. جامعه آماری بیماران زن مراجعه‌کننده به مرکز توانبخشی بیماران اعصاب و روان «پرستو» شهرستان نجف‌آباد هستند که از زمستان ۱۳۹۲ در این مرکز بستری شده بودند. تعداد ۲۴ نفر زن، به روش نمونه‌گیری در دسترس، و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. نتایج تحلیل کواریانس نشان داد که پس از کنترل نمرات پیش‌آزمون، تفاوت معناداری بین میانگین نمرات افسردگی، اضطراب و استرس دو گروه آزمایش و کنترل در مرحله پس‌آزمون وجود دارد ($P < 0.01$). با توجه به نتایج پژوهش، آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی در کاهش افسردگی، اضطراب و استرس زنان مبتلا به اختلالات روانی مزمن مؤثر است و می‌تواند به عنوان یک مداخله درمانی مناسب در کنار درمان دارویی این بیماران به کار گرفته شود.

کلیدواژه‌ها: مهارت‌های زندگی، رویکرد اسلامی، افسردگی، اضطراب، استرس، اختلالات روانی مزمن.

مقدمه

بیماری‌های روانی مزمن، اختلالاتی نامعلوم و مبهم، همراه با دوره‌های تکرار شونده و نشانه‌های روانی هستند که عملکرد شخص را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهند (علی‌قنبri و ابراهیمی‌نژاد، ۱۳۹۰). این اختلالات شرایطی را ایجاد می‌کنند که مقابله با آن، بسیج امکانات از جمله تجهیزات روان‌شناسخی و اجتماعی را می‌طلبد (عطیری‌فرد و همکاران، ۱۳۹۲ به نقل از سارافینو، ۲۰۰۲). انسان هنگام رویارویی با استرس و فشار روانی ناشی از موقعیت‌های استرس‌زا، به آن دسته از الگوهای رفتاری روی می‌آورد که پیش از آن برایش کارآیی داشته است. به عبارت دیگر، از شیوه‌های مقابله‌ای کارآمدی که پیش‌تر تجربه کرده است، استفاده می‌کند (زارع و همکاران، ۱۳۸۹). اما بسیاری از بیماران مبتلا به اختلالات روانی مزمن نه تنها در استفاده از رویکردهای مقابله‌ای سودمند و کترول احساسات، افکار و رفتار خود مشکل دارند، بلکه در انجام فعالیت‌های روزمره و آسایش‌بخش نیز با مشکل مواجهند (کریک (Creek)، ۲۰۰۲). این ناکارآمدی و ناتوانی در حل مسئله، در روند مقابله با بیماری، می‌تواند منجر به تشدید استرس و فشار روانی و عوارض ناشی از آن (از جمله، اضطراب و افسردگی)، و در نتیجه، بازگشت بیماری شود. در حال حاضر، چهل میلیون نفر در سراسر جهان از اختلالات شدید روانی رنج می‌برند (علی‌قنبri و ابراهیمی‌نژاد، ۱۳۹۰). این مسئله بهویژه زمانی اهمیت می‌یابد که گریبانگیر زنان، به عنوان محور سلامت خانواده و اجتماع، می‌شود.

در جامعه اسلامی، زنان در خانواده نقش‌های متعددی دارند. دو نقش اصلی و محوری آنها، «همسری» و «مادری» است که اجرای صحیح هر کدام می‌تواند کانون خانواده را به محیطی برای پیشرفت و تعالی جامعه تبدیل کند. در حقیقت، سلامت و سعادت جامعه به سلامت و پویایی نظام خانواده وابسته است و سلامت و تعالی نظام خانواده نیز به سلامت و تعادل روانی زن در خانواده، و به تبع آن، بهبود کیفیت روابط زن و شوهر و مادر و فرزند بستگی دارد. روشن است که وجود بیماری روانی، ضعف تشخیص، و درمان دیرهنگام آن منجر به تطابق غیرمؤثر مادر با کودک، همسر و خانواده و در نتیجه، ناتوانایی انجام وظایف مادری و همسری می‌گردد.

بر اساس نظریه‌های روان‌پویشی، مهم‌ترین عاملی که علت زیربنایی تمام بیماری‌های روانی محسوب می‌شود، «اضطراب» است (آزاد، ۱۳۸۹، ج ۱، ص ۳۰). اضطراب در بیشتر مواقع، یک احساس غیراختصاصی، ذهنی و مبهم ناراحتی، از موضوعی نامعلوم است که از تهدید خارجی نسبت به سلامتی شخص نشئت می‌گیرد (نویدیان و عابدی، ۱۳۸۷، ص ۱۲۵). به عبارت دیگر، اضطراب یک

احساس فرآگیر ناخوشایند و غالباً مبهم دلواپسی است که معمولاً با نشانه‌های دستگاه اتونوم، مثل تنگی قفسه سینه، تپش قلب، تعریق، سردرد، ناراحتی مختصر معده و همچنین بی قراری همراه است و با عدم توانایی در نشستن یا ایستادن، خوننمایی می‌کند.

از سوی دیگر، همایندی افسردگی با اضطراب، امری شایع است و ترکیبی از نشانه‌های افسردگی و اضطراب موجب مختل شدن چشمگیر کارکرد بیمار مبتلا می‌شود (садوک و سادوک، ۲۰۰۷، ج ۲، ص ۱۵۰). در حقیقت، افسردگی یکی از شایع ترین اختلالات روان‌پژوهشکی است که به «سرماخوردگی روانی» معروف است (Segal و همکاران، ۲۰۰۲، ص ۷۸). تقریباً ۲۵ تا ۲۰ درصد زنان و ۱۰ تا ۱۷ درصد مردان در طول عمرشان، به این اختلال مبتلا می‌شوند (Levinson، ۲۰۱۲).

آموزش «مهارت‌های زندگی» یکی از راه‌کارهایی است که می‌تواند به بیماران روانی در مقابله کارآمد با بیماری‌شان و در نتیجه، پیشگیری از آسیب‌های جانبی ناشی از آن، کمک کند. آغاز پیدایش مهارت‌های زندگی را باید همزمان با آغاز زندگی بشر روی کره زمین دانست. اما به صورت مدون و تعریف شده، از سوی سازمان بهداشت جهانی، در سال ۱۹۹۳ مطرح شده است (فرمہینی فراهانی و همکاران، ۱۳۸۷). بر اساس تعریف سازمان بهداشت جهانی (۲۰۰۱) مهارت‌های زندگی توانایی‌هایی برای رفتارهای مثبت و سازگارانه است که افراد را برای رویارویی مؤثر با تمایلات و چالش‌های روزمره زندگی قادر می‌سازد. به عبارت دیگر، مهارت‌های زندگی مجموعه توانایی‌های آموخته شده‌ای است که فرد را در ارتقای سطح و قابلیت‌های زندگی فردی و اجتماعی یاری می‌کند و موجب احساس رضایت بیشتری در وی می‌گردد (محمودیان و همکاران، ۱۳۸۷). مهارت‌های زندگی کمک می‌کند تا انسان در موقعیت‌های گوناگون، عاقلانه و صحیح رفتار کند، به گونه‌ای که آرامش داشته باشد و لذت ببرد و با دیگران ارتباط سازگارانه و مفیدی داشته باشد (کاظمی و همکاران، ۱۳۹۰). پژوهش‌ها نشان می‌دهد آموزش مهارت‌های زندگی در موقع مواجهه با استرس‌های شدید، به افراد کمک می‌کند تا توانایی‌ها، معلومات، گرایش‌ها و مهارت‌های لازم برای زندگی موفق و سالم و بدون استرس را در خود پرورش دهند (Sepulveda & Lopez، ۲۰۰۸). مک‌آلیف (McAuliffe) و همکاران او (۲۰۱۴) در پژوهش خود نشان دادند که استفاده از آموزش مهارت‌های زندگی، به ویژه مهارت «حل مسئله» موجب کاهش افکار خودکشی، افسردگی و اضطراب می‌شود. در پژوهشی بر روی ۳۰۰ تن از خانواده‌های دارای اختلالات روانی مزمن بستری در مراکز مراقبت و نگهداری شهر مشهد، نتایج نشان داد که آموزش مهارت‌های زندگی در کنار آموزش خانواده، می‌تواند به افزایش سازگاری اجتماعی و

عزت نفس و کاهش اختلالات روانی و بهبود سلامت روان منجر شود (آذرگون Azargooneh) و همکاران، ۲۰۱۳). نتایج به دست آمده از پژوهش سلیمانی بجستانی و عابدی (۱۳۹۲) بر روی ۵۲ تن از مادران افسرده و مضطرب نشان داد که آموزش مهارت‌های زندگی با کاهش افسردگی و اضطراب و افزایش شادکامی در این مادران همراه است. امیری برمکوهی (۱۳۸۸) در پژوهشی، گزارش کرد که آموزش مهارت‌های زندگی می‌تواند میزان افسردگی دانش‌آموزان را به گونه‌ای معنادار کاهش دهد. همچنین آموزش مهارت‌های زندگی می‌تواند موجب بهبود کارکرد اجتماعی و سلامت روان، و همچنین کاهش اضطراب و افسردگی در اعضای خانواده بیماران روانی مزمن شود (توزنده‌جانی، ۱۳۸۹).

گرچه «مهارت‌های زندگی» عنوانی است امروزی، ولی ریشه در آموزه‌های اسلامی دارد و دستورهای دینی بیش از این و به صورت کامل به مهارت‌های زندگی توجه کرده است. آموزه‌های دینی و مکتب روان‌شناسی اسلامی به منظور ایجاد رشد در انسان، به هر دو جنبه نظری و عملی توجه دارد. در بعد نظری، بررسی اصول روان‌شناسی اسلامی و جریان‌های اصلی روانی در انسان، این واقعیت را نشان می‌دهد که انسان در حالت سلامت فکر، همواره در حالت پویایی در مسیر رشد قرار دارد. کنده، توقف و سیر معکوس در این روند، موجب بروز اختلالات واکنشی روانی و اختلالات شخصیتی می‌گردد. در بعد عملی نیز انسان‌ها می‌توانند با عمل به باورهای دینی، تمسک به کتاب قرآن و سیره اهل‌بیت و همچنین حرکت به سوی انسان کامل شدن، با اکتساب فضایل و دوری از ردایل، کاهش اختلالات روانی و حفظ سلامت روان خویش را تضمین کنند (کاظمی و بهرامی، ۱۳۹۳). در آثار علمای اسلامی، یکی از نمونه‌های شفادهندگی قرآن، شفای بیماری‌های روانی، اعم از بیماری‌های پدید آمده از کفر و نفاق و بیماری‌های برخاسته از کژکاری‌های روانی و اخلاقی ذکر شده است (رازی، ۴۲۰ق، ج ۲۱، ص ۳۹۰؛ طباطبائی، ۱۴۱ق، ج ۱۳، ص ۱۸۳). آموزه‌های قرآنی حدیث منشور چگونه زیستن و تضمینی برای زندگی سالم است. از این‌رو، بایسته است که از یکسو، بر این آموزه‌ها تکیه شود، و از سوی دیگر، بر عالمان و دانشمندان است که کمر همت بینندن تا این آموزه‌ها را همگام با عصر خود سازند و برای پاسخ‌گویی به نیازهای گوناگون بشریت، به کار بندند.

مهارت‌های زندگی دارای ابعاد گوناگونی است که هر یک به سهم خود، چگونگی بهتر زیستن و رویارویی بهتر با مسائل زندگی را آموزش می‌دهند. بر سه نمونه از مهارت‌های زندگی اساسی، یعنی «خودآگاهی»، «همدلی» و «حل مسئله» در منابع دینی و کتاب‌های اسلامی تأکید و توجه فراوان شده است. این پژوهش نیز حول همین موضوع شکل گرفته است که در ادامه، به اختصار، هر یک تبیین خواهد شد.

۱. خودآگاهی: «خودآگاهی» به این معناست که افراد چگونه به خود می‌نگرند و بر اساس این نگاه، چه احساسی پیدا می‌کنند (ناصری، ۱۳۸۵، ص ۱۵). پژوهش‌ها حاکی از آن است که ارتباط معناداری بین افسرده‌گی و تصویر شخصی فرد از خودش وجود دارد (Beck)، ۱۹۷۳، ص ۳. انسان افسرده به خود نگاه منفی دارد و احساس بی ارزشی می‌کند (لی‌هی، ۱۳۸۵، ص ۵۶). از این‌رو، در متون اسلامی، برای کاهش اندوه، در کثار خداشناسی و جهان‌شناسی، بر خودآگاهی تأکید فراوانی شده است (مجلسی، ۱۴۰۴ق، ج ۷۴، ص ۲۱۲). حدیث معروف امیر المؤمنین «من عرف نفسِه، فقد عرفه ربِه»، نمونه بارزی از تأکید و توجه اهل‌بیت به موضوع خودشناسی است. در واقع، توجه دادن فرد به جایگاه ارزشمندش به عنوان یک انسان در نظام آفرینش، جایگزین مناسبی برای این خودانگاره منفی است و تصویر ذهنی فرد از خود را به گونه‌ای واقع‌گرایانه مثبت می‌کند (نجفی و همکاران، ۱۳۹۲).

چنان‌که در قرآن کریم، خداوند انسان را از روح خود معرفی کرده و او را شایسته سجدۀ فرشتگان دانسته است: «إِنَّ اللَّهَ فَوْضَنَ إِلَيْهِ الْمُؤْمِنِ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا ذَلَالَ نَفْسِهِ؛ خَدَاوَنْدُ هُرْ چِيزِي را به مُؤْمِنْ تفویض کرده است، مگر ذلیل ساختن نفس خود را (تراقی، ۱۳۹۰، ص ۳۴۸).

۲. همدلی: به تعبیر راجرز (Rogers) (۱۹۸۰)، «همدلی» یعنی درک احساسات دیگران، آنچنان‌که گویی احساسات خود ماست. «همدلی» توانایی درک احساسات و تجربه‌های دیگران است، همان‌گونه که خود آنها احساس می‌کنند. به عبارت دیگر، همدلی یعنی انسان خود را جای دیگری قرار دهد و مسائل را از زاویه چشم او بنگرد (منصوری‌شاد، ۱۳۸۹). در فرهنگ اسلامی، «همدلی» نوعی از همیاری دینی است. در این فرهنگ، کمال و سعادت هر کس به این همیاری و همدلی گره خورده است. به عبارت دیگر، همدلی با هدف بندگی خدای تعالیٰ - که همان هدف برتر زندگی است - انجام می‌شود (علوی، ۱۳۹۱، ص ۴۹-۵۰).

نمونه‌های اهتمام به همدلی در آموزه‌های اسلامی فراوان است. امام جواد در حدیثی، انصاف در معاشرت و همیاری دیگران در زمان گرفتاری را از عوامل جلب محبت معرفی می‌کند و همدلی را مصادق بارز برخورد منصفانه و همیاری می‌دانند. مصدق دیگر این توجه را می‌توان در موارد استثنای حرمت غیبت یافت. غیبت، که با مجازات‌های بسیار شدید همراه است، در برخی موارد، حرمت آن نقی شده است. یکی از آنها در جایی است که مظلوم ظلم و ستمی را که بر او رفته است برای دیگران نقل می‌کند. گرچه شنیدن غیبت نیز حرام است، اما در این حالت، شنونده می‌تواند با گوینده همدلی

کند و به سخنان وی گوش دهد (همان). خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید: «لَمَنْ يَحِبُّ اللَّهُ الْجَهَرَ بِالسَّوْءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِيلٌ وَ كَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا» (نساء: ۱۴۸)، خداوند دوست ندارد کسی با سخنان خود بدی‌ها (ی دیگران) را اظهار کند، مگر آن کس که مظلوم واقع شده باشد. خداوند شنوا و داناست. حل مسئله: انسان‌ها در سراسر زندگی خود، مدام در حال حل مسئله هستند. حل مسئله یا مسئله‌گشایی فرایندی است شناختی که به وسیله آن، فرد می‌کوشد راه حل مناسبی برای یک مشکل پیدا کند (پرلا و دونل (Perla & Donnel)، ۲۰۰۴). اولین و مهم‌ترین مرحله مهارت حل مسئله این است که سعی کنیم افکار ناکارآمد خود را - مثلاً هر چه بلاست سر من نازل می‌شود - با به کار بردن گفتارهای درونی مناسب، کارآمد کنیم (ناصری، ۱۳۸۵، ص ۸۲). بی‌شک، آیات قرآنی می‌تواند جایگزین مناسبی برای چنین افکار ناکارآمدی باشد تا انگیزه و پشتکار لازم را برای مسئله‌گشایی و مقابله با مشکلات در فرد ایجاد کند: «فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» (شرح: ۵ و ۶)؛ بی‌تردید، با دشواری آسانی است. (آری) بی‌تردید، با دشواری آسانی است. «...وَعَسَى أَنْ تَكُرْهُوا شَيْئًا وَ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَ هُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ» (بقره: ۲۱۶)؛ بسا چیزی را خوش ندارید و آن برای شما بهتر است، و بسا چیزی را دوست دارید و آن برای شما بدتر است، و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید.

یکی دیگر از راه‌کارهای مؤثر در برابر مصیبت‌های زندگی صبر و شکیبایی است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُو بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ» (بقره: ۱۵۳). (او) اصْبِرْ وَ مَا صَبَرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ...» (نحل: ۱۲۷). امیرالمؤمنین ؑ می‌فرمایند: صبر در کارها، همانند سر در بدن است، همان‌گونه که اگر سر از بدن جدا شود بدن فاسد می‌شود، هنگامی که صبر از کارها جدا شود کارها نیز تباہ می‌شود (مجلسی، ۱۴۰۴، ج ۷۱، ص ۷۳). همچنین خداوند متعال در باب مسئله‌گشایی و تصمیم‌گیری در کارها، خطاب به پیامبر و همه انسان‌ها می‌فرماید: «...وَشَاؤرْهُمْ فِي الْأَمْرِ إِذَا عَزَّمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ» (آل عمران: ۱۵۹)؛ در کارها با ایشان (دیگران) مشورت کن و چون قصد کاری کنی بر خدا توکل کن، که خدا توکل کنندگان را دوست دارد. نهایت اینکه خداوند بندگانش را به کاری بیش از توانشان نمی‌گمارد: (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْسَبَتْ) (بقره: ۲۸۶). بنابراین، انسان‌ها نباید از خودشان بیش از توان خود انتظار داشته باشند.

بنابر اهمیت موضوع و با توجه به آیات و احادیث و فرهنگ غنی اسلامی، هدف این پژوهش آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی به زنان مبتلا به اختلالات روانی مزمن است تا به این

سؤال مهم پاسخ داده شود که آیا آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی می‌تواند بر کاهش میزان افسردگی، اضطراب و استرس زنان مبتلا به اختلالات روانی مزمن مؤثر واقع شود؟

روشن پژوهش

روشن این پژوهش، از نوع «نیمه آزمایشی» با «پیش آزمون و پس آزمون» همراه با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش شامل تمام بیمارانی است که از زمستان سال ۱۳۹۲ به مرکز توانبخشی بیماران اعصاب و روان «پرستو» در شهرستان نجف‌آباد مراجعه کرده و با نظر روانپزشک و بر اساس ملاک‌های تشخیصی چهارمین ویراست راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی، با دریافت یکی از تشخیص‌های محور یک شامل اختلالات خلقی (افسردگی، دوقطبی)، وسوس اجباری، سوء‌صرف مواد یا اختلال اسکیزوفرنی در این مرکز بستری بودند. به سبب محدودیت در انتخاب نمونه، از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شد. تعداد ۲۴ بیمار زن، که واجد ملاک‌های ورود به پژوهش بودند (شامل داشتن جنسیت مؤنث، نداشتن هرگونه توهین یا هذیان، نداشتن اختلال شخصیت، تحت کنترل با دارودمانی معمول، قرار نداشتن در دوره عود بیماری، داشتن حداقل سطح تحصیلات سیکل و قرار گرفتن در دامنه سنی ۱۸ تا ۵۰ سال)، به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند و به صورت تصادفی، در دو گروه آزمایش (۱۲ نفر) و کنترل (۱۲ نفر) قرار گرفتند. اعضای گروه آزمایش از ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای آموزش گروهی مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی، طی ۲ ماه بهره بردن، ولی اعضای گروه کنترل هیچ‌گونه مداخله روان‌شناختی دریافت نکردند و تنها تحت درمان دارویی و مراقبتی معمول باقی ماندند.

روشن اجرای پژوهش بدین شکل بود که پس از مراجعه به مرکز توانبخشی بیماران اعصاب و روان «پرستو»، با کسب اجازه از مسئولان ذی‌ربط و پس از انجام هماهنگی‌های لازم، فهرست تمامی بیمارانی که از زمستان سال ۱۳۹۲ به این مرکز مراجعه کرده و تحت درمان بودند، اخذ شد. سپس نمونه مورد نظر از بین بیماران علاقه‌مند برای شرکت در پژوهش انتخاب شد و به شکل تصادفی به دو گروه «آزمایش» و «کنترل» قرار داده شد. به منظور رعایت حقوق افراد شرکت‌کننده در پژوهش، ضمن تأیید بر اصل رازداری و دادن اطمینان مبنی بر عدم افشاء مشخصات آنها برای شرکت در پژوهش، از ایشان رضایت فردی گرفته شد. سپس پرسش‌نامه «افسردگی، اضطراب و استرس» لسوی بند به عنوان پیش آزمون اجرا گردید. در ادامه، آزمودنی‌های گروه آزمایش تحت برنامه آموزشی مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی قرار گرفتند. ولی آزمودنی‌های گروه کنترل تنها درمان معمول را دریافت کردند. برای طرح ریزی جلسات آموزشی، از کتاب مهارت‌های زندگی با نگاه دینی (علوی، ۱۳۹۱) استفاده شد. در

پایان جلسات آموزشی، دوباره پرسش نامه «افسردگی، اضطراب و استرس» لغوی بند به عنوان پس آزمون اجرا گردید. لازم به ذکر است که پس از اتمام پژوهش، برای رعایت اصول اخلاقی، یک دوره فشرده مداخله سه جلسه‌ای برای آزمودنی‌های گروه کنترل ارائه شد. همچنین در پژوهش حاضر، به منظور تحلیل یافته‌های توصیفی، از شاخص‌های آماری، درصد فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد، و برای به دست آوردن میزان اثربخشی مداخله آموزشی، از آزمون آماری «تحلیل کواریانس چندمتغیره» استفاده گردید و داده‌ها با نرم‌افزار 20 SPSS تجزیه و تحلیل شد.

ابزار پژوهش

مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (DASS-21): این مقیاس نمونه کوتاه شده پرسش نامه ۴۲ سؤالی افسردگی، اضطراب و استرس لغوی بند و لغوی بند (۱۹۹۵) است. این پرسش نامه دارای ۲۱ عبارت و سه خرده‌مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس است که هر یک ۷ عبارت را دربر می‌گیرد و از طریق یک مقیاس لیکرت ۴ نقطه‌ای (اصلاً، کم، زیاد، خیلی زیاد) اندازه‌گیری می‌گردد. لغوی بند و لغوی بند (۱۹۹۵) به منظور ارزیابی ویژگی‌های روان‌سنجدی این مقیاس، آن را بر روی یک نمونه غیربالتینی ۲۹۱۴ نفری اجرا کردند و پایابی این مقیاس را با استفاده از آلفای کرونباخ، برای خرده‌مقیاس‌های افسردگی، اضطراب و استرس در حد قابل قبولی - به ترتیب - ۰/۹۱، ۰/۸۴، ۰/۹۰ برای اضطراب و ۰/۹۰ برای استرس به دست آوردند. همچنین در پژوهش براون و همکاران او (۱۹۹۷)، که بر روی یک نمونه بالینی ۴۳۷ نفری انجام گرفت، پایابی سه زیرمقیاس افسردگی، اضطراب و استرس - به ترتیب - ۰/۷۱، ۰/۷۹ و ۰/۸۲ گزارش شد (صاحبی و همکاران، ۱۳۸۴). صاحبی و همکاران او (۱۳۸۴) در پژوهشی بر روی ۱۰۷ مرد و زن ایرانی، به منظور اعتباریابی DASS-21 ضرایب همسانی درونی محاسبه شده با استفاده از آلفای کرونباخ را برای خرده‌مقیاس افسردگی ۰/۷۷، برای خرده‌مقیاس اضطراب ۰/۷۹، و برای خرده‌مقیاس استرس ۰/۷۸ به دست آوردند.

شرح ساختار و محتوای جلسات

جلسه اول:

آشنایی و ایجاد ارتباط با اعضای گروه، آشنایی با گروه درمانی و فرایند آن، ارائه توضیحات مختصر درباره هدف از انجام جلسات آموزشی، پذیرایی و توزیع و تکمیل پرسش نامه DASS-21 به عنوان پیش آزمون.

جلسات دوم و سوم:

آموزش مهارت خودآگاهی اسلامی با استفاده از آیات و احادیث: «خودآگاهی»، توانایی شناخت

خود و آگاهی از خصوصیات، نقاط ضعف و قوت، توانایی‌ها و ناتوانی‌هاست. در نگرش اسلامی به خود، انسان یک خود نوعی و یک خود شخصی دارد. منظور از «خود نوعی» ویژگی‌هایی است که در همه افراد نوع بشر، مشترک است و شامل نمونه‌های ذیل می‌شود: ۱. انسان مخلوق است؛ ۲. انسان اشرف مخلوقات است؛ ۳. انسان جانشین خدا بر روی زمین است؛ ۴. انسان بنده است؛ ۵. انسان از نظر قرآن، ویژگی‌هایی روان‌شناسنخستی دارد که گاه او را در اعلا علیین و گاه در اسفل السافلین می‌نشاند؛ ۶. انسان از نظر استعداد آگاهی و فضیلت علمی، فراتر از فرشتگان است و این در حالی است که اگر عقل و شعور انسانی خود را تعطیل کند و تسليم بی قید و شرط شهوات خود باشد از حیوانات هم پستتر خواهد بود؛ ۷. انسان دشمنی به نام «هوای نفس» دارد؛ ۸. انسان دشمنی به نام شیطان دارد.

منظور از «خود شخصی» نیز ویژگی‌های روانی و جسمانی هر شخص است که الزاماً با هیچ شخص دیگری مشترک نیست (کاویانی، ۱۳۹۱، ص ۱۸۲) این ویژگی‌ها استعدادها، توانمندی‌ها، علاوه‌ها و احساسات فرد را دربر می‌گیرد که برای آگاهی از آنها، راه‌کارهایی به افراد آموزش داده شد؛ همچون: ۱. محاسبه نفس؛ ۲. بهره‌گیری از ارزیابی افراد صاحب‌نظر؛ ۳. عزت نفس؛ ۴. درنگ در حوادث زندگی؛ ۵. توجه به الگوهای روانی و احادیث. آگاهی نسبت به این ویژگی‌های خود، شرط لازم برای ایجاد تغییر است. در حقیقت، فلسفه مهارت خودآگاهی این نیست که چگونه بودن را برای فرد مشخص کند، بلکه هدف اصلی این است که فرد با تعمق، به تمام ویژگی‌های خود (نوعی و شخصی) بنگردد، و خود تصمیم بگیرد که چگونه باشد. بهترین روش برای قوی کردن خودآگاهی آن است که فرد یاد بگیرد از نقاط قوت و توانایی‌های خود استفاده کند و نقاط ضعف خود را بهبود بخشد.

جلسات چهارم و پنجم:

آموزش مهارت همدلی در نگاه دینی با استفاده از احادیث: در آموزه‌های دینی، نه تنها به همدلی، بلکه فراتر از آن، بر همراهی و همیاری نیز تأکید شده است. از آن‌رو، که لازمه مهارت همدلی رعایت پیش‌نیازهای آن است، ابتدا به آموزش این پیش‌نیازها پرداخته شد:

۱. ضرورت رسیدن به تعادل روانی: زندگی دنیا به گونه‌ای است که همواره با حوادث تلخ و شیرین همراه است که گاه باعث برهم خوردن تعادل روانی افراد می‌شود. نابسامانی‌هایی مانند ضعف ایمان، پرخاشگری، ناامیدی، بی‌توجهی به حقوق دیگران، فقر و فحشا نمونه‌ای از آنهاست. در فرهنگ غنی اسلام، اولاً آموزه‌ها بر اساس اعتدال بی‌ریزی شده است: «وَكَذَلِكَ جَعْلَنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطْلَةٍ لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا» (بقره: ۱۴۳)؛ و بدین گونه شما را امتنی میانه قرار دادیم تا شما

- بر مردم گواه باشید و پیامبر هم بر شما گواه باشد. ثانیاً، بر رعایت اعتدال در اعمال و رفتار تأکید شده است: حضرت علیؑ می‌فرمایند: «بر تو باد به میانه روی در کارها، هر کس از میانه روی روی گرداند ستم می‌کند، و هر کس به آن چنگ زند عدالت می‌ورزد» (لیثی واسطی، ۱۳۷۶، ص ۳۳۵). ثالثاً، همگان موظف شده‌اند تا دیگران را در رسیدن به این تعادل یاری رسانند: پیامبر اکرمؐ می‌فرمایند: «محبوب‌ترین مردم نزد خداوند، پرسودترین آنان به دیگرانند» (نوری، ۱۴۰۸ق، ج ۱۲، ص ۳۹۰).
۲. انگیزه‌های کارآمد: برخورداری از انگیزه قوی سختی‌های مسیر را قابل تحمل می‌کند و همچون نیرویی عظیم، انسان را در رسیدن به مقصد یاری می‌رساند. گرچه همدلی از حالاتی است که انسان به لحاظ فطری به آن تمایل دارد، اما با توجه به آموزه‌های دینی، می‌توان با انگیزه‌های الهی به سراغ آن رفت که به سبب آثار فراوان آن، تأثیر انگیزشی بیشتری هم دارد. همدلی با مؤمن، رفع گرفتاری از وی و شاد کردن او را به همراه دارد و امام باقرؑ در این باره می‌فرماید: «... و خداوند به عبادتی محبوب‌تر از خوشحال کردن مؤمن، پرستش نشده است» (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۱۸۸).
۳. اعتمادسازی و ایجاد آرامش: این پیش‌نیاز به عنوان یکی از ویژگی‌های مؤمن معروفی شده است. امام صادقؑ می‌فرمایند: «همان‌گونه که تشنہ با رسیدن به آب سرد، آرامش می‌یابد، مؤمن نیز نزد مؤمن دیگر به آرامش می‌رسد» (همان، ص ۲۴۷).
۴. تلاش برای افزایش سعهٔ صدر: یکی از پیش‌نیازهای بسیار مهم همدلی، وسعت روح، بلندی فکر و گسترش افق عقل آدمی است.
۵. توجه به کرامت انسان‌ها و حفظ آن: از دیگر پیش‌نیازهای همدلی، احترام به دیگران و پذیرش ارزشمندی آنان است.
۶. همدردی: بر اساس آموزه‌های دینی، انسان با ایمان، به واقع، درد و رنج دیگران را درد و رنج خویش می‌داند و این مسئله ناخودآگاه انسان را به هم‌حسی و همدردی می‌کشاند: «امام صادقؑ می‌فرمایند: مؤمن برادر مؤمن است؛ مانند یک پیکر که هرگاه عضوی از آن دردمند شود، اعضای دیگر هم احساس درد کنند» (قمی، ۱۳۵۵ق، ج ۳، ص ۲۴۲-۲۴۳).
- پس از گذر از مرحلهٔ مقدماتی و آموزش پیش‌نیازها، مراحل همدلی یا همان رفتار همدلانه، آموزش داده شد:
۱. خود را به جای دیگران قرار دادن: امیر مؤمنانؑ به فرزند خود چنین می‌فرمایند: پسر عزیزم،... در آنچه بین تو و دیگران می‌گذرد، خود را وسیله سنجش قرار ده. آنچه برای خود می‌پستندی برای دیگران نیز دوست داشته باش، و آنچه برای خویش نمی‌پستندی برای آنان نیز نپستند....

۲. گوش دادن مفید و فعال: با گوش دادن به سخنان دیگران، می‌توان تا حدی با شرایط آنان نیز آشنا شد؛ زیرا در واقع، زبان دریچه‌ای به روح آدمی است:

اگر خواهی سخن گویی، سخن بشنو، سخن بشنو زبان آن کس تواند زد که اول گوش گردد او حضرت علیؑ می‌فرمایند: «تحمل گوش دادن به صحبت‌های دردمند، از بزرگواری و آقایی و نهایت نیکی است» (لیشی واسطی، ۱۳۷۶، ص ۴۷۰).

۳. توجه به زبان بدن: امیر مؤمنانؑ در این باره می‌فرمایند: «هرگز نشد کسی رازی را پنهان دارد و در لغزش‌های زبان و رنگ به رنگ شدن چهره‌اش انعکاس نیابد» (نهج البلاغه، ح ۲۶).

۴. بازگشت به تجارب گذشته خود: کسی که خود مشکلی را در گذشته تجربه کرده است، فهم بهتری دارد نسبت به شخصی که دچار این مشکل شده است. بنابراین، جایگاه تجربه در رأی و نظر افراد، به گونه‌ای است که امام علیؑ می‌فرمایند: «رأی و نظر مرد به اندازه تجربه اوست» (لیشی واسطی، ۱۳۷۶، ص ۲۶۹).

۵. خودافشاری: بسیاری از افراد وقتی می‌بینند دیگری از خود می‌گوید، آنها نیز از خود صحبت می‌کنند که این امر گاه به سبب ایجاد احساس صمیمیت و اعتماد نسبت به طرف مقابل صورت می‌گیرد. البته در آموزه‌های دینی، برای خودافشاری مرزگذاری شده است. امام صادقؑ در این زمینه می‌فرمایند: «دوستت را تنها از رازی با خبر کن که اگر دشمنت بر آن دست یابد، بر تو زیانی نرساند؛ زیرا دوست ممکن است زمانی دشمنت گردد» (صدقه، ۱۴۱۷، ص ۷۶۷).

۶. یادآوری نکات مثبت یک مسئله: درباره هر مسئله ناگوار، نکات مثبتی هم وجود دارد که توجه به این نکات مثبت موجب کاهش ناراحتی و برخورد منطقی فرد با آن مشکل می‌شود. امام حسن عسکریؑ می‌فرمایند: «هیچ مصیبی نیست، مگر اینکه از سوی خداوند در آن گرفتاری، نعمتی است که آن را احاطه کرده است» (ابن شعبه حرانی، ۱۴۰۴، ص ۴۸۹).

۷. بهره‌گیری از مهارت‌های کلامی: یکی از این مهارت‌ها «انعکاس» است که در آن سعی می‌شود توضیحات، احساسات، معانی و حتی برخی الفاظ و شیوه گفتاری طرف مقابل به خود وی بازگردانده شود؛ به گونه‌ای که نشان‌دهنده درک و پذیرش شخص همدل، نزد او باشد.

شخصی خدمت رسول گرامیؑ رسید و با لهجه غیر رایج محلی خود از حضرت پرسید: «أَمْنِ امْبَرْ امْصِيَّمْ فِي اِمسَفِرْ؟» آیا روزه در سفر کار پسندیده‌ای است؟ حضرت پاسخ منفی خود را با لهجه خود او بیان کردند: «لَيْسَ مِنْ امْبَرْ امْصِيَّمْ فِي اِمسَفِرْ».

۸. رعایت سطح فهم دیگران: برخورد با کودک چهارساله با برخورد با یک دانشجو یکسان نیست؛ همان‌گونه که تعامل یک دانشمند با فردی عادی، چنین است. این نکته به خوبی در سخن پیامبر ﷺ نشان داده شده است: «ما پیامبران امر شده‌ایم تا در حد عقل مردم با آنان سخن بگوییم» (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۱، ص ۲۳).

۹. مهورزی و ارتباط‌های عاطفی: همدلی همواره قرین عاطفه و مهورزی است. مهورزی عاملی قوی در جذب دیگران است و در همدلی، اساس موقعيت است. خداوند خطاب به پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «فَبِمَا رَحْمَةِ مِنَ اللَّهِ لِنَتَّأْلَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظًا الْقَلْبَ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاغْفُ عَنْهُمْ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ وَشَأْوِرُهُمْ فِي الْأَمْرِ إِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ»؛ به (برکت) رحمت الهی، در برابر آنان (مردم) نرم (و مهربان) شدی و اگر خشن و سنگدل بودی از اطرافت پراکنده می‌شدند.

۱۰. حمایت و پشتیبانی: شخص باید احساس کند که طرف مقابل در قالب همدلی، به دنبال حل مسئله اوست. امام باقر علیه السلام در این باره می‌فرمایند: «برادر مسلمانت را دوست بدار... هیچ نیکی را از او دریغ مکن تا او نیز از تو دریغ ندارد، و پشتیبان او باش تا پشتیبان تو باشد. اگر غایب شد در غیاب او حافظ (حرمت، آبرو و حقوق) او باش، و چون بازگشت از او دیدار کن. او را بزرگ دار و احترام کن... چون از تو دلگیر گشت تا وقتی از دلیل ناراحتی اش جویا نشده‌ای از وی جدا مشو، و چون خیری به او رسید خدا را سپاس گوی، و اگر گرفتاری پیدا کرد به یاری او برخیز و در رفع آن گرفتاری بکوش» (صدقو، ۱۴۱۷ق، ص ۴۰۱-۴۰۲).

جلسات ششم و هفتم:

آموزش دست یافتن به مهارت حل مسئله با توجه به آموزه‌های دینی:

۱. آموزش فواید مهارت حل مسئله: امام علی علیه السلام می‌فرمایند: «کسی که چاره‌جویی را به تأخیر بیندازد شداید و گرفتاری‌ها او را زمین‌گیر خواهد کرد» (لیثی واسطی، ۱۳۷۶، ص ۴۴۱).

۲. آموزش تصحیح نگرش‌ها در برابر مشکلات: بدون شک، هیچ انسانی از خلقت آدم تا کنون، نزد خداوند گرامی و عزیز نشده، مگر اینکه بلا و گرفتاری‌اش فرونی یافته است؛ زیرا همان‌گونه که طلا با آتش گداخته و ناب می‌شود، مؤمن نیز با بلا و گرفتاری ناب می‌شود. بنابراین، دنیا جایگاه مشکلات و رنج‌هast و گاهی مشکلات کفاره گناهان ماست. حضرت علی علیه السلام در می‌فرمایند: «سپاس و ستایش خداوندی را که رنج و گرفتاری پیروان ما را مایه زدودن گناهانشان در دنیا قرار داد» (محمدی ری شهری، ۱۳۸۴، ص ۸۵).

۳. آموزش مراحل مهارت حل مسئله: الف. پذیرش وجود مسئله در زندگی: امام علیؑ می‌فرمایند: «به بی‌نیازی و آسایش، شادمانی مکن، و به فقر و گرفتاری، اندوهگین مباش؛ زیرا طلا به آتش آزمایش می‌شود و مؤمن به گرفتاری امتحان می‌گردد» (لیشی واسطی، ۱۳۷۶، ص ۵۲۰).

ب. به دست آوردن اطلاعات از منابع مطمئن: پیامبر اکرمؐ می‌فرمایند: «هرگاه کاری را انجام دادی از روی علم و عقل انجام ده، و بر حذر باش از اینکه کاری را بدون آینده نگری و آگاهی انجام دهی» (مجلسی، ۱۴۰۴ق، ج ۷۴، ص ۱۱۰).

ج. تلاش کافی برای یافتن بهترین راه حل: در آیات متعددی از قرآن، به انجام بهترین عمل سفارش شده است (برای نمونه ر.ک: هود: ۷ و ۳۰؛ ملک: ۲). با این حال، باید به یاد داشت که همیشه اولین راه حل، بهترین نیست؛ زیرا اگر تنها ابزار شما چکش باشد، با هر چیز مانند میخ رفتار می‌کنید. حضرت علیؑ می‌فرمایند: «حسن تدبیر و دوری از تبذیر، از حسن سیاست است».

د. اطمینان به وجود راه حل: پیامبر اکرمؐ می‌فرمایند: «انسانی امیدوار به دنبال مطلوب خویش است. برای هر چیزی چاره‌ای وجود دارد» (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۳۴۳).

جلسه هشتم:

جمع‌بندی جلسات و گرفتن بازخورد، دریافت پیشنهادات و انتقادات، پاسخ به سوالات باقیمانده، تکمیل مجدد پرسش نامه DASS-21 به عنوان پس‌آزمون.

یافته‌های پژوهش

یافته‌های توصیفی به دست آمده از متغیرهای جمعیت‌شناختی نشان داد میانگین سنی افراد شرکت‌کننده در پژوهش ۳۳/۶۲ با انحراف استاندارد ۱/۱۹ بوده است. همچنین از بین شرکت‌کنندگان در پژوهش، ۴۶ درصد افراد (و به ترتیب ۵۰ درصد افراد گروه آزمایش و ۴۲ درصد افراد گروه کنترل) تحصیلاتی در سطح سیکل، ۳۷ درصد افراد (و به ترتیب ۳۳ درصد افراد گروه آزمایش و ۴۱ درصد افراد گروه کنترل) تحصیلاتی در سطح دیپلم، و ۱۷ درصد افراد (۱۷ درصد افراد هر دو گروه) تحصیلاتی در سطح کارشناسی داشتند. علاوه بر این، یافته‌ها نشان داد ۵۴ درصد آزمودنی‌ها مجرد و ۴۶ درصد از آنان متأهل بودند.

آماره‌های توصیفی متغیرهای افسردگی، اضطراب و استرس به تفکیک نوع آزمون و گروه مورد مطالعه در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱. آماره‌های توصیفی متغیرهای افسردگی، اضطراب و استرس به تفکیک نوع آزمون و گروه

گروه کنترل		گروه آزمایش		مرحله	متغیر
انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	میانگین		
۱۱/۳۸	۳۶/۵۰	۵/۳۳	۲۰/۳۳	پیش‌آزمون	افسردگی
۱۱/۹۹	۲۸/۲۳	۵/۳۶	۱۳/۸۳	پس‌آزمون	
۷/۷۴	۲۵/۲۳	۷/۹۷	۲۰/۰۸	پیش‌آزمون	اضطراب
۷/۵۴	۲۳/۵۰	۴/۰۲	۱۳/۴۲	پس‌آزمون	
۷/۸۵	۳۶/۸۳	۹/۶۵	۲۲/۰۰	پیش‌آزمون	استرس
۷/۴۴	۲۷/۵۰	۵/۰۸	۱۵/۲۰	پس‌آزمون	

از آن‌رو، که در این پژوهش به منظور بررسی اثربخشی مداخله آموزشی، از آزمون «پارامتریک تحلیل کواریانس چندمتغیره» استفاده می‌شود، بنابراین، لازم است ابتدا پیش‌فرض تساوی واریانس‌ها، بررسی گردد. نتایج آزمون لوین برای بررسی پیش‌فرض تساوی واریانس‌ها در متغیرهای وابسته افسردگی، اضطراب و استرس در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. نتایج آزمون لوین برای متغیرهای افسردگی، اضطراب و استرس در دو گروه

معناداری	آماره F	درجه آزادی ۲	درجه آزادی ۱	متغیر
۰/۰۱۹	۰/۴۲۹	۲۲	۱	افسردگی
۰/۱۸۱	۱/۹۰۴	۲۲	۱	اضطراب
۰/۰۸۷	۰/۳۰۵	۲۲	۱	استرس

همان‌گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌گردد، نتایج آزمون لوین نشان می‌دهد که پیش‌فرض تساوی واریانس‌ها برای متغیرهای افسردگی، اضطراب و استرس در دو گروه آزمایش و کنترل رعایت شده است. همچنین یکی دیگر از پیش‌فرضهای لازم بررسی تساوی ماتریس‌های واریانس-کواریانس است که برای ارزیابی آن، از آزمون «باکس» استفاده شد. نتایج به دست آمده $F=1/75$ ، $M=12/38$ (P<۰/۱۰۴) نشان داد میزان معناداری آزمون «باکس» از ۰/۰۵ بیشتر است. بدین‌روی، نتیجه گرفته می‌شود تساوی ماتریس‌های واریانس-کواریانس برقرار است. بنابراین، با توجه به تأیید پیش‌فرضهای لازم، استفاده از آزمون پارامتریک تحلیل کواریانس چندمتغیره بلامانع است. نتایج تحلیل کواریانس چندمتغیره برای بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی بر خرده‌مقیاس‌های افسردگی، اضطراب و استرس در دو گروه آزمایش و کنترل در مرحله پس‌آزمون در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳. نتایج تحلیل کواریانس چندمتغیره برای مقایسه میانگین نمره‌های افسردگی، اضطراب و استرس در دو گروه آزمایش و کنترل

زیرمقیاس	منبع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F آماره	معناداری	اندازه اثر	توان آماری
افسردگی	پیش آزمون	۹۱۹/۳۶۴	۱	۹۱۹/۳۶۴	۱۹/۹۱۶	۰/۰۰۰	۰/۰۱۲	۰/۹۸۸
	اضطراب	۳/۴۰۳	۱	۳/۴۰۳	۰/۰۷۴	۰/۰۷۸۹	۰/۰۰۴	۰/۰۵۸
	استرس	۱/۵۰۰	۱	۱/۵۰۰	۰/۰۳۳	۰/۰۸۹	۰/۰۰۲	۰/۰۵۳
	عضویت گروهی	۴۸۸/۶۴۹	۱	۴۸۸/۶۴۹	۱۰/۰۸۵	۰/۰۰۴	۰/۰۳۵۸	۰/۸۷۰
اضطراب	پیش آزمون	۱۷۹/۱۶۱	۱	۱۷۹/۱۶۱	۶/۲۷۰	۰/۰۲۲	۰/۲۴۸	۰/۶۶۱
	افسردگی	۷۰/۹۴۹	۱	۷۰/۹۴۹	۲/۴۸۳	۰/۱۳۲	۰/۱۱۶	۰/۳۲۲
	استرس	۴/۸۸۰	۱	۴/۸۸۰	۰/۱۷۱	۰/۰۸۴	۰/۰۰۹	۰/۰۶۸
	عضویت گروهی	۲۵۶/۲۹۶	۱	۲۵۶/۲۹۶	۸/۹۷۰	۰/۰۰۷	۰/۰۳۲۱	۰/۸۱۱
استرس	پیش آزمون	۱۸۳/۲۷۵	۱	۱۸۳/۲۷۵	۴/۷۱۰	۰/۰۴۳	۰/۱۹۹	۰/۵۴۰
	افسردگی	۰/۹۴۰	۱	۰/۹۴۰	۰/۰۲۴	۰/۸۷۸	۰/۰۰۱	۰/۰۵۳
	اضطراب	۸/۱۷۲	۱	۸/۱۷۲	۰/۲۱۰	۰/۰۵۲	۰/۰۱۱	۰/۰۷۲
	عضویت گروهی	۵۸۵/۳۷۶	۱	۵۸۵/۳۷۶	۱۵/۰۴۳	۰/۰۰۱	۰/۴۴۲	۰/۹۵۷

همان‌گونه که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، نتایج تحلیل کواریانس چندمتغیره بیانگر آن است که پس از کنترل نمرات پیش آزمون، تفاوت معناداری بین میانگین نمرات پس آزمون افسردگی ($P<0/004$)، اضطراب ($F=10/585$)، اضطراب ($F=8/970$) و استرس ($F=15/043$) در دو گروه کنترل و آزمایش وجود دارد. اندازه اثر $0/358$ برای خرده‌مقیاس افسردگی، اندازه اثر $0/321$ برای خرده‌مقیاس آزمایش وجود دارد. برای خرده‌مقیاس استرس - به ترتیب - بیانگر آن است که $35/8$ درصد از تفاوت نمرات پس آزمون خرده‌مقیاس افسردگی، $32/1$ درصد از تفاوت نمره‌های پس آزمون خرده‌مقیاس استرس به سبب از عضویت گروهی و تاثیر مداخله آموزشی بوده است. به عبارت دیگر، آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی در کاهش معنادار افسردگی، اضطراب و استرس اعضای گروه آزمایش در مرحله پس آزمون مؤثر بوده است.

برای بررسی اثر اصلی زمان (پیش آزمون-پس آزمون) و همچنین اثر تعاملی زمان و گروه، از تحلیل واریانس مختلط، استفاده شد. جدول ۴ نتایج تحلیل واریانس مختلط (ANOVA) برای نمره‌های افسردگی، اضطراب و استرس شرکت‌کنندگان را نشان می‌دهد.

همان‌گونه که در جدول ذیل مشاهده می‌شود، اثر اصلی زمان برای متغیر افسردگی معنادار نیست ($F=2/943$, $P=0/100$)، درحالی که برای متغیرهای اضطراب ($F=9/943$, $P<0/05$) و استرس ($F=4/170$, $P=0/05$) معنادار شده است. به عبارت دیگر، تفاوت نمره‌های شرکت‌کنندگان گروه آزمایش در متغیرهای اضطراب و استرس، از زمان پیش آزمون تا پس آزمون معنادار است.

جدول ۴. نتایج تحلیل واریانس مختلط برای اثرات اصلی و تعاملی زمان

متغیر	منبع تغیر	مجموع مجذورت	Df	میانگین مجذورات	F	P	اندازه اثر	توان آماری
افسردگی	زمان	۶۵/۳۳۳	۱	۶۵/۳۳۳	۲/۹۴۳	۰/۱۱۸	۰/۱۰۰	۰/۳۷۵
	زمان*گروه	۲۰/۸۳۳	۱	۲۰/۸۳۳	۹/۹۴۳	۰/۰۰۶	۰/۲۹۹	۰/۸۱۳
	خطا	۴۸۸/۳۳۳	۲۲	۲۲/۱۹۷				
اضطراب	زمان	۲۴۳/۰۰۰	۱	۲۴۳/۰۰۰	۹/۹۴۳	۰/۰۰۵	۰/۳۱۱	۰/۸۵۴
	زمان*گروه	۸۵/۳۳۳	۱	۸۵/۳۳۳	۳/۴۹۲	۰/۰۷۰	۰/۱۳۷	۰/۴۳۱
	خطا	۵۳۷/۶۷	۲۲	۲۴/۴۳۹				
استرس	زمان	۱۳۰/۰۲۱	۱	۱۳۰/۰۲۱	۴/۱۷۰	۰/۰۴۳	۰/۱۵۹	۰/۴۹۷
	زمان*گروه	۱۸۸/۰۲۱	۱	۱۸۸/۰۲۱	۶/۰۲۶	۰/۰۲۲	۰/۲۱۵	۰/۶۵۱
	خطا	۶۸۷/۴۵۸	۲۲	۳۱/۲۰۳				

همچنین اثر تعامل زمان با گروه برای متغیر اضطراب معنادار نیست ($F=3/492$, $P=0/075$), با وجود این، اثر تعاملی مزبور در متغیرهای افسردگی ($F=6/026$, $P<0/05$) و استرس ($F=9/386$, $P<0/05$) معنادار است. به عبارت دیگر، تفاوت نمره‌های شرکت‌کنندگان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل، در دو متغیر افسردگی و استرس از زمان پیش آزمون تا پس آزمون معنادار است.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی (خودآگاهی، همدلی و حل مسئله) با رویکرد اسلامی بر کاهش افسردگی، اضطراب و استرس زنان مبتلا به اختلالات روانی مزمن انجام گرفت. نتایج پژوهش نشان می‌دهد آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی بر کاهش معنادار میزان افسردگی، اضطراب و استرس زنان مبتلا به اختلالات روانی مزمن، مؤثر است. این نتایج با یافته‌های پژوهش‌های سپولردا و لسوپر (۲۰۰۸)، آذرگون و همکاران (۲۰۱۳)، مک‌آلیف و همکاران (۲۰۱۴)، محمودیان و همکاران (۱۳۸۷)، امیری بر مکوهی (۱۳۸۸)، توزن‌ساده‌جانی (۱۳۸۹) و سلیمی بجستانی و عابدی (۱۳۹۲) همسو است.

در فرایند آموزش مهارت خودآگاهی با رویکرد اسلامی، بیمار می‌آموزد که با تکیه بر نقاط قوت،

برای بهبود نقاط ضعف خود تلاش کند. بیمار با توجه به جایگاه ارزشمندش به عنوان یک انسان در نظام آفرینش، نگاه منفی و تصویر شخصی غیرواقع‌بینانه خود را تغییر می‌دهد و در نتیجه، به نقاط قوت خود پی‌می‌برد: «إِنَّمَا سَوَيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَّفَقُوَّالَهُ سَاجِدِينَ» (حجر: ۲۹). از سوی دیگر، قرآن کریم با شناساندن لغزشگاه‌های انسان، مانند شهوت و غصب یا وهم و خیال، و نقاط ضعف وجودی اش او را به خویشن وی آگاه می‌کند (جوادی آملی، ۱۳۸۹، ص ۶۵). «وَيَلْعَمُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا» (إسراء: ۱۱)؛ انسان (بر اثر شتاب‌زدگی)، بدی‌ها را طلب می‌کند، آن‌گونه که نیکی‌ها را می‌طلبد، و انسان همیشه عجول بوده است! «إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هُلُوعًا» (معارج: ۱۹)؛ به یقین، انسان حریص و کم‌طاقت آفریده شده است.

آگاهی از نقاط ضعف موجب می‌شود انسان بتواند تسلط بیشتری بر خود داشته باشد. توجه به دیدگاه قرآن در رابطه با گستره اختیار آدمی در پرتو قوانین حکیمانه الهی، او را به ویژگی‌های نوعی خود آشنا می‌کند و وی را قادر می‌سازد خطاهای شناختی (شخصی‌سازی، تصادفی انگاری رخدادها و برچسب بد اقبالی به خویش) را از خود بزداید (نجفی و همکاران، ۱۳۹۲). همچنین مهارت خود‌آگاهی موجب می‌شود بیمار احساسات خود را بهتر بشناسد. شخصی که از احساسات خود آگاه می‌شود، می‌تواند آنها را مهار کند. کسی که خود را شناخته، احساسات و هیجان‌های خویش را شناسایی کرده است. او می‌داند که آیا به شدت عاطفی است یا اصلاً به مسائل عاطفی اهمیتی نمی‌دهد؛ عصبی است یا خونسرد. او با شناخت دقیق احساسات خویش، در گزینش دوست، شریک شغلی، همسر و... نیز در تعامل با آنان، موفق‌تر عمل می‌کند (علوی، ۱۳۹۱، ص ۱۴). سرانجام اینکه در فرایند خود‌آگاهی، بیمار از نیازهای خود اطلاع پیدا می‌کند و یاد می‌گیرد که از مسیرهای سالم نیازهای خود را تأمین کند (داوری و همکاران، ۱۳۸۵). برخی اعتقاد دارند که انسان‌ها با تأمین نیازهای مادی به آرامش می‌رسند. از این‌رو، برای به دست آوردن آنها کوشیده‌اند و شاید بسیاری از نیازهای مادی را تأمین کرده‌اند، ولی اضطراب و ناراحتی آنها نه تنها کمتر نشده، بلکه افزایش هم یافته است. حتی در جوامع مرافقه و برخوردار از همهٔ امکانات مادی، مشکلات روانی بیش از جوامع کم‌برخوردار شیوع دارد (خدایی، ۱۳۸۷). از این‌رو، برای درمان کامل بسیاری از مشکلات روانی، لازم است انسان و تمام نیازهای او شناخته شود. شناخت صحیح انسان و نیازهایش تنها از طریق آفرینش او امکان دارد. از این‌رو، توصیه‌های خداوند درباره انسان بهترین دستورالعمل‌ها برای زندگی است که برای به دست آوردن آنها، باید به سراغ کتاب‌هایی رفت که برای هدایت بشر نازل شده، که جامع‌ترین آنها قرآن کریم است.

براین اساس، رویکرد اسلامی توجه ویژه‌ای به خودآگاهی انسان دارد و تلاش می‌کند با گسترش عقلانیت و توسعه آگاهی فرد از خود و موقعیتش در عالم هستی به رشد او کمک کند. مسیر حرکت و تکامل انسان دارای مراتبی است که از حیات نباتی، که وجه مشترک وی با سایر موجودات زنده است و بر رشد و تغییرات نباتی و فیزیکی او تمرکز دارد، آغاز می‌شود و سپس سطح حیات حیوانی (غرايز، امیال، خشم و...)، که- باز هم - وجهی مشترک بین انسان‌ها و حیوانات بوده و دارای مراتبی از رشد و کمال است، مطرح می‌گردد و بدین‌روی، در حیات انسانی، که عوامل مختص و انحصاری انسان‌هاست، رعایت می‌شود و در نهایت، فرد در حیات الهی، به بالاترین نقطه دست می‌یابد که بیان‌گر تکامل همه‌جانبه انسان است (محمودیان و همکاران، ۱۳۸۷).

یکی دیگر از مهارت‌های زندگی، که در این پژوهش به بیماران آموزش داده شد، مهارت «همدلی» است. بیماران برای اینکه بتوانند سختی‌های زندگی را، که بنا به ماهیت اجتماعی مجبور به روبرو شدن با آنها هستند، پشت سر بگذارند، نیاز به حمایت‌های اجتماعی دارند که مهم‌ترین آنها «همدلی» است. «همدلی» به معنای به رسمیت بخشیدن به احساس دیگران و علت این احساس و توانایی شریک شدن در تجربه هیجانی یک فرد بدون تبدیل شدن به بخشی از آن است (Keen، ۲۰۰۷، ص ۱۵). همدلی ظرفیت بنیادین افراد در تنظیم روابط، حمایت از فعالیت‌های مشترک و انسجام گروهی است. این توانایی نقشی اساسی در زندگی اجتماعی دارد (Rieffe و همکاران، ۲۰۱۰). همدلی عامل مهمی در رشد و توسعه ایده‌ها و راه حل‌ها، ارتباطات مؤثر و اجتناب و جلوگیری از تعارض‌هast و همچنین یک ظرفیت و توانایی اساسی که همه انسان‌ها باید برای حفظ و بقای زندگی آن را پرورش دهند (Pedersen، ۲۰۰۷).

پژوهش‌ها نشان می‌دهند آموزش مهارت‌های زندگی، از جمله آموزش مهارت «همدلی» باعث رشد و افزایش همدلی می‌شود و در نتیجه، به بهبود روابط بین فردی، سازگاری هیجانی، کاهش پرخاشگری و افزایش عزت نفس کمک می‌کند (Yadav & Iqbal، ۲۰۰۹؛ وزیری و عظیمی، ۱۳۹۰؛ بگیان کوله‌مرز و همکاران، ۱۳۹۲).

در بیان و توجیه اهمیت فرآگیری همدلی و آثار آن، احادیث و آیات و روایات متعددی وجود دارد. امام علی[ؑ] بهترین احسان را همدلی با برادر دینی می‌دانند. امام صادق[ؑ] می‌فرمایند: «با همدلی و یاری برادران ایمانی تان، به خدا نزدیک شوید» (صدق، ۴۰۳، ج ۱، ص ۸). قرآن کریم در آیه ۱۲۸ سوره توبه می‌فرماید: «رسولی از جنس خودتان برای (هدایت) شما آمد که فقر و پریشانی و جهل و فلاکت شما بر او ساخت، و بر (آسایش و نجات) شما بسیار حریص و نسبت به مؤمنان بسیار رئوف و مهربان

است». بنابراین، پیامبر کسی بود که از رنج دیگران رنج می‌برد و انسانی بود که از شادی دیگران شاد و از ناراحتی دیگران ناراحت می‌شد. همچنین واضح‌ترین کلام (در زمینه اهمیت همدلی) این قول پیامبر اکرم است: «آن کس که سیر بخوابد و همسایه‌اش گرسنه باشد به رسالت من ایمان ندارد» (مرادی، ۱۳۹۳). پیامبر گرامی اسلام همچنین در جایی دیگر می‌فرمایند: «دادگر ترین مردم کسی است که آنچه را برایش خوشایند آمد همان را برای مردم بپسندد، و برای مردم همان را ناخوشایند بداند که برای خودش خوشایند نیست» (کرمی فریدنی، ۱۳۸۴، ص ۱۹۱).

بنابراین، بر اساس نگاه و رویکرد مهربانانه و محبت‌آمیز اسلام در رفتار مؤمنان با یکدیگر و با توجه به آیات و روایات متعدد و تأکیدهای فراوان در خصوص ضرورت فرآگیری مهارت همدلی باید گفت: آموزش مهارت همدلی (به‌ویژه با نگاه و رویکرد اسلامی) می‌تواند نگاه همدلانه به مشکلات خود و هم قطaran را در بیماران روانی تقویت کند و به صورت گروه‌درمانی در بین آنها مؤثر واقع شود. افزایش احساس درک‌شدنگی، رهایی از تنہایی، حمایت اجتماعی، علاقه اجتماعی، افزایش احترام و اعتماد به یکدیگر، مسئولیت‌پذیری نسبت به دیگران، کاهش بیماری‌های روان‌تنی و افسردگی، توانمندی جامعه، خانواده سالم و مانند آن از نمونه‌هایی است که با توصل به همدلی ایجاد می‌شود (تصویری شاد، ۱۳۸۹).

از سوی دیگر، یکی از علل تداوم بیماری‌های روانی و تشدید آن، ناآگاهی از روش‌های صحیح برخورد با موضوعات نگران‌کننده و آزاردهنده است. وقتی بیمار یاد می‌گیرد که چگونه موقعیت‌های نامطلوب را به نحو مطلوب تغییر دهد و خود را با مشکلات سازگار کند، تا حد زیادی می‌تواند بر آثار زیان‌بار شرایط نامطلوب فائق آید. از این‌رو، آموزش شیوه‌های حل مسئله با افزایش مهارت‌های اجتماعی و ایجاد رویکردهای مقابله‌ای کارآمد در مواجهه با مشکلات، می‌تواند موجب کاهش استرس و اضطراب و افسردگی در این بیماران شود. در حل مسئله، پیدا کردن راه حل بخصوصی برای یک مسئله ویژه، مد نظر نیست. مهم آن است که در اثر حل مسئله، یک اصل یا قانون انتزاعی به دست آید که برای موقعیت‌های دیگر تعمیم‌پذیر باشد. به همین سبب، یادگیری به دست آمده از حل مسئله، از سایر یادگیری‌ها انتقال‌پذیری بیشتری به موقعیت‌های جدید دارد (پروچاسکا و نورکراس، ۱۳۸۵، ص ۵۶۵-۵۷۳).

در یک برنامه گروهی، برای بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های حل مسئله در کنار دیگر درمان‌های معمول بر بیماران روانی خود آسیب‌رسان، نتایج نشان داد که استفاده از آموزش مهارت‌های حل مسئله در کنار دیگر درمان‌های معمول، می‌تواند به بهبود عملکردهای روانی-اجتماعی در مراحل پیگیری منجر شود (مک‌آلیف و همکاران، ۲۰۱۴). همچنین همسو با نتایج این پژوهش، تحقیقات متعددی اذعان می‌کنند که درمان‌های مبتنی بر مهارت حل مسئله به گونه‌ای قابل ملاحظه موجب بهبود اضطراب

و افسردگی در بیماران مبتلا به افسردگی و مشکلات هیجانی می‌شوند (Hassink Franke ۱۳۹۳، Arean ۲۰۱۱، آرین ۲۰۰۸؛ همکاران، ۲۰۰۸؛ شمسی‌خانی و همکاران، ۱۳۹۳). آموزش مهارت «حل مسئله» به یک فرایند شناختی-رفتاری اشاره دارد که تنوعی از پاسخ‌های بدیل و بالقوه را برای مقابله با شرایط مشکل‌ساز فراهم می‌کند و امکان انتخاب بهترین و مؤثرترین پاسخ‌های بدیل را افزایش می‌دهد (Gellis & Kenaley، ۲۰۰۸). آموزش مهارت حل مسئله را از بسیاری جهات می‌توان به مثایه فرایند کمک به افراد برای رشد آنها و در نتیجه، افزایش احتمال مقابله مؤثر در طیف وسیعی از موقعیت‌ها دانست. طی این فرایند، افراد منابع مقابله مؤثر با وقایع فشارزای زندگی را کشف، خلق یا شناسایی می‌کنند (شمسی‌خانی و همکاران، ۱۳۹۳).

دین اسلام نیز وجود مسائل و مشکلات را در زندگی امری طبیعی می‌داند و مؤمنان را به صبر و استقامت در برابر آزمون‌های الهی و تلاش و کوشش برای حل مشکلات خویشتن فرا می‌خواند. برای مثال، قرآن کریم می‌فرماید: «لَقَدْ خَلَقْنَا إِلَّا نَسَانَ فِي كَبَدٍ» (بلد: ۴۰)؛ انسان را در سختی آفریده‌ایم. در جایی دیگر، خداوند متعال می‌فرماید: «وَلَيَأْتُوكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَتَقْصِيرٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ» (بقره: ۱۵۵)؛ حتماً شما را با اندکی از ترس، گرسنگی و آفت در مال‌ها و جان‌ها و میوه‌ها می‌آزماییم، و مردان صبور و با استقامت را مژده بده. همچنین خداوند درباره آزمایش و امتحان می‌فرماید: «آیا مردم پنداشتند که با گفتن اینکه «ایمان آوردم»، رها می‌شوند و هرگز آزمایش نمی‌شوند؟» (عنکبوت: ۲۰)؛ پس باید گفت: وجود مشکل و مسئله در زندگی، امری است عادی و همگانی. اما از منظر اسلام و فرهنگ دینی، مؤمنان (پس از انتخاب راه حل مناسب) موظفند همواره امیدوار باشند؛ زیرا به پروردگار باور دارند، و با اعتماد به او، هیچ مسئله‌ای بدون حل نمی‌ماند. پذیرش این واقعیت که رحمت و مهربانی خدای تعالی در هر موقعیتی می‌تواند شامل حال انسان گردد، بسیار مهم تلقی شده است، تا جایی که در باب اهمیت آن، قرآن کریم از زبان حضرت یعقوب به فرزندانش می‌فرماید: «يَا يَنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخْيِهِ وَلَا يَتَأْسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ» (یوسف: ۸۷)؛ پسرانم، بروید و از یوسف و برادرش جست‌وجو کنید و از رحمت خدا مأیوس نشوید، که تنها گروه کافران از رحمت خدا مأیوس می‌شوند. بنابراین، بر مبنای رویکرد اسلام، می‌توان گفت: با پذیرش مشکل در زندگی، تفکر، تعقل و انتخاب راه حل مناسب و در نهایت، توکل بر خدای متعال، می‌توان در مواجهه با مسائل و مشکلات زندگی، بر هرگونه ترس، اضطراب، استرس و یأس (و افسردگی) غلبه کرد.

با توجه به نتایج این پژوهش، آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی، می‌تواند نقش مهمی در ایجاد راهبردهای مقابله‌ای کارآمد در مواجهه با شرایط استرس‌زا و همچنین کاهش اضطراب، استرس و افسردگی بیماران روانی، بهویژه زنان مبتلا به اختلالات روانی مزمن، داشته باشد. با این حال، پژوهش حاضر مانند سایر مطالعات روان‌شناسخی، با محدودیت‌هایی مواجهه بود. از جمله، محدودیت‌های احتمالی این پژوهش می‌توان به عدم دسترسی به بیماران برای پیگیری‌های مجرد، کنترل کردن جنسیت و استفاده تنها از نمونه زن و استفاده از نمونه بالینی و بیمار اشاره کرد که لازم است در تعیین و کاربرد نتایج مطمح نظر قرار گیرد. روشن است که نتایج این پژوهش صرفاً قابل تعمیم به جامعه مورد مطالعه است. با این حال، این نتایج به درک روابط و تأثیر مؤلفه‌های مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی بر متغیرهای افسردگی، اضطراب و استرس کمک می‌کند. اما درک ابعاد و چگونگی این تأثیرها نیازمند بررسی‌های طولی و عمیق‌تری است. بررسی‌های مقطعی تنها برش‌هایی از واقعیت را مسجّل می‌سازند و برای درک عمیق‌تر بررسی‌های درازمدت و همه‌جانبه ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به حجم کم نمونه و به کارگیری تنها سه دسته (خودآگاهی، همدلی و حل مسئله) از مهارت‌های زندگی، پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی سایر مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی، بر روی جوامع گسترده‌تر و متنوع‌تری از افراد بیمار و غیربیمار انجام گیرد. همچنین به منظور بررسی بیشتر تأثیر گنجاندن آموزه‌های اسلامی و دینی در آموزش مهارت‌های زندگی، پیشنهاد می‌شود مجموعه تحقیقاتی زیر نظر استادان و متخصصان در زمینه آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد اسلامی برنامه‌ریزی و اجرا گردد.

منابع

- آزاد، حسین، ۱۳۸۹، آسیب‌شناسی روانی، چ ھفتم، تهران، بعثت.
- امیری برمهکوهی، علی، ۱۳۸۸، «آموزش مهارت‌های زندگی برای کاهش افسردگی»، *روان‌شناسی تحولی*، ش ۲۰، ص ۲۹۷-۳۰۶.
- بگیان کوله مرز، محمدجواد و همکاران، ۱۳۹۲، «اثرپخشی آموزش گروهی همدلی بر بهبود روابط بین شخصی و خودتنظیمی عاطفی دانش‌آموزان دارای نشانه‌های ADHD»، *روان‌شناسی مدرسه*، دوره دوم، ش ۲، ص ۶-۲۸.
- پروچاسکا، جیمز. او، و جان نورکراس، ۱۳۸۵، *نظریه‌های روان درمانی*، ترجمه یحیی سید محمدی، تهران، رشد.
- توزنده‌جانی، حسن، ۱۳۸۹، «بررسی کارآمدی نسبی آموزش‌های خانواده و مهارت‌های زندگی بر نگهداری بیماران دچار عارضه روانی مزمن در خانواده»، *مجله دانشکده پژوهشی اصفهان*، سال ییست و هشتم، ش ۱۲۱، ص ۱۵۸۷-۱۵۹۷.
- جوادی آملی، عبدالله، ۱۳۸۹، *تفسیر انسان به انسان: نظریه جدید پیرامون معرفت‌شناسی انسان*، چ پنجم، قم، اسراء.
- حرانی، این‌شعبه، ۱۴۰۴، *تحف العقول، تصحیح و تعلیق علی اکبر غفاری*، چ دوم، قم، مؤسسه النشر الاسلامی.
- خدابی، غلامحسن، ۱۳۸۷، «قرآن جامع ترین کتاب مهارت زندگی»، *بهورز*، سال نوزدهم، ش ۱، ص ۱-۳.
- داروی، علیرضا و همکاران، ۱۳۸۵، «مهارت خودآگاهی»، *بهورز*، ش ۳، ص ۲۶-۳۵.
- رازی، فخرالدین محمد بن عمر، ۱۴۲۰، *مفاتیح الغیب*، بیروت، داراحیا التراث العربی.
- زارع، حسین و همکاران، ۱۳۸۹، «مقایسه شیوه‌های مقابله با فشار روانی والدین بیماران روانی مزمن و افراد عادی»، *پیک نور*، سال نهم، ش ۱، ص ۳۷-۵۰.
- سادوک، بنیامن جیمز و ویرجینیا الکوت سادوک، ۲۰۰۷، *خلاصه روان‌پژوهی*، ترجمه فرزین رضاعی، چ پنجم، تهران، ارجمند.
- سازافینو، ادوارد پی، ۲۰۰۲، *روان‌شناسی سلامت*، ترجمه الهه میرزاپی، تهران، رشد.
- سلیمی بجستانی، حسین و فاطمه عابدی، ۱۳۹۲، «اثرپخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر اضطراب، افسردگی و شادکامی مادران دانش‌آموزان مقطع راهنمایی شهرستان کرج در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۹۱»، *روان‌شناسی بالینی*، سال سوم، ش ۱۱، ص ۲۹-۴۸.
- شمسی خانی، سهیلا و همکاران، ۱۳۹۳، «بررسی تأثیر آموزش مهارت حل مسئله بر میزان افسردگی دانشجویان پرستاری»، *روان پرستاری*، دوره دوم، ش ۱، ص ۶۳-۷۱.
- شیخ صدقی، ۱۴۰۳، *الخصال*، قم، جامعه مدرسین.
- شیخ صدقی، ۱۴۱۷، *الاماوى*، تحقیق گروه بررسی‌های اسلامی مؤسسه بعثت، قم، بعثت.
- صاحبی، علی و همکاران، ۱۳۸۴، «اعتباریابی مقیاس افسردگی اضطراب تنبیدگی (DASS-21) برای جمعیت ایرانی»، *روان‌شناسی تحولی*، ش ۴، ص ۲۹۹-۳۱۲.
- صیفار، محمد مهدی، ۱۳۸۵، «تحلیلی اجتماعی از اهتمام به امور مسلمانان با نگاه به آیات و روایات»، *معرفت*، سال پانزدهم، ش ۱۰۳، ص ۲۳-۳۴.
- طباطبائی، سید‌محمد‌حسین، ۱۴۱۷، *المیزان*، قم، دفتر انتشارات اسلامی.

عسکریان، سمیه و همکاران، ۱۳۹۲، «بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های مقابله با رویکرد اسلامی بر سازگاری روان‌شناختی»، *روان‌شناسی و دین*، سال ششم، ش ۲۴، ص ۲۳-۳۷.

عطیر فرد، مهدیه و همکاران، ۱۳۹۲، «مقایسه افسرده‌گی کودکان و نوجوانان مبتلا به سرطان با کودکان و نوجوانان سالم»، *مجله پژوهشکی ارومیه*، دوره بیست و پنجم، ش ۱، ص ۲۱-۳۱.

علوی، سید جعفر، ۱۳۹۱، *مهارت‌های زندگی با نگاه دینی*، چ سوم، مشهد، دانشگاه علوم اسلامی رضوی.
علی قبیری، بهرام و مریم ابراهیمی نژاد، ۱۳۹۰، «تأثیر هنر درمانی گروهی بر مهارت ارتباط بین فردی زنان مبتلا به اختلالات روانی مزمن بستری در مرکز نگهداری و بازتوانی بیماران روانی مزمن»، *اصول بهداشت روانی*، سال سیزدهم، ش ۳، ص ۲۲۲-۲۲۹.

فرمیه‌نی فراهانی، محسن و همکاران، ۱۳۸۷، «مهارت‌های زندگی از دیدگاه پیامبر اعظم در قلمرو حیات بیرونی»، *علوم انسانی*، سال هفدهم، ش ۷۷، ص ۱۲۵-۱۵۶.

کاظمی، پروانه و همکاران، ۱۳۹۰، «بررسی اثربخشی برنامه ارتقاء کیفیت زندگی زوجین بر رضامندی زناشویی و سلامت روان»، *پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی و مشاوره*، سال اول، ش ۲، ص ۷۱-۸۶.

کاظمی، محمود و بهرام بهرامی، ۱۳۹۳، «نقش اعتقادات معنوی و فرایض اسلامی در ارتقای سلامت روانی و پیشگیری از اختلالات روانی»، *مجله علمی-پژوهشی علوم پژوهشکی زنجان*، دوره بیست و دوم، ش ۹۰، ص ۶۲-۷۴.

کاویانی، محمد، ۱۳۹۱، *سبک زندگی اسلامی و ابزار سنجش آن*، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.

کرمی فریدنی، علی، ۱۳۸۴، *نهج الفصاحه*، پرتوی از پیام پیامبر، قم، حلم.

کلینی، محمدمبین یعقوب، ۱۴۰۷، *کافی*، چ چهارم، تهران، دارالکتب الاسلامیه.

لیشی واسطی، علی بن محمد، ۱۳۷۶، *عيون الحكم والمواعظ*، تحقیق حسین حسینی بیرجندی، قم، دارالحدیث.

لی هی، رابرт، ۱۳۸۵، *تکنیک‌های شناخت درمانی*، ترجمه حسن حمیدپور و زهرا اندوز، چ سوم، تهران، ارجمند.

مجلسی، محمدباقر، ۱۴۰۴، *بحار الأنوار*، بیرون، مؤسسه الوفاء.

محمدی ری شهری، محمد، ۱۳۸۴، *منتخب میزان الحكمه*، ترجمه حمید رضاشیخی، چ دوم، قم، دارالحدیث.

محمودیان، مجید و همکاران، ۱۳۸۷، «بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی با رویکرد قرآنی بر افسرده‌گی دانشجویان»، *پژوهش‌های میان رشته‌ای قرآنی*، سال اول، ش ۱، ص ۴۳-۵۴.

مرادی، مرتضی، ۱۳۹۳، «نگرشی بر مؤلفه‌های هوش هیجانی با رویکرد اسلامی»، *توسعه مدیریت منابع انسانی و پشتیبانی*، سال نهم، ش ۳۴، ص ۴۳-۶۸.

منصوری شاد، طیبه، ۱۳۸۹، «همدی و تفاهم زمینه‌ساز ارتباط اثربخش»، *روابط عمومی ایران*، ش ۷۳، ص ۳۴-۴۰.

ناصری، حسین، ۱۳۸۵، *مهارت‌های زندگی ویژه دانشجویان*، تهران، هنر آی.

نجفی، محمد جواد و همکاران، ۱۳۹۲، «تفسیر آیات انسان‌شناسی و نقش آن در شناخت درمانی افسرده‌گی»، *مطالعات تفسیری*، سال چهارم، ش ۱۶، ص ۴۱-۵۶.

نراقی، ملامهدی، ۱۳۹۰، *جامع السعادات*، ترجمه کریم فیضی، چ سوم، قم، قائم آل محمد.

نوری، حسین، ۱۴۰۸، اق، مستدرک الوسائل، قم، آل‌البیت.

نویدیان، علی و محمد رضا عابدی، ۱۳۸۷، آسیب‌شناسی روانی، تهران، آینوس.

وزیری، شهرام و افسانه لطفی عظیمی، ۱۳۹۰، «تأثیر همدلی در کاهش پرخاشگری نوجوانان»، *روان‌شناسی تحولی: روان‌شناسان ایرانی*، سال هشتم، ش. ۳۰، ص. ۱۶۷-۱۷۵.

Arean, P, et al, 2008, Effectiveness of problem-solving therapy for older, primary care patients with depression: results from the IMPACT project, *Gerontologist*, v. 48, p. 311-323. doi: 10.1093/geront/48.3.311.

Azargoon, M, et al, 2013, Effectiveness of family training and life skills on caring chronic mental disorders in an Iranian population, *Psychology, Society, & Education*, v. 5, p. 77-90.

Beck, A, 1973, The diagnosis and management of depression, Copyright C, Philadelphia, University of Pennsylvania press.

Creek, J, 2002, Occupational therapy and mental health, 3rd ed, Edinburgh, Churchill Livingston, p. 245-293.

Gellis, ZD, & Kenaley, B, 2008, Problem-solving therapy for depression in adults: a systematic review, *Research on Social Work Practice*, v. 18, p. 117-131.

Hassink-Franke, LJ, et al, 2011, Effectiveness of problem-solving treatment by general practice registrars for patients with emotional symptoms, *Journal of Primary Health Care*, v. 3, p. 181-189.

Keen, S, 2007, *Empathy and the Novel*, Oxford, Oxford University Press.

LeCompte, A, 2000, Creating harmonious relationships: A practical guide to the power of true empathy, Portsmouth, N.H: Atlantic Books.

Levinson, D. F, 2012, The genetics of depression: A review, *Biological Psychiatry*, v. 60, p. 84-92.

Lovibond, F, & Lovibond, S, H, 1995, The structure of negative emotional states, *Behavior Research Therap*, v. 33, p. 335-343.

McAuliffe, C, et al, 2014, Group problem-solving skills training for self-harm: randomised controlled trial, *British Journal of Psychiatry*, v. 204, p. 383-390.

Pedersen, R, 2007, Empathy: A wolf in sheep's clothing? *Med Health Care and Philos*, v. 11, p. 325-335.

Perla, E, & Donnel, B, 2004, Encouraging problem solving in orientation and mobility, *Journal of Visual Impairment & Blindnes*, v. 98, p. 47-52.

Rieffe, C, et al, 2010, Assessing empathy in young children: construction and validation of an empathy questionnaire (EmQue), *Personality and individual differences*, v. 49, p. 362-367.

Rogers, C, 1980, *A Way of Being*. Boston, Houghton Mifflin.

Segal, Z, V, et al, 2002, Mindfulness-based cognitive therapy for depression: A new approach to preventing relapse, New York, Guilford press, p. 78-122.

Sepulveda, A, R, & Lopez, C, 2008, Fasibility and accept-ability of DVD and telephone coaching-based life skills training for carer of people with on eating disorder, *International Journal of eating disorder*, v. 41, p. 318-325.

The World Health Organization, 2001, Skills for health, information series on school health document 9. <http://www.who.int/school-youth-health>.

Yadav, P, & Iqbal, N, 2009, Impact of Life Skill Training on Self-esteem, Adjustment and Empathy among Adolescents, *Journal of the Indian Academy of Applied Psychology*, v. 35, p. 61-70.

ساخت آزمون اولیه آرامش روانی در پرتو ازدواج بر اساس منابع اسلامی

salmannemati@gmail.com

m.r.Ahmadi313@gmail.com

narooeinorati@gmail.com

سلمان نعمتی / کارشناس ارشد روان‌شناسی خانواده مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی

محمد رضا احمدی / استادیار گروه روان‌شناسی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی

رجیم ناروئی نصرتی / استادیار گروه روان‌شناسی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی

دریافت: ۱۳۹۳/۰۱/۰۷ - پذیرش: ۱۳۹۴/۰۴/۰۲

چکیده

این پژوهش با هدف ساخت آزمون اولیه آرامش روانی همسران، بر اساس منابع اسلامی صورت گرفت. برای جمع‌آوری آموزه‌های دین اسلام، روش توصیفی مورد استفاده قرار گرفته است و برای ارزیابی روایی و اعتبار مقیاس، از روش پیمایشی استفاده شده است. ابزار استفاده شده در کنار آزمون محقق ساخته، پرسشنامه حالت-رگه اضطراب اسپلبرگ می‌باشد. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که تأمین نیازهای مالی، ارضای نیازهای جنسی و عاطفی و ایمان مناسب و متناسب، همسران چهار عامل اصلی در ایجاد آرامش روانی همسران می‌باشند. روایی محتوای سازه مذکور توسط کارشناسان خبره تأیید شده است. روایی ملاک با محاسبه ضربی همبستگی مقیاس حاضر با پرسشنامه حالت-رگه اضطراب اسپلبرگ در سطح ۰/۵۰ معنادار می‌باشد. روایی سازه، با محاسبه همبستگی هر یک از خرده‌آزمون‌ها با نمره کل و همچنین همبستگی خرده‌آزمون‌ها با یکدیگر در حد مطلوبی قرار دارد. اعتبار آزمون نیز با اجرا بر روی نمونه ۱۰۸ نفری و محاسبه آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۲۴، تأیید شد.

کلیدواژه‌ها: آزمون اولیه، آرامش روانی، ازدواج، منابع اسلامی، آرامش در پرتو ازدواج.

مقدمه

ازدواج سنتی فطری و الهی است که از دیرباز در میان افراد بشر رواج داشته و عمدۀ شرایع و بیشتر قوانین، آن را ترغیب کرده‌اند (احمدی، ۱۳۸۳). در فرهنگ اسلامی نیز ازدواج پیوندی مقدس است که موجب گسترش فرهنگ دینی، سازندگی اخلاقی، بقای نسل بشر، جلوگیری از انحرافات اجتماعی، مشروعيت‌بخشی به فرزندان و به وجودآورنده مودت، رحمت و آرامش است (ر.ک: محمدی ری شهری، ۱۳۸۷، ص ۱۶-۲۳). پیامبر اسلام فرمود: «هیچ کانونی در اسلام بر پا نشده است که نزد خداوند از کانون ازدواج محبوب‌تر و عزیزتر باشد» (صدقو، ۱۴۱۳ق، ج ۳، ص ۳۸۳، ح ۴۳۴۳).

ازدواج موفق و شروع رابطه زناشویی، قادر است بسیاری از نیازهای روانی و جسمی را در یک محیط امن بارور سازد و تأثیر بسزایی بر سلامت و بهداشت افراد داشته باشد (محبی و همکاران، ۱۳۸۹). مهم‌ترین نیازی که در پرتو ازدواج برآورده و تأمین می‌گردد، نیاز به آرامش و امنیت خاطر است. این نیاز فطری چنان قابل توجه است که خداوند در قرآن کریم، ایجاد آرامش خاطر از طریق ازدواج را به عنوان آیات خود برای اهل فکر معرفی کرده است (محمدی ری شهری، ۱۳۸۷، ص ۲۳). قرآن می‌فرماید: «از نشانه‌های خداوند اینکه از [نوع] خودتان همسرانی برای شما آفرید تا بدان‌ها آرام گیرید و میانتان دوستی و رحمت نهاد» (روم: ۲۱).

آرامش روانی به معنای «حالت بدون تنفس، که در آن تعارضات درونی و احساسات ناراحت کننده اضطراب، خشم و ترس کم است و حالت آرامش (سکون) غالب است» می‌باشد (کرسینی، ۱۹۹۹، ص ۸۲۶). مفهوم «آرامش» در قرآن، از راه کلیدواژه‌هایی مانند اطمینان، سکینه، سکن و دیگر مشتقات آن، امن، سبات و تعابیر گوناگونی مانند: ربط قلوب، نقی خوف و حزن و تثییت فؤاد قابل پیگیری است. اما به دلیل اینکه مفهوم آرامش ناشی از ازدواج با ماده «سکن» در قرآن آمده است، معنای این لغت مورد نظر است. «سکن» در لغت به معنای استقرار و ثبات در برابر حرکت است (فراهیدی، ۱۴۰۹ق، ص ۳۸۲) و این شامل استقرار و ثبات مادی، معنوی، ظاهری و باطنی می‌شود که به آرامش روان آدمی و رفع نگرانی، اضطراب و تشویش از او رهنمون می‌شود. گاه از آن به طمأنینه تعییر می‌کنند و اگر با «الی» متعددی شود به معنی اطمینان و اعتماد است (ر.ک: مصطفوی، ۱۳۶۸، ج ۵، ص ۱۶۳-۱۶۸).

احساس امنیت و آرامش در دین اسلام در سطحی گسترده مورد توجه قرار گرفته و بخش وسیعی از آموزه‌های این دین به آن اختصاص یافته و به راهکارهای روانی و رفتاری فراوانی، برای دستیابی به این نیاز اصیل بشری پرداخته شده است (کیانی، ۱۳۸۶).

با توجه به منابع اسلامی به نظر می‌رسد، آرامش روانی درجات و سطوح گوناگونی دارد (فقیهی، ۱۳۸۱، ص ۳۱۸). اولین سطح آرامش در منابع اسلامی، تأمین نیازهای اولیه و طبیعی انسان، همچون خواب و خوراک، مکان زندگی و ارضای نیازهای جنسی است (معموری، ۱۳۸۳، ص ۱). خواب یکی از نیازهای اساسی انسان است که برای حفظ و نگهداری انرژی، وضعیت ظاهری و رفاه جسمی لازم می‌باشد، سبب کاهش استرس، اضطراب و فشارهای عصبی می‌شود و به شخص در بازیافت مجدد انرژی برای تمرکز بهتر حواس، سازگاری و لذت بردن از فعالیتهای روزانه کمک می‌کند (برک: ۲۰۰۵، ص ۴۵-۴). اشخاصی که اختلال خواب دارند، نه تنها از خستگی، بلکه از اشکال در ترمیم سلولی، نقص در حافظه و یادگیری، افزایش استرس و اضطراب و کاهش کیفیت زندگی روزمره نیز رنج می‌برند (رحیم‌پور و همکاران، ۱۳۸۹). خداوند، شب را آرامش بخشن: «هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ» (یونس: ۱۰) و پوشش جهت رهایی از تلاش‌های روز «وَجَعَلَنَا اللَّيلَ لِبَاسًا وَ جَعَلَنَا الَّهَارَ مَعَاقِشًا» (نبأ: ۱۰ و ۱۱) و خواب را مایه آسودگی و استراحت: «وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيلَ لِبَاسًا وَ الشَّوَّمَ سُبُّاتًا» (نبأ: ۹) قرار داده است. آرامش حاصل از تاریکی شب، به حالت ویژه نظام عصبی انسان نیز ارتباط داشته، واقعیتی علمی به شمار می‌رود (مکارم شیرازی و همکاران، ۱۳۷۰، ج ۸ ص ۳۴۳).

انسان نیاز به مکان مناسبی برای استراحت و آرامش دارد که مسکن مناسب، این هدف را تأمین می‌کند. خانه محل آرام گرفتن انسان در زندگی روزمره و تلاش و کوشش است. خداوند در قرآن می‌فرماید: «وَ خَدَا بِرَأْيِ شَمَا خَانَهَهَايَتَانَ رَا مَا يَهِ آرامش قرار داد» (نحل: ۸۰).

همچنین انسان نیاز دارد با کسی انس بگیرد و در کنار او تلاطم‌های درون خود را آرام کند. خداوند بدین‌منظور، همسری برای او آفریده است (حدادی، ۱۳۸۷، ص ۱۴). نیز میان آنها محبت و مودت پدید آورد. بدین‌وسیله هر یک را آرامش بخشن دیگری قرار داد: «وَمِنْ عَائِتَهُ أَنْ حَقَّ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزَواجًا لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً» (روم: ۲۱); تنهایی برای انسان، تلخ و آزاردهنده است. داشتن رابطه صمیمانه و دلبستگی عاطفی با افراد نزدیک زندگی، یکی از مهم‌ترین نیازهای بشری است. دلبستگی و داشتن رابطه برای رشد روانی، تکوین شخصیت و سلامت هیجانی ضروری است که بر سلامت هیجانی، احساس امنیت و بهداشت روان انسان‌ها تأثیر می‌گذارد (شاهسیاه و همکاران، ۱۳۸۹). در سطحی بالاتر ایمان، ذکر، تلاوت قرآن، دعای پیغمبر و صفات اخلاقی‌ای مثل قناعت، زهد، حسن ظن و حسن خلق، صبر و شکیباتی، تقوا، توکل و رضا، عامل آرامش بیان شده است (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۷۰؛ ص ۱۱۱؛ ج ۷۱، ص ۱۵۹؛ تمیمی‌آمدی، ۱۴۱۰ق، ح ۶۷۶۳)، محمدی ری‌شهری،

۱۳۸۷، ح ۱۶۴۱؛ توبه: ۱۰۳؛ رعد: ۲۸؛ نهج البلاغه، ح ۳۷۱؛ لیلی واسطی، ۱۳۷۶، ص ۱؛ ابن شعبه حرانی، ۱۳۳۳، ص ۳۵۸). همچنین در قرآن، آرامشی با عنوان سکینه بیان شده است (فتح: ۴). سکینه آرامش و حالتی الهی و نوع ویژه‌ای از آرامش است که در موقعي خاص، از سوی خداوند تنها بر دل‌های پاک و جان‌های پرهیزگار فروند می‌آید و همواره موجب ثبت ايمان مؤمنان و افزایش روح تقوا در ايشان می‌شود (طباطبائی، ۱۳۷۵، ج ۹، ص ۲۲).

در بالاترین سطح، آرامشی است که از آن به «اطمینان» تعبیر می‌شود. این واژه، از ریشه «طمَنَ» به معنای آرامش و استقرار جان پس از نگرانی و ناراحتی است (ابن‌منظور، ۱۴۱۴، ج ۸، ص ۲۰۴). فیروزآبادی، اطمینان و سکینه را ملازم یکدیگر شمرده، در عین حال، اطمینان را مرتبه ای بالاتر از سکینه می‌داند که هیچ‌گاه از دارنده‌اش جدا نمی‌شود (فیروزآبادی، ۱۳۸۳، ج ۳، ص ۵۱۷). درحالی‌که در آیات، اطمینان، به گونه‌های مختلفی از آرامش توجه شده که شامل دامنه گسترده‌تری از سکینه می‌شود. اطمینان به جهت استقراری که در آن نهفته است، مورد توجه است و حتی حضرت ابراهیم^ع برای ایجاد آن از خداوند درخواست می‌کند که مسئله رستاخیز را به گونه‌ای به او بنمایاند که آرامش مستقر و مطمئنی در دلش پدید آید. چنان‌که چنین درخواستی از سوی حواریون نیز مطرح شده، خداوند به هر دوی آنها پاسخ مثبت داده است. نزول فرشتگان در جنگ بدر نیز چنین آرامش مستقری را دل‌های مؤمنان پدید آورد. همچنین اطمینان نوعی آرامش است که پیامبران به هنگام تلقی وحی از آن برخوردار می‌شوند. این گونه آرامش به پیامبر، این امكان را می‌بخشد تا در ارتباط خود با خدا و یا خدا با او دچار شک در هیچ یک از مراحل تلقی و بیان نگردد (معموری، ۱۳۸۳، ص ۱).

به اجمال می‌توان گفت: انسان در اثر زندگی روزمره و حوادث دچار خستگی روحی و جسمی، تلاطم، اضطراب، استرس و تنش می‌شود. خداوند برای جبران این خستگی‌ها و برطرف شدن این اضطراب‌ها و تنش‌ها، عواملی برای سکون، استراحت و آرامش قرار داده است. بعضی از این عوامل، برای تعادل حیاتی و زندگی اجتماعی انسان ضروری هستند. بعضی دیگر، موجب تعالی و تکامل روحی فرد می‌شوند (فقیهی، ۱۳۸۱، ص ۳۱۸).

یکی از این عوامل آرامش، که برای تعادل حیاتی، ارضای نیاز به پیوند جویی و انس و صمیمیت، انسان به آن نیاز دارد، ازدواج و اختیار همسر است (سالاری‌فر، ۱۳۸۸، ص ۵۴). ازدواج، تأمین‌کننده نیازهای متعدد انسانی است که یکی از این نیازها، نیاز به پیوند جویی است. زن و مردی که با هم

ازدواج کرده‌اند، محرک مثبت برای یکدیگر به شمار می‌روند، هنگام بروز مشکلات، همراه و رفیق و حامی عاطفی یکدیگرند (همان)، به یکدیگر محبت می‌ورزند و یکدیگر را محروم اسرار و تکیه‌گاه خود می‌دانند (بستان و همکاران، ۱۳۸۸، ص ۷)، با پیوند به هم، ناراحتی ناشی از عدم اطمینان به آینده را کاهش می‌دهند و در رابطه آنها با یکدیگر، نیاز به توجه در ضمن سنتایش و تمجید یکدیگر برآورده می‌شود. در پرتو این پیوند، به احساس امنیت روانی و آرامش رسیده، از تشویش و اضطراب دور خواهند بود (سالاری‌فر، ۱۳۸۸، ص ۵۴).

بر اساس آیات و روایات (روم: ۲۱؛ اعراف: ۱۸۹؛ صدوق: ۱۴۱۳، ج ۳، ص ۳۷۹، ح ۴۳۳۶)، خداوند متعال انسان‌ها را از یک حقیقت و در دو جنس با خصوصیات جسمی و روانی متفاوت آفریده است (جوادی آملی، ۱۳۸۲، ص ۳۱۹). به گفته شهید مطهری:

همین نقاوت‌هast که آنها را بیشتر به یکدیگر جذب می‌کند، عاشق و خواهان یکدیگر قرار می‌دهد. اگر زن دارای جسم و جان و خلق و خوی مردانه بود محل بود که بتواند مرد را به خدمت خود وا دارد و مرد را شیفته وصال خود نماید و اگر مرد همان صفات جسمی و روانی زن را می‌داشت ممکن نبود زن او را قهرمان زندگی خود حساب کند (مطهری، ۱۳۷۸، ج ۱۹، ص ۱۸۲).

در واقع این دو، به گونه‌ای نیازمند به یکدیگر آفریده شده‌اند که نیازهای جسمی و عاطفی‌شان با تعامل با یکدیگر تأمین می‌شود. با هم کامل می‌شوند و یک وجود تام را تشکیل می‌دهند؛ به همین دلیل، به هم گرایش و تمایل دارند و وقتی به هم می‌رسند و نیازشان رفع می‌شود، آرام می‌گیرند (طباطبائی، ۱۳۷۵، ج ۱۶، ص ۲۵۱).

اما آیا صرف اینکه یک زن و مرد با هم ازدواج کنند، به آرامش می‌رسند؟ با توجه به واقعیات زندگی خانوادگی، روشن است که منابع اسلامی، دلالت بر این معنا ندارند، بلکه در مقام بیان این مطلب است که خداوند متعال به صورت اقتضایی تمهیدات لازم را برای رسیدن همسران به خوشنودی عاطفی در خانواده فراهم کرده است. از این‌رو، تحقق عینی این هدف در بودن شرایط و نبودن موانع است (بستان، ۱۳۹۰، ص ۲۹). از نظر آیت‌الله مصباح، منظور آیه از «وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوْدَةً وَرَحْمَةً»، این نیست که خداوند به طور جبری و تکوینی و بدون وجود اسباب اختیاری، چنین محبتی را در میان دو همسر ایجاد می‌کند و همین که صیغه عقد جاری شد، خود به خود و به صورت جبری، آن دو، دلبخته یکدیگر می‌شوند. چنان‌که گویی کلمات و صیغه عقد، افسونی است که ایجاد محبت می‌کند، بلکه منظور این است که وقتی زن و مرد، عقد همسری بستند و قرار گذاشتند یک عمر با هم و در کنار هم زندگی کنند، به تدریج، عواطف خاص، نسبت به یکدیگر در آن دو به وجود می‌آید و رشد می‌کند.

پیدایش این گونه روابط عاطفی، در میان دو همسر، هم در تکوین و هم در تشریع، مورد نظر پروردگار متعال است. هدف خداوند این است که میان دو همسر، مودت و مهر و محبت برقرار باشد و در کنار هم احساس آرامش کنند (مصطفاچ، ۱۳۹۱، ج ۳، ص ۷۰).

بنابراین، اقتضای ایجاد این آرامش و مودت و رحمت بین همسران را خداوند به این رابطه موهبت می‌کند، ولی ایجاد آن در خارج، در گرو رفتارهای مناسب همسران با یکدیگر می‌باشد. با بررسی منابع اسلامی مشخص می‌شود، اسلام دستیابی به آرامش مهم را از مسیر تأمین نیازهای مادی، رعایت آداب و ارضای نیازهای جنسی، ارضای نیازهای عاطفی همسران و مؤمن بودن همسران دنبال می‌کند (بستان، ۱۳۹۰، ص ۲۸).

۱. تأمین نیازهای مادی

یکی از ضروری‌ترین و اساسی‌ترین نیازهای انسان، تأمین معاش و برآورده شدن حوایج زیستی انسان است که در صورت برآورده نشدن این نیاز، بروز مشکلات جسمی و روانی در افراد و جامعه اجتناب‌ناپذیر است. میزان خودکشی، بیماری‌های جسمی و روانی جوانان با فقر خانواده‌ها رابطه دارد. افزایش بیکاری به میزان یک درصد، پذیرش افراد در بیمارستان‌های روان‌پزشکی را به اندازه ۵ تا ۶ درصد افزایش می‌دهد (گنجی، ۱۳۸۱، ص ۹۲). ازدواج افزون بر تکامل دینی، به پیشرفت اقتصادی می‌انجامد؛ زیرا حس مسئولیت، پرهیز از اسرافگری و آینده‌نگری برای خود و فرزندان، پس از ازدواج رخ می‌دهد. وعده خداوند در سوره نور و گفتار پیشوایان دینی در این باره نیز به این معنی تأکید می‌کند (طبرسی، ۱۳۷۰، ص ۱۹۶).

در دیدگاه اسلام، یکی از مهم‌ترین وظایيف مرد، تأمین مخارج زندگی است. روایات فراوانی داریم که تأمین مخارج زندگی توسط مرد را از حقوق خانواده بر می‌شمرد. پیامبر خدا^ع از تأمین خوراک و پوشانک، به عنوان حق زن بر مرد یاد کرده است (ابن فهد حلی، ۱۳۶۸، ص ۸۱). امام زین‌العابدین^ع در رساله حقوق، یکی از حقوق زن بر همسر را نفقة بر شمرده است (صدق، ۱۴۱۳ق، ج ۲، ص ۶۲۱). انسان، موجودی نیازمند است و تا نیازش برآورده نشود، به آرامش نخواهد رسید. پیامبر خدا^ع در این باره می‌فرماید: به درستی که هرگاه روزی انسان تأمین شود، نفس، آرام می‌گیرد (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۵، ص ۸۹). امام باقر^ع از قول سلمان فارسی، نقل می‌کند که وقتی نفس انسان، چیزی در زندگی نداشته باشد که بر آن تکیه کند، با بی‌قراری اصرار می‌کند و آن‌گاه که زندگی اش تأمین شود، آرام می‌گیرد (همان).

۲. ارضای نیازهای جنسی زوجین

روابط جنسی یکی از با اهمیت‌ترین ارکان و تکیه‌گاههای روابط زن و شوهر است که در پرتو آن، صمیمت و نزدیکی بسیار شدیدی مبادله می‌شود (زمیون، ۱۳۷۹، ص ۱۹۰). تعالیم اسلام به این‌گونه آثار روابط جنسی اشاره دارد. تعامل جسم و روان، که مبنایی برای تن آرمیدگی عضلانی محسوب می‌شود و فرد با آرامش ماهیچه‌های بدن و رفع تنفس از آن، به آرامش روانی نائل می‌گردد (فتحی، ۱۳۷۸، ص ۱۵۸)، در روابط جنسی نیز موجب بروز نشاط در فرد در اثر لذت جسمانی و تسکین برجخی دردها و تنفس‌های بدن می‌شود. به این موضوع در کلمات اولیای دین تصریح شده است (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۱۰۰، ص ۲۹۱). برای رفع افسردگی و حصول شادمانی و برطرف شدن سستی و عدم تحریک‌پذیری نیز روابط جنسی مؤثر است (حر عاملی، ۱۴۰۹ق، ج ۱۴، ص ۳۷). علاوه بر این، در دین اسلام، رابطه جنسی در چارچوب حدود الهی عملی مقدس و دارای ثواب شمرده شده است (حر عاملی، ۱۴۰۹ق، ج ۲۰، ص ۱۰۸). لذت، نشاط و آرامشی که در پرتو این رفتار برای زن و شوهر پدید می‌آید، در سلامت روانی آنان و آمادگی جسمانی و روانی شان برای اداره خانواده نقش بسیار مهمی دارد (سالاری‌فر، ۱۳۸۹، ص ۵۷).

۳. ارضای نیازهای عاطفی

نیاز به مهر و محبت و داشتن شریک و همراه در زندگی، از مهم‌ترین انگیزه‌های ازدواج است. گویا محبت به هم امری لازم برای زندگی و غم‌خواری و پذیرش هم در تجربه‌های زندگی امری ضروری است (بورستین، ۱۳۸۰، ص ۱۳). کشش‌های احساسات متعارض و در عین حال قوی، جوانی را چیزی جز ازدواج حل‌کننده و آرامش‌دهنده نیست (رشیدرضا، ۱۳۰۳ق، ج ۹، ص ۵۱۸).

ازدواج بستر مناسبی برای تأمین نیازهای دلستگی، ایمنی و آرامش و حمایت روانی زن و شوهر است. تشابه زن و مرد در جنبه‌های جسمانی و روانی، افزون بر مکمل بودن ابعاد جسمانی و روانی شخصیت آنان، دو عامل مهم در جذب ایشان به هم و ایجاد انس و دلستگی بین آنان است (سالاری‌فر، ۱۳۸۸، ص ۵۴). نیاز دلستگی افراد، در پرتو ازدواج به بهترین شکل تأمین می‌شود؛ زیرا زن و مرد، محركی مثبت برای یکدیگرند. هنگام بروز مشکلات همراه و حامی هم هستند؛ با پیوند به هم، ناراحتی‌ها و نگرانی‌ها درباره آینده را کاهش می‌دهند. ضمن رابطه با هم، نیاز به توجه و ستایش و تمجید یکدیگر را برآورده می‌سازند (ارونسون، ۱۳۸۳ق، ص ۲۴۸). رابطه عاطفی زن و شوهر، زمینه‌ای مهم برای احساس ایمنی و آرامش آنان است؛ زیرا با تکیه بر هم به امنیت خاطر ویژه‌ای دست می‌یابند.

حمایت روانی و مادی زن و شوهر از هم، در هیچ رابطه انسانی‌ای، با این عمق و شدت دیده نمی‌شود. می‌توان گفت: در میان انسان‌ها نزدیک‌ترین رابطه عاطفی میان زن و شوهر برقرار می‌شود. همین رابطه در کاهش نگرانی‌ها، اضطراب‌ها و آشفتگی‌ها نقش اساسی دارد، به طوری‌که خانواده منبع مهمی برای تأمین حمایت روانی و عملی در مقابل تنش شناخته شده است (ظاهری و همکاران، ۱۳۸۲).

از ادله قرآنی و حدیثی فراوانی که بر اهمیت توجه متقابل همسران به ارضای نیازهای عاطفی یکدیگر، به ویژه نیاز به توجه، احترام و محبت تأکید کرده‌اند، می‌توان به این نتیجه رسید که اسلام نقش بسیار مهمی برای این عامل در تأمین آرامش روانی همسران قائل است (بستان، ۱۳۹۰، ص ۲۹).

۴. ایمان یکی از اركان زندگی زناشویی رضامندانه

در منابع اسلامی، مرد مؤمن همتای زن مؤمن و مرد مسلم، همتای زن مسلم معرفی شده است و توصیه شده فردی که قصد ازدواج دارد، همسری را برگزیند که در داشتن ایمان با او تناسب داشته باشد (حرعاملی، ۱۴۰۹، ج ۲۰، ص ۶۷). از سوی دیگر، بیان شده است که افراد مؤمن و هم‌عقیده موجب آرامش یکدیگر می‌باشند (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۲، ص ۲۴۷). براین اساس، تحصیل آرامش که از نظر قرآن اساس و هدف مهم زندگی زناشویی قلمداد می‌شود، تنها در پرتو زندگی همفکران ممکن می‌باشد، حتی عشق هم نمی‌تواند در بلندمدت دو مخالف در عقیده را در کنار یکدیگر، با آرامش به انتهای زندگی و مقصد آن، راهنمایی کند. تنها راه رسیدن به آرامش، انتخاب کفو و هم‌فکر است (آیتی، ۱۳۸۴، ص ۷).

به طورکلی، اصل مهم در روابط با دیگران، «همسانی» افراد است. لذت دوستی هنگامی پدید می‌آید که انسان بتواند همانند خود را بباید و با او رابطه برقرار کند. در غیر این صورت، رابطه با هر کسی نمی‌تواند رضایت‌بخش باشد. آنچه به یک ارتباط، معنا می‌دهد و آن را لذت‌بخش می‌سازد، ارتباط روح‌ها و جان‌هast. این ارتباط، هنگامی به وجود می‌آید که روح‌ها، هم افق و هم فکر باشند. امام صادق[ؑ] در این باره می‌فرماید:

إِلَكُلَّ شَيْءٍ يَسْتَرِيحُ إِلَيْهِ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ يَسْتَرِيحُ إِلَى أَخْيَهِ الْمُؤْمِنِ كَمَا يَسْتَرِيحُ الطَّيْرُ إِلَى شَكَلِهِ؛ بِرَاهِ هر چیز، چیز دیگری است که آسایش خود را در آن می‌جوید و همانا مؤمن، آسودگی خود را در برادر مؤمن خود می‌باید، همان‌گونه که پرنده، آسودگی خود را در همانند خود می‌باید (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۷۴، ص ۲۳۶). «إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَسْكُنُ إِلَى الْمُؤْمِنِ كَمَا يَسْكُنُ الظَّمَانُ إِلَى الْمَاءِ الْبَارِدِ؛ به راستی که مؤمن با برادر مؤمنش آرامش پیدا می‌کند، چنان‌که تشنه، با آب خنک آرامش می‌باید (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۲، ص ۲۴۷).

بنابراین، بر اساس منابع اسلامی چهار عامل تأمین نیازهای مالی، رعایت آداب و ارضای نیازهای جنسی، ارضای نیازهای عاطفی و داشتن ایمان مناسب، عوامل اصلی آرامش روانی در پرتو ازدواج هستند.

«آزمون» به مجموعه استانداردی از پرسشنامه که برای سنجش برخی از ویژگی‌های یک آزمودنی طرح ریزی شده است، گفته می‌شود (کربیینی، ۱۹۹۹، ص ۹۹۰). نقش اصلی هر آزمون، مقیاس یا تست روان‌شناسی، اساساً اندازه‌گیری تفاوت‌های فردی پریشانی‌های روانی، اختلال‌های رفتاری، و بررسی نگرش یا ویژگی‌ها و استعدادهای فردی می‌باشد (ساعتچی و همکاران، ۱۳۸۹، ص ۱۷). تاکنون آزمون‌های متعددی برای سنجش سطح تنفس، اضطراب و استرس افراد تهیه شده است. برای نمونه، کتل (۱۹۵۷) آزمون کوتاهی را که در تشخیص اضطراب، نقش مکمل تشخیص بالینی مراجuan باشد، تهیه نمود (همان، ص ۸۲). پرسشنامه حالت-رگه اضطراب، توسط اسپیلبرگ و همکاران در سال ۱۹۷۰ تهیه شد. یکی از ابعاد^۱ نگاه پرسشنامه (SCL-90-R)، که توسط دروگانیس و همکاران (۱۹۷۶) تهیه شده، اضطراب فرد را می‌سنجد (خدایاری فرد و پرنده، ۱۳۸۸، ص ۲۶۵). پائول کاستا و روبرت آر. مک کری (۱۹۸۵-۱۹۹۲)، پرسشنامه شخصیتی پنج عاملی (NEOPI-R) را تهیه کردند که یکی از زیرعامل‌های عامل اول آن (روان‌نژادی)، اضطراب را می‌سنجد. نمرات بالا در این ویژگی، بیانگر ترس‌های بیهوده و اضطراب فراگیر خواهد بود و نمرات پایین بیانگر حالت آرام و راحت می‌باشد (ساعتچی و همکاران، ۱۳۸۹، ص ۸۷). اما تنها یک آزمون یافت شد که برای سنجش سطح آرامش روانی افراد تهیه شده است (لی، ۲۰۱۲). البته این آزمون، آرامش روانی را به صورت کلی می‌سنجد و برای سنجش آرامش ناشی از ازدواج، به صورت خاص ساخته نشده است.

در برخی از منابع راههایی مثل، مدیتیشن، ریلکسیشن، عزلت‌گزینی، خلاقیت، پیوستگی، ارتباط، کار و فعالیت و پذیرش برای رسیدن به آرامش بیان شده، ولی به آرامشی که در اثر ازدواج ایجاد می‌شود، اشاره‌ای نشده است (دشن، ۲۰۱۳).

البته در سال‌های اخیر، در حوزه مطالعات اسلام و روان‌شناسی، پژوهش‌های بسیاری درباره مفهوم «آرامش روان» و عوامل ایجاد آن در منابع اسلامی صورت گرفته است. حق پرست (۱۳۷۵)، میرزایی‌اصل (۱۳۷۷)، سروریان (۱۳۷۷)، حسینی‌کوهساری (۱۳۷۸) و حسینی‌زاده (۱۳۸۱) عوامل اضطراب، فشار روانی، آرامش و طمأنینه را در آیات و روایات مورد کنکاش قرار داده‌اند. در این پژوهش‌ها، به ازدواج به عنوان یکی از عوامل آرامش روانی اشاره شده است. آکوچکیان در سال ۱۳۷۸ در بررسی اجمالی اضطراب و آرامش در حوزه تفکر دینی، نتیجه گرفت که نگرش دینی-عنایت ویژه‌ای به عوامل پیشگیری‌کننده و سپس ارتقادهنه دارد. بدین ترتیب، شرایطی را فراهم می‌کند که اضطراب و نگرانی مرضی در انسان شکل نگیرد. خادیوی زنگ در سال ۱۳۸۱، در پژوهشی بررسی نمود که آیا

دیدگاه دانشی ما درباره سلامت و آرامش روانی، با دیدگاه اسلام هماهنگی دارد یا خیر؟ و یسکرمه و مؤدب (۱۳۸۹)، به صورت طبیقی «آرامش روانی» در روان‌شناسی را با «اطمینان قلبی» در قرآن کریم بررسی نمودند. هاشمی (۱۳۹۲) نیز در پژوهشی قرائی، راههای رسیدن به آرامش در قرآن را مورد مطالعه قرار داد. اما در هیچ یک از این پژوهش‌ها، آرامش روانی در پرتو ازدواج به صورت مستقل مورد مطالعه قرار نگرفته و آزمونی بر اساس این مفهوم تدوین نشده است. پژوهش‌هایی هم که در زمینه خانواده و سنجش آن انجام شده است، بیشتر به سنجش رضایت زناشویی، رضامندی خانوادگی و کارآمدی خانواده پرداخته است. برای نمونه، تولیاتوس و همکاران، در سال ۱۹۹۰ کتابی منتشر کردند که در آن حدود ۱۰۰۰ ابزار معرفی شده است و اکنون در ارزیابی خانواده و رضامندی زناشویی به کار گرفته می‌شوند. مقیاس‌هایی چون «ابزار سنجش خانواده»، «پرسش‌نامه رضامندی زناشویی انریچ» و «آزمون سازگاری زناشویی لک والاس» از این جمله‌اند (جدیری و جانبزرگی، ۱۳۸۸).

بسیاری از آزمون‌هایی که در پژوهش‌های مربوط به خانواده در ایران مورد استفاده قرار گرفته است، آزمون‌هایی است که توسط محققان خارج از ایران ساخته شده است. در برخی موارد نیز آزمون پس از هنچاریابی در جامعه آماری ایرانی، مورد استفاده قرار گرفته است (صفورایی، ۱۳۸۸، ص ۸۵). البته، در مواردی مثل صفورایی (۱۳۸۸)، پرسش‌نامه سنجش کارآمدی خانواده و جدیری (۱۳۸۸)، آزمون رضامندی زناشویی را بر اساس منابع اسلامی تدوین کرده‌اند، ولی این دو نیز به صورت خاص به آرامش روانی ناشی از ازدواج نپرداخته‌اند.

بنابراین، تا آنجایی که بررسی شد، پژوهشی به صورت مستقل عوامل ایجاد آرامش روانی ناشی از ازدواج را به دست نیاورده و آزمونی برای سنجش آرامش روانی، ناشی از ازدواج، بر اساس منابع اسلامی ساخته نشده است.

روش پژوهش

این پژوهش، از نوع تحقیقات بنیادی و نظری به حساب می‌آید (دلاور، ۱۳۸۰، ص ۴۸). از روش تحلیل محتوا برای بررسی، توصیف، دسته‌بندی، مقایسه، و تجزیه و تحلیل مفاهیم محتوای آشکار پیام‌های موجود در متون دینی، مرتبط با «آرامش روانی ناشی از ازدواج» به کار گرفته شده است (شريعتمداری، ۱۳۸۸، ص ۷۷). از سوی دیگر، از آنجاکه هدف نهایی این پژوهش، ساخت یک آزمون در زمینه آرامش روانی است، مستلزم ارزیابی روایی و اعتبار آن به صورت میدانی است. بنابراین، روش تحقیق در این زمینه، «زمینه‌یابی» «پیمایشی» خواهد بود (دلاور، ۱۳۸۴، ص ۱۷۳-۱۷۵).

افرون بر این، برای بررسی روانی و اعتبار سازه آرامش روانی در پرتو ازدواج، از خبرگان علوم اسلامی استفاده شده و برای تحلیل نظرات آنان از شاخص‌های آمار توصیفی و روش همبستگی استفاده شده است.

جامعه آماری پژوهش، حدود ۳۰۰۰۰ نفر از طلاب متاهل حوزه علمیه قم در سال تحصیلی ۹۴-۹۳ بودند. با توجه به اینکه این تحقیق، مراحل ابتدایی ساخت آزمون آرامش روانی در پرتو ازدواج را پیگیری می‌کند، از این جامعه تعداد ۱۰۸ نفر به وسیله روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار پژوهش در این تحقیق، آزمون محقق ساخته‌ای است که در فرایند تحقیق اعتبار و روانی آن محاسبه می‌شود. علاوه بر این، برای محاسبه روانی ملاک این آزمون، پرسشنامه حالت-رگه اضطراب اسپیلبرگر به همراه آن اجرا شد.

در مقیاس حالت-رگه اضطراب اسپیلبرگر، هدف اندازه‌گیری اضطراب باشد تی از کم به زیاد است؛ یعنی نمره‌های پایین بیانگر احساس آرامش، نمره‌های متوسط بیانگر سطوح متوسط تنفس و نگرانی و نمره‌های بالا، انعکاسی از ترس شدید، نزدیک به وحشت و هراس است؛ زیرا نمرات پایین در این پرسشنامه بیانگر احساس آرامش فرد است، این پرسشنامه به عنوان یک آزمون واگرا در کنار آزمون محقق ساخته اجرا شد. در دستورالعمل مربوط به حالت اضطراب، از آزمودنی‌ها خواسته شد، شدت احساس اضطراب خود را «همین الان یا در این لحظه» گزارش کنند. در دستورالعمل مربوط به رگه اضطراب، از آزمودنی‌ها خواسته شد با توجه به فراوانی وقوع احساسات و علائم مربوط به اضطراب، نشان دهنند که «به طورکلی چه احساسی» دارند (فتحی آشتیانی و داستانی، ۱۳۸۸، ص ۳۳۷).

پرسشنامه حالت-رگه اضطراب، ابزاری پایا و دارای روانی مطلوب است که در جمعیت‌های مختلف قابل استفاده است. اسپیلبرگر و همکاران (۱۹۷۰)، ضریب آلفای کرونباخ مقیاس‌های رگه-حالت را به ترتیب، ۰/۹۲ و ۰/۹۰ و ۰/۹۰ گزارش کرده‌اند. همچنین ضرایب پایایی مقیاس اضطراب حالت، از ۰/۶۲ تا ۰/۶۰ و مقیاس اضطراب رگه از ۰/۷۳ تا ۰/۷۶ به دست آمده است. ضرایب پایایی مقیاس اضطراب حالت، به طور قابل ملاحظه‌ای پایین‌تر از مقیاس اضطراب رگه است؛ زیرا انتظار می‌رود که اضطراب حالت در طول زمان تغییر کند. در مطالعه مهرام (۱۳۷۲)، همسانی درونی هر دو مقیاس از طریق آلفای کرونباخ بر روی یک گروه ۶۰۰ نفری محاسبه گردید. ضرایب آلفای کرونباخ، مقیاس اضطراب حالت و اضطراب رگه به ترتیب، ۰/۹۱ و ۰/۹۲ گزارش شده است. برای مجموع آزمون ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۴ به دست آمده است (مهرام، ۱۳۷۲، ص ۵). در پژوهش مهرابی‌نژاده‌هنرمند

(۱۳۸۸) نیز برای تعیین پایایی این پرسش‌نامه، از دو روش آلفای کرونباخ تنصیف استفاده شد که به ترتیب، برای کل پرسش‌نامه ۰/۹۴ و ۰/۸۷ به دست آمد که بیانگر ضرایب مطلوب پرسش‌نامه یاد شده است (مهرابی‌زاده‌هرمند، ۱۳۸۸).

از آنجاکه هدف در این تحقیق، استخراج و استنباط دیدگاه اسلام درباره مفهوم آرامش روانی، در پرتو ازدواج و عوامل ایجاد آن است، با مراجعه به منابع معتبر اسلامی، آموزه‌های مرتبط با این مفهوم، گردآوری گردید. بدین‌منظور ابتدا، مفهوم آرامش در قرآن، از راه کلیدواژه‌هایی مانند اطمینان، سکینه، سکن و دیگر مشتقات آن، امن، سبات و تعابیر گوناگونی مانند ربط قلوب، نفی خوف و حزن و تثیت فؤاد پیگیری شد. سپس، دو بار قرآن از ابتدا تا انتها مطالعه شد تا آیات دیگر مرتبط با مفهوم آرامش حاصل از زوجیت بررسی شود. بدین‌منظور، هر آیه‌ای که مرتبط با همسران، مسائل خانوادگی و اطمینان و آرامش قلبی بود، انتخاب و استخراج گردید. حدود ۳۳ آیه در این زمینه به دست آمد. پس از بررسی این آیات، هر چند اکثر این آیات به صورت غیرمستقیم ارتباط‌هایی با بحث داشتند. در نهایت، آیات ۱۸۷ سوره بقره، ۱۸۹ اعراف و ۲۱ روم ارتباط مستقیم با آرامش ناشی از ازدواج داشتند که در این پژوهش، مورد استناد قرار گرفتند. همچنین، به دلیل اینکه مفهوم آرامش ناشی از ازدواج با ماده «سکن» در قرآن آمده است، آیات قرآن با کلیدواژه «سکن» جست وجو شد و آیاتی که حاوی این ماده بودند، استخراج گردیدند.

پس از اینکه آیات مرتبط با آرامش روانی به دست آمد، تفسیر این آیات در ۱۳ تفسیر از تفاسیر مهم شیعه و اهل سنت مورد بررسی قرار گرفت که این تفاسیر عبارتند از: مجتمع البيان، المیزان، تفسیر نمونه، الأصفى فی تفسیر القرآن، تفسیر الصافی، تفسیر جوامع الجامع، التبیان فی تفسیر القرآن، تفسیر کشاف، فی ظلال القرآن، الدرالمشور فی تفسیر المأثور، جامع البیان فی تفسیر القرآن، روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم و التفسیر الوسيط للقرآن الکریم.

در ادامه پژوهش، درباره مفهوم «سکون» با مراجعه با نرم‌افزارهای روایی و جست وجو از طریق کلیدواژه «سکن»، «انس» و «الف» و مطالعه روایات کتاب تحکیم خانواده تألیف محمدی ری شهری، روایات مربوط به این مفهوم استخراج شد. همچنین، برای پیدا کردن معنی دقیق ماده «سکن» به کتب لغت مراجعه شد. در نهایت، برای فهم بهتر این مفهوم، به نقطه نظرات شهید مطهری، آیت‌الله خامنه‌ای، آیت‌الله مصباح و آیت‌الله جوادی آملی به عنوان اسلام‌شناس مراجعه شد.

مطابق با مستندات منابع دینی، عوامل و زیرعامل‌های زیر برای سازه آرامش روانی تدوین شد.

جدول ۱. فهرست عامل‌ها و زیرعامل‌های آرامش روانی در پرتو ازدواج بر اساس آیات و روایات

عامل	
زیر عامل	
ایمان همسر	ایمان
همسانی همسران در ایمان	
ابراز محبت	
خوش اخلاقی (نرم خوبی، خوش گفتماری، خوش روحی)	
صبر	
احترام متقابل	
احسان و یکی به همسر	
سپاس گزاری	
تغافل	
عفو و گذشت	ارضای نیازهای عاطفی
تعامل مثبت با همسر - خانواده	
عفت	
غیرت ورزی	
سازگاری و مدارای همسران	
همکاری	
شادی و نشاط در خانواده	
آراستگی و نظافت همسران	
پاسخ گویی به نیاز جنسی همسر و ارضای نیاز جنسی همسر	رعایت آداب و ارضای نیازهای جنسی
قناعت	
گشاده دستی (پرهیز از بخل و رزی)	
تدبیر	
تأمين مالی	تأمين مالی
مقایسه در امور مادی	

برای سنجش درستی تنظیم عوامل و زیرعامل‌ها و همخوانی با مستندات این قسمت، به همراه گویه‌ها برای ارزیابی به نه نفر کارشناس علوم اسلامی و روان‌شناسی ارئه شد، تا نظر خود را درباره مطابقت گویه‌ها با مستندات ذکر شده، در یک مقیاس لیکرت چهار درجه‌ای اعلام نمایند.

یافته‌های پژوهش

ارزیابی کارشناسان برای سنجش روایی صوری- محتوایی این پرسش‌نامه، بر اساس نمره درصدی برابر ۸۷ درصد می‌باشد. این امر نشان می‌دهد از نظر کارشناسان دین، عوامل و گویه‌های آرامش روانی ناشی از ازدواج، در حد «زیاد» و «خیلی زیاد» با مستندات تطبیق دارند. ضریب تطابق کندال ۰/۱۶۴ با مقدار مجدد رکای ۴۵/۲۴، درجه آزادی ۳۰، در سطح معناداری ۰/۰۴۵، ۰/۰۵ p بیانگر توافق مناسب و معنادار کارشناسان، در مورد موافقت مؤلفه‌ها و خردۀ مؤلفه‌ها با مستندات اسلامی است و روایی بالای محتوا آزمون را می‌رساند.

برای بررسی روایی وابسته به ملاک، از پرسش‌نامه حالت-رگه اضطراب/اسپیلیرگر استفاده شد. با اجرای همزمان این آزمون، با آزمون محقق ساخته، به بررسی میزان همبستگی بین دو آزمون اقدام شد. نتایج نشان از همبستگی معنادار این دو آزمون در سطح $p < 0.01$ برابر با 0.347 و 0.283 دارد.

جدول ۲. همبستگی آرامش روانی در پرتو ازدواج و عوامل آن با حالت-رگه اضطراب اسپیلیرگر

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	متغیر
						۱	۱. آزمون آرامش روانی در پرتو ازدواج
					۱	*** -0.347	۲. حالت اضطراب اسپیلیرگر
				۱	*** -0.812	*** -0.883	۳. رگه اضطراب اسپیلیرگر
			۱	*** -0.328	** -0.205	*** -0.250	۴. عامل ایمان
		۱	*** -0.512	*** -0.333	*** -0.310	*** -0.968	۵. عامل ارضای نیازهای عاطفی
	۱	*** -0.525	*** -0.436	*** -0.315	*** -0.289	*** -0.647	۶. عامل تأمین مالی
۱	*** -0.371	*** -0.705	*** -0.426	*** -0.317	*** -0.301	*** -0.756	۷. عامل ارضای نیازهای جنسی

$$p < 0.01 \text{ ***}$$

بر اساس اطلاعات جدول ۲، آزمون آرامش روانی در پرتو ازدواج و خردۀ مؤلفه‌های آن با پرسش‌نامه حالت و رگه اضطراب/اسپیلیرگر همبستگی منفی و معناداری دارند. این همبستگی بیانگر این است که این آزمون از روایی ملاکی قابل قبول برخوردار است. هر چه نمره آزمون آرامش روانی در پرتو ازدواج بالاتر باشد، نمره حالت و بخصوص رگه اضطراب پایین‌تر می‌آید.

در این پژوهش، برای بررسی روایی سازه از محاسبه همبستگی عامل‌ها (خردۀ آزمون‌ها) با یکدیگر و نمره کل آزمون، استفاده می‌گردد.

جدول ۳. ضریب همبستگی بین آزمون آرامش روانی در پرتو ازدواج و عوامل آن

۵	۴	۳	۲	۱	
				۱	۱. کل آزمون
			۱	*** -0.620	۲. عامل ایمان
		۱	*** -0.512	*** -0.968	۳. عامل ارضای نیازهای عاطفی
		۱	*** -0.525	*** -0.436	۴. عامل تأمین مالی
۱	*** -0.371	*** -0.705	*** -0.426	*** -0.756	۵. عامل ارضای نیازهای جنسی

$$p < 0.01 \text{ ***}$$

نتایج جدول ۳، بیانگر رابطه قوی عوامل با کل آزمون است. همبستگی عوامل با یکدیگر نسبتاً کم است. این امر بیانگر استقلال عوامل از یکدیگر و روایی مطلوب برای سازه آزمون است. برای سنجش قابلیت اعتبار آزمون، از روش همسانی درونی استفاده شد. برای برآورد همسانی درونی آزمون در این

پژوهش، از روش آلفای کرونباخ بهره گرفته شد. این ضریب، شاخصی از هماهنگی درونی در بین آیتم‌ها قلمداد می‌شود که بیانگر سنجش میزان تک بعدی بودن نگرش‌ها، قضاوتها، عقاید و سایر مقولاتی که اندازه‌گیری آنها آسان نیست، به کار می‌رود. در واقع، می‌خواهیم بینیم تا چه حد برداشت پاسخ‌گویان از سؤالات یکسان بوده است.

جدول ۴. ضریب آلفای کرونباخ برای آزمون آرامش روانی در پرتو ازدواج مبتنی بر منابع اسلامی

ضریب آلفای کرونباخ	آزمون
۰/۹۲۴	کل آزمون آرامش روانی در پرتو ازدواج (۳۱ گویه)

طبق جدول ۴، آلفای به دست آمده ۰/۹۲۴ محسوبه شده است. حذف گویه‌ها بر میزان اعتبار آزمون بی‌اثر بوده یا موجب کاهش میزان آلفا می‌شد. روش دیگر محسوبه اعتبار این آزمون، استفاده از روش دونیمه‌سازی اسپیرمن برآون و گاتمن بوده و جدول زیر مقادیر به دست آمده را نشان می‌دهد.

جدول ۵. نمرات دونیمه‌سازی آزمون آرامش روانی در پرتو ازدواج مبتنی بر منابع اسلامی

آلفای کرونباخ		نیمه اول	نیمه دوم
۰/۸۵۰	مقدار		
۱۶	تعداد گویه‌ها		
۰/۸۶۶	مقدار		
۱۵	تعداد گویه‌ها		
۳۱	مجموع تعداد گویه‌ها		
۰/۸۴۱	همبستگی بین دو فرم		
۰/۹۱۴	تساوی تعداد گویه‌ها		ضریب اسپیرمن - برآون
۰/۹۱۴	عدم تساوی تعداد گویه‌ها		
۰/۹۱۴	ضریب دو نیمه‌سازی گاتمن		

طبق جدول ۵، نتیجه دونیمه‌سازی اسپیرمن برآون برای هر دو نیمه برابر با ۰/۹۱۴ است. ضریب دونیمه‌سازی گاتمن برای آزمون محقق ساخته، برابر با ۰/۹۱۴ ارزیابی شده است که بیانگر اعتبار مناسب آزمون است.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از این پژوهش، ساخت و اعتباریابی پرسشنامه «آرامش روانی در پرتو ازدواج بر منابع اسلامی» بود. نتایج سنجش روایی محتوا، ملکی و سازه نشان داد این آزمون روایی لازم برای سنجش مهارت آرامش روانی در پرتو ازدواج - مطابق با آنچه از اسلام برداشت شده - را دارد. به عبارت دیگر، این آزمون برای استنباط نمره آرامش روانی پاسخ‌دهنده‌گان ابزاری مفید، بامعنی و مناسب به حساب می‌آید. اعتبار آزمون نیز با روش همسانی درونی، یا ضریب آلفای کرونباخ و روش دونیمه‌سازی مورد محاسبه قرار گرفت، نتایج فوق نشان دادند که پرسشنامه از اعتبار بالایی برخوردار است. به عبارت

دیگر، ثبات، پایایی و قابلیت پیش‌بینی و دقت آزمون مورد تأیید است. بر اساس منابع اسلامی، آرامش روانی درجات و سطوح متفاوتی دارد. مقوله‌ای که در اسلام مورد توجه است، این است که گاهی آرامش روانی در سطوح بالا، ناارامی‌های سطوح دیگر را جبران می‌کند. این کاملاً قبل قبول بوده و از نظر علمی مورد پذیرش است. اگر آدمی دارای لایه‌های گوناگون شخصیت باشد، ممکن است که در یک سطح ناارامی داشته باشد، ولی اگر در سطح بالاتر آرامش بیابد، آن ناارامی‌ها به آرامش تبدیل در واقع به نحوی جبران می‌شود (فقیهی، ۱۳۸۱).

همچنین مشخص می‌شود که اسلام به نیازهای طبیعی و پاسخ‌گویی به آنها توجه دارد. برای ایجاد آرامش روانی، برخلاف آنچه گاهی ادعا می‌شود، فقط به تغییر درون توجه نمی‌کند، بلکه به عوامل بیرونی هم نظر دارد. بنابراین، هم به نیازهای طبیعی و سطوح پایین شخصیت و هم به علل و عوامل بیرونی در تأمین آرامش روحی و روانی توجه شده است (همان).

به طورکلی، انسان در اثر زندگی روزمره و حوادث دچار خستگی روحی و جسمی، تلاطم، اضطراب، استرس و تنفس می‌شود. خداوند برای جبران این خستگی‌ها و برطرف شدن این اضطراب‌ها و تنفس‌ها، عواملی برای سکون، استراحت و آرامش قرار داده است. بعضی از این عوامل، برای تعادل حیاتی و زندگی اجتماعی انسان ضروری هستند. بعضی دیگر نیز موجب تعالی و تکامل روحی فرد می‌شوند. یکی از عوامل آرامش، که برای تعادل حیاتی، ارضای نیاز به پیوندجویی و انس و صمیمیت، انسان به آن نیاز دارد، ازدواج و اختیار همسر است. بر اساس منابع اسلامی، رسیدن به آرامش یکی از مهم‌ترین اهداف ازدواج است. این اهداف، در پرتو زمینه‌ها، شرائط و عوامل زیر به دست می‌آید: ۱. تأمین نیازهای مادی و اقتصادی؛ ۲. پاسخ‌دهی و ارضا مناسب و صحیح نیازهای جنسی یکدیگر؛ ۳. تأمین نیازهای عاطفی توسط همسران؛ ۴. دارا بودن سطح مناسب و متناسب ایمان (کفویت در ایمان). از محدودیت‌های این پژوهش، عدم امکان بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی این آزمون در نمونه گسترده‌تر با جامعه آماری متفاوت برای غنای ویژگی‌های روان‌سنجی آزمون و سنجش عامل‌های آن در فرایند تحلیل عاملی بود.

پیشنهاد می‌شود در تحقیقاتی بعدی، تحلیل عوامل آرامش روانی در پرتو ازدواج، بر اساس روش‌های روان‌سنجی و آماری صورت گیرد تا این آزمون، برای فرایند تشخیص، درمان، آموزش و اجرا هرچه بیشتر تبیین شده و مورد استفاده قرار بگیرد.

منابع

- نهج البلاغه، ۱۳۸۰، ترجمه سید جعفر شهیدی، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- ابن شعبه حرانی، حسن بن علی، ۱۳۸۲، تحف العقول، قم، آل علی.
- ابن فهد حلی، احمد بن محمد، ۱۴۱۰ق، عدۃ الداعی، بیروت، دار الكتاب الاسلامی.
- ابن منظور، محمدين مکرم، ۱۴۱۴ق، لسان العرب، ج سوم، بیروت، دار صادر.
- احمدی خدابخش، ۱۳۸۳، «بررسی ازدواج‌های موفق و ناموفق در بین دانشجویان»، دوامه‌نامه علمی پژوهشی دانشگاه شاهد، ش ۷، ص ۹-۱۴.
- ارونسون، الیوت، ۱۳۸۳، روان‌شناسی اجتماعی، ترجمه حسین شکرکن، تهران، رشد.
- آکوچکیان، شهلا، ۱۳۷۶، بررسی اجمالی اضطراب و آرامش در حوزه تفکر دینی، اصفهان، دانشگاه علوم پزشکی.
- آیینی، سید محمد رضا، ۱۳۸۴، «تئوری آرامش در مشروعيت زناشویی مسلمان و غیر مسلمان»، برهان و عرقان بهار، ش ۳، ص ۷-۲۶.
- بستان، حسین و همکاران، ۱۳۸۸، اسلام و جامعه‌شناسی خانواده، چ چهارم، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- بستان، حسین، ۱۳۹۰، خانواده در اسلام، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- بورستین، فیلیپ، ۱۳۸۰، روش‌های درمان مشکلات زناشویی، ترجمه تو زنده جانی، مشهد، مرندیز.
- پستدیده، عباس، ۱۳۸۴، هنر رضایت از زندگی، قم، دارالحدیث.
- ، ۱۳۹۱، رضایت زناشویی، قم، دارالحدیث.
- تمیمی‌آمدی، عبدالوهاب بن محمد، ۱۴۱۰ق، غرر الحكم و درر الكلم، تحقیق سیدمه‌دی رجائی، قم، دارالکتب.
- جدیری، جعفر و مسعود جان‌بزرگی، ۱۳۸۸، «ساخت و اعتباریابی مقیاس رضامندی زناشویی اسلامی»، روان‌شناسی و دین، سال دوم، ش ۴، ص ۴۱-۷۰.
- جوادی آملی، عبدالله، ۱۳۸۲، سرچشمۀ اندیشه، قم، اسراء.
- حدادی، محمد رضا، ۱۳۸۷، بروید با هم بسازیم، تهران، سروش ملل.
- حر عاملی، ۱۴۰۹ق، وسائل الشیعه، قم، مؤسسه آل‌البیت.
- حسینی کوهساری، سید اسحاق، ۱۳۷۸، آرامش و فشار روانی در قرآن، پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم قرآنی، قم، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
- حسینی‌زاده، علی، ۱۳۸۱، «عوامل اضطراب و آرامش در آیات و روایات، «جوان و آرامش روان: مشکلات، مشاوره و درمانگری با نگرش اسلامی»، در: سومین همایش مشاوره از دیدگاه اسلامی، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.

- حق پرست، ولی، ۱۳۷۵، بررسی دستیابی به آرامش و طمأنیه در پرتو آیات قرآن و احادیث، پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، اراک، دانشگاه آزاد اسلامی اراک.
- خدایاری‌فرد، محمد واکرم پرنده، ۱۳۸۸، ارزیابی و آزمون‌گری روان‌شناسی، تهران، دانشگاه تهران.
- دلاور، علی، ۱۳۸۰، مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی، تهران، رشد.
- ، ۱۳۸۴، احتمالات و آمار کاربردی در روان‌شناسی و علوم تربیتی، تهران، رشد.
- رحیم‌پور، فرزانه و همکاران، ۱۳۸۹، «مقایسه شدت اختلالات خواب در میان نگهبانان شیفت شب بیمارستان»، طب کار، دوره دوم، ش، ۱، ص ۳۹-۴۳.
- رشیدرضا، محمد، ۱۳۰۳، المnar فی تفسیر القرآن، بیروت، دارالفکر.
- زیمون، فریتس، ۱۳۷۹، مفاهیم و تئوری‌های کلیدی در خانواده، ترجمه سعید پیرمرادی، تهران، همام.
- ساعتچی، محمود و همکاران، ۱۳۸۹، آزمون‌های روان‌شناسی، تهران، ویرایش.
- سالاری‌فر، محمدرضا، ۱۳۸۸، خانواده در تکرش اسلام و روان‌شناسی، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- ، ۱۳۸۹، خشونت خانگی علیه زنان، قم، هاجر.
- سروریان، حمیدرضا، ۱۳۷۷، عوامل تشویش و تسکین روان از دیدگاه قرآن و حدیث، پایان‌نامه کارشناسی ارشد الهیات و معارف اسلامی، قم، مرکز تربیت مدرس دانشگاه قم.
- شاه‌سیاه، مرضیه و همکاران، ۱۳۸۹، «تأثیر زوج درمانی مبتذی بر دلستگی بر رضایت و صمیمیت جنسی»، اصول بهداشت روانی، ش، ۲، ص ۴۹۶.
- شریعتمداری، مهدی، ۱۳۸۸، تحقیق و پژوهش در علوم رفتاری، تهران، کوهسار.
- شفیعی سروستانی، ابراهیم، ۱۳۷۹، جریان‌شناسی دفاع از حقوق زنان، قم، مؤسسه فرهنگی طه.
- صدقی، محمدبن علی، ۱۴۱۳ق، من لا يحضره الفقيه، تصحیح غفاری، چ دوم، قم، اسلامی.
- صفورائی، محمدمهری، ۱۳۸۸، «ساخت و اعتباریابی پرسش‌نامه سنجش کارآمدی خانواده از دیدگاه اسلام»، روان‌شناسی و دین، ش، ۵، ص ۸۵-۱۰۸.
- طباطبائی، سیدمحمدحسین، ۱۳۷۵، ترجمه تفسیر المیزان، ترجمه سیدمحمدباقر موسوی، قم، دارالعلم.
- طبرسی، حسن بن فضل، ۱۳۷۰، مکارم الأخلاق، چ چهارم، قم، شریف رضی.
- طوسی، محمدبن حسن، ۱۴۱۳ق، التیان فی تفسیر القرآن، بیروت، دارالحیاء التراث العربی.
- فتحی آشتیانی، علی و محبوبه داستانی، ۱۳۸۸، آزمون‌های روان‌شناسی، تهران، بعثت.
- فتحی، رسول، ۱۳۷۸، ریلاکس تراپی، تهران، امید انقلاب.
- فراهیانی، خلیل بن احمد، ۱۴۰۹ق، العین، قم، چ دوم، هجرت.

- فقیهی، علی نقی، ۱۳۸۱، «جوان و آرامش روان؛ مشکلات، مشاوره و درمانگری با نگرش اسلامی»، در: سومین همایش مشاوره از دیدگاه اسلامی، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- فیروزآبادی، محمدبن یعقوب، ۱۳۸۳ق، بصائر ذوقی التمييز فی لطائف الكتاب العزيز، قاهره، لجنه احياء التراث الاسلامي.
- کلینی، محمدبن یعقوب، ۱۴۰۷ق، اصول کافی، تصحیح غفاری و آخوندی، تهران، دارالكتب الاسلامیه.
- کیانی، محمدحسین، ۱۳۸۶، «جایگاه آرامش در عرفان و معنویت گرایی جدید»، کتاب نقد، ش ۴۵، ص ۲۰۷-۲۴۶.
- گنجی، حمزه، ۱۳۸۱، روان‌سنجی، تهران، ساوالان.
- لیشی واسطی، علی بن محمد، ۱۳۸۷، عيون الحكم و الملاعنة، تهران، مؤسسه البعله.
- مجلسی، محمدباقر، ۱۴۰۳ق، بحار الانوار، چ دوم، بیروت، لبنان.
- محبی، سیامک و همکاران، ۱۳۸۹، «تأثیر آموزش جنسی بر بهبود رضایت زناشویی»، تحقیقات نظام سلامت، ش ۴، ص ۶۹۰-۶۹۷.
- محمدی ری‌شهری، محمد، ۱۳۸۷، تحکیم خانواده از نگاه قرآن و حدیث، قم، مشعر.
- مصطفی، محمدتقی، ۱۳۹۱، اخلاقی در قرآن، تحقیق محمدحسین اسکندری، چ پنجم، قم، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
- مصطفوی، حسن، ۱۳۶۸، التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، تهران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- مطهری، مرتضی، ۱۳۷۸، مجموعه آثار، چ پانزدهم، تهران، صدرای.
- مظاہری، محمدعلی و همکاران، ۱۳۸۲، «مقایسه بهداشت روانی در زوج‌های جشن‌های ازدواج داشتجویی و زوج‌های عادی»، انجمن ایرانی روان‌شناسی، سال هفتم، ش ۱، ص ۵۲-۷۲.
- معموری، علی، ۱۳۸۳، آرامش، دایره المعارف قرآن کریم (جلد ۱) مرکز فرهنگ و معارف قرآن. آدرس اینترنتی: <http://www.maarefquran.com>
- مکارم‌شیرازی، ناصر و همکاران، ۱۳۷۰، تفسیر نمونه، قم، دارالكتب الاسلامیه.
- مهرابی‌زاده‌هنرمند، مهناز، ۱۳۸۸، «بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر اضطراب و پرخاشگری همسران شهدا»، زن و فرهنگ دانشگاه آزاد اسلامی، ش ۱، ص ۳-۱۶.
- مهرام، بهروز، ۱۳۷۲، هنجریابی آزمون اسپلیترگر در شهر مشهد، پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی.
- میرزایی‌اصل، ولی الله، ۱۳۷۷، آرامش و طمأنیه در قرآن و حدیث، پایان‌نامه کارشناسی ارشد الهیات و معارف اسلامی، تهران، دانشگاه تربیت مدرس.
- هاشمی، زینب، ۱۳۹۲، راههای رسیدن به آرامش در قرآن، پایان‌نامه سطح سه رشته علوم قرآن، قم، جامعه الزهرا.

ویس کرمی، مهرداد و سیدرضا مؤدب، ۱۳۸۹، «بررسی تطبیقی (آرامش روانی) در روان‌شناسی با «اطمینان قلبی» در قرآن کریم»، *مطالعات تفسیری*، سال اول، ش ۴، ص ۱۷۷.

Begum Shahina, Development of a Stress Questionnaire: A Tool for Diagnosing Mental Stress, Bell, S. and Lee, C. (2002) Development of the Perceived Stress Questionnaire for Young Women. Psychology, *Health and Medicine*, 7 2: 189-201.

Corsini, Raymond J.,The dictionary of psychology, Includes bibliographical references and index, Publisher BRUNNER/MAZEL 1999.

Deschene L. 40 Ways to Create Peace of Mind , @tinybuddha for inspiring posts and wisdom quotes, 2013.

Hayes RD, Martin SA, Sesti AM, Spitzer K. Psychometric properties of the medical outcomes study sleep measure. *Sleep Med* 2005; 6: 41- 4.

John L.R., Quantifying Mental Relaxation with EEG for use in Computer Games, MRC/UCT Medical Imaging Research Unit Department of Human Biology, University of Cape Town.

Kaushik R, 2006, Effects of mental relaxation and slow breathing in essential hypertension, *Complementary Therapies in Medicine*, v. 14, p. 120-126.

Lee Yi-Chen, 2012, The Construct and Measurement of Peace of Mind, Springer Science+Business Media B.V, J Happiness Stud DOI 10.1007/s10902-012-9343-5.

Levenstein S, 1993, Development of the Perceived Stress Questionnaire: a new tool for psychosomatic research, *J Psychosom Res*, v. 37(1), p. 19-32.

Longman advanced american Dictionary p1064-

Smith c, 2007, A randomised comparative trial of yoga and relaxation to reduce stress and anxiety, *Complementary Therapies in Medicine*, v. 15, p.77-83.

Speilberger, C. D, 1983, Manual for the State-Trait Anxiety Inventory: STAI (Form y). Palo Alto.CA: Consulting Pssy chologist Press.

Wilson Chris M, 2005, How Does Marriage Affect Physical and Psychological Health?, IZA Discussion Paper N. 1619.

Woo Hyeyoung, 1845, The Effects of Marriage on Psychological Well-Being Focusing on Motherhood Status Prior to Marriage, Department of Sociology, Wichita State University, N. Fairmount, Wichita, KS 67260-0025.

بررسی خوشبینی و تبیین جایگاه آن در استحکام خانواده

sharifi9021@yahoo.com

a.parcham88@yahoo.com

fatehizadeh@gmail.com

کمیته منیره شریفی / کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان

اعظم پرچم / دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان

مریم السادات فاتحی‌زاده / دانشیار گروه مشاوره دانشگاه اصفهان

دریافت: ۱۳۹۳/۰۹/۲۳ - پذیرش: ۱۳۹۴/۰۳/۱۰

چکیده

امروزه علی‌رغم پیشرفت‌های سریع علم و فناوری و امکانات رفاهی، خانواده‌ها دچار تزلزل شده‌اند. آنها نگرش صحیحی نسبت به حوادث و رفتارهای اطرافیان خود ندارند و با نگرش بدینانه، به ارزیابی مسائل و مشکلات می‌پردازند. یکی از عواملی که می‌تواند در استحکام‌بخشی خانواده مؤثر باشد، خوشبینی است. این پژوهش ضمن مرور برخی پژوهش‌های روان‌شناسی و مراجحه به منابع اسلامی، به بررسی خوشبینی و ابعاد و مؤلفه‌های آن پرداخته، نقش آن را در استحکام خانواده تبیین نموده، و متغیرهای مرتبط با خوشبینی در استحکام خانواده را بررسی کرده است. نتایج پژوهش حاکی از این است که خوشبینی بر مبنای توجه به جنبه‌های مثبت زندگی، ارائه تفسیرهای صحیح از رفتار دیگران و انتظار نتایج خواشیند، بر پایه توجه و تفسیرهای مثبت مبتنی است. این طرز تفکر در دیدگاه اسلامی، حول محور توحید می‌گردد.

کلیدواژه‌ها: خوشبینی، استحکام خانواده، روان‌شناسی، اسلام.

مقدمه

انسان موجودی متفکر است که نه به دلیل حوادثی که برای وی اتفاق می‌افتد، بلکه به دلیل نحوه و نوع نگرش نسبت به قضایا، مسائل، مشکلات و حوادثی که با آنها روبرو می‌شود، سلامت جسمانی و روانی خود را تحت تأثیر قرار می‌دهد (آقایی و همکاران، ۱۳۸۶). سالیان متمادی روان‌شناسان بر ابعاد منفی عملکرد و رفتار بشر متمرکر بودند و مکتر ویژگی‌های مثبت رفتار را مدنظر قرار می‌دادند، اما اخیراً جنبشی در این زمینه ایجاد شده که با تمرکز بر جنبه‌های مثبت رفتاری، در جست‌وجوی رشد و توسعه فرد، سازمان و جامعه است. این جنبش، نویدبخش بهبود کیفیت زندگی و پیشگیری از آسیب‌هایی است که ناشی از پوچی و بی‌معنایی در زندگی هستند. بدین ترتیب، امید، فرزانگی و پشتکار، که برای مدت‌ها مورد غفلت قرار گرفته بودند، در سال‌های اخیر مورد توجه زیادی واقع شده‌اند (سیمار اصل و همکاران، ۱۳۸۹).

در میان اندیشمندان مسلمان، شهید صدر معتقد است: رسالت جهانی اسلام، پاسخ‌گویی به نیازهای روز و رفع شباهات است. از این‌رو، موضوعات مورد بررسی در دین، باید در عالم خارج بررسی شده، تا از تجارب و راه حل‌های اندیشه بشری استفاده گردد. در این شیوه، مفسر یا تحلیل‌گر، در پرتو نتایجی که به دست آورده، روبروی قرآن و منابع روایی می‌نشیند، اما نه نشستن خاموش تا فقط شنونده‌ای جامد و گزارشگری بی‌تلاش باشد، بلکه نشستی پرسش‌گرایانه و پاسخ‌یابی فعال و پویا، با این هدف که دیدگاه اسلام را از میان مقایسه نصوص آن با برآیند افکار و روش‌های تجربه شده بشری دریافت کند (صدر، ۱۳۶۹، ص ۴۹-۵۰). شهید صدر معتقد است: نظریه اسلام درباره موضوعات گوناگون اعتقادی-اجتماعی و جهانی با پیشرفت زمان پدید می‌آید و از طریق مجموعه تجاری که از علوم روز به دست آمده، در محاوره و گفت‌وگوی با قرآن و روایات، نتایجی حاصل می‌گردد که پاسخ‌گوی نیازها و سؤالات بشری است و می‌تواند حقایق بلند قرآنی و دینی را در صحنه اجتماع به طور ملموس آشکار سازد (همان، ص ۵۱).

در حقیقت این اندیشمند، قصد دارد در تفسیر موضوعات اسلامی، از نتایج حاصله علوم انسانی بهره‌مند شده تا بتوان پس از عرضه آنها بر قرآن و حدیث و گرفتن دیدگاه اسلام، به پاسخ‌گویی سؤالات و شباهات روز پرداخت. نکته مهم اینکه، پس از استفاده از علوم بشری و مراجعه به قرآن و روایات، رهیافت‌های بشری استفاده بپیهنه‌ای دارد؛ چرا که اندیشه‌های حاصله، قابلیت آن را دارد که بشر را در بُعد معرفتی به سمت تکامل معنوی خویش سوق داده، از موضع و عوامل بازدارنده جلوگیری کند.

یکی از مسائل مهم مطرح شده در علم روان‌شناسی، «خوشبینی» است. خوشبینی و عموماً مثبت‌نگری، از منظر روان‌شناسی و علوم انسانی، بخصوص در این اواخر، از اهمیت زیادی برخوردار بوده است. افرادی همانند مارتین سلیگمن از دانشگاه پنسیلوانیا، با برافراشتن پرچمی به نام «روان‌شناسی مثبت‌اندیشی»، به این دیدگاه بیشتر دامن زده‌اند.

خوشبینی، یکی از ویژگی‌های باز مثبت شخصیتی است. اهمیت این ویژگی، منجر به پیدایش نظریه‌ای به نام «خوشبینی» توسط سلیگمن (۱۹۹۰) شده است. او در این نظریه، با بیان ابعاد خوشبینی، خاطر نشان می‌سازد که خوشبینی باید در خانواده آموزش داده شود (سلیگمن و همکاران، ۱۹۹۶، ص ۷۳).

مسئله خوشبینی، در اسلام، به ویژه در قرآن نیز به دفعات متعدد و به شیوه‌های گوناگون بیان گردیده و بارها انسان را به خوشبینی ترغیب و تشویق نموده است.

لازم به یادآوری است که در قرآن کریم، لفظی برابر و معادل با واژه «خوشبینی» وجود ندارد. هر چند از خوشبینی در روایات با حسن ظن یاد شده است، اما با تأمل در آیات الهی می‌توان دریافت که حجم گستره‌های از آیات به این معنا اشاره دارد.

بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که حقیقت خوشبینی در قرآن، در ارتباط با «الله» است؛ زیرا هیچ مفهوم عمده‌ای جدای از خدا در قرآن وجود ندارد. از این‌رو، امید به استجابت دعا و آینده نیکو و سعادت، نشانگر خوشبینی قرآن است (بقره: ۱۸۶؛ غافر: ۶۰).

دین اسلام همواره با جهان‌بینی توحیدی خود، پیوسته در ارائه بینش خوشبینانه به افراد است. از این رهگذر، با بررسی آیات و روایات مختلف در می‌یابیم که جای جای قرآن و روایات ائمه[ؑ] سرشار از خوشبینی و مثبت‌نگری بوده، همواره به پرهیز از بدینی تأکید کرده‌اند. در روایتی از امام معصوم[ؑ] می‌خوانیم که «یأس و نامیدی و بدینی، زمانی وجود انسان را فرا می‌گیرد که نسبت به خداوند و عملکردهای او بدین بن باشد» (مجلسی، ۱۴۰۴، ج ۵، ص ۴۸). در واقع، انسان خوشبین از این جهت به کارها، نتایج آن و آینده امیدوار است که ایمان و اعتماد به خداوند دارد؛ زیرا خداوند در تدبیر همه چیز نقش دارد. فرد مسلمان نیز به خداوند خوشبین است و باور دارد که او کارها را به نفع بندگان خود مدیریت می‌کند. بنابراین، می‌تواند امیدوار باشد که او موفق خواهد شد و به کمک خداوند، از کارهای خود نتایج خوب خواهد گرفت. خداوند نیز به او کمک می‌کند تا از آفت‌ها در امان بماند و بر مشکلات غلبه کند.

به طورکلی، یکی از بسترها می‌رسد انسان در طول زندگی، خانواده است. خانواده نهاد مقدس اجتماعی و دینی و مناسب‌ترین نظام برای تأمین نیازهای مادی، روانی و معنوی بشر است. بنابراین، ضرورت دارد که این نهاد مقدس تقویت گردد و در جهت استحکام آن تلاش شود. یکی از مؤلفه‌های مهم در تحکیم بینان خانواده، خوشبینی اعضای آن است. زناشویی، همدلی، یکزنگی، صداقت و صمیمیت را در پی دارد و زن و مرد پس از ازدواج، با هم یکی می‌شوند، و هر یک، دیگری را خود می‌انگارد و به هنگام خطر، حاضرند جانشان را فدای یکدیگر کنند. آنها، همچنین این خصلت‌ها در فرزندان خود بارور می‌کنند. رمز پیدایش و پویش چنین فضای ارزشمندی، اعتماد و خوشبینی همسران است که باید همواره پاس نگه داشته شود و از آسیب‌ها مصون بماند. بنابراین، خوشبینی همسران نسبت به یکدیگر، زمینه آرامش و سازگاری بیشتری را بین آنان فراهم ساخته و بستر رشد و تعالیٰ عضای خانواده را ایجاد می‌کند.

این مقاله، به بررسی خوشبینی در روان‌شناسی و اسلام می‌پردازد. در این راسته، نظرات دانشمندان غربی و مسلمان را بررسی، ابعاد مختلف آن بیان و سپس، جایگاه خوشبینی و نقش آن در استحکام خانواده و در رابطه با متغیرهایی همچون رضایت از زندگی، سلامت روانی و سلامت جسمانی تبیین شده است.

خوشبینی در روان‌شناسی و اسلام

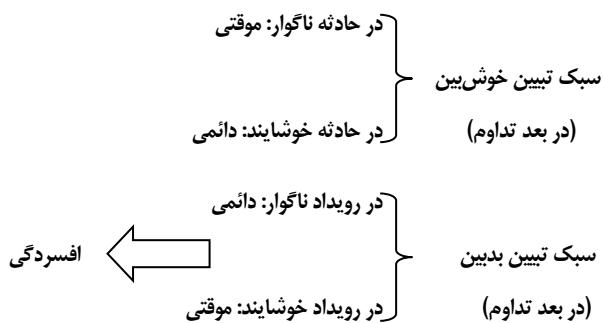
الف. خوشبینی در روان‌شناسی

از دیدگاه روان‌شناسی، عموم مردم خوشبینی را در نظر گرفتن نیمه پر لیوان، یا عادت به انتظار پایانی خوش برای هر دردسر واقعی، در نظر می‌گیرند. زاویه «تفکر مثبت» از مثبت‌اندیشی و خوشبینی، بیانگر این است که خوشبینی مستلزم تکرار عبارت‌هایی تقویت‌کننده با خود است. مانند اینکه «من هر روز به طرق مختلف دارم پیشافت می‌کنم»، یا تجسم اینکه همه کارها با موفقیت انجام می‌پذیرد. در همه این موارد، تجلیاتی از خوشبینی و مثبت‌اندیشی وجود دارد. با این حال، خوشبینی عمیق‌تر از اینهاست (سلیگمن و همکاران، ۱۹۹۶، ص ۷۲). خوشبینی، باور عمیق به این عقیده است که علی‌رغم مشکلات و سختی‌های موجود در زندگی، اوضاع سر و سامان می‌گیرد. در نتیجه، فرد را از فروغ‌لتیدن در نومیدی، یأس و افسردگی برخذر می‌دارد. بنابراین در روان‌شناسی، مبنای خوشبینی در نحوه تفکر افراد درباره علت‌ها ریشه دارد. این نحوه تفکر است که منجر به عمل می‌شود. پیترسون (Peterson) و همکاران خاطر نشان می‌سازند که خوشبینی، مثبت بودن سطحی نیست، بلکه افراد خوشبین مشکل‌گشایند و نقشه‌هایی برای

فعالیت طراحی کرده، سپس طبق آن عمل می‌کنند (حیدری و همکاران، ۱۳۸۸). در نتیجه، با مشکلات مبارزه کرده و به اهداف خود دست می‌یابند. سلیگمن و همکاران (۱۹۹۶)، خوشبینی را به عنوان یک سبک تبیینی مفهومی کرداند. بر اساس این رویکرد، هر یک از افراد، در نسبت دادن امور به علل مختلف، عادات‌های خاصی دارند. این خصله‌ای شخصیتی، «سبک تبیین» نام دارد. بر اساس این نظر، سطح تبیین در هر فرد، در دوره کودکی شکل می‌گیرد. در صورتی که از خارج، دخالتی در آن اعمال نشود، سراسر عمر پابرجا می‌ماند. بر طبق این دیدگاه، افراد در تبیین اینکه چرا هر رویداد خوب یا بد، برای آنها اتفاق می‌افتد، از سه بعد استفاده می‌کنند: تداوم، فراگیر بودن، و شخصی‌سازی.

۱. تداوم: «کاهی» در برابر «همیشه»

این بعد از سبک تبیین به این معناست که افراد در برابر رویدادهای ناگوار یا خوشایند، به چه علی‌معتقد هستند. اینکه آیا این علل را موقتی می‌دانند یا دائمی. برخی از افراد، علل رویدادهای ناخوشایند را همیشگی دانسته، استدلالشان این است که این گونه رویدادها دوباره تکرار شده و راه گریزی وجود ندارد. از این‌رو، مقاومت و تحمل خود را در برابر مشکلات و سختی‌ها از دست داده، در معرض افسردگی قرار می‌گیرند. اما خوشبینان وقتی با مشکلی رویرو می‌شوند، روش منطقی را در پیش گرفته و آن را موقتی و قابل حل توصیف می‌کنند. لذا چهار حیرت و سردرگمی نشده، به حل مشکل می‌پردازند (سلیگمن و همکاران، ۱۹۹۶، ص ۷۳-۷۵).

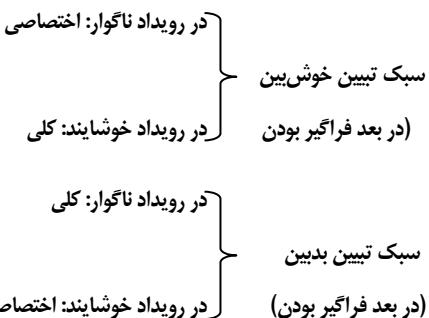

شکل ۱. سبک تبیین خوشبین و بدین در بعد تداوم (اقتباس از سلیگمن و همکاران، ۱۹۹۶)

۲. فراگیر بودن: خاص در برابر کلی

عنی افراد معتقد باشند که علی‌کترده و فراگیر بوده و در نتیجه انتظار دارند که تأثیرات آن را در موقعیت‌های گوناگون، در سراسر عمر خود مشاهده کنند. در اینجا نیز فرد بدین، مسئله را فاجعه‌آمیز

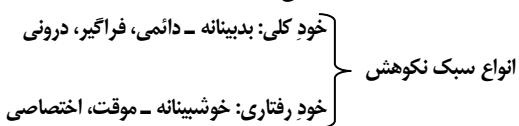
تلقی کرده، علت شکست خود را فraigیر و همیشگی می‌داند. این طرز تلقی فرد، سرانجام به این امر منجر می‌شود که هر گاه تنها در یک حیطه با شکست مواجه شود، در تمامی حوزه‌ها از تلاش دست بر می‌دارد. اما شخص خوشبین، در مواجهه با شکست، به علت‌هایی محدود و موقعیتی اعتقاد دارد، به نحوی که قادر است آنها را به تفصیل برای خود شرح دهد و سپس، مشکل خود را به کناری بگذارد. حتی در صورتی که بخش مهمی از زندگی او را در هم ریخته باشد، همچنان به زندگی خود ادامه داده، احتمالاً تنها در همان حوزه خاص به نامیدی گرفتار شود. این فرد، برای رویدادهای خوشایند نیز به علت‌های محتمل و کلی تر اعتقاد دارد. بدین ترتیب، در بیشتر جنبه‌های زندگی موفقیت بیشتری به دست می‌آورد (همان، ص ۷۵-۷۷).

شکل ۲. سبک تبیین خوشبین و بدین در بعد فraigir بودن (اقتباس از سلیگمن و همکاران، ۱۹۹۶)

۳. شخصی؛ درونی در برابر بیرونی

بعد سوم سبک تبیین، شخصی‌سازی است؛ به این معنا که هر گاه رویداد ناگواری به وقوع می‌بیوندد، فرد می‌تواند خود (عامل درونی) یا افراد یا موقعیت‌های دیگر (عوامل بیرونی) را مقصراً بشمارد (همان). افراد بدین، عامل وقوع رویدادهای نامطلوب را خود، یعنی عامل درونی، در نظر گرفته، در قبال آن احساس گناه و شرم‌ساری می‌کنند. اما در مقابل، خوشبینان هنگامی که با پدیده‌های آسیب‌زای زندگی روبرو می‌شوند، تنها خود را مقصراً قلمداد نکرده، در پی یافتن تأثیر احتمالی سایر عوامل و شرایط در این مشکل بر می‌آیند. این شیوه موجب می‌شود که هم عزت نفس‌شان آسیب نبیند و هم با امنیت خاطر، به فعالیت ادامه دهند (حسنی و همکاران، ۱۳۹۰).

شکل ۳. سبک تبیین خوشبین و بدین در بعد شخصی (اقتباس از سلیگمن و همکاران، ۱۹۹۶)

ب. خوشبینی در اسلام

در آموزه‌های اسلامی، بر مفهوم «خوشبینی» بسیار تأکید و توجه شده است. از خوشبینی در قرآن و روایات، تعبیر به حسن ظن شده که به معنای نیکانگاری درباره خداوند، فعل و افعال جهان و نیز پندار، گفتار و کردار انسان‌ها است (قرشی، ۱۳۷۱، ج ۲، ص ۱۳۴). مهم‌ترین اصل اعتقادی اسلام، ایمان و عقیده به توحید می‌باشد (مصطفوی، ۱۳۶۰، ص ۳۸۳)؛ زیرا این اصل، پایه و اساس دریافت اسلام را شکل می‌دهد. سایر آموزه‌های اسلام، معنابخشی خود را از این اصل دریافت می‌کنند؛ توحید، عناصر نفس و روان آدمی را همبستگی بخشیده، روند قوای فکری او را برای دریافت و شناخت به طرف یک منبع، متحد و هماهنگ می‌سازد. از این رهگذر، یک اثر ترکیبی سازنده در شخصیت انسان بارور می‌گرداند (شرقاوی، ۱۳۶۳، ص ۲۰). با توجه به این نکته، نیاز به این آموزه، جهت ایجاد خوشبینی در آدمی، از این جهت است که چون انسان سالم و کامل، دارای شخصیتی می‌باشد که به طور طبیعی در زندگی فردی و اجتماعی خود را نشان می‌دهد. به همین دلیل، اگر از نظر شخصیتی نسبت به آینده خوشبین نباشد، به طور طبیعی، رفتاری بیرون از عرف طبیعت انسانی از خود بروز می‌دهد که در جهت دادن جامعه به سمت بدینی و افسردگی بی‌تأثیر نخواهد بود. در حقیقت، اعتقاد به توحید و ایمان به خدا، نقش اساسی و تعیین‌کننده در جهت دادن به رفتار انسان در کلیه زمینه‌های زندگی ایفا می‌کند. توحید و ایمان، از خصوصیات حاکم بر شخصیت انسان می‌شوند و در کلیه خصوصیات دیگر شخصیتی، مؤثر هستند و آنها را راهنمایی می‌کنند.

یک موحد و مسلمان واقعی و خوشبین، لبریز از ایمان و اعتماد به پروردگار است. در لحظاتی که احساس ناتوانی می‌کند، به قدرت بالاتر و عالی‌تر از قدرت خویش اتکا می‌کند. در دشواری‌ها از خداوندی که منبع بزرگترین نیروهاست، یاری می‌طلبد. همین موضوع، در تهذیب روح و اخلاق وی اثر عمیقی می‌بخشد (موسوی لاری، ۱۳۶۱، ص ۳۸).

بنابراین، می‌توان گفت: در بینش اسلامی، مؤمنان از مصاديق خوشبینان به خدا و رحمت الهی ذکر شده‌اند و بدینسان به او نیز به دلیل نداشتن بینش صحیح نسبت به پروردگار خویش، از مصاديق گمراهان هستند. چنانچه قرآن کریم می‌فرماید: «الَّذِينَ آمَنُوا وَ تَطْمِئِنُ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمِئِنُ الْقُلُوبُ» (رعد: ۲۸)؛ «إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمُ الْأَنْذِرُتُهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ خَتَّمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَ عَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَ عَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشاوَةٌ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ» (بقره: ۶ و ۷).

از نظر قرآن، یاد خداوند تأثیر بسزایی در روان آدمی دارد و دل‌ها در پرتو آن آرام می‌گیرد. طبق آیه ۲۸ سوره رعد، هر قلبی با ذکر خدا اطمینان می‌یابد و اضطرابش تسکین پیدا می‌کند. بنابر آنچه در تفاسیر آمده، این معنا حکمی است عمومی که هیچ قلبی از آن مستثنای نیست، مگر اینکه کار قلب به جایی برسد که در اثر از دست دادن بصیرت و رشد خود، دیگر نتوان آن را قلب نامید. چنین قلبی از ذکر خدا گریزان و از نعمت طمأنیه و سکون محروم خواهد بود و بر آن مهر زده خواهد شد (امین، ۱۳۶۱، ج ۷، ص ۳۷؛ طباطبائی، ۱۴۱۷، ج ۱۱، ص ۴۸۳؛ طیب، ۱۳۷۸، ج ۷، ص ۳۳۴؛ مکارم شیرازی و همکاران، ۱۳۷۴، ج ۱۰، ص ۲۰۹).

بررسی قرآن کریم و متون دینی و آراء و تعبیر دانشمندان مسلمان، نشان می‌دهد که خوشبینی به خداوند تلفیقی از شناخت ویژگی‌های خداوند، عمل خالصانه و امید بستن انحصاری به خداوند است. عمل خالصانه جنبه رفتاری، و امید حالت عاطفی دارد که هر دو، مستلزم نوعی شناخت نسبت به خداوند است. بنابراین، خوشبینی در دیدگاه اسلامی شامل شناخت، عاطفه و رفتار است. از این‌رو، می‌توان خوشبینی را چنین تعریف کرد: خوشبینی، توجه شناختی و عاطفی مثبت نسبت به خدا، جهان، افراد، خود، افکار، رفتارها و رویدادهاست که فرد بر اساس آن، رویدادها را تفسیر مثبت نموده، و انتظار دارد که با تلاش خودش اوضاع بر وفق مراد پیش رفته و نتایج دلخواه به دست آید (نوری، ۱۳۸۷).

با توجه به منابع اسلامی و در عین حال، نظریات روان‌شناختی می‌توان گفت: خوشبینی و بدیینی دو نوع نگاه متفاوت به جهان هستی، زندگی و رویدادهای مربوط به آن است و قلمروهای مختلف زندگی فرد را دربر می‌گیرد و اختصاص به کوشش‌هایی ندارد که فرد در آنها شکست خورده، یا موفق شده است. این دو نوع نگاه، در دو بعد کلی از یکدیگر متمایز می‌شوند: بعد اول، به توجه و انتخاب فرد بر می‌گردد و اینکه فرد از میان محرك‌های گوناگون در جهان به کدامیک از آنها توجه نموده و متمرکر شود. بعد دوم، به تفسیر فرد از زندگی، فعالیت‌ها و مشکلات آن بر می‌گردد.

مؤلفه اول: توجه انتخابی

توجه انتخابی فرایندی است که در آن فرد، به صورت آگاهانه به برخی از جنبه‌های زندگی توجه می‌کند. افراد بدیین به جنبه‌های منفی، شکست‌ها، بی‌عدالتی‌ها، فقدان‌ها، کمبودها و کجی‌ها توجه دارند. افراد خوشبین به امکانات، فرصت‌ها، توانمندی‌ها، عشق، محبت و به خدا به عنوان عالی‌ترین منبع زیبایی‌ها و خوبی‌ها توجه دارند. آموزه‌های دین اسلام، مکرر انسان‌ها را دعوت کرده‌اند که به چه جنبه‌هایی از زندگی توجه کنند؟ چه چیزهایی را به خاطر داشته باشند و چه مواردی را به فراموشی

بسپارند. توجه داشتن به چیزی، یعنی استفاده از ابزارهای حسی و ادراکی برای دیدن، شنیدن، درک کردن و به خاطر داشتن آنها (همان).

یکی از شیوه شایع توجه دادن در قرآن، یادآوری و توجه به نعمت‌ها و زیبایی‌های خلقت است. «أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْأَبْلِيلِ كَيْفَ خُلِقَتْ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفَعَتْ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ» (غاشیه: ۱۷-۲۰)؛ آیا آنان به شتر نمی‌نگرد که چگونه آفریده شده است و به آسمان نگاه نمی‌کنند که چگونه برافراشته شده و به کوه‌ها که چگونه در جای خود نصب گردیده و به زمین که چگونه گسترده و هموار گشته است. منظور از «نظر» در جمله «أَفَلَا يَنْظُرُونَ»، نگاه کردن عادی نیست، بلکه نگاهی است توأم با تفکر و اندیشه و دقت. خدای متعال با بیان این نعمت‌ها و زیبایی‌های جهان خلقت، نشان می‌دهد که این عالم بی‌حساب و کتاب نیست و آفرینش انسان نیز هدفی داشته است. همین امر، توجه بشر را برانگیخته تا معرفت او را به خالق زیبایی‌ها بیشتر نماید.

معصومین نیز در آموزه‌های خود، نه تنها خود به این موارد توجه داشتند، بلکه دیگران را نیز هدایت می‌کردند تا این بعد را به طور اختیاری و آگاهانه، مورد توجه قرار دهند. برای نمونه، دعای امام حسین در روز عرفه، نمونه بسیار زیبا و بارز این‌گونه توجه‌هاست. ایشان با بیان صفات و نعمت‌های خداوند متعال، عمق نگرش و بیش زیبای خود را به همگان نشان دادند. از سوی دیگر، توجه همگان را به این نعمت‌های بسیار مهم جلب کردند. ایشان می‌فرمایند:

خدایا ... آغاز کردی وجود مرا به رحمت خود پیش از آنکه چیز قابل ذکری باشم و مرا از خاک آفریدی، آنگاه در میان صلب‌ها جایم دادی و از حوادث زمانه و تغییرات روزگار و سال‌ها اینمن ساختی و همچنان همواره در ایام قدیم و گذشته و قرن‌های پیشین از صلبی به رحمی کوچ کردم ... مرا در دوران حکومت پیشوایان کفر به جهان نیاوردی. آنان که پیمان تو را شکستند و فرستادگان را تکذیب کردند، ولی در زمانی مرا به دنیا آوردی که پیش از آن در علمت گذشته بود. از هدایتی که اسبابش را برایم مهیا فرمودی و در آن مرا نشو و نما دادی... به من مهرورزی‌یدی... و در حال طفویلت و خردسالی در گهواره محافظتم کردی و از غذاها شیری گوارا روزیم دادی و دل پرستاران را بر من مهربان کردی (محدث قمی، ۱۳۸۰، ص ۴۵۵).

فردی که به امور مثبت و واقعیت‌ها توجه دارد، تنها با چشم دیده نمی‌بیند، بلکه واقعیت‌ها را با چشم دل می‌بیند. تنها در این صورت، ابزارهای ادراکی فرد به درستی کار می‌کند و از آنها بهره می‌برد.

مؤلفه دوم: تفسیر منطقی

هر موقعیت ناخوشايند، توسط انسان، ارزیابی می‌گردد. اين ارزیابی‌ها، تأثير مستقيمي بر فشار روانی حاصل از موقعیت دارد. اگر فرد، موقعیت ناخوشايند را دارای بارمثبت بداند، قابل تحمل خواهد بود و

اگر منفی ارزیابی کند، از کترول او خارج و غیرقابل تحمل می‌شود. در حقیقت، آن‌گونه که فرد، حوادث را تفسیر می‌کند، به آنها واکنش نشان می‌دهد. بنابراین، انسان به وسیله تفسیرهای خود، می‌تواند موقعیت‌های ناخواهای را کترول و مدیریت کند. کترول موقعیت‌ها، در دست کسی است که کترول تفسیرها و ارزیابی‌های خود را در دست داشته باشد. به همین دلیل، در متون دینی، تأکید بسیاری بر تفسیر و ارزیابی صحیح از موقعیت‌ها شده است.

نکته دیگر در دیدگاه دین، هماهنگی تفسیرها با واقعیت‌هاست. دین، تفسیر خیالی و غیرواقعي را نمی‌پسندد، هر چند به ظاهر، کاهنده فشارهای روانی باشد. واقعیت‌گرایی در این بعد نیز در آموزه‌های دین مشاهده می‌شود. متون دینی، با بیان واقعیت‌ها، سعی دارند ارزیابی‌ها و تفسیرهای فرد را واقعی سازند، تا تأثیری پایدار داشته باشند (پسندیده، ۱۳۸۴، ص ۲۶۰). به عنوان نمونه، می‌توان از روز عاشورا یاد کرد. در آن روز، امام حسین[ؑ] و یاران ایشان، از سخت شدن کار و شدت یافتن نبرد، نه تنها هیچ هراسی به دل راه نمی‌دادند، بلکه چهره‌هایشان گشاده‌تر و با نشاط‌تر می‌شد. اما گروه دیگر، با شدت یافتن جنگ و نزدیک شدن زمان کشته شدن، هراسان‌تر می‌شدند و به یکدیگر می‌گفتند: «بینید امام حسین[ؑ] باکی از مرگ ندارد». این جمله، نشان می‌دهد که آنچه آنان را تحت فشار قرار داده بود، مرگ و کشته شدن بود و آنچه مرگ را برای آنان به یک عامل فشار روانی تبدیل کرده بود، تفسیر نادرست از مرگ بود. اما امام[ؑ] با ارائه تفسیر واقعی از مرگ، آنان را نیز مقاوم و بردار ساخت و از فشارهای روانی آنان را آزاد کرد. آن حضرت به آنان فرمود:

بردار باشید ای بزرگ زادگان که مرگ، چیزی نیست جز پلی که شما را از ناراحتی و سختی، به باغ‌های پنهانور و نعمت‌های همیشگی مستقل می‌سازد. پس کدام‌پک از شما دوست ندارد که از زندان به قصر منتقل شود؟! و مرگ برای دشمنان شما چیزی نیست، مگر همانند کسی که از قصر، به زندان و شکنجه، منتقل می‌شود (مجلسی، ۱۴۰۴، ج ۴۴، ص ۲۹۷؛ صدوق، ۱۳۶۱، ص ۲۸۸).

از لایه‌ای این کلام نیز ناخرسنندی و نابرباری آنان که ریشه در تفسیر نادرست از مرگ دارد، به دست می‌آید. امام حسین[ؑ] با درک این مطلب، نگرش آنان به مرگ و ارزیابی آنان از کشته شدن را تصحیح کردند. بدین‌وسیله، آنان نیز دلیرانه جنگی‌گردند و به شهادت رسیدند.

خوش‌بینی در خانواده

خانواده به عنوان اصلی ترین نهاد اجتماعی، زیربنای جوامع و خاستگاه فرهنگ و تاریخ بشر است. پرداختن به این بنای مقدس و بنیادین و هدایت آن به جایگاه واقعی خود، همواره موجب اصلاح خانواده بزرگ انسانی و غفلت از آن، موجب دور شدن بشر از حیات حقیقی و سقوط و نابودی او بوده است. اسلام

به عنوان مکتبی انسانساز، بیشترین توجه را به والایی خانواده دارد. از این‌رو، این نهاد مقدس را کانون تربیت می‌شمرد؛ نیکبختی و بدبختی جامعه انسانی را نیز به صلاح و فساد این بنا وابسته می‌داند. هدف از تشکیل خانواده را تأمین نیازهای عاطفی و معنوی انسان، از جمله دستیابی به آرامش برمی‌شمارد. یکی از عوامل مهمی که در خوشبختی و سعادت خانواده نقش اساسی دارد، خوشبینی افراد خانواده نسبت به یکدیگر است. اما نکته مهم این است که خوشبینی یا بدبینی در خانواده آموزش داده می‌شود. همین امر، اهمیت جایگاه خوشبینی را روشن می‌کند. سلیگمن زمینه‌های خانوادگی را از ریشه‌های قوی خوشبینی دانسته، می‌گوید: کودکان نه تنها انجام دادن کارها، بلکه روش تبیین و چگونگی علت‌یابی امور و رویدادها را از والدین خود می‌آموزند (سلیگمن و همکاران، ۱۹۹۶، ص ۷۳).

در تشکیل خانواده و زندگی مشترک، مهم این است که زن و شوهر نسبت به هم چه دیدی دارند. رسول خدا در شب عروسی دخترش فاطمه[ؑ] با علی[ؑ] دست فاطمه[ؑ] را در دست حضرت علی[ؑ] نهاد و فرمود: فاطمه امانت خداست مراقب او باش. و دست حضرت علی[ؑ] را در دست دیگر فاطمه[ؑ] گذاشت و فرمود: علی امانت خداست، تو هم مراقب او باش. بدین‌سان، زن و شوهر امانتدار خدا هستند و در رابطه‌شان با هم رابطه امانتداری است. از این‌رو، باید عیوب هم را پوشانند، از خطاهای هم در گذرند، نسبت به یکدیگر از لطف و مهربانی دریغ نورزنند. به طور کلی، مایه آسایش و راحتی همدیگر را در سایه توکل بر خدا فراهم نمایند.

مطالعه در نظام باورها و الگوهای تعاملی زوج‌های خوشبخت نشان می‌دهد که آنها ویژگی‌های مشخص دارند. احترام، پذیرش، خصایص مستعد برای رفتار مثبت، مثل خوشبینی، بیشتر بودن تعاملات مثبت در مقایسه با تعامل‌های منفی و متمرکز کردن تعارض‌ها بر موضوعات دقیق و مشخص از آن جمله است. این زوجین، رفتار مثبت همسر خود را معلول خصلت آنها و نه عوامل موقعیتی می‌بینند. وقتی اختلاف نظر دارند، اختلاف خود را در مورد مشخص و نه انتقادات کلی یا اهانت به همسرشان متمرکز می‌کنند.

بنابراین، از مسائل مهم در روابط بین‌همسری، ارزیابی همسر است. این اصلی است که معمولاً افراد همدیگر را ارزیابی می‌کنند و تصوری از آنان در ذهن خود می‌سازند. نوع این تصور، نقش مهمی در کیفیت ارتباط دارد. ارزیابی مثبت از همسر، موجب خوشبینی می‌شود و حالتی از اطمینان و اعتماد را به وجود می‌آورد و موجب جذب و استحکام پیوند می‌شود. بدین‌سان، انسان احساس آرامش می‌کند و از رابطه خود لذت می‌برد. امام علی[ؑ] درباره این موضوع تأکید می‌کند که از یکسو، «خوش‌گمانی موجب آرامش روانی می‌شود» (خوانساری، ۱۳۶۰، ج ۷، ص ۲۲۶) و «اندوه انسان را کاهش می‌دهد».

(همان) و از سوی دیگر، «موجب جلب محبت دیگران می‌شود» (همان). امام صادق نیز تأکید می‌کند که «از خوش‌بین بودن بهره‌ای برگیر، که با آن دلت را آرام می‌کنی و کارت را پیش می‌بری» (مجلسی، ۱۴۰۴ق، ج ۷۸، ص ۲۰۹).

گاهی هم این تصور، بد و منفی است. ارزیابی منفی، موجب تردید و بدینی، سپس موجب احساس نامنی می‌شود. ذهن را از تصورات بد پر می‌کند. بدین‌سان، انسان را اندیشنگ و فضای روابط را تیره و تار می‌کند و موجب دوری افراد از یکدیگر می‌شود. معمولاً چنین ارزیابی‌هایی غیرواقعی است و صحت ندارند. خداوند متعال از این گونه گمان‌ها به عنوان گناه (حجرات: ۱۲) و رسول خدا^{۱۱} به عنوان دروغ‌ترین دروغ یاد کرده است و مردم را از آن بر حذر داشته‌اند: «إِيَّاُكُمْ وَ الظُّنَّ فِيَانَ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْكَذِبِ» (حرعاملی، ۱۴۰۹ق، ج ۲۷، ص ۵۹). در چنین فضایی، حزن و اندوه حاکم خواهد بود؛ ذهنی که پر از تردید و بدالی نسبت به یکدیگر باشد، حس بدی را تجربه خواهد کرد.

دقت در زندگی حضرت فاطمه نیز نشان می‌دهد که اوج اعتماد و خوش‌بینی بین آن حضرت و اعضای خانواده، بسیار برجسته است.

به طورکلی، اعضای خانواده خوش‌بین، افرادی حمایت گر هستند. روابط مسالمت‌آمیزی با یکدیگر برقرار می‌کنند، ویژگی‌های مثبت هم‌دیگر را می‌بینند و خطاهای آنها را می‌بخشند و به دنبال برطرف کردن مشکلات سایر اعضاء و تلاش در جهت شکوفاشدن استعدادهای آنها می‌باشند. داشتن نگاه مثبت نسبت به مسائل زندگی و تبیین‌های خوش‌بینانه از حوادث ناخوشایند، بر توانایی رویارویی با مشکلات تأثیر می‌گذارد. فرد با تلاش و چاره‌جویی، انتظار دارد امور غالباً مطابق نظر او پیش روند. همین امر کوشش او را ماضعف می‌کند. بنابراین، می‌توان گفت: نگاه مثبت نسبت به مشکلات و ناگواری‌هایی که در زندگی پیش می‌آید، بر حالات عاطفی و بهبود روابط اعضای خانواده تأثیر می‌گذارد و موجب استحکام خانواده می‌گردد (صفورایی پاریزی، ۱۳۸۸). بنابراین، خانواده مهم‌ترین نهادی است که می‌تواند این مهارت را آموزش دهد و ضمن برخوردار بودن از خوش‌بینی همراه با انعطاف، واقعیت را نیز به فرزندان بیاموزد. بررسی در آیات و سور قرآنی نشان می‌دهد که در قرآن کریم، از دو نوع خانواده سخن به میان آمده است: نوع اول، خانواده متعالی (متکامل)، و نوع دوم خانواده غیرمتعالی می‌باشند.

خانواده متعالی

«خانواده متعالی» خانواده‌ای است که روابط بین اعضای آن، بر اساس اندیشه توحیدی بنا نهاده شده باشد (داوری، ۱۳۸۹، ص ۲). زنان و مردان موحد، آزاده و خداجو، شاکرانه و مخلصانه، به خاطر خدا

و در طریق نیل به فلاخ، همواره پر معناترین محبت‌ها را در طول زندگی و در شرایط و موقعیت‌های گوناگون، در جوانی و پیری، خوشی و ناخوشی، سختی و عافیت، تنگدستی و راحتی، خلوت و جلوت و ... تقدیم یکدیگر می‌کنند. انسان‌های خوشبین، از مرز تعادل و سلامت روان، فراتر رفته و به تعالی دست روان می‌یابند و در مناسبات با دیگران، تمایل دارند که به افکار، عملکردها و رفتارهای آنان از دریچه مثبت و الهی بنگرند. تحقق این معنا در روابط خانوادگی، به ویژه روابط همسران از اهمیت بسیاری برخوردار است (پناهی، ۱۳۸۸، ص. ۸). از این‌رو، خانواده متعالی، خانواده‌ای است که زن و شوهر و در پی آنان فرزندان، دارای نگاه مثبت باشند، احساس آرامش کنند؛ و در آن نیازهایشان برآورده شود. از این‌رو، اگر زن و شوهر بتوانند با نگاه مثبت نیازهای مختلف روحی، عاطفی، جسمی و جنسی خود را به کمک یکدیگر برآورده سازند، آرامش تحصیل می‌شود. چنین خانواده‌ای مطلوب اسلام است. قرآن کریم می‌فرماید: «وَ مِنْ إِيمَانِهِ أُنْ حَاقَ لَكُمْ مَنْ أَنْفَسْكُمْ أَرْوَاحًا لَتُسْكُنُوا إِيَّهَا وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوْكِدَةً وَ رَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ» (روم: ۲۱). خداوند متعال سکون و آرامش را هدف ازدواج معرفی می‌کند. اعضای خانواده اعم از زن و شوهر یا فرزندان، باید برای رسیدن همدیگر به حقیقت صحیح توحیدی و کمال نهایی یاور همدیگر باشند.

بهترین مصداق برای بررسی ویژگی‌های اخلاقی خانواده متعالی را باید در چگونگی برخورد پیامبر ﷺ با همسرانش عنوان کرد که حتی شامل جنبه‌های رفتاری نیز بود که در دو سوره قرآن به این مسئله پرداخته، نهایت سعه صدر پیامبر را مورد اشاره قرار داده، به نکوهش زنانی پرداخته که پیامبر را مورد آزار قرار داده‌اند. به طوری که حتی پیشنهاد داده است که آنها را طلاق بدهد: «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَرْوَاحُكُمْ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدُنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرِيَتُهَا فَتَعَالَيْنَ أَمْتَعْكُنَّ وَ أَسْرَحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا وَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدُنَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعْدَ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا» (احزان: ۲۹ و ۲۸)؛ ای پیامبر به همسرانت بگو اگر خواهان زندگی دنیا و زینت آنید، باید تا مهرatan را بدhem و [خوش و] خرم شما را رها کنم و اگر خواستار خدا و فرستاده وی و سرای آخرتید، پس به راستی خدا برای نیکوکاران شما پاداش بزرگی آماده گردانیده است.

با توجه به این آیات، روشن می‌شود که یکی از مهم‌ترین بایسته‌های اخلاقی خانواده متعالی، سکوت علی‌رغم توان انتقام و برخورد کریمانه در برابر اقدامات غیراخلاقی اعضای خانواده است.

خانواده‌ای غیرمتعالی

در مقابل خانواده‌های متعالی، که بر اساس اندیشه توحیدی بنا شده‌اند و نگرش خوشبینانه نسبت به وقایع، دیگران و خدا دارند، برخی از خانواده‌ها، یگانگی پروردگار و ملزمات آن را در اعتقاد،

اخلاق و یا رفتار خانواده اصل قرار نداده (داوری، ۱۳۸۹، ص ۱۲) و با دیدی منفی نسبت به وقایع، دیگران و خدا می‌نگرند.

نگاهی به خانواده‌های غیرمتعالی بیان شده در قرآن، بیانگر این است که همان‌طوری که همراهی در امور معنوی و یکتاشتاختی در رسیدن به معنویت تأثیر دارد، همراهی خانواده‌ها در گناه نیز موجب خذلان و عذاب الهی می‌گردد. این گونه خانواده‌ها در قرآن، مورد سرزنش قرار گرفته‌اند. البته نکوهش این خانواده‌ها در قرآن، در دو بخش کلی و مصادقی انجام گرفته است: بدین صورت که گاهی به صورت کلی خانواده‌هایی را به دلیل مشخصی مورد نکوهش قرار داده است، در برخی موارد به بیان مصدق پرداخته است.

نکوهش کلی خانواده‌ها در قرآن، گاهی زمانی است که فردی بدون دلیل و کورکرانه از آباء و اجدادش تقليد کند که چون به آنان گفته شود از آنچه خدا نازل کرده است پیروی کنید، می‌گویند فقط از چیزی که پدران خود را بر آن یافته‌ایم، پیروی می‌کنیم. این افراد، به دلیل اینکه نسبت به خدا و پیامبرانش بدین هستند، به پیروی کورکرانه از پدران خود بر می‌خیزند. از این‌رو، نه تنها در مسیر تکامل گام بر نمی‌دارند، بلکه هر لحظه از مسیر هدایت دورتر می‌شوند. قرآن به نکوهش این رفتار آنها پرداخته، می‌فرماید: آیا هر چند پدرانشان چیزی را در ک نمی‌کرده و به راه صواب نمی‌رفته‌اند؛ باز هم در خور پیروی هستند؟ وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ أَتَبِعُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَأَلْوَأُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أُفْيَنَا عَلَيْهِ آبَاءُنَا أَوْلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ (بقره: ۱۷۰).

گاهی در قرآن علاوه بر نکوهش کلی، مصاديقی از خانواده‌های غیرمتعالی نیز بیان شده است. از جمله خانواده‌هایی که به علت همراهی همیگر در آتش دوزخ خواهند سوتخت، ابولهب و همسرش است که به آزار و اذیت رسول خدا پرداختند. تا جایی این آزار پیش رفت که سوره مسد در مورد آنها نازل شد (قمعی، ۱۴۰۴ق، ج ۲، ص ۴۴۸؛ واحدی نیشابوری، ۱۴۱۱ق، ص ۴۴۸ و ۴۴۹؛ طوسی، بی‌تا، ج ۱۰، ص ۴۲۷) و به این زن و شوهر وعده آتش داد: «تَبَّتْ يَدَا أُبَيِّ لَهَبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ سَيِّصَلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ وَأَمْرَأَتُهُ حَمَالَةُ الْحَطَبِ فِي جِيدِهَا حَبَّلٌ مَّنْ مَسَّلِ» (مسد: ۵-۱).

اصلاح خانواده به قدری مهم است که حضرت رسول ﷺ می‌فرماید: «هر انسانی با فطرت توحیدی متولد می‌شود این پدر و مادر او هستند که او را یهودی، نصرانی و یا مجوسي بار می‌آورند. سپس فرمودند: همان فطرت خدایی که خداوند مردم را به آن خلق نموده است» (مجلسی، ۱۴۰۴ق، ج ۳، ص ۲۸۱).

متغیرهای مرتبط با خوش‌بینی

از مطالعه پژوهش‌های متعدد روان‌شناسختی، به دست می‌آید که خوش‌بینی با متغیرهای فراوانی رابطه مثبت

و معناداری دارد، به گونه‌ای که این متغیرها به عنوان میانجی در استحکام خانواده نیز تأثیرگذار است. در اینجا به بررسی برخی از آنها، که شواهد میدانی و آموزه‌های دینی بیانگر آنهاست، اشاره می‌شود:

الف. خوشبینی و رضایت از زندگی

امروزه در سایه پیشرفت علم و تکنولوژی و فراهم شدن وسایل رفاهی و راحتی، بسیارند افرادی که از امکانات زیادی در زندگی برخوردارند، ولی از زندگی خود احساس رضایت ندارند. به همین دلیل، مطالعات زیادی در زمینه رضایت از زندگی و عوامل مؤثر بر آن انجام شده‌اند. رضایتمندی از زندگی، به معنای احساس حشوندی و لذت تجربه شده توسط افراد است، هنگامی که همه جنبه‌های زندگی خود را در نظر می‌گیرند (نجاریان‌پور، ۱۳۸۶، ص ۱۲).

یکی از عوامل مهم در درون خانواده، رضایت از زندگی است که می‌تواند به استحکام خانواده کمک زیادی نموده (نوری، ۱۳۸۸، ص ۷۹)، و کارکردهای بسیاری مانند تربیت فرزند، روابط میان والدین و فرزندان و حتی کارآمدی اجتماعی و اقتصادی همسران را نیز تحت تأثیر دهد (همان). پژوهش‌ها نشان می‌دهد که خوشبینی در ازدواج، به میزان بالایی با تعامل‌های مثبت رابطه دارد و رضامندی بلندمدت را پیش‌بینی می‌کند (کار، ۱۳۸۵، ص ۱۷۵). در توجیه این یافته‌ها باید گفت: هنگامی که افراد با ناملایمات و مشکلات روبرو می‌شوند، هیجانات متنوعی را تجربه می‌کنند که دامنه‌ای از برانگیختگی و اشتیاق تا عصبانیت، اضطراب و افسردگی دارند (موسوی‌نسب و تقوی، ۱۳۸۵). خوشبینی افراد، می‌تواند رضایت زناشویی را در آنان تقویت کند؛ زیرا این امر، موجب فراموش کردن و نادیده گرفتن کاستی‌ها و ناراحتی‌ها است. در نتیجه، سبب رضایت بیشتر زوجین می‌گردد. اما در مقابل، افراد بدین روبیدادهای ناراحت‌کننده کوچک را مرتبًا در ذهن خود مرور می‌کنند و در عین اینکه از فراموش شدن آنها جلوگیری می‌کنند، به بزرگ شدن آنها نیز کمک می‌کند. این امر، سبب رنجش خاطر آنان و عدم رضایت از همسر خود می‌گردد. بخصوص اینکه آنها نسبت به زوجین خوشبین، بیشتر رفتارهای منفی همسرشان را نسبت به رفتارهای مثبت او مطرح می‌کنند. آنها تمایل دارند که بر اساس «مقابله به مثل»، به رفتارهای منفی همسرشان پاسخ دهند. به عبارت دیگر، در یک رابطه آشفته، اگر یکی از زوجین به طور منفی رفتار کند، دیگری نیز به طور منفی پاسخ خواهد داد. در مقابل، رفتارهای زوجین خوش‌بین، کمتر تحت تأثیر رفتارهای همسرشان است (میراحمدی، ۱۳۸۶، ص ۲۲). آنها رفتارهای منفی طرف مقابل را نادیده می‌گیرند و دیدگاه‌های مثبت از همسر و رابطه خود دارند. بنابراین،

زوجین بدین عماً رویدادهای منفی رابطه را به یاد می‌آورند. در حالی که زوجین خوشبین، مایلند که داوطلبانه رویدادهای مثبت رابطه را به یاد بیاورند.

در دیدگاه اسلامی، رضا، به معنای ترک اعتراض و ناخشنودی نسبت به مقدرات و قضای الهی در قلب و زبان است. صاحب چنین مقامی، پیوسته در لذت، سرور و راحتی به سر می‌برد (زراقی، ۱۳۸۵، ص ۶۰۴). علت این سرور و افزایش تحمل در برابر سختی‌ها، این است که فرد دارای مقام رضا، مقدرات الهی را حتمی می‌داند. در این زمینه امام علیؑ می‌فرمایند: به رضای خدا خشنود باش تا شاد و راحت زندگی کنی (آمدی، ۱۳۶۶، ج ۱، ص ۱۰۴).

آنچه مسلم است اینکه در هر موقعیت، جهانبینی و باور افراد است که موجب می‌گردد رفتار و احساسات خاصی را بروز دهنند. زمانی که فرد به این نگرش و باور دست یابد که تمام امور جهان با همه علل و معلومات، به اراده خداوند انجام می‌پذیرد؛ یعنی ایمان به تقدیر الهی داشته باشد و هر آنچه که خداوند مقدر می‌فرماید، «خیر» است، به نگرشی به نام «خیر باوری» دست می‌یابد که پیش نیاز آن، ایمان به تقدیر الهی است (حسین‌پور، ۱۳۹۲، ص ۳۹) و موجب می‌شود فرد به خداوند متکی گردد و از او یاری بجوید و در نتیجه، به حالتی از خوشبینی، آرامش قلبی و رضایت از زندگی برسد.

خداوند متعال در حدیثی قدسی می‌فرماید: «من در پیش حسن ظن و خوشبینی بندهام هستم او به من جز گمان خوب ندارد» (دلیمی، ۱۴۱۲، ج ۱، ص ۱۱۰). البته باید به این نکته توجه داشت که روش اسلام برای ایجاد خوشبینی، مبتنی بر ارائه واقعیت‌های خوشایندی است که به آن «مثبت‌نگری واقع گرا» گفته می‌شود (پسندیده، ۱۳۸۴، ص ۳۰۳). دین نمی‌خواهد افراد را به قصه‌ها، زندگی‌ها و شادی‌های خیالی سوق دهد و آنها را با وعده‌های تو خالی فریب دهد، بلکه بر آن است تا به افراد کمک کند زیبایی‌های موجود در زندگی خویش را کشف کرده، در کنار همه مشکلات، آنها را نیز به حساب آورند. ازین‌رو، باید این نکته را در نظر داشت که زندگی از مجموعه‌ای از موقعیت‌های مختلف تشکیل شده که رضایتمندی، معلول واکنش مناسب به آنهاست. یکی از مهم‌ترین ساحت‌های آن، زندگی خانوادگی است. همسرانی می‌توانند به رضایتمندی از زندگی خانوادگی برسند که از توانمندی لازم برای واکنش مثبت به موقعیت‌ها برخوردار باشند و به این حقیقت دینی ایمان داشته باشند که «عَسَىٰ أَن تَكُرْهُوَا شَيْأًا وَ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ عَسَىٰ أَن تُحِبُّوَا شَيْأًا وَ هُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُون» (بقره: ۲۱۶).

البته برای ایجاد حالت خوشبینی، زن و شوهر باید در ابتدای زندگی بکوشند یکدیگر را به خوبی کشف کنند و بشناسند و با سیره رفتاری و گفتاری یکدیگر کاملاً آشنا شوند تا زمینه بروز سوءظن و بدینی از بین برود. در عین حال، لازم است همه موازین اخلاقی و اسلامی را در همه رفتارها و گفتارها رعایت کنند تا شناخت و رفتار با یکدیگر همراه شده و خوشبینی را پدید آورد. این خوشبینی، اعتماد متقابل را در خانواده تقویت می‌کند. برداشت‌های منفی از رفتارهای یکدیگر کاهاش می‌یابد. زمینه درک مناسب و روابط صمیمانه فراهم می‌شود و اعضای خانواده با احساس آرامش و اینمی و رضایت زندگی خواهند کرد. این امور در کنار یکدیگر، استحکام خانواده را تضمین می‌کنند.

ب. خوشبینی و سلامت روانی

کارشناسان سازمان بهداشت جهانی، سلامت روان را قابلیت ارتباط موزون و هماهنگ با دیگران، تغییر و اصلاح محیط فردی و اجتماعی و حل تضادها و تمایلات شخصی به طور منطقی، عادلانه و مناسب تعریف کرده و بر این باورند که سلامت روان، صرفاً نداشتن بیماری‌های روانی نیست، بلکه توان واکنش در برابر انواع گوناگون تجربیات زندگی، به صورت انعطاف‌پذیر و معنی‌دار است. بعد روانی سلامتی، در بسیاری از کشورهای جهان، به ویژه کشورهای جهان سوم، به توجه اصلی به سایر اولویت‌های بهداشتی، از جمله بیماری‌های واگیردار عفونی در گذشته و یا بیماری‌های مزمن در عصر حاضر، کمتر مورد توجه قرار گرفته است. با این حال، نگاهی به آمار منتشره در زمینه شیوع اختلالات روانی در کشورهای مختلف جهان، حاکی از بحرانی بودن وضعیت سلامت روان است (ریاحی و همکاران، ۱۳۸۷).

برای دستیابی به آرامش و سلامت روانی، ضروری است که فرد احساس کند همواره کسی را دارد که بتواند در موقع لزوم و با اطمینان خاطر، بدون ترس از طرد شدن از او کمک بگیرد و مورد حمایتش قرار گیرد. کسانی که فاقد چنین منبع حمایتی هستند، احساس نامنی می‌کنند و اعتماد درونی ندارند. در نتیجه به تحقیرها، مورد بی‌اعتباری قرار گرفتن، انتقادها و مأیوس شدن از دیگران حساسند. این افراد، وقایع را بد تعبیر می‌کنند. همین امر بیماری‌های جسمی به همراه دارد.

تحقیقات مختلف نشان داد که خوشبینی با سلامت روانی افراد در ارتباط است. در یک مطالعه طولی، خوشبینی سلامت روانی افراد را پس از ده سال پیش‌بینی کرد. در بیماران پارکینسون نیز افراد خوشبین، در مقایسه با افراد بدین، از سلامت روانی بیشتری برخوردار بودند. خوشبینی از تأثیر مخرب مشاجرات روزانه بر سلامت روان جلوگیری می‌کند. همچنین،

پیش‌بینی کننده سلامت روانی، یعنی نشانگان و سوابس بی اختیاری، افسردگی و خصومت و سلامت جسمانی، یعنی اختلال‌های خواب و پرتنشی، است و از تأثیر مخرب بیکاری بر سلامت روان نیز جلوگیری می‌کند (نوری و سقایی‌بی‌ریا، ۱۳۸۸).

یکی از اهداف اسلام، یاری رساندن به انسان برای برخورداری از روح و روان سالم است تا بتواند با توصل به بهترین راه‌های ممکن، به آرامش برسد. از دیدگاه اسلامی، کسی که خودآگاهانه با تمامی هستی ارتباطی زنده و پویا دارد و می‌تواند تعارضات خویش را با جهت‌گیری مثبت حل کند، از نظر روانی سالم است (احمدی، ۱۳۷۴، ص ۲۰۳).

از نظر قرآن، یکی از مهم‌ترین عواملی که زمینه‌های ایجاد تنش‌های روانی را در انسان ایجاد کرده، موجب برهم خوردن تعادل روانی و آرامش در انسان می‌شود، عدم ارتباط با خداوند است: «وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَ نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى» (طه: ۱۲۴)؛ و هر کس از یاد من رویگردان شود، زندگی (سخت و) تنگی خواهد داشت و روز قیامت، او را نایبنا محشور می‌کنیم.

علامه طباطبائی در تفسیر این آیه می‌نویسد:

اگر فرمود کسی که از ذکر من اعراض کند «معیشتی ضنك»، یعنی تنگ دارد، برای این است که کسی که خدا را فراموش کند، و با او قطع رابطه نماید، دیگر چیزی غیر دنیا نمی‌ماند که وی به آن دل بیندد، و آن را مطلوب یگانه خود قرار دهد، در نتیجه، ممه کوشش‌های خود را منحصر در آن کند، و فقط به اصلاح زندگی دنیايش پردازد، و روز به روز آن را توسعه پیشتری داده، به تمتع از آن سرگرم شود، و این معیشت، او را آرام نمی‌کند، چه کم باشد و چه زیاد، برای اینکه هر چه از آن به دست آورد، به آن حد قانع نگشته و به آن راضی نمی‌شود، و دائمًا چشم به اضافه‌تر از آن می‌دوزد، بدون اینکه این حرص و تشنجکش به جایی منتهی شود. پس چنین کسی دائمًا در فقر و تنگی به سر می‌برد، و همیشه دلش علاوه‌مند به چیزی است که ندارد، صرف نظر از غم و اندوه و اضطراب و ترسی که از نزول آفات و روی آوردن ناملایمات و فرا رسیدن مرگ و بیماری دارد، و صرف نظر از اضطرابی که از شر حسودان و کید دشمنان دارد. پس او دائمًا در میان آرزوهای برآورده شده، و ترس از فراق آنچه برآورده شده به سر می‌برد. در حالی که اگر مقام پرورده‌گار خود را می‌شناخت و به یاد او بود و او را فراموش نمی‌کرد، بقیئن می‌کرد که نزد پرورده‌گار خود حیاتی دارد که آمیخته با مرگ نیست، و ملکی دارد که زوال پذیر نیست، و عزتی دارد که مشوب با ذلت نیست، و فرح و سرور و رفعت و کرامتی دارد که هیچ مقیاسی نتواند اندازه‌اش را تعیین کند و یا سرآمدی آن را به آخر برساند، و نیز بقیئن می‌کند که دنیا دار مجاز است و حیات و زندگی دنیا در مقابل آخرت پیشیزی پیش نیست. اگر او این را بشناسد، دلش به آنچه خدا تقدیرش کرده قانع می‌شود، و معیشتیش هر چه باشد برایش فراخ گشته، دیگر روی تنگی و ضنك را نمی‌بیند (طباطبائی، ۱۳۷۴، ج ۱۴، ص ۳۱۴).

بنابراین، می‌توان گفت: انسان در مسیر حرکت خود در زندگی، اگر بر مبنای جهان‌بینی اسلامی و ایمان به خدا و یاد او حرکت کند، از معیار سلامت روان و فکر برخوردار است و به میزانی که از این مسیر فاصله

داشته باشد؛ از سلامت روانی دور می‌باشد. زیرا انسان به صورت فطری خداجوست و فردی که بر خلاف گرایش‌های فطری عمل کند، از لحاظ روانی دچار چالش می‌شود. اما افراد خوشبین از آنجاکه به نعمت‌های خداوند و زیبایی‌های عالم خلقت توجه داشته، در نتیجه به منشأ این نعمت‌ها و سرچشمۀ این زیبایی‌ها، شناخت و ایمان دارند و طبق خواسته‌ها و گرایش‌های فطری خود عمل می‌کنند.

در روایات اسلامی نیز شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد، افراد خوشبین، اندوه، نگرانی و ترس کمتری دارند. امیرالمؤمنین^{*} می‌فرمایند: «يعنى خوشبینى اندوه را کاهش می‌دهد و از گرفتار آمدن به دام گنهکاری نجات می‌دهد» (آمدی، ۱۳۶۶، ص ۱۰۴). همچنین می‌فرمایند: «خوشبینی سبب راحتی قلب و سلامتی دین می‌گردد» (همان)؛ راحتی قلب نشانگر آرامش و آسایش درون است. از آنجاکه افراد خوشبین، دارای سلامت روانی بیشتری هستند، زندگی خانوادگی آنها نیز می‌تواند از استحکام بیشتری برخوردار باشد. البته روش‌ن است که هر کس سلامت روانی داشته باشد، لزوماً روابط خانوادگی قوی ندارند. اما افرادی که از مشکلات روانی رنج می‌برند، به احتمال بسیار زیاد نمی‌توانند خانواده بهنجهار داشته باشند (نوری، ۱۳۸۸)، زیرا نداشتن سلامت روانی، به رفتارها و برخوردهای در درون خانواده منجر می‌شود که استحکام خانواده را متزلزل می‌سازد.

چ. خوشبینی و سلامت جسمانی

خوشبینی و به‌طورکلی، باورهای مثبت بر بیماری‌ها و سلامت جسمانی و روانی انسان تأثیر زیادی می‌گذارد. تایلر (Taylor) و همکاران در این زمینه، بیان می‌کنند که اگر ادراکات عادی انسان با یک مفهوم مثبت از خود و کنترل شخصی و یک دیدگاه خوشبینانه، حتی کاذب در مورد آینده همراه شود، نه تنها در اداره جزر و مد زندگی روزانه، بلکه در کنار آمدن با حوادث بسیار استرس‌زا و تهدیدزایی زندگی، به افراد کمک می‌کند (نصیر، ۱۳۸۹).

برای نمونه، در بیمارانی که به علت بیماری لولهٔ فرعی قلب عمل جراحی شده‌اند، افراد خوشبین وضعیت سلامتی بهتری نشان دادند. خوشبینی، نجات بیماران را پس از یک حمله قلبی در طول هشت سال پیش‌بینی کرد. بیماری عروقی افراد خوشبین در طول سه سال در مقایسه با همتایان بدبین آنها پیشرفت کمتری نشان داد. داشتن سبک تبیین خوشبینانه در آغاز بزرگسالی، سلامت کلی را در میانسالی پیش‌بینی می‌کند. بررسی طولی نشان می‌دهد که خوشبینی، طول عمر را در افراد خوشبین پیش‌بینی می‌کند (نوری و سقای بی‌ریا، ۱۳۸۸).

از سوی دیگر، تحقیقات مختلف نشان داده است که سبک زندگی، به ویژه تغذیه تأثیر مهمی در

خوشبینی دارد. پژوهشگران هاروارد، غلظت خون ۹ آنتی اکسیدان مختلف، از جمله کاروتنوئیدها را در حدود هزار مرد و زن آمریکایی، ۲۵ تا ۷۴ ساله مورد بررسی قرار دادند. محققان از این افراد در مورد نگرششان به زندگی، پرسیده و نمونه‌های خونی از آنها گرفتند. آنها همچنین، میزان خوشبینی این افراد را نیز سنجیدند و دریافتند افرادی که خوشبین تر هستند، در مقایسه با افرادی که کمتر خوشبین هستند، تا ۱۳ درصد غلظت کاروتنوئید بیشتری در نمونه‌های خونی خود دارند. محققان معتقدند: مصرف میزان زیادی میوه و سبزیجات در بین افراد خوشبین، می‌تواند دست کم تا حدودی این نتایج را توضیح دهد (سایت تحلیلی خبری عصر ایران).

انسان در پیوندهای گوناگون خود، خدامحور است و در این زندگی و بندگی، به بدن سالم نیاز دارد. بهره‌مندی همه جانبی او از سلامتی، اساس فعالیت‌های وی در زندگی مادی و معنوی است. پیامبر اکرم ﷺ از آن به «نعمت پنهان و ناشناخته» یاد کرده است: «نعمتان مجھولتان الامن و العافیه» (فتال نیشابوری، بی‌تا، ص ۴۷۲)؛ زیرا یکی از عوامل آرامش زندگی و بندگی خدا، برخورداری از جسم و جان سالم است. از این‌رو، عقل و نقل، حفظ تدرستی و حفظ نفس را لازم و واجب شمرده‌اند و روا نمی‌دارند که انسان حتی هنگام سخت‌ترین مصیبت و اندوه، به عملد به جسم و جان خود آسیب برساند و اضرار به آن را حرام می‌شمارند، به گونه‌ای که در برخی روایات، بدن و اعضای آن از امانت‌های الهی به شمار آمده‌اند و خداوند متعال رعایت امانت‌ها را از ویژگی‌های برجسته مؤمنان و نمازگزاران واقعی یاد کرده است: «وَالْأَذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاغُونَ» (معارج: ۳۲). رسول خدا ﷺ می‌فرماید: «گوش، چشم، زیان و قلب امانت هستند و هر کس امانت را رعایت نکند ایمان ندارد» (نجفی، ۱۴۲۳ق، ج ۸، ص ۳۷۰). بنابراین، با بررسی متون دینی اسلامی درمی‌یابیم که سلامت جسمانی و حفظ آن در اسلام بسیار مورد تأکید قرار گرفته است.

امام صادق ﷺ پنج چیز را نام می‌برند که هر کس یکی از آنها را نداشته باشد، زندگی‌اش پیوسته تیره و عقلش آشفته و دلس گرفته باشد. یکی از آن موارد «تدرستی» است (مجلسی، ۱۴۰۴ق، ج ۱، ص ۸۳). از آنجایی که خوردن و آشامیدن، یکی از رایج‌ترین منابع لذت و مبتنی بر نیازهای زیست‌شناختی است، در اسلام به طور ویژه بدان توجه شده است. مطالعات نشان می‌دهد که مصرف بیش از حد خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها، منجر به بروز مشکلات جسمی و روانی می‌گردد (قدیری، ۱۳۸۸، ص ۳۹ به نقل از حسین‌زاده، ۱۳۹۱، ص ۸۵). بنابراین، در اسلام سفارش شده است: «از صرف غذا دست بکشید، در حالی که هنوز میل به غذا دارید» (حرعاملی، ۱۴۰۹ق، ج ۲۴، ص ۲۳۹).

همچنین خدای متعال، قرآن و عسل را شفاف‌هندۀ معرفی می‌کند: «وَنَزَّلْ مِنَ الْقُرْآنَ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَرِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا» (اسراء: ۸۲)، «شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَوْلَانِهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَكَبَّرُونَ» (نحل: ۶۹). همچنین روایات مختلفی وجود دارد که از جمله علل شادی و داشتن روحیه خوشبینی را بیان می‌کند. از جمله تلاوت قرآن، مناجات با خدا، ورزش، خوردن میوه‌های مختلف مانند خرما، انگور، انجیر، بازی، تفریح و سیاحت و... (ر.ک: مجلسی، ۱۴۰۴ق، باب ۶۶).

خانواده پایه‌گذار بخش مهمی از سرنوشت انسان است و در تعیین سبک و خطمشی زندگی آینده، اخلاق، سلامت و عملکرد فرد در آینده نقش بزرگی بر عهده دارد. بنابراین، لازم است همسران در حفظ سلامت جسمانی خود و فرزندانشان کوشش نمایند. لذا در این راستا، باید به سبک زندگی سالم، تغذیه مناسب و فعالیتهای ورزشی توجه نموده و با دوری از حرامخواری و پرخوری، نقش خود را در سلامت و تکوین شخصیت افراد خانواده ایفا نمایند؛ زیرا عدم سلامت جسمانی هر یک از اعضاء، می‌تواند منجر به عدم کارکرد مطلوب آنها در نقش خود و گاهی تشنج در خانواده شود و زمینه‌های تزلزل خانواده را فراهم آورد.

نتیجه‌گیری

خوشبینی به عنوان یکی از ویژگی‌های بارز مثبت شخصیتی، نقشی اساسی در زندگی انسان دارد. این ویژگی در روان‌شناسی، توسط سلیگمن تحت عنوان «نظریه خوشبینی» مطرح شد. از دیدگاه او، مبنای خوشبینی در نحوه تفکر افراد درباره علت‌ها ریشه دارد؛ بدین معنا که افراد مختلف در نسبت دادن امور به علل مختلف، عادت‌های خاصی دارند. این خصلت‌های شخصیتی، «سبک تبیین» نام دارد. بر اساس این نظر، در تبیین علت هر رویداد خوب یا بد، از سه بعد استفاده می‌کنند:

الف. تداوم: بدین معنا که آیا افراد علل رویدادها را موقتی می‌دانند یا دائمی؛

ب. فرآگیر بودن: یعنی اینکه آیا علل واقعی زندگی از علتهای گسترده و فرآگیر برخوردار است، یا موقتی و محدود؛
ج. شخصی‌سازی: در این بعد، در نظر گرفتن عامل درونی و بیرونی، نقش مهمی در واقعی زندگی دارد. توضیح اینکه، افراد خوشبین در برابر معضلات و شکست‌ها به علل موقتی و محدود معتقدند و نه تنها خود را مقصراً قلمداد نکرده، بلکه در پی یافتن تأثیر احتمالی سایر عوامل و شرایط هستند. در نتیجه، این سبک تبیین، افراد خوشبین، روش منطقی را در حل مسئله در نظر می‌گیرند و دست از تلاش برنامی‌دارند و با حفظ عزت نفس و امنیت خاطر، به فعالیت خود ادامه می‌دهند. اما افراد بدین، علل

رویدادهای ناخوشایند را همیشگی می‌دانند. آنها همچنین، مسئله را فاجعه‌آمیز تلقی کرده و عامل وقوع رویدادهای نامطلوب را خود، یعنی عامل درونی، در نظر گرفته و احساس گناه و شرم‌سازی می‌کنند لذا مقاومت خود را در برابر مشکلات از دست می‌دهند و در معرض افسردگی قرار می‌گیرند.

از دیدگاه اسلامی، خوشبینی و بدینی، دو نوع نگاه متفاوت به جهان هستی، زندگی و رویدادهای مربوط به آن است و در دو بعد کلی از هم تمایز می‌شوند: بعد توجه انتخابی به این معنا که فرد از میان محركهای گوناگون در جهان، به کدامیک از آنها توجه دارد؛ فرد بدین به بدی‌ها، شکست‌ها و کمبودها توجه دارد و فرد خوشبین به امکانات و توانمندی‌ها و خوبی‌ها و به خدا به عنوان عالی‌ترین منبع زیبایی‌ها و خوبی‌ها توجه دارد. بعد دیگر به تفسیرهای فرد و ارزیابی‌های او از حوادث برمی‌گردد. اینکه آیا حوادث دارای بار مثبت هستند، یا آنها را غیرقابل تحمل می‌دانند. نکته مهم اینجا است که دین در تفسیرها بر واقع‌گرایی تأکید دارد، تا تأثیری پایدار داشته باشند.

از آنجایی که اسلام برای سعادت خانواده اهمیت زیادی قائل است، تفکر موحدانه و خوشبینانه را در روابط بین زوجین و والدین و فرزندان به نحو ویژه در نظر گرفته است و به آن سفارش می‌کند. زنان و مردان موحد، با تفکر و بررسی آیات خداوند متعال به مرحله‌ای می‌رسند که خدا را در رأس همه واقعیت‌ها و اتفاقات می‌دانند. آنها همواره همه چیز را به زیباترین شکل می‌بینند و در مورد کاستی‌ها نیز به طور واقع‌بینانه عمل می‌کنند و همواره در جهت رفع آنها تلاش می‌کنند. در چنین خانواده‌ای، فرزندان بر اساس الگوپذیری از والدین خود به تقویت پایه‌های ایمان و توحید باوری خود در جهت خوشبینی صحیح گام بر می‌دارند. این نوع خانواده‌ها در قرآن، از نوع خانواده‌های متعال هستند که در برابر آنها خانواده‌های غیرمتعالی قرار دارند. در خانواده غیرمتعالی، توحید از اصول زندگی نبوده و افراد نیز با دید منفی به وقایع، دیگران و خدا می‌نگرند. اگر اعضای خانواده خوشبین باشند، خانواده مستحکم و پایداری خواهد داشت؛ زیرا خوشبینی رابطه بین افراد درون خانواده را محکم می‌سازد. زوج‌های خوشبین، بیشتر همسران خود را حمایتگر می‌دانند، رضایت زناشویی بیشتری را احساس می‌کنند، ویژگی‌های شخصیتی و رفتاری یکدیگر را بیشتر مثبت می‌دانند و امکانات موجود را به خوبی درک می‌کنند. همچنین، خوشبینی سبب ایجاد محبت بین افراد خانواده می‌گردد. از سوی دیگر، از آن جهت که سلامت روانی و جسمانی افراد خوشبین بیشتر است، از استحکام خانوادگی بیشتری برخوردارند.

منابع

- احمدی، علی‌اصغر، ۱۳۷۴، روان‌شناسی شخصیت از دیدگاه اسلامی، تهران، سپهر.
- امین، سیده‌نصرت، ۱۳۶۱، مخزن‌العرفان در تفسیر قرآن، تهران، نهضت زنان مسلمان.
- آقایی، اصغر و همکاران، ۱۳۸۶، «رابطه خوشبینی و بدینی با سلامت روان در افراد بزرگسال شهر اصفهان»، *دانش و پژوهش در روان‌شناسی*، ش ۳۳، ص ۱۱۷-۱۳۰.
- آمدی، عبدالواحدین حمد، ۱۳۶۶، غررالحکم و دررالكلم، قم، دفتر تبلیغات اسلامی.
- پسندیده، عباس، ۱۳۸۴، رضایت از زندگی، قم، دارالحدیث.
- پناهی، علی‌احمد، ۱۳۸۸، «عوامل نشاط و شادکامی در همسران از منظر دین و روان‌شناسی»، *معرفت*، ش ۱۴۷، ص ۱۵-۲۸.
- حر عاملی، محمدبن حسن، ۱۴۰۹، *وسائل الشیعه*، قم، مؤسسه آل‌البیت لایحاء التراث.
- حسنی، رمضانعلی و همکاران، ۱۳۹۰، «بررسی رابطه بین خوشبینی اسلامی، خوشبینی آموخته شده سلیگمن و امنیت روانی»، *روان‌شناسی و دین*، سال چهارم، ش ۴، ص ۷۵-۱۰۲.
- حسین‌پور، فرزانه، ۱۳۹۱، «تأثیر آموزش شادمانی بر اساس مقاومیت اسلامی بر شادی کلی و شادی زناشویی زنان شهر اصفهان»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، اصفهان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمینی شهر.
- حیدری، علیرضا و همکاران، ۱۳۸۸، «رابطه تنظیم هیجانی، فراشناخت و خوشبینی با اضطراب امتحان دانشجویان»، *یافته‌های نو در روان‌شناسی*، ش ۱۱، ص ۷-۱۹.
- خوانساری، آقا جمال‌الدین، ۱۳۶۶، شرح غررالحکم و دررالكلم، تهران، دانشگاه تهران.
- داوری، احمد، ۱۳۸۹، «بایسته‌های خانواده متعالی در سبک زندگی اسلامی از منظر قرآن»، در: هفتمین همایش بین‌المللی پژوهش‌های قرآنی مسابقات قرآن کریم.
- دلیمی، شیخ حسن، ۱۴۱۲، *إرشاد القلوب إلى الصواب*، قم، شریف رضی.
- ریاحی، محمدساماعلی و همکاران، ۱۳۸۷، «بررسی اثرات دینداری و جهت‌گیری دینی بر سلامت روان دانشجویان دانشگاه مازندران»، *مجله علوم اجتماعی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد*، سال پنجم، ش ۲، ص ۵۱-۹۰.
- سلیگمن، مارتین و همکاران، ۱۹۹۶، کودک خوشبین، ترجمه فروزنده داورپناه، تهران، رشد.
- سیمار اصل، نسرین و همکاران، ۱۳۸۹، «تبیین پیامدهای عوامل روان‌شناسنخی مثبت در سازمان»، *علوم مدیریت ایران*، سال پنجم، ش ۱۷، ص ۲۵-۴۳.
- شرقاوی، سیدحسن‌محمد، ۱۳۶۳، گامی فراسوی روان‌شناسی اسلامی، ترجمه محمذباقر حقی، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- صدر، محمدباقر، ۱۳۶۹، سنت‌های اجتماعی و فلسفه تاریخ در مکتب قرآن، ترجمه سیدجمال موسوی همدانی، بی‌جا، مرکز نشر فرهنگی رجاء.
- صدقوق، محمدبن‌علی، ۱۳۶۱، معانی الأخبار، قم، جامعه مدرسین.
- صفورایی‌پاریزی، محمدمهدی، ۱۳۸۸، «اثر بخشی رعایت آموزه‌های اخلاق اسلامی در کارآمدی خانواده»، *معرفت اخلاقی*، سال اول، ش ۱، ص ۹۱-۱۱۸.

- طباطبائی، سید محمد حسین، ۱۴۱۷ق، المیزان، قم، جامعه مدرسین.
- ، ۱۳۷۴، *المیزان فی علوم القرآن*، ترجمه محدث باقر موسوی همدانی، قم، جامعه مدرسین.
- طوسی، محمد بن حسن، بی‌تا، *التیان فی تفسیر القرآن*، بیروت، دار احیاء التراث العربي
- طیب، سید عبدالحسین، ۱۳۷۸، *اطیب البیان فی تفسیر القرآن*، ج دوم، تهران، اسلام.
- فتال نیشابوری، محمد بن حسن، بی‌تا، *روضه الواقعین و بصیره المتعظین*، تحقیق سید محمد مهدی خرسان، قم، شریف رضی.
- قرشی، سید علی اکبر، ۱۳۷۱، *قاموس قرآن*، تهران، دارالکتب الاسلامیه.
- قمی، علی بن ابراهیم، ۱۴۰۴ق، *تفسیر علی بن ابراهیم القمی*، ج سوم قم، دارالکتاب.
- کار، آلان، ۱۳۸۵، *روان‌شناسی مثبت*، ترجمه حسن پاشا شریفی و جعفر نجفی زند، تهران، سخن.
- مجلسی، محمد باقر، ۱۴۰۴ق، *بحار الانوار*، بیروت، مؤسسه الوفا.
- محدث قمی، شیخ عباس، ۱۳۸۰، *مفاتیح الجنان*، تهران، باقرالعلوم.
- مصطفوی، حسن، ۱۳۶۰، *التحقیق فی کلمات القرآن الکریم*، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- مکارم شیرازی، ناصر و همکاران، ۱۳۷۴، *تفسیر نموذج*، تهران، دارالکتب الاسلامیه.
- موسوی لاری، سید مجتبی، ۱۳۶۱، *بررسی مشکلات اخلاقی و روانی*، قم، دفتر انتشارات اسلامی.
- موسوی نسب، سید محمد حسین و سید محمد رضا تقی، ۱۳۸۵، «خوشبینی-بدینی و راهبردهای کنار آمدن: پیش‌بینی سازگاری روان‌شناختی در نوجوانان»، *روان‌پژوهی و روان‌شناسی پالینی ایران*، سال دوازدهم، ش ۴، ص ۳۸۹-۳۸۰.
- میراحمدی، لیلا، ۱۳۸۶، *تأثیر زوج درمانی کوتاه‌مدت به شیوه خودتنظیمی بر خوشبینی و شادی زوجین شهر اصفهان*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، اصفهان، دانشگاه اصفهان.
- نجاریان پور، سمانه، ۱۳۸۶، *تأثیر مشاوره گروهی به شیوه شناختی-معنایی بر توافق پذیری همسران افراد پارانتئید شهر اصفهان*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مشاوره گرایش خانواده، اصفهان، دانشگاه اصفهان.
- نجفی، شیخ هادی، ۱۴۲۳ق، *موسوعه احادیث اهل بیت*، بیروت، دار احیاء التراث العربي.
- نراقی، ملامه‌ی، ۱۳۸۵، *معراج السعادت*، ج دوازدهم، قم، هجرت.
- نصیر، مرضیه، ۱۳۸۹، «رابطه راهبردهای مقابله با استرس و تاب‌آوری با خوشبینی دختر مقطع متوسطه شهرستان دزفول»، *یافته‌های نو در روان‌شناسی*، دوره پنجم، ش ۱۶، ص ۵۷-۷۰.
- نوری، نجیب‌الله و محمد ناصر سقای بی‌ریا، ۱۳۸۸، «رابطه بین خوشبینی سرشتی و خوشبینی از دیدگاه اسلامی با رضایتمندی از زندگی»، *روان‌شناسی و دین*، سال دوم، ش ۳، ص ۲۹-۶۸.
- نوری، نجیب‌الله، ۱۳۸۷، «الگویی نوین از مؤلفه‌های خوشبینی از منظر نهج البلاغه»، *معرفت*، سال هفدهم، ش ۱۳۵، ص ۵۳-۷۰.
- ، ۱۳۸۸، «نقش مثبت اندیشه در استحکام خانواده»، *راه تربیت*، ش ۹، ص ۷۳-۷۷.
- سایت تبیان، خدری، مسلم، ۱۳۹۰، *سلامت از دیدگاه قرآن با توجه به سوره کهف*، ۱۳۹۰/۴/۴.
- سایت تحلیلی خبری عصر ایران، <http://www.asriran.com>، خوشبینی خود را با مصرف میوه و سبزیجات اندازیش دهید، ۱۳۹۱/۱۰/۳۰.

رابطه ساده و چندگانه باورهای مذهبی، سخت رویی روان‌شناختی و حمایت اجتماعی ادراک شده با رشد پس از سانحه در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکروزیس

s_salemi85@yahoo.com

صفورا سالمی / دانشجوی دکتری روان‌شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

علیرضا رشیدی / استادیار گروه مشاوره دانشگاه رازی

عادله زهتاب نجفی / دانشجوی دکتری روان‌شناسی دانشگاه امام رضا

سیده‌افروز سیدموسوی / دانشجوی دکتری روان‌شناسی دانشگاه امام رضا

دریافت: ۱۳۹۳/۱۰/۱۰ - پذیرش: ۱۳۹۳/۰۳/۱۰

چکیده

هدف از انجام این پژوهش بررسی رابطه ساده و چندگانه متغیرهای باورهای مذهبی، سخت رویی روان‌شناختی و حمایت اجتماعی ادراک شده با رشد پس از سانحه در بیماران مبتلا به «مولتیپل اسکروزیس» شهر تهران است. نمونه پژوهش شامل ۱۰۰ بیمار مبتلا به مولتیپل اسکروزیس است که به طور در دسترس انتخاب گردیدند. در این پژوهش، از چهار پرسش‌نامه دین‌داری، سخت رویی روان‌شناختی، مقیاس چندوجهی حمایت اجتماعی ادراک شده، و پرسش‌نامه رشد پس از سانحه استفاده گردید. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها، از ضریب همبستگی ساده و رگرسیون چندمتغیری استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که می‌توان رشد پس از سانحه را بر اساس متغیرهای باورهای مذهبی، سخت رویی روان‌شناختی و حمایت اجتماعی ادراک شده پیش‌بینی نمود.

کلیدواژه‌ها: رشد پس از سانحه، باورهای مذهبی، سخت رویی روان‌شناختی، حمایت اجتماعی ادراک شده.

مقدمه

در قلمرو علم روان‌شناسی، تحقیقات زیادی در زمینه تأثیر حوادث و سوانح ناگوار بر انسان انجام شده که عمدتاً این گونه بررسی‌ها در جهت شناسایی اثرات سوء این رویدادها بوده است. از سال ۱۹۸۰ رشته «روان‌پزشکی» به طور رسمی اثرات روانی منفی سانحه را مطرح کرد و تشخیص اختلال استرس پس از سانحه (PTSD) در راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی در چاپ سوم بررسی شد (سید‌محمدی، ۱۳۹۲، به نقل از: انجمن روان‌شناسی آمریکا، ۱۹۸۰). اما این اختلال تنها بخشی از واکنش افراد به مشکلات سخت زندگی را توجیه می‌کند و در بسیاری مواقع، ممکن است پس از اینکه فرد رخداد ناگوار و یا بیماری خاصی را تجربه کرد رشد پس از سانحه را تجربه نماید. «رشد پس از سانحه» (PTG) به تغییرات شخصی و روان‌شناختی مثبتی گفته می‌شود که پس از وقوع یک حادثه سخت ایجاد شده و نتیجه مبارزه فرد علیه این حادثه استرس‌زا دارای اهمیت انتباقی است. این پدیده قرن‌هاست شناسایی شده، اما فقط طی چند سال اخیر موضوع تحقیق تجربی قرار گرفته است (تدرسکی Tedeschi و همکاران، ۲۰۰۴، ص ۴).

در ادبیات «ترووماشناسی»، این اصطلاح به معنای تغییر در ادراک از خود، رابطه با دیگران، فلسفه زندگی، تغییر در باورهای بنیادی، تغییر حاصل شده در هویت، و تغییر در ادراک از خود به صورت خودتأییدی و خودکارآمدی بالا به کار می‌رود (همان).

از نظر زولنر و مارکر «رشد پس از سانحه»، به تجربه تغییرات معنادار مثبت ناشی از مخاطرات مربوط به موقع فوق العاده بحرانی زندگی گفته می‌شود (Zollner & Maercker، ۲۰۰۶، ص ۶۳۱). تدرسکی (۱۹۹۹) معتقد است: رشد پس از سانحه به یکی از این صورت‌ها ظاهر می‌شود: حس مطلوب و رضایت‌بخش از خود، احساس شایستگی و انعطاف‌پذیر بودن به هنگام مواجهه با چالش‌های زندگی یا تغییر در روابط بین فردی به طور خاص، روابط نزدیک‌تر با افراد خانواده و افراد شاخص دیگر (وابستگان و آشنايان)، آشتی‌گرایی، توانمندی فزون یافته برای محافظت از خود و جلوگیری از روابط سوءاستفاده مآبانه، نوع دوستی بیشتر، افزایش اراده برای پذیرش کمک و باز بودن بیشتر برای رفتارهای جدید، امکانات تغییر یافته، عقاید قوی، معنایابی در زندگی و ادراکات جدید از زندگی (تدرسکی، ۱۹۹۹، ص ۳۲۲).

در زمینه رشد پس از سانحه، الگوهای گوناگونی بررسی شده است که از جمله اینها، الگوی بحران‌های فردی و رشد شخصی اسکافرو موس (۱۹۹۶) است. آنها یک الگوی مفهومی در خصوص

نتایج مثبت پس از بحران‌های زندگی و انتقال از این بحران‌ها ارائه کردند. بر اساس این الگو، رویدادهای منفی زندگی مانند ابتلا به بیماری‌های مزمن در برخی افراد می‌تواند نتایج مثبتی ایجاد نماید. در این الگو، تأکید شده است که شرایط محیطی و شخصی برای شکل دادن به تجربه بحران و عواقب آن مهم است. در این الگو، شاخص‌های فردی عبارت بود از: ویژگی‌های سرشماری اجتماعی، خودکارآمدی، انعطاف‌پذیری، اعتقادات مذهبی، خوشبینی، اطمینان به خود، سطح انگیزش، وضعیت سلامت، و تجارب قلی از بحران. عوامل محیطی نیز روابط شخصی، حمایت اقوام، دولستان و محیط اجتماعی، منابع و دیگر جنبه‌های موقعیت زندگی را دربر می‌گرفت (Zolner و Marck, ۲۰۰۶، ص ۳۴۵). همان‌گونه که مطرح شد، با توجه به الگوی اسکافر و موس (1996) برخی از ویژگی‌های شخصیتی، محیطی و روان‌شناختی می‌توانند به عنوان عوامل مؤثر بر تغییرات مثبت پس از سانحه مطرح شوند که موجب دستیابی به مهارت‌های مقابله‌ای و سازش‌یافتنگی در برابر عوامل تینیدگی‌زا می‌شوند. در پژوهش‌های گوناگون نشان داده شده است که باورهای مذهبی و معنوی می‌تواند پیامدهای ناخوشایند ناشی از «تروما» را کاهش دهد (Myerson و Hemkaran, 2011). به نظر پارک (2006)، ارتباط بین میزان باورهای مذهبی در افرادی که رویداد ناگواری را تجربه کرده‌اند و رشد پس سانحه داشته‌اند انکارناپذیر است. درواقع، به سبب سبک زندگی خاصی که متدينان دارند، آنها رویدادها را کمتر استرس‌زا ارزیابی می‌کنند یا پس از بروز استرس، آن را به منزله فرصتی برای رشد و تقویت معنوی و روحی خود می‌دانند و یا آن را برنامه و تدبیر الهی می‌دانند. بنابراین، باورهای مذهبی می‌تواند فرد را به سوی کمال و تعالی و در نتیجه، به سوی رشد و تعالی پس از سانحه هدایت کند (Park, 2006).

وازکیوز و همکاران (2005) نیز گفته‌اند: یکی از پیش‌بین‌های اصلی برای تغییرات مثبت به دنبال بیماری‌هایی همچون سرطان، مولتیپل اسکروزیس و دیگر بیماری‌های مزمن، باورهای مذهبی، استنادهای دینی و کنار آمدن دینی می‌آید (Vazquez و Hemkaran, 2005، ص ۳۱۶). کوئینگ نیز در تحقیقی نشان داده است افرادی که اعتقادات مذهبی قوی‌تری دارند سازگاری بهتری با موقعیت‌های دشوار زندگی دارند (Koenig, 2007). همچنین هاکنی و همکاران (2003) در مطالعات و پژوهش‌های خود، به این نتیجه رسید که تجربه‌های معنوی مذهبی غالباً موجب جابجایی در ارزش‌های اخلاقی فرد می‌شود و در نتیجه، این جابجایی در جهت دور شدن از مادی‌گری و به سمت یاوری و نوع دوستی و در نتیجه، موجب بهزیستی روان فرد و انطباق با شرایط دشوار زندگی می‌شود (Hackney و Hemkaran, 2003).

از سوی دیگر، بانگهرب (۲۰۱۳)، در پژوهش خود، نشان داد که داشتن اعتقادات مذهبی قوی موجب تسريع بازیابی سلامتی در بیماران مبتلا به بیماری‌های مزمن می‌شود؛ زیرا افراد به کمک این باورها برای مقابله با تندگی، توانایی بیشتر برای رسیدن به تغییرات مثبت پس از سانحه را به دست می‌آورند. عامل دیگری که مشخص شده بر رشد پس از سانحه اثرگذار است حمایت اجتماعی است. «حمایت اجتماعی ادراک شده» یعنی: منابع فراهم شده توسط دیگران که احساس ارزشمندی به فرد می‌دهد و فرصت‌هایی را برای ارتباط با دیگران و نیز تثبیت ارتباطات با ارزش فراهم می‌آورد. «حمایت اجتماعی» به برخورداری از محبت، همراهی و توجه اعضای خانواده، دوستان و سایر افراد تعریف شده است. حمایت اجتماعی بر سبک مقابله با بحران و سازگاری موفق با تجارت تروما اثرگذار است. مطالعات نشان می‌دهند حمایت اجتماعی در حفظ سلامتی افراد نقش مهمی داشته، در کاهش آثار منفی استرس‌های ناشی از محیط و جامعه تأثیر دارد (پروفیت Proffit و همکاران، ۲۰۰۶).

در این خصوص، مک‌کابه و همکاران (۲۰۰۴) در تحقیق خود نشان دادند سطح پایین حمایت اجتماعی با تطبیق ضعیف روان‌شناختی در بیماران مبتلا به اسکلرroz مولتیپل همراه بوده است (مک‌کابه McCabe و همکاران، ۲۰۰۴). مک‌کولی و همکاران (۲۰۰۹) در تحقیق خود، همبستگی میان متغیرهای روان‌شناختی، درد و عواطف منفی را به دست آورد. او نشان داد حمایت اجتماعی ادراک شده، امید و خوش‌بینی با درد وابسته به اسکلرزوز مولتیپل همبستگی منفی دارد (مک‌کولی McAuley و همکاران، ۲۰۰۹).

«سرسختی روان‌شناختی» متغیر دیگری است که بر تعالی و رشد بیماران مولتیپل اسکلرزوزیس اثرگذار است. «سرسختی روان‌شناختی» حالتی است که توسط کوباسا (kobasa) (۱۹۷۹) مطرح گشت. وی با استفاده از نظریه‌های وجودی در شخصیت، سرسختی را ترکیبی از باورها درباره خویشتن و جهان تعریف کرد که از سه مؤلفه «تعهد»، «کنترل» و «مبارزه‌جویی» تشکیل شده است. کسی که از تعهد بالایی برخوردار است، به اهمیت و ارزش و معنای اینکه چه کسی است و چه فعالیتی انجام می‌دهد، باور دارد و بر همین مبنای قادر است تا درباره هر چه انجام می‌دهد معنایی بیابد. افرادی که دارای مؤلفه کنترل قوی هستند، رویدادهای زندگی را قابل پیش‌بینی و کنترل‌پذیر می‌دانند و بر این عقیده‌اند که قادرند با تلاش، آنچه را در اطرافشان رخ می‌دهد تحت تأثیر قرار دهند. افراد مبارزه‌جو بر این باورند که تغییر و تحول از ویژگی‌های طبیعی زندگی است و انتظار وقوع دگرگونی مشوقی برای رشد و بالندگی است، تا تهدیدی برای امنیت (کوباسا kobasa)، (۱۹۷۹).

مفهوم «سرسختی» مفهومی مفید است که نشان می‌دهد فرد حتی با داشتن یک زندگی دردنگ، مثل

ابتلا به بیماری مولتیپل اسکریوزیس، می‌تواند سلامت روان خود را حفظ کند (وانس (Vance) و همکاران، ۲۰۰۸). ونس و همکاران او همچنین نشان دادند افراد با سرسختی روان‌شناختی بالا در مقایسه با افراد دارای سرسختی روان‌شناختی پایین مدیریت بهتری در شرایط فشارزا مانند ابتلا به بیماری‌ها دارند و از راهبردهای مقابله‌ای مثبت‌تری استفاده می‌کنند. آنها در این موقعیت‌ها فعال‌تر و با تمرکز شناختی بالاتر، عمل می‌کنند. افراد با سرسختی بالا در موقعیت‌های فشارزا بیشتر از روش‌های مقابله‌ای مسئله‌دار استفاده می‌کنند و افراد با سرسختی پایین از روش‌های مقابله‌ای هیجان‌دار استفاده می‌نمایند و سبک مقابله‌ای افراد سرسختی بالا در چنین موقعیت‌هایی کارآمدتر است.

همان‌گونه که مطرح شد، «باورهای مذهبی»، «سخترویی» و «حمایت اجتماعی» سه عامل مهم و تأثیرگذار بر نحوه رویارویی هر فرد با مشکلات، حوادث و بیماری‌های است. بدین‌روی، این پژوهش بر آن است تا رابطه میان باورهای مذهبی، سخترویی روان‌شناختی و حمایت اجتماعی را با رشد پس از سانحه در بیماران مبتلا به مولتیپل اسکریوزیس بررسی کند.

روش پژوهش

این پژوهش، با هدف بررسی ارتباط باورهای مذهبی، سخترویی روان‌شناختی و حمایت اجتماعی ادراک شده با رشد پس از سانحه در بیماران مبتلا به اسکلریوز مولتیپل و به روش همبستگی انجام گرفته است. این مطالعه بر روی ۱۰۰ بیمار مولتیپل اسکریوزیس ۵۰-۱۸ ساله مراجعه‌کننده به «خانه‌های سلامت» شهر تهران، که به روش در دسترس انتخاب شدند، در سال ۱۳۹۲-۱۳۹۳ انجام شد. معیار ورود به پژوهش، سن بالای ۱۸ سال، توانایی خواندن و نوشتن، آگاهی از نوع بیماری و علاقه به همکاری بود. معیارهای خروج از پژوهش نداشتند دیگر بیماری‌های مزمن و اختلالات شناختی بود. با توجه به اینکه آمار ابتلای زنان به مولتیپل اسکریوزیس قریب ۲ تا ۳ برابر مردان است، نمونه‌های پژوهش از بین زنان انتخاب گردید.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه «رشد پس از سانحه»: پرسشنامه «رشد پس از سانحه» تالیف‌چی و کالهون (۱۹۹۶) متشکل از ۲۱ ماده است و برای اندازه‌گیری رشد پس از سانحه طراحی شده است. این آزمون یک ابزار خودسنجی است که فرد باید جواب‌های خود را در یک مقیاس شش نقطه‌ای (صفر= هیچ تغییری را تجربه نکرده‌ام تا ۵ = تغییر خیلی زیادی را تجربه کرده‌ام) قرار دهد. دامنه نمرات آزمون بین ۰ تا ۱۰۵

است. اعتبار آزمون در مطالعه، از طریق همسانی درونی نمره کلی مقیاس و هر یک از خرده‌مقیاس‌ها روی نمونه‌ای از بیماران قلبی در آمریکا از طریق مصاحبه تأیید شد. آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۹۶ به دست آمد. در مطالعه سید محمدی (۱۳۸۹) ساختار عاملی پرسش‌نامه روی نمونه‌ای از دانشجویان ایرانی بررسی شد که چهار عامل به دست آمد: درک افزایش یافته از توانایی‌های خود، تغییر در اولویت‌ها و ارزش‌های زندگی، احساس صمیمیت با دیگران، و تلاش عمدی برای ایجاد رابطه با دیگران؛ ضریب پایایی پرسش‌نامه با فاصله زمانی یک هفته ۰/۹۴ بود و آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۹۲ به دست آمد (سید محمدی، ۱۳۸۹).

پرسش‌نامه «سرسختی روان‌شناختی»: این مقیاس توسط کیامرثی ساخته شده (۱۳۷۷) و دارای ۲۷ ماده است و هر ماده دارای چهار گزینه پاسخ بوده که شامل «هرگز»، «به ندرت»، «گاهی اوقات» و «بیشتر اوقات» است و - به ترتیب - نمره‌های صفر، ۱، ۲ و ۳ می‌گیرند. ضریب پایایی این مقیاس در مطالعه کیامرثی (۱۳۷۷)، که با استفاده از روش «بازآمایی» محاسبه شده، برابر با ۰/۸۴ گزارش شده است. ضریب اعتبار این مقیاس در مطالعه کیامرثی، که با استفاده از روش «ملاکی» محاسبه شده، برابر با ۰/۵۵ گزارش شده است. در این پژوهش، این ضریب از طریق همبسته کردن نمره‌های کل پرسش‌نامه با نمره یک سؤال ۱۵ درجه کلی، که نشان‌دهنده سرسختی «خیلی کم» تا «خیلی زیاد» می‌باشد، است، محاسبه شد و مقدار آن برابر است با ۰/۵۱ که در سطح ۰/۰۰۰۱ معنا دارد.

پرسش‌نامه «دین‌داری» گلاک و استارک: این پرسش‌نامه توسط گلاک و استارک برای سنجیدن نگرش‌ها و باورهای دینی و دین‌داری ساخته شده است (گلاک و استارک، ۱۹۶۵). برای استاندارد کردن در کشورهای گوناگون در اروپا، آمریکا، آفریقا و آسیا بر روی پیروان ادیان یهودیت، مسیحیت و اسلام اجرا گردیده و با دین اسلام هم انطباق یافته است (سراجزاده، ۱۳۷۷). میزان اعتبار این پرسش‌نامه در مطالعات گوناگون بر روی نمونه‌های متفاوت تعیین گردیده که حاکی از اعتبار بالای آن در ابعاد مختلف است. در آخرین اجرای این آزمون بر روی دانشجویان، آلفای کلی پرسش‌نامه ۰/۸۳ بود. روایی بیرونی پرسش‌نامه از طریق رابطه بین نمرات افراد در پرسش‌نامه و ارزیابی خودشان از میزان دینداری خود ۰/۶۱ محاسبه گردیده است (همان).

مقیاس چندوجهی حمایت اجتماعی ادراک شده: این مقیاس در سال ۱۹۸۸ توسط زیمت و همکاران او برای ارزیابی ادراک آزمودنی از کفایت منابع حمایت اجتماعی شامل خانواده، دوستان و فرد مهم در زندگی آزمودنی ساخته شده است. این ابزار یک مقیاس خود گزارشی ۱۲ بخشی است که شامل ۳ خرده‌آزمون

می شود که هر خرده آزمون دارای ۴ بخش است. محققان روایی و پایابی آزمون را مطلوب گزارش کرده‌اند. بسیاری از تحقیقات نشان دادند که این پرسشنامه از ثبات درونی و پایابی بازآزمایی بالای پرخوردار است (علیپور و همکاران، ۱۳۹۰).

روش‌های آماری تحلیل داده‌ها

در این پژوهش، به منظور تحلیل داده‌ها، از روش‌های ضریب همبستگی «پیرسون» و «تحلیل رگرسیون جنبند متغیری» استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش

متغیرها	آزمودنی ها	میانگین	انحراف معیار
پاورهای مذهبی	۲۵/۲۴	۷/۱۲	
سخت رویی روان شناختی	۲۲/۷۴	۰/۰۷	
حمایت اجتماعی ادراک شده	۱۷/۱۱	۰/۸۶	
رشد سی از سانجه	۴۰/۷۰	۱۰/۲۹	

همان گونه که در جدول ۱ مشاهده می شود، میانگین و انحراف معیار برای هر یک از متغیرها - به ترتیب - باور مذهبی ۲۴/۲۵ و ۱۲/۶، سخت رویی روان شناختی ۷۴/۲۲ و ۰۷/۵ و حمایت اجتماعی اد، اک شده ۱۱/۱۷ و ۸۶/۵ است.

جدول ۲. نتایج مربوط به ضوابط همستانگی بین متغیرهای بُروجش

بررسی اثرباره های سیاست های پسندیده هایی که می توانند بر رفاه اجتماعی افراد باشند						
متغیرها	باورهای مذهبی	سخت رویی روان شناختی	حمایت اجتماعی ادراک شده			
رشد پس از سانحه	ضریب همبستگی سطح معناداری					
.۰۱	.۳۲	.۰۱	.۴۱	.۰۱	.۰۵	

همان گونه که در جدول ۲ ملاحظه می شود، همبستگی های ساده میان باورهای مذهبی، سخت رویی روان شناختی و حمایت اجتماعی ادراک شده با رشد پس از سانحه- به ترتیب -۰/۵۵، ۰/۴۱ و ۰/۳۲ است که در سطح ۰/۰۱ معنادار است.

جدول ۳ نتایج تحلیل رگرسیون چند کانه باورهای مذهبی، سخت رویی، روان شناختی و حمایت اجتماعی، ادراک شده با رشد پس از سانجه

t P	Beta	B	SE	R2	R	متغیر پیش بین	متغیر ملاک
۱۵/۴۰ < .۰۰۱	.۰۵۴۰	.۰۷۳	.۰۰۵	.۲۹۷	.۵۴۵	باورهای مذهبی	
۹/۰۸ < .۰۰۱	.۴۸۴	.۶۵	.۰۰۷	.۳۲۱	.۵۶۷	سخت رویی روان شناختی	رشد پس از سانحه
۹/۳۸ < .۰۰۱	.۳۸۹	.۰۸۹	.۰۰۹	.۳۵۲	.۵۹۴	حمایت اجتماعی ادراک شده	

همان‌گونه که در جدول ۳ نشان داده شده است، قریب ۳۵ درصد از واریانس رشد پس از سانحه توسط متغیرهای باورهای مذهبی، سخت‌رویی روان‌شناختی و حمایت اجتماعی ادراک شده تبیین می‌شود. با توجه به مقادیر بتا- به ترتیب- باورهای مذهبی (۰/۵۴)، سخت‌رویی روان‌شناختی (۰/۴۸) و حمایت اجتماعی ادراک شده (۰/۳۸)، قوی‌ترین متغیرها برای پیش‌بینی رشد پس از سانحه در بیماران مبتلا به ام.اس به شمار می‌آید.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش نشان داد که رشد پس از سانحه با باورهای مذهبی از ارتباطی معنادار برخوردار است. این یافته با یافته‌های پژوهش میرسون (۲۰۱۱)، پارک (۲۰۰۶)، ویدز و همکاران (۲۰۰۵)، وازکیوز و همکاران (۲۰۰۵) همخوان است. در تبیین این یافته، می‌توان اذعان داشت افرادی که تعهد بیشتری به اهداف مذهبی و معنوی دارند پس از ترورا، بهتر بهبود می‌یابند و به دنبال یافتن معنایی از آن هستند (میرسون، ۲۰۱۱، به نقل از: امونز و همکاران، ۱۹۹۸). همچنین عقاید مذهبی می‌تواند به عنوان بخشی از تلاش در جهت یافتن معنا در زندگی، مهم باشد؛ زیرا عقاید دینی، حاوی یک چارچوب مفید برای تبیین این موضوع که چرا موقعیت‌های چالش‌برانگیز شکل می‌گیرند، و نحوه برخورد با این چالش‌ها چه پیامدهایی را به دنبال خواهد داشت، تأثیرگذار خواهد بود. از سوی دیگر، دین برای رساندن انسان به آرامش روان، راه‌کارهای ذهنی و بینشی، مانند ارتقای معرفت، خداباوری، صبر، زهد، توکل، رشد تدریجی بینش الهی، دعا و نیایش، و احیای فطرت الهی را ارائه می‌کند که تمامی این مسائل زمینه را برای رشد پس از سانحه فراهم می‌سازد.

یافته دیگر این پژوهش آن است که بین سخت‌رویی روان‌شناختی با رشد پس از سانحه ارتباطی مثبت به دست آمد. این یافته همخوان با یافته‌های پژوهش‌های کوباسا (۱۹۷۹) و وانس و همکاران (۲۰۰۸) است. همان‌گونه که مطرح شد، «سرسختی روان‌شناختی» نوعی ویژگی شخصیتی است که فرد واحد آن قادر به حل کارآمد چالش‌ها و استرس‌های بین‌فردي است و در مواجهه با حوادث، از آن به عنوان منع مقاومت و همانند سپری محافظ استفاد می‌کند. در پژوهش‌های بسیاری، بر «سرسختی روان‌شناختی» به عنوان متغیری تأثیرگذار در رابطه با فشارهای محیطی تأکید شده است. مؤلفه‌های «سرسختی روان‌شناختی» سبب می‌شوند افراد فشارهای متأثر از بیماری اسکلرroz مولتیپل را عاملی در جهت رشد و بالندگی در نظر بگیرند و به همین سبب، نسبت به کسانی که فاقد این ویژگی هستند

شرایط را کمتر فشارزا تلقی می‌کنند و کمتر دچار احساس درماندگی می‌شوند و برای پرورش مهارت‌ها و رسیدن به رشد بیشتر، فعالانه مسائل را حل می‌کنند. بنابراین، می‌توان گفت: احتمالاً افرادی که در حوادث و بیماری‌ها به رشد کمتری دست یافته‌اند از سرسختی روان‌شناختی پایینی برخودارند و ممکن است در برخورد با رویدادهای فشارزا، از راهبردهای مقابله ای واپس رونده استفاده کنند؛ مثلاً، این افراد ممکن است به انفعال و روی‌گردانی و یا به‌طورکلی، به کناره‌گیری شناختی و رفتاری تمايل پیدا کنند. عیب این نوع راهبردها در آن است که نه تنها قادر به تغییر موقعیت و حل مشکل نیستند، بلکه موجب ناسازگاری و افزایش مشکلات عاطفی نیز می‌شوند. به طور خلاصه، می‌توان گفت: افرادی که در حوادث و مشکلات زندگی تعالی یافته‌اند از سرسختی روان‌شناختی بالاتری نیز برخوردارند. در واقع، وجود مؤلفه‌های سرسختی روان‌شناختی سبب می‌شود تا رویدادها مثبت و قابل کنترل ارزیابی شوند، و این ارزیابی سبب می‌شود که فرد در مقابله با مشکلات دچار عدم تمرکز و آشفتگی نگردد و راهبردهای مؤثر و مناسب‌تری در مواجهه با آنها به کار گیرد و آن را به تجربه‌ای مثبت تبدیل کند. این سبک رویارویی در جهت رشد پس از سانحه کمک کننده است.

از سوی دیگر، در این پژوهش رابطه حمایت اجتماعی ادراک شده با رشد پس از سانحه معنادار به دست آمد. این یافته همخوان با یافته‌های نولن و داویس (۱۹۹۹)، تری (۲۰۰۹)، مک‌کابه و همکاران (۲۰۰۴)، و کروکاوکوا و همکاران (۲۰۰۸) است. در تبیین آن، می‌توان اذعان داشت: درک حمایت اجتماعی می‌تواند از بروز عوارض نامطلوب فیزیولوژیکی بیماری در افراد مبتلا به مولتیپل اسکروزیس جلوگیری کند، میزان مراقبت از خود و اعتماد به نفس را افزایش دهد، و تأثیر مثبتی بر وضعیت جسمی، روانی و اجتماعی فرد بر جای گذارد و به طور واضح، موجب افزایش عملکرد و بهبود کیفیت زندگی فرد شود. حمایت اجتماعی در مجموع، موجب افزایش سازگاری افراد با بیماری، ارتقای کیفیت زندگی، مدت بقا، و نتایج مراقبت‌های حرفة‌ای، بهبود وضعیت اقتصادی، حفظ احساس همسانی اجتماعی، تسهیل خود ارزشیابی، پیوند با اجتماع و مقابله با احساس تنهایی می‌گردد (کالگان و موریسی (Callaghan & Morrissey)، ۱۹۹۳، ص ۲۰۶).

به‌طورکلی، برخورداری از حمایت اجتماعی، دوستان، خویشاوندان و شبکه‌های حمایت اجتماعی، ضمن فراهم کردن رفاه جسمانی، می‌تواند از لحاظ عاطفی و هیجانی نیز روی این بیماران اثر گذاشته، به رشد پس از حادثه در آنان منجر گردد.

پس می‌توان اظهار داشت با توجه به اینکه به طور معمول، میان رشد پس از سانحه و استرس پس

از سانحه ارتباط معکوس وجود دارد، بدین صورت که با بروز یکی احتمال بروز دیگری پایین می‌آید (هال و همکاران، ۲۰۰۸)؛ بنابراین، می‌توان با شناخت متغیرهای مرتبط با رشد پس از سانحه و آموزش‌های مثبت و منطقی در هنگام حادثه و رویداد آسیب‌زا، از عواقب و پیامدهای منفی این رویدادها بر زندگی افراد مبتلا به بیماری‌های مزمن همچون مولتیپل اسکروزیس کاست.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر، انتخاب غیرتصادفی، عدم کنترل متغیرهایی مانند مصرف دارو، و شدت و مدت بیماری است. همچنین جمع آوری اطلاعات بر اساس مقیاس‌های خودگزارش دهی، امکان تحریف اطلاعات به سبب دفاع‌های ناخودآگاه و تعصّب در پاسخ‌دهی را مطرح می‌سازد. انجام پژوهش بر روی نمونه‌هایی از سایر مناطق کشور، لحاظ کردن متغیرهای جمعیت‌شناختی مانند سابقه بیماری و همچنین بررسی سایر متغیرهای مؤثر بر رشد پس از سانحه در بیماران مولتیپل اسکروزیس، ضمن افزایش تعمیم‌پذیری نتایج، به فهم بهتر موضوع کمک می‌کند.

در پایان، می‌توان اظهار داشت: پاسخ‌های مثبت به سانحه، همچون ضربه‌گیرهایی هستند که هنگام مواجهه با بحرانی زندگی، امکان جاری شدن واکنش‌های انطباقی را تسهیل می‌کنند.

منابع

- سراج‌زاده، سیدحسین، ۱۳۷۷، «نگرش‌ها و رفتارهای دینی نوجوانان تهرانی و دلالت‌های آنان برای نظریه سکولار شدن»، *نماهه پژوهش*، ش ۷ و ۸، ص ۱۰۵-۱۱۹.
- سیدمحمودی، سیدجواد و همکاران، ۱۳۹۲، «ویژگی‌های روان‌سنگی پرسشنامه رشد پس از سانحه»، *روش‌ها و مدل‌های روان‌شناسی*، سال سوم، ش ۱۲، ص ۹۲-۱۰۸.
- علیپور، احمد و همکاران، ۱۳۹۰، «ارتباط میان حمایت اجتماعی ادراک شده و سخت با رویی سلامت روان و وضعیت ناتوانی در زنان مولتیپل مبتلا به اسکلرتوزیس»، *پژوهش‌های روان‌شناسی اجتماعی*، دوره دوم، ش ۳، ص ۱۱۰-۱۳۳.
- کیامرثی، آذر، ۱۳۷۷، *ساخت و اعتبار یابی مقیاس جهت سنجش سرخختی روان‌شناسی و بررسی رابطه آن با تیپ شخصیتی الف*، کانون مهار، عزت نفس، شکایات جسمانی و عملکرد تحصیلی در دانشجویان دختر و پسر دانشگاه آزاد اسلامی اهواز، پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی، اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی.
- Callaghan, P, & Morrissey, J, 1993, social support and health:a review Journal of Advanced Nursing, v. 18, p. 203-210.
- Danhauer, S. C, & et al, 2013, A longitudinal investigation of post-traumatic growth in adult patients undergoing treatment for acute leukemia, *Journal of Clinical Psychology in Medicin Settings*, v. 20 (1), p. 13-24.
- Hackney, H, & et al, 2003, Religiosity and Mental Health: A Meta–Analysis of Recent Studies, *Journal for the Scientific Study of Religion*, v. 42, p. 43-55.
- kobasa, S. C, 1979, Stressful life events, personality, and health: An inquiry into hardiness, *Journal of Personality and Social Psychology*, v. 37, p. 110-123.
- Koenig, Harold G, 2007, Spirituality and Depression: A Look at the Evidence, *Southern Medical Journal*, v. 100 (7), p. 737-739.
- McAuley, Erin M, & et al, 2009, Physical activity and quality of life in multiple sclerosis: Intermediary roles of disability, fatigue, mood, pain, self-efficacy and social support, *Psychology, Health & Medicine*, v. 14(1), p. 111-124.
- McCabe, M.P, & et al, 2004, Coping and psychological adjustment among people with multiple sclerosis, *Journal of Psychosomatic Research*, v. 56, p. 355–361.
- Myerson, D. A, & et al, 2011, Posttraumatic growth among children and adolescents: A systematic review, *Clinical Psychology Review*, v. 31, p. 949-964.
- Park, S, 2006, Exposure to community violence and aggressive beliefs in adolescents: Role of posttraumatic growth and developmental resources, *Personality and Individual Differences*, v. 67, p. 156-168.
- Proffit, D, & et al, 2006, Judeo-Christian clergy and personal crisis: Religion, posttraumatic growth and well being, *Journal of Religion and Health*, v. 46, p. 1-13.
- Tedeschi, G, R, & et al, 2004, Posttraumatic growth: Conceptual foundation and empirical evidence, *Psychological Inquiry*, v. 15, p. 1-18.
- Tedeschi, G, R, 1999, Violence transformed: Posttraumatic growth in survivors and their societies, *Aggression and Violent Behavior*, v. 4, p. 319-341.

- Vance, D. E, & et al, 2008, Hardiness, successful aging and HIV: implications for social work. *J. Gerontol. Social, Work*, v. 51, p. 260-283.
- Vazquez , C, & et al, 2005, *Positive emotions in earthquake survivors in El Salvador*, *Anxiety Disorders*, p 313-328.
- Widows, R, & et al, 2005, Predictors of posttraumatic growth following bone marrow transplantation for cancer, *Health psychology*, v. 24, p. 266-273.
- Wongpakaran, T, & et al, 2011, Reliability and Validity of the Mul- tidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS): Thai Version, *Clin Pract Epidemiol Men Health*, v. 7, p. 161-166.
- Zoellner, T, & Maercker, A, 2006, Posttraumatic growth in clinical psychology, A critical review and introduction of a two component model, *Clinical Psychology Review*, v. 26, p. 626-653.

بررسی مقایسه‌ای رابطه بین عوامل هوش معنوی با اضطراب و افسردگی در دانش آموزان مقطع متوسطه براساس زمینه تحصیلی

ntahmasebipour@yahoo.com

mirfazlolah@yahoo.com

طاهره سهرابیان / دانشجوی دکتری روان‌شناسی دانشگاه لرستان

فضل‌الله میردیریکوند / استادیار روان‌شناسی دانشگاه علامه طباطبائی

دریافت: ۱۳۹۴/۰۴/۲۹ - پذیرش: ۱۳۹۳/۱۱/۰۵

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی رابطه بین عوامل هوش معنوی با اضطراب و افسردگی در دانش آموزان رشته «معارف و علوم اسلامی» و سایر رشته‌های تحصیلی انجام شده است. گروه نمونه شامل ۳۸ دانش آموز رشته علوم و معارف اسلامی (کل جامعه) و ۱۹۶ دانش آموز از رشته‌های گوناگون تحصیلی در پایه چهارم دبیرستان‌های شهرستان خرم‌آباد (ناحیه ۲ آموزش و پرورش) بود که به روش «نمونه‌گیری خوش‌های چندمرحله‌ای» انتخاب شدند. در این پژوهش، از ۳ پرسش‌نامه «هوش معنوی ناصری»، پرسش‌نامه «اضطراب بک» و پرسش‌نامه «افسردگی گلدبرگ» استفاده شد. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه نشان داد که اضطراب در هر دو گروه بهطور معناداری از طریق عامل شکیبایی (در هوش معنوی) قابل پیش‌بینی بود. همچنین افسردگی از طریق عامل شکیبایی و بخشش در گروه معارف و علوم اسلامی و از طریق عوامل شکیبایی و تجارب معنوی در سایر دانش آموزان قابل پیش‌بینی بود. اما عامل شکیبایی پیش‌بینی کننده بهتری بود. همچنین در گروه «معارف و علوم اسلامی» این عوامل پیش‌بینی کننده‌های قوی‌تری بودند.

کلیدواژه‌ها: هوش معنوی، اضطراب، افسردگی، دانش آموزان.

مقدمه

روان‌شناسی در گذشته، بیشتر بر بیماری تأکید داشت تا بر کمک به مردم برای شادتر بودن، تکامل بیشتر، نوع دوستی، امیدواری و خوشبینی. امروزه یکی از اهداف عمده روان‌شناسی مثبت‌گرا کمک به افراد دارای شخصیت سالم و کمک به رشد و شکوفایی قابلیت‌های انسانی است (لانتس (Luthans) و همکاران، ۲۰۰۷). همچنین این رویکرد توجه خاصی به سلامت روان دارد و آن را شامل یک وضعیت خوب و سالم جسمانی، اجتماعی و روانی می‌داند که از جمله شاخصه‌های مهم آن فقدان اضطراب، افسردگی و قدرت تاب‌آوری در مقابل آسیب‌ها و شرایط تهدیدکننده است. نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد که اضطراب و افسردگی به عنوان دو اختلال مهم، سلامت روانی افراد را به خطر می‌اندازد. شیوع افسردگی قریب ۲۳٪ الی ۳۷٪ درصد جمعیت ذکر شده است، به گونه‌ای که تقریباً ۶ درصد افراد در طول عمر خود دست‌کم یک بار به آن مبتلا می‌شوند. از سوی دیگر، اختلالات اضطرابی نیز شایع‌ترین اختلال روانی در تمام سنین است (بیرامی و همکاران، ۱۳۹۲ الف؛ به نقل از: سامرز (Somers) و همکاران، ۲۰۰۶). با توجه به اینکه افسردگی در دانش‌آموزان به طور شایعی با نشانه‌های اضطرابی همراه است، تخمین زده می‌شود که ۲۰-۲۵ درصد دانش‌آموزان افسرده اختلال اضطرابی هم داشته باشند (شیفر (Shuffer)، ۲۰۰۰). اضطراب در دانش‌آموزان ممکن است به ضعف اعتماد به نفس، کاره‌گیری اجتماعی، مهارت‌های اجتماعی ناکافی و مشکلات تحصیلی بینجامد، به همین سبب، موضوعی است که به توجه کافی نیاز دارد (بیرامی و همکاران، ۱۳۹۲).

«هوش معنوی» مفهومی است که در چند دهه اخیر، توجه روان‌شناسان و متخصصان بهداشت روانی را به خود جلب کرده است. «هوش معنوی» هشیاری کامل درونی، آگاهی عمیق از جسم، ماده، روان و معنویت است و بیشتر نوعی توانایی ذهنی است که به فرد، روابط بین‌فردي و روان مربوط می‌شود. مفهوم «هوش معنوی» شامل نوعی سازگاری و رفتار حل مسئله است که بالاترین سطح رشد را در حیطه‌های گوناگون شناختی، اخلاقی هیجانی، و بین‌فردي دربر می‌گیرد و به فرد برای هماهنگی با پدیده‌های اطراف و دستیابی به یکپارچگی درونی کمک می‌کند (غباری‌بناب و همکاران، ۱۳۸۶). هوش معنوی زیربنای باورهای فرد را تشکیل می‌دهد و بر عملکرد وی تأثیر می‌گذارد، به گونه‌ای که شکل واقعی زندگی را قالب‌بندی می‌کند. همچنین موجب افزایش قدرت انعطاف‌پذیری و خودآگاهی انسان می‌شود و به وی در برابر مشکلات و سختی‌های زندگی شکیبایی بیشتری می‌دهد. در واقع، هوش معنوی ظرفیتی برای الهام است و با شهود و نگرش کل‌نگر به جهان هستی، به دنبال پاسخ برای

پرسش‌های اساسی زندگی و نقد سنت‌ها و آداب است. کینگ (King) (۲۰۰۸) هوش معنوی را مجموعه‌ای از توانایی‌ها، ظرفیت‌ها و منابع معنوی می‌داند که به افزایش انطباق‌پذیری و سلامت روان افراد کمک می‌کند. از نظر وی، هوش معنوی دارای چهار بعد اساسی است:

۱. تفکر انتقادی وجودی: تفکر نسبت به موضوعاتی از قبیل جهان هستی، مرگ، زندگی، واقعیت، عدالت و سایر موضوعات وجودی یا ماورایی؛

۲. ایجاد معنای شخصی: توانایی استفاده از تجارب ذهنی و جسمانی برای ایجاد معنا و هدف شخصی؛

۳. آگاهی متعالی: توانایی شناسایی جنبه‌های متعالی در خود، دیگران و جهان مادی؛

۴. گسترش آگاهی: توانایی ورود به حالت‌های معنوی، از جمله تفکر عمیق، نیایش و مراقبه.

این مفهوم سازه‌های «معنویت» و «هوش» را درون یک سازه جدید ترکیب می‌کند (امونز Emmons، ۱۹۹۹). وی بر به کارگیری هوش معنوی برای حل مسائل روزمره علاوه بر مسائل اساسی تأکید کرده، علت آن را این گونه بیان می‌کند که برای انسان معنوی تمام جنبه‌های زندگی معنوی است (امونز، ۲۰۰۰).

افرادی که هوش معنوی بالاتری دارند به سه علت از سلامت روانی بیشتری برخوردارند: اول. دین موجب ایجاد یک سامانه باور منسجم می‌شود که به افراد کمک می‌کند تا معنایی برای زندگی پیدا کنند و به آینده امیدوار باشند. دوم. حضور در فعالیت‌های مذهبی برای افراد حمایت اجتماعی فراهم می‌آورد. سوم. باورهای مذهبی غالباً با سبک زندگی سالم‌تری همراه است (کر Carr، ۲۰۰۴).

نتایج مطالعات/سمیت (Smith) (۲۰۰۴) نشان می‌دهد که هوش معنوی برای سازگاری بهتر با محیط لازم است و افرادی که از هوش معنوی بالاتری برخوردارند در مقابل مشکلات زندگی تحمل بیشتری از خود نشان می‌دهند و از توانایی بالاتری برای سازگاری با محیط برخوردارند. وی برای هوش معنوی ده مهارت برمی‌شمارد:

۱. تجربه معنوی: وجود فعالیت و تجربه‌های خاص مذهبی؛

۲. مقابله با استرس: استفاده از ایمان و اعتقاد مذهبی برای حل مسائل زندگی و فشارهای زندگی؛

۳. عبادتگاه: گرایش نسبت به مکان‌های مذهبی و رهبری مذهبی؛

۴. خارج شدن از اصول: دور شدن از اصول و عقاید قالبی در زندگی؛

۵. محوریت اعتقدات: تأثیر مذهب بر رفتار و عملکرد (مثل خوردن، آشامیدن و پوشش)؛

۶. مقررات مذهبی: دعا کردن و اعمال مذهبی در زندگی؛

۷. تحمل کردن: تحمل اعتقدات سایر مذاهب و برخورد اصولی و منطقی با آنها؛

۸. مفاهیم دینی: اعتقاد به مفاهیم اساسی دینی (مانند خالق یکتای جهان، روح، زندگی پس از مرگ);
۹. هدفمند بودن: داشتن معنا و هدفی مشخص در زندگی با در نظر گرفتن مسائل مذهبی؛
۱۰. نیایش: دعا و انجام اعمال مذهبی در زندگی.

نتایج پژوهش‌های گوناگون نشان می‌دهد که بین هوش معنوی، عوامل روان‌شناختی و سلامت روان رابطه وجود دارد. از جمله، عابدی فر و سرخی (۱۳۸۸) در تحقیقی تحت عنوان «رابطه هوش معنوی و صفات شخصیتی» نشان دادند که بین هوش معنوی و روان‌نژنی رابطه منفی وجود دارد. نتایج پژوهش معلمی (۱۳۸۹) حاکی از آن است که افراد برخوردار از هوش معنوی بالا از سلامت عمومی بیشتری بهره‌مندند، به ویژه در زمینه افسردگی، مشکلات اجتماعی و اضطراب. نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره در پژوهش مرعشی و همکاران (۱۳۹۱) بر روی دانشجویان، بیانگر آن است که آموزش هوش معنوی در پژوهش معلمی افزایش معنادار بهزیستی روان‌شناختی، اضطراب وجودی و هوش معنوی گروه آزمایش در مقایسه با گروه کواه می‌شود. بیرامی و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهشی نقش هوش معنوی در پیش‌بینی استرس ادراک شده، اضطراب و افسردگی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی لرستان را بررسی کردند. نتایج نشان داد که متغیر پیش‌بین متغيرهای ملاک را به طور معناداری پیش‌بینی می‌کند. یافته‌های پژوهش خرمی‌زاد و همکاران (۱۳۹۲) حاکی از آن است که بین اضطراب امتحان و هوش معنوی رابطه معکوس و معناداری هست. حمید و همکاران (۱۳۹۱) نیز به این نتیجه رسیدند که بین هوش معنوی و تاب‌آوری دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. تحقیق انجام شده در رابطه با سلامت روان، هوش معنوی و افکار ناکارآمد نشان‌دهنده رابطه مثبت هوش معنوی با سلامت روان و رابطه منفی با افکار ناکارآمد است. در زمینه تحقیقات خارجی، بررسی‌های گوناگون نشان داده است که میان معنویت، هدف زندگی و سلامت همبستگی وجود دارد (جورج George) و همکاران، ۲۰۰۰؛ کاس Kass (۱۹۹۱) و چپل Veach & Chappel (۱۹۹۲) و میزان افسردگی در افراد دارای جهت‌گیری مذهبی کمتر است (مکدونالد MacDonald، ۲۰۰۰).

با مطالعه نتایج پژوهش‌های انجام شده، به این نتیجه می‌رسیم که معنویت به عنوان نیاز فطری انسان، می‌تواند در کاهش میزان اضطراب و افسردگی و در مجموع، به حفظ سلامت روان کمک کند و میزان تاب‌آوری در مقابل مشکلات را افزایش دهد. همچنین از آن‌رو که یکی از ویژگی‌های هوش معنوی «قابل رشد بودن» آن است، و با توجه به ویژگی‌های دوران نوجوانی و شیوع اضطراب و افسردگی در بین دانش‌آموزان و افزایش آسیب‌های روانی-اجتماعی، بخصوص آسیب‌های نوپدید، ضرورت

محافظت نوجوانان در برابر این خطرات به وسیله آموزش و کاربرد مؤلفه‌های هوش معنوی احساس می‌شود. همچنین با توجه به تعامل و همپوشی زیاد دین و معنویت و این نکته که تاکنون پژوهشی درباره تأثیر زمینه تحصیلی مذهبی بر رابطه بین متغیرهای پژوهشی در جامعه دانش‌آموزی انجام نشده، نقش این عامل نیز مدنظر قرار گرفته است.

به عبارت دیگر، پژوهش حاضر در صدد پاسخ به این سؤال اصلی است که آیا عوامل هوش معنوی می‌تواند متغیرهای اضطراب و افسردگی را پیش‌بینی کند. همچنین در این مطالعه، رابطه بین متغیرهای پژوهشی با توجه به زمینه تحصیلی شرکت‌کنندگان بررسی شده است.

روش پژوهش

جامعه آماری این پژوهش شامل تمام دانش‌آموزان سال چهارم دبیرستان ناحیه ۲ آموزش و پرورش شهرستان خرم‌آباد است که در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۱۳۹۴ مشغول به تحصیل بودند. با استفاده از روش «نمونه‌گیری خوش‌های چندمرحله‌ای»^{۱۶} تن از دانش‌آموزان رشته‌های تحصیلی گوناگون (ریاضی و فیزیک، علوم تجربی و علوم انسانی) انتخاب شدند. در مرحله اول، از بین فهرست دبیرستان‌های شهرستان، ۶ دبیرستان و سپس از هر دبیرستان، یک کلاس به طور تصادفی انتخاب شد. همچنین برای بررسی تأثیر زمینه تحصیلی، با توجه به محدود بودن جامعه آماری دانش‌آموزان سال چهارم دبیرستان علوم و معارف اسلامی، کل جامعه به عنوان نمونه انتخاب شدند (۳۸ نفر)^{۱۷} که در نهایت، مجموع شرکت‌کنندگان در این پژوهش ۲۰۷ نفر بود.

جدول ۱. تعداد افراد نمونه به تفکیک جنس و رشته

رشته	جنس	دختر	پسر	کل
علوم و معارف انسانی	ساختمان	۱۸	۲۰	۳۸
سایر رشته‌ها (ریاضی و فیزیک، علوم تجربی و علوم انسانی)	سایر رشته‌ها	۱۰۴	۶۵	۱۶۹
کل	کل	۱۲۲	۸۵	۲۰۷

ابزار پژوهش

پرسشنامه هوش معنوی: با توجه به تأثیرپذیری هوش معنوی از عوامل فرهنگی، در این پژوهش از پرسشنامه «هوش معنوی» ناصری، که با توجه به منابع معنوی و مذهبی کشور ایران ساخته شده، استفاده گردید. این پرسشنامه دارای ۹۷ سؤال است که شامل چهار عامل (خودآگاهی) با ۵۵ سؤال، «تجارب معنوی» با ۱۹ سؤال، «شکنیایی» با ۱۶ سؤال و «بخشنش» با ۷ سؤال است. هر سؤال روی یک

پیوستار چهار گزینه‌ای به شکل «تقریباً همیشه، اغلب، بهندرت و هرگز» پاسخ داده می‌شود. نمره‌گذاری آن به صورت ۱، ۲، ۳ و ۴ است. همچنین ۲۰ سؤال به طور معکوس نمره‌گذاری می‌شود. ناصری برای محاسبه پایایی، از روش «همسانی درونی» استفاده کرده است. برای محاسبه همسانی درونی پرسش نامه، از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. ضریب پایایی کل پرسش نامه برابر ۰/۹۸ است. همچنین ضریب پایایی چهار عامل- به ترتیب -۰/۰۸۶، ۰/۹۰۹۶ و ۰/۸۳ است که این ضریب پایایی بالا نشان‌دهنده همسانی و یکنواختی ماده‌های پرسش نامه است (ناصری، ۱۳۸۶). در این پژوهش، با استفاده از روش «آلفای کرونباخ»، ضریب پایایی آن ۰/۹۱ محاسبه شد.

پرسش نامه اضطراب: پرسش نامه «اضطراب» بک (۱۹۸۸) یک مقیاس خودسنجی شامل ۲۱ عبارت است. هر عبارت بازتاب یکی از نشانه‌های اضطراب است. فرد باید شدت علائمی را که در هفته‌گذشته تجربه کرده است بر روی یک مقیاس چهار درجه‌ای از صفر (اصلاً) تا سه (شدید) درجه‌بندی کند. مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که این آزمون از پایایی و اعتبار بالایی برخوردار است. روایی و اعتبار این پرسش نامه توسط کاویانی و موسوی (۱۳۸۷)- به ترتیب -۰/۷۲ و ۰/۸۳ گزارش شده که در مجموع، برای ارزیابی بالینی و پژوهشی مناسب است. در این پژوهش، ضریب پایایی با استفاده از روش «آلفای کرونباخ» ۰/۹۲ محاسبه شد.

پرسش نامه افسردگی: پرسش نامه «افسردگی» گلایبرگ یک مقیاس خودسنجی شامل ۱۸ عبارت است. هر یک از عبارات در یک طیف پنج درجه‌ای از «خیلی زیاد (۵)، زیاد (۴)، متوسط (۳)، کم (۲)، خیلی کم (۱) و اصلاً (۰)» نمره‌گذاری می‌شود. حسیب‌زاده و همکاران (۱۳۸۴) در پژوهشی که به منظور بررسی افسردگی در دانشجویان پرستاری انجام دادند، روایی و اعتبار این مقیاس را با استفاده از سنجش روایی محتوا و آزمون مجدد، مطلوب گزارش کردند. در این پژوهش، ضریب پایایی آن با استفاده از روش «آلفای کرونباخ» ۰/۹۴ برآورد شد.

یافته‌های پژوهش

به منظور پیش‌بینی اضطراب از طریق عوامل هوش معنوی، با در نظر گرفتن زمینه تحصیلی شرکت‌کنندگان در پژوهش از تحلیل رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان استفاده شد. همان‌گونه که نتایج تحلیل شده در جدول ۲ نشان می‌دهد، مقدار F برای گروه معارف برابر ۶/۱۹ و برای سایر رشته‌ها ۱۸/۹۵ است که در سطح $P < 0/001$ معنادار بوده و نشان‌دهنده خطی بودن رابطه بین متغیرهای پژوهشی و معنادار بودن الگوست. نگاهی به R^2 نشان می‌دهد که در گروه معارف ۴۳

درصد از واریانس اضطراب توسط عوامل هوش معنوی تبیین می‌شود. همچنین نگاهی به ضرایب رگرسیون نشان می‌دهد که فقط عامل «شکیابی» ($\beta = -0.63$) می‌تواند اضطراب را به طور معناداری پیش‌بینی کند. به عبارت دیگر، در برابر هر واحد تغییر در متغیر «شکیابی»، متغیر اضطراب -0.63 کاهش می‌یابد. همچنین جدول ۲ نشان می‌دهد که برای دانش‌آموzan سایر رشته‌ها 32% درصد از واریانس اضطراب توسط عوامل هوش معنوی تبیین می‌شود ($R^2 = 0.32$) و همانند گروه معارف، که فقط عامل «شکیابی» ($\beta = -0.54$) می‌تواند اضطراب را به طور منفی و معناداری پیش‌بینی کند، در این گروه نیز می‌توان گفت: به ازای هر واحد تغییر در متغیر «شکیابی»، متغیر اضطراب -0.54 کاهش می‌یابد.

همچنین مقدار F برای کل گروه نمونه $22/65$ بود که در سطح $P < 0.001$ معنادار است. مقدار R^2 نیز نشان می‌دهد که 31% درصد از واریانس اضطراب توسط عوامل هوش معنوی تبیین می‌شود. ضرایب رگرسیون هم حاکی از آن است که فقط عامل «شکیابی» ($\beta = -0.56$) می‌تواند اضطراب را برای کل گروه نمونه به طور معناداری پیش‌بینی کند.

جدول ۲. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه بهمنظور پیش‌بینی اضطراب از طریق ابعاد هوش معنوی

P	T	β	R^2	R	P	F	متغیرهای پیش‌بین	گروه‌ها
۰/۵۳۵	۰/۶۳	۰/۱۰	۰/۴۳	۰/۶۵	۰/۰۰۱	۶/۱۹	خودآگاهی	رشته علوم و معارف اسلامی
۰/۲۲۵	۱/۲۴	.۲۰					تجارب معنوی	
۰/۰۰۰	-۴/۵۳	-۰/۶۳					شکیابی	
۰/۳۱۱	۱/۰۳	۰/۱۵					پخشش	
۰/۸۹۹	۰/۱۳	۰/۰۱	۰/۳۲	۰/۰۶	۰/۰۰۰	۱۸/۹۵	خودآگاهی	سایر رشته‌ها
۰/۸۰۰	-۰/۱۸۳	۰/۰۲					تجارب معنوی	
۰/۰۰۰	-۷/۷۵	-۰/۰۴					شکیابی	
۰/۱۸۴	-۱/۳۳	-۰/۱۰					پخشش	
۰/۹۷۶	۰/۰۳	۰/۰۰۲	۰/۳۱	۰/۰۶	۰/۰۰۰	۲۲/۶۵	خودآگاهی	کل گروه نمونه
۰/۷۷۹	۰/۴۱	۰/۰۳					تجارب معنوی	
۰/۰۰۰	-۸/۹۲	-۰/۰۶					شکیابی	
۰/۴۰۶	-۰/۸۳	-۰/۰۵					پخشش	

برای پیش‌بینی افسردگی از طریق عوامل هوش معنوی با در نظر گرفتن زمینه تحصیلی دانش‌آموzan نیز تحلیل رگرسیون انجام شد که نتایج در جدول ۳ آورده شده است.

جدول ۳. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه به منظور پیش‌بینی افسردگی از طریق ابعاد هوش معنوی

P	t	B	R ²	R	P	F	متغیرهای پیش‌بین	گروههای
۰/۱۴۴	-۱/۴۹	-۰/۲۰	۰/۶۲	۰/۷۹	۰/۰۰۰	۱۳/۴۵	خودآگاهی	رشته علوم و معارف اسلامی
۰/۱۳۵	-۱/۵۳	-۰/۲۰					تجارب معنوی	
۰/۰۰۰	-۵/۶۹	-۰/۶۵					شکیابی	
۰/۰۰۵	۲/۱۰	۰/۳۵					بخشنده	
۰/۴۷۳	۰/۷۲	۰/۰۵	۰/۰۷	۰/۷۵	۰/۰۰۰	۵۳/۴۲	خودآگاهی	سایر رشته‌ها
۰/۰۰۴	-۲/۹۰	-۰/۲۱					تجارب معنوی	
۰/۰۰۰	-۱۲/۱۰	-۰/۷۸					شکیابی	
۰/۸۹۹	۰/۱۳	۰/۰۰۷					بخشنده	
۰/۹۷۱	-۰/۰۴	-۰/۰۰۲	۰/۰۶	۰/۷۵	۰/۰۰۰	۶۳/۳۵	خودآگاهی	کل گروه نمونه
۰/۰۰۲	-۳/۱۶	-۰/۲۰					تجارب معنوی	
۰/۰۰۰	-۱۳/۲۳	-۰/۷۷					شکیابی	
۰/۱۹۵	۱/۳۰	-۰/۰۷					بخشنده	

طبق نتایج جدول ۳ نسبت F برای گروه معارف و علوم اسلامی برابر $13/45$ بود که در سطح $P < 0.001$ معنادار است. همچنین مقدار R^2 نشان می‌دهد که عوامل هوش معنوی، قریب 0.62 از تغییرات افسردگی را تبیین می‌کند. نگاهی به ضرایب رگرسیون نشان می‌دهد که فقط عوامل «شکیابی» ($\beta = -0.65$) و «بخشنده» ($\beta = 0.35$) می‌تواند افسردگی را به طور معناداری پیش‌بینی کند. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون برای سایر رشته‌ها نشان می‌دهد که نسبت F برابر $53/42$ و در سطح $P < 0.001$ معنادار است. ضرایب رگرسیون نیز حاکی از آن است که تنها عوامل «شکیابی» ($\beta = -0.78$) و «تجارب معنوی» ($\beta = -0.21$) می‌توانند افسردگی را به طور معناداری پیش‌بینی کند. همچنین مقدار F برای کل گروه نمونه $63/35$ بود که در سطح $P < 0.001$ معنادار است. مقدار R^2 نیز نشان می‌دهد که ۵۶ درصد از واریانس افسردگی توسط عوامل هوش معنوی تبیین می‌شود. با توجه به ضرایب رگرسیون، فقط عوامل «شکیابی» ($\beta = -0.67$) و «تجارب معنوی» ($\beta = -0.20$) می‌توانند افسردگی را به طور معناداری پیش‌بینی کند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون نشان داد که در هر دو گروه، عامل «شکیابی» می‌تواند به طور معناداری اضطراب را پیش‌بینی کند. همچنین در بررسی رابطه عوامل هوش معنوی و افسردگی

مشخص شد که در گروه علوم و معارف اسلامی، عوامل «شکیبایی» و «بخشنش»، و در گروه سایر رشته‌های تحصیلی، عوامل «شکیبایی» و «تجارب معنوی» می‌تواند افسردگی را پیش‌بینی کند که در این بین، عامل «شکیبایی» با توجه به مقدار ضریب رگرسیون در هر دو گروه پیش‌بینی‌کننده، قوی‌تری است که این می‌تواند ناشی از انعطاف‌پذیری بیشتر افرادی باشد که در زندگی شکیبایی بیشتری به خرج می‌دهند. همچنین در توجیه این یافته، می‌توان گفت: افراد دارای شکیبایی در مواجهه با استرس، در طول زندگی کنترل خود را از دست نمی‌دهند و نامید نمی‌گردند و در صورت امکان، به روش سازگارانه‌ای به حل مسائل مربوط به موقعیت اضطراب‌زا می‌پردازنند. نتایج نشان می‌دهد که افراد سخت‌رو همانند افرادی که هوش معنوی را جست‌وجو می‌کنند از سلامت عمومی بیشتری برخوردارند و چون تجربه‌های زندگی را پرارزش می‌دانند نسبت به رویدادهای زندگی احساس کنترل بیشتری می‌کنند و مقاومت بیشتری دارند (اکبری‌زاده و همکاران، ۱۳۹۰؛ به نقل از: هریسون و همکاران، ۲۰۰۲). همچنین می‌توان گفت: باورهای معنوی به برخی افراد امکان می‌دهد که به ناملایمات و فشارهای روانی و فقدان‌های گریزناپذیر در زندگی معنا دهنند و به زندگی بعدی (آخری) که در آن این گونه دشواری‌ها وجود ندارد، امیدوار باشند (اسماکر، ۲۰۰۹). در منابع دینی، مفاهیم «شکیبایی»، «بخشنش» و تجارب معنوی مطرح شده و همواره مورد تأکید قرار گرفته است. قرآن کریم در آیات متعددی، انسان را به صبر فرامی‌خواند؛ زیرا در صبر فواید ارزش‌های برای تربیت نفس و افزایش توانایی انسان در برابر سختی‌ها وجود دارد (بقره: ۴۵ و ۱۵۵؛ آل عمران: ۱۸۶؛ محمد: ۳۱؛ اعراف: ۳۷). برای نمونه، در آیه ۱۵۵ سوره مبارکه بقره آمده است: «و لنبلو نکم بشیء من الخوف و الجوع و نقص من الاموال والانفس والثمرات و البشر الصابرين»؛ قطعاً همه شما را با چیزی از ترس، گرسنگی و کاهش در مال‌ها و جان‌ها و میوه‌ها می‌آزماییم و شکیبایان را بشارت ده. این آیه اشاره می‌کند که خداوند انسان‌ها را با سختی‌ها و مصایب گوناگون امتحان می‌کند و تنها یک گروه از این امتحان قبول و سربلند بیرون می‌آید و آنان شکیبایان هستند. اگر انسان متوجه باشد که تمام هستی‌اش از خداست و خداوند مالک حقیقی است و حق دارد هرگونه که می‌خواهد در دارایی‌اش تصرف کند، و از سوی دیگر، همین دارایی ظاهری را در دنیا گذاشت، به تنها یک بازخواهد گشت، می‌فهمد که در حقیقت، مالک چیزی نیست و برای از دست دادن آنچه برای او نیست غصه نمی‌خورد و بی‌تابی نمی‌کند. همچنین در خصوص «بخشنش»، خداوند در قرآن می‌فرماید: «سزای هر بدی، بدی است همانند آن. پس کسی که گذشت کند و آشتبی ورزد مزدش با خداست. او ستم کاران را دوست ندارد». در آیه دیگری

می‌فرماید: «اگر کار نیکی را آشکارا انجام دهید یا در نهان یا از کرداری ناپسند در گذرید، خداوند بخشناینده و تواناست». پیامبر خدا^ع نیز در این زمینه می‌فرمایند: «از یکدیگر گذشت کنید تا کینه‌های شما از بین برود. خداوند بسیار با گذشت است و گذشت را دوست دارد» (سهرابی و ناصری، ۱۳۹۲).

همچنین یافته‌ها نشان می‌دهد که در گروه علوم و معارف اسلامی نسبت به گروه دیگر، رابطه قوی‌تری بین اضطراب و افسردگی و عوامل هوش معنوی (بخصوص شکیبایی) وجود دارد که می‌توان آن را به علت تأثیر زمینه‌های مذهبی دانست. دانش‌آموزان علوم و معارف اسلامی آموزش بیشتری در زمینه مذهبی می‌بینند و عملاً مناسک مذهبی را بیشتر انجام می‌دهند و نگرش آنها نسبت به مذهب مثبت‌تر از دیگران است. علاوه بر این، بیشتر آنها در محیط و خانواده‌ای رشد می‌کنند که میزان پایین‌تری شان به مذهب بیش از سایر خانواده‌های است. در همین زمینه، شریفی و همکاران (۱۳۸۱) در تحقیقی با عنوان «رابطه نگرش دینی با سلامت عمومی و شکیبایی» نتیجه گرفت که رابطه مثبتی بین شکیبایی و نگرش مذهبی وجود دارد. همچنین از میان ابعاد دینداری، بعد مناسکی بهترین پیش‌بینی کننده‌ها برای سلامت عمومی و بعد مناسکی بیشترین پیش‌بینی کننده برای شکیبایی است. حسین‌چاری و ذاکری (۱۳۸۹) در پژوهشی تأثیر زمینه‌های تحصیلی دانشگاهی بر هوش معنوی را بررسی کردند. نتایج حاکی از آن است که طبله‌های علوم دینی در مقایسه با دانشجویان و هنرمندان نمرات بیشتری کسب کردند. در پژوهش دیگری نتایج نشان داد که دانش دینی از ابعاد رشد اعتقادی می‌تواند تاب‌آوری دانشجویان را به طور معناداری پیش‌بینی کند (حسین‌چاری و محمدی، ۱۳۹۰). نتایج تحقیق چابکی نژاد و حسینیان (۱۳۹۰)، نشان داد که بین هوش معنوی و نگرش مذهبی رابطه معناداری هست. از نتایج پژوهش حاضر، می‌توان برای کمک به کاهش اضطراب و افسردگی دانش‌آموزان بهره گرفت؛ بدین صورت که می‌توان با تقویت هوش معنوی دانش‌آموزان به وسیله رشد دانش مذهبی و طرح موضوعات معنوی و ارزشی به صورت خلاقانه و جذاب در برنامه‌ها یا کتب درسی مدارس، به افزایش سلامت روان آنها کمک کرد. همچنین از طریق آموزش مهارت‌های مقابله و حل مسئله، می‌توان قدر صبر و تحمل آنها را در برابر مشکلات و تنفس‌ها بالا برد.

منابع

- اکبریزاده، فاطمه و همکاران، ۱۳۹۰، «ارتباط بین هوش معنوی، سختروئی و سلامت روان در بین پرستاران»، *بهبود ش*، ۶، ص ۴۶۶-۴۷۲.
- بیرامی، منصور و همکاران، ۱۳۹۲ الف، «نقش هوش معنوی در استرس ادراک شده، اضطراب و افسردگی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی لرستان»، *مجله دانشگاه علوم پزشکی بابل*، ش ۱، ص ۵۶-۶۲.
- بیرامی، منصور و همکاران، ۱۳۹۲ ب، «اثربخشی درمان گروهی مبتنی بر ذهن و آگاهی در کاهش اضطراب و افسردگی دانشآموزان مدارس دبیرستانی»، *دستاوردهای روان‌شناسی*، ش ۹۲، ص ۱۸-۱.
- چاپکی‌نژاد، زهرا و سیمین حسینیان، ۱۳۹۰، «بررسی رابطه هوش معنوی با نگرش مذهبی در بین دختران دانشجو»، *بانوان شیعه*، ش ۲۶، ص ۳۳-۴۸.
- حیب‌بازاده، حسین و همکاران، ۱۳۸۴، «بررسی افسردگی و برخی عوامل مرتبط با آن در دانشجویان پرستاری آذربایجان غربی»، *مراقبت‌های نوین*، ش ۱ و ۲، ص ۲۳-۲۷.
- حسین‌چاری، مسعود و حمیدرضا ذاکری، ۱۳۸۹، «تأثیر زمینه‌های تحصیلی دانشگاهی، علوم دینی و هنری بر هوش معنوی؛ کوششی در راستای رواسازی و پایابی سنجی مقیاس هوش معنوی»، *اندازه‌گیری تربیتی*، ش ۱، ص ۱۳۷-۹۴.
- حسین‌چاری، مسعود و مژگان محمدی، «پیش‌بینی تاب‌آوری روان‌شناسی بر اساس اعتقادات مذهبی در دانشجویان شهری و روستایی»، *روان‌شناسی معاصر*، ش ۱۰، ص ۴۵-۵۶.
- حمید، نجمه و همکاران، ۱۳۹۱، «بررسی رابطه سلامت روان و هوش معنوی با تاب‌آوری در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه»، *جنت‌اشاپیر*، ش ۲، ص ۳۳۱-۳۳۸.
- خرمی‌راد، اشرف و همکاران، ۱۳۹۲، «ارتباط بین هوش معنوی با اضطراب امتحان در دانشجویان پرستاری و ماماپایی: کاربرد تحلیل مسیر»، *مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی*، ش ۱۳(۴)، ص ۳۱۹-۳۲۰.
- شهرابی، فرامرز و اسماعیل ناصری، ۱۳۹۲، هوش معنوی و مقیاس‌های سنجش آن، چ دوم، تهران، آواز نور.
- شریفی، طیبه و همکاران، ۱۳۸۱، «نگرش دینی و سلامت عمومی و شکیابی در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی»، *اندیشه و رفتار*، ش ۱، ص ۸۹-۹۹.
- عبدی‌فر، فرشته و زهرا سرخی، ۱۳۸۸، رابطه بین هوش معنوی و صفات شخصیت در افراد ۱۹ تا ۵۰ ساله شهر ساری، پایان‌نامه کارشناسی روان‌شناسی عمومی، بهشهر، دانشگاه پیام نور.
- غباری‌بناب، باقر و همکاران، ۱۳۸۶، «هوش معنوی» *اندیشه نوین دینی*، ش ۱۰، ص ۱۲۵-۱۴۷.
- کاویانی، حسین و اشرف‌السادات موسوی، ۱۳۸۷، «ویژگی‌های روان‌سنگی پرسش‌نامه اضطراب بک در طبقات سنی و

- جنسي جمعيت ايراني، مجله دانشكده پرشكى، ش ۲، دوره ۶۶، ص ۱۳۶-۱۴۰.
- مرعشى، سيدعلی و همكاران، ۱۳۹۱، «تأثیر آموزش هوش معنوی بر بهزیستی روان‌شناختی، اضطراب وجودی و هوش معنوی در دانشجویان دانشكده نفت اهواز»، دستاوردهای روان‌شناختی، ش ۱، ص ۶۳-۸۰.
- معلمی، صدیقه، ۱۳۸۹، «بررسی سلامت روان، هوش معنوی و افکار ناکارآمد در دانشجویان دانشگاه سیستان و بلوچستان»، اصول بهداشت روانی، ش ۴، ص ۷۰۴-۷۰۹.
- ناصری، اسماعیل، ۱۳۸۶، بررسی مفهوم و مؤلفه‌های هوش معنوی و ساخت ابزاری برای سنجش آن در بین دانشجویان دانشگاه علامه طباطبائی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی.
- Beck A. T, et al, 1988, An inventory for measuring clinical anxiety: psychometric properties, *J Consult Clin Psychol*, v. 56, p. 893-897.
- Carr A, 2004, Positive psychology: the science of happiness and human strengths, Library of Congress Cataloging in Publication Data. Handbook of psychology, 1st ed, New York: Brunner-Routledge Press, p. 237-315.
- Emmons R. A, 1999, *The psychology of ultimate concerns: Motivation and spirituality in personality*, New York, Guilford.
- _____, 2000, Is spirituality an intelligence? Motivation, cognition and the psychology of the ultimate concern, *Int J Psychol Relig*, v. 10 (1), p. 2-3.
- George, L, et al, 2000, Spirituality and Health: What We Know, What we need to know, *Journal of Social & Clinical Psychology*, v. 191 (1), p. 102-116.
- Kass, J, et al, 1991, Health outcomes and new index of spiritual experience, *Journal for the Scientific Study of Religion*, v. 30 (2), p. 203-211.
- King, D.B, 2008, Rethinking claims of spiritual intelligence: A definition, model, and measure. M.Sc. Dissertation. Canada: Trent University, College of arts and sciences.
- Luthans, F, et al, 2007, Positive psychological capital: Measurement and relationship with performance and satisfaction, *Personal Psychology*, v. 60, p. 541-572.
- MacDonald, D. A, 2000, Spirituality: Description, measurement, and relation to the five factor model of personality, *Journal of Personality*, v. 68, p. 153-197.
- Shuffer, D, 2000, Depressive disorders and suicide in children and adolescents, In: Sadok, VA, Editors. Comprehensive text book of psychiatry. 8th ed. Philadelphia: Baltimor Lippincott Williams & Wilkins 3263.
- Smith, S, 2004, Exploring the interaction of emotional Intelligence and Spirituality, *Traumatology*, v. 10 (4), p. 231-243.
- Smucker C.J, 2009, Nursing, healing and spirituality, *Compliment ther Nurs Midwifery*, v. 4 (4), p. 95-97.
- Veach, Tracy & Chappel, John, 1992, Measuring spiritual health: A preliminary study.

مقایسه اضطراب مرگ، احساس تنهایی و دلبستگی به خدا، در بین بیماران سرطانی، بیماران قلبی و افراد سالم

zahed@uma.ac.ir

که عادل زاهد بابلان / دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه حقوق اردبیلی

شیدا برقی / کارشناس ارشد روان‌شناسی دانشگاه حقوق اردبیلی

دریافت: ۱۳۹۳/۰۹/۱۷ - پذیرش: ۱۳۹۴/۰۳/۰۵

چکیده

این پژوهش با هدف مقایسه اضطراب مرگ، احساس تنهایی و دلبستگی به خدا، در بین بیماران سرطانی، قلبی و افراد سالم انجام شده است. جامعه آماری شامل ۶۱۲ بیمار سرطانی، ۲۱۰ بیمار قلبی و ۴۰ نفر افراد سالم بود. برای جمع‌آوری داده‌ها، از پرسش‌نامه‌های اضطراب مرگ تمپر، احساس تنهایی UCLA و دلبستگی به خدا اثر بک و مکدونالد استفاده شد. آماره‌های مربوط به سه تحلیل واریانس تک متغیری، پس از تصحیح بنفوذی نشان داد که تقاضوت میانگین هر سه متغیر در بین سه گروه معنی‌دار است. نتایج آزمون تعییبی LSD نشان داد، میانگین نمرات احساس تنهایی در بیماران سرطانی به گونه معنی‌دار بالاتر از بیماران قلبی و افراد سالم است. اما میانگین نمره دلبستگی به خدا، در بیماران سرطانی و قلبی بالاتر از افراد سالم است. همچنین میانگین نمره اضطراب مرگ بیماران سرطانی، به گونه معنی‌داری بالاتر از بیماران قلبی و افراد سالم است.

کلیدواژه‌ها: احساس تنهایی، اضطراب مرگ، دلبستگی به خدا، سرطان، بیماری قلبی.

مقدمه

هیچ کس نمی‌تواند مرگ را از خود دور کند. انسانی با عمر ابد در این دنیا وجود ندارد (انبیاء: ۴). از دیدگاه قرآن کریم، خداوند قادر، مرگ را برای انسان مقدار ساخت (واقعه: ۶۰). فلسفه مرگ و زندگی، که از مخلوقات خداست، برای آزمایش انسان می‌باشد که کدام شخص عملش احسن است (ملک: ۲). مرگ و میراندن انسان‌ها، همانند زندگی بخشیدن، نشانه قدرت خدا (یونس: ۵۶) و آیات اوست (بقره: ۷۳). انسان به جاودانگی تمایل دارد و در این راه تلاش بسیار می‌کند. از این‌رو، از نابودی و نیستی می‌ترسد. تلاش برای کشف اکسیر جوانی، مبارزه با بیماری‌های مهلک و در نهایت، مومیایی کردن به امید بازگشت، از نشانه‌های ترس از نیستی و تمایل به جاودانگی است (سلمانپور و ایمانی‌فر، ۱۳۸۹). از آنجایی که مرگ هرگز تجربه نشده و هیچ‌کس آن را به روشنی لمس نکرده، همه در مورد آن دچار اضطراب هستند (نادری و روشنی، ۲۰۱۲). آدمی در طول زندگی خویش درجات مختلفی از اضطراب مرگ را تجربه می‌کند. این تجربه، به طور طبیعی در افراد مبتلا به بیماری‌های علاج‌ناپذیر یا سخت علاج بیشتر است. اضطراب مرگ به عنوان یک ترس غیرعادی و بزرگ از مرگ، همراه با احساساتی از وحشت از مرگ یا دلهره هنگام فکر، به فرایند مردن یا چیزهایی که پس از مرگ رخ می‌دهند، تعریف می‌شود (میلر و همکاران، ۲۰۱۲). سرطان، یکی از بیماری‌های است که اضطراب زیادی را در مورد مرگ ایجاد می‌کند و به عنوان یک بیماری فلجه‌کننده و صعب‌العلاج تلقی می‌شود و فرد متعاقب آن تشخیص، دچار اضطراب و افسردگی ناشی از ترس غیرواقعی از مرگ و کاهش انرژی اجتماعی می‌گردد (مردانی، ۲۰۱۰). به عبارت دیگر، آنچه که این بیماری را برای افراد هراس‌انگیز و هولناک جلوه می‌دهد، به مهم‌ترین دغدغه آنها یعنی تهدید حیات برمی‌گردد. احساسی که آنها پس از مواجهه با تشخیص سرطان دارند، حس مرگ قریب‌الواقع و نزدیک بودن به مرگ است (اسمعیلی و همکاران، ۱۳۹۱). مطالعات نشان داد که ترس از سرطان و عود بیماری، تأثیر زیادی بر سطح اضطراب مرگ آنان دارد (پولاک، ۱۹۸۰). مرحله اولیه تشخیص بیماری، به طور فرایندهای با اضطراب ارتباط دارد. افرادی که به تازگی تشخیص سرطان گرفتند، اضطراب مرگ بالاتری نسبت به سایر افراد داشتند (تانگ و همکاران، ۲۰۱۱). از سوی دیگر، ارتباط نزدیکی نیز بین اضطراب مرگ و سن، جنس، صفات شخصیتی و عوامل اجتماعی / فرهنگی وجود دارد (گالیپات و همکاران، ۲۰۰۶). اندیشیدن به مرگ، ترسناک بوده و اغلب مردم ترجیح می‌دهند به آن فکر نکنند. از این‌رو، اضطراب و ترس از مرگ، تجربه ناخوشایند و رایج انسان‌ها و یکی از مسائل مهم در بیماران قلبی می‌باشد (ابدل چالکد، ۲۰۰۲).

بیماری‌های قلبی عروقی، از جمله علل اساسی مرگ‌ومیر و عامل یک سوم مرگ‌های در جهان می‌باشند. بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی، میزان مرگ‌ومیر و ابتلاء به بیماری‌های قلبی در کشورهای آسیایی و نیز کشورهای در حال توسعه، به شدت افزایش یافته و تا سال ۲۰۲۰، میزان ابتلاء به این بیماری در زنان، ۱۲۰ درصد و در مردان، ۱۳۷ درصد افزایش خواهد یافت (واسن و همکاران، ۲۰۰۴، ص ۱۹). بیماری‌های قلبی - عروقی در کشور ما، سالانه جان بیش از ۹۰ هزار نفر را می‌گیرد (رستمی و همکاران، ۲۰۱۲). پژوهشی میزان شیوع اضطراب مرگ شدید در بین بیماران قلبی را ۴۱/۷ درصد، اضطراب مرگ متوسط را ۲۸/۳ درصد و اضطراب مرگ خفیف را ۳۰/۰ درصد نشان داد (ولیخانی و یارمحمدی واصل، ۱۳۹۳). این یافته، با توجه به اینکه افراد مبتلا به بیماری‌های قلبی در بیشتر مواقع، با استغال ذهنی در مورد بیماریشان و اینکه در هر لحظه ممکن است دچار ناراحتی قلبی شوند، و به دنبال آن، با مرگ مواجه گردند، دور از انتظار نبود. می‌توان گفت: همه انسان‌ها به نوعی از مرگ می‌ترسند، ولی در بیشتر مواقع، این ترس از مرگ و اضطراب همراه با آن در سطح ناهشیار باقی می‌ماند. ولی در این بیماران، ترس از مرگ، که ناهشیار می‌باشد، با شروع ناراحتی قلبی به سطح هشیار فراخوانده می‌شود و به احتمال زیاد، با افزایش سطح اضطراب مرگ آنان رابطه معنی‌داری دارد. فراتحلیلی که مشتمل بر ۲۰ تحقیق در رابطه با بیماری قلبی - عروقی بود، نشان داد که اضطراب به طور ویژه با مرگ و میر قلبی ارتباط دارد. چنان‌که افراد مضطرب، ۴۰ درصد بیشتر با افزایش احتمال خطر با مرگ قلبی مواجه هستند. با توجه به نتایج این تحقیقات، اضطراب مرگ در بین بیماران قلبی - عروقی، شیوع بالایی را نشان می‌دهد (روئست و همکاران، ۲۰۱۰). در پژوهشی درباره بیمارانی که حمله قلبی داشتند، زنان اضطراب مرگ بالاتری نسبت به مردان داشتند. بیمارانی که از حمله قلبی رنج می‌بردند، بین سالین ۵۰-۶۴ سال اضطراب مرگ بالاتری نسبت به سالین دیگر داشتند. بیماران، به طور ثابتی اضطراب مرگ بیشتری نسبت به افراد نرمال نشان دادند (شارما، ۲۰۱۴).

همانند غذاء، آب و پناهگاه، نیاز به تعلق، نیازی اساسی برای بقای انسان است (التوسین، ۲۰۱۴). احساس تعلق برای بهزیستی هیجانی، شناختی و فیزیکی ضروری می‌باشد. تأثیر کمبود غذا و آب، بر سلامتی یک شخص به طور قابل توجهی فوری است، اما کمبود شبکه روابط اجتماعی و احساس تنهایی، ممکن است به آرامی فرد را تنزل دهد (پائومیستر، ۱۹۹۵). چندین تعریف در مورد احساس تنهایی وجود دارد، اما تعریفی که به طور عموم برای احساس تنهایی پذیرفته شده است، عبارت است از: «تجربه ناخوشایندی که وقتی روابط اجتماعی شخص، در برخی مسائل مهم، اعم از کیفی و یا کمی

دارای نقص باشد، اتفاق می‌افتد» (پرلمن و دانیل، ۱۹۸۲، ص ۱۳). صاحب‌نظران معتقدند: احساس تنها بی‌هستی گرا در هر فردی به صورت فطری وجود دارد و به احساس زیربنایی بشر، که در دنیا تنهاست، مربوط می‌شود. اما هشیار شدن نسبت به آن در هنگام خطر یا مواجهه با مرگ رخ می‌دهد (اتما و همکاران، ۲۰۱۰). این احساس، یکی از سازه‌های پیچیده روان‌شناختی است که از زمان فلسفه مورد بحث بوده است. در آن زمان، احساس تنها بی‌یک مفهوم مثبت به معنای کناره‌گیری داوطلبانه فرد از درگیری‌های روزمره زندگی، برای رسیدن به هدف‌های بالاتر مانند تعمق، مراقبه و ارتباط با خداوند تلقی می‌شد. اما امروزه، در متون روان‌شناختی به احساس تنها بی‌یک مثبت پرداخته نمی‌شود، بلکه حالتی در نظر گرفته می‌شود که در آن فرد عدم ارتباط با دیگران را تجربه می‌کند و شامل عناصر اصلی و مهمی مانند احساس نامطلوب، فقدان یا از دست دادن همدم، جنبه‌های ناخوشایند و منفی روابط از دست رفته و از دست دادن سطح کیفی روابط با دیگری است (گیرولد، ۱۹۹۸). احساس پذیرفته شدن و دوست داشتنی برای افراد در هر روز از زندگی، حائز اهمیت می‌باشد. این احساس در بیماران سرطانی، به مراتب بیشتر است؛ اینکه آیا اعضای خانواده و دوستان در اطرافشان هستند یا نه (اپندو و اپندو، ۲۰۰۹). احساس تنها بی‌یک، نه تنها ممکن است رشد سرطان، بلکه پیش روی آن را به وسیله تحریک سیستم ایمنی بدن تحت تأثیر قرار می‌دهد (لیونگفو و همکاران، ۲۰۱۴). احساس تنها بی‌یک، احساس طاقت‌فرسایی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد (لیونگفو و همکاران، ۲۰۱۴). احساس تنها بی‌یک، احساس طاقت‌فرسایی است که توسط بیماران سرطانی در اوآخر سفرشان تجربه می‌شود. تشخیص این احساس، در محيا کردن مرگ همراه با آرامش برای این بیماران کمک می‌کند. بیماران سرطانی، احساس تنها بی‌یک را به علت نالمی‌ای تجربه می‌کنند که موجب احساس انزوا می‌شود. غیاب فرزندان، افراد مهم، اعضای خانواده، دوستان نزدیک و غیره موجب افسردگی و احساس تنها بی‌یک آنها می‌شود. این بیماران شگفت‌زده می‌شوند، اگر کسی بتواند آنها را به عنوان یک شخص، نه شخصی بیمار پذیرد. از اینکه به خاطر بیماری‌شان، در خانواده بیگانه تلقی شوند، می‌ترسند. گاهی این نالمی، اعتماد به اطرافیان را برای بیمار سخت‌تر می‌سازد. فقدان حضور یا ارتباط بیماران با اطرافیان، منجر به احساس بی‌نیازی، ارزش نگذاشتن، و قدردانی نشدن به وسیله اطرافیان می‌شود و از آن حیث، ریشه احساس تنها بی‌یک در این بیماران شروع به رشد می‌کند (اندرو، ۱۹۸۶). تعدادی سازوکارهای فیزیولوژیکی بالقوه وجود دارد که احساس تنها بی‌یک را به بیماری پیوند می‌زند (کاسیوپو و پاتریک، ۲۰۰۸، ص ۵). جنبه‌های بسیاری از انزواه‌ای اجتماعی، مانند کیفیت روابط اجتماعی، احساس تنها بی‌یک و فقدان فیزیکی دیگران، می‌توانند تأثیر

منفی بر سلامت قلب و عروق داشته باشند (بارث و همکاران، ۲۰۰۴). این عوامل، می‌توانند با رشد و پیش روی بیماری کرونری قلبی و به احتمال زیاد، با بهبودی ضعیف بعد از یک حادثه قلبی ترکیب شوند (الیزو، ۱۹۹۹). نتایج یک تحقیق آمریکایی منتشره در سال ۲۰۱۲ نشان داد که احساس تنهایی، خطر بیماری‌های قلبی را افزایش می‌دهد (بوکر، ۲۰۱۲). تحقیقات الوتوسین (۲۰۱۴)، در طول بیست سال تحقیق طولی، نشان داد که احساس تنهایی به عنوان یک عامل خطر معنادار برای بیماران قلبی است. ارتباطی نیز بین احساس تنهایی و سلامت وجود داشت؛ افرادی که وضعیت سلامتی عالی، خیلی خوب و خوب گزارش کردند، به احتمال کمتری نسبت به بقیه با توجه به خود گزارش دهی ضعیف سلامتی، احساس تنهایی می‌کردند (والش، ۲۰۱۱).

معنویت بُعدی است که از طریق آن، بیماران سلطانی می‌توانند با احساس ترس و تنهایی در طول بیماری مبارزه کنند (سورین، ۲۰۱۰). بیماران سلطانی به محض مواجهه با تشخیص، تغییر در مراحل بیماری و مشکلات پایان زندگی، مستعد پریشانی معنوی هستند (اسکالا، ۲۰۰۶). برای بیماران مبتلا به سلطان، که در مراحل انتهایی بیماری خود قرار دارند، آرامش معنوی و مذهبی، حتی از سلامت جسمی و روانی مهم‌تر است (لئونگ و همکاران، ۲۰۰۶). معنویت تعاریف متعددی دارد، یکی از این تعاریف، عبارت است از: «احساس دلبستگی به خدا یا یک قدرت مافوق». بر اساس تئوری دلبستگی بالسی، از همان ابتدای تولد، نوعی رابطه قلبی با نوزاد و فردی که از او مراقبت می‌نماید، شکل می‌گیرد. به این رابطه که هم جنبه عاطفی دارد و هم جسمی، دلبستگی گفته می‌شود (نقل از حسن‌پور و همکاران، ۱۳۹۱). در طی یک دهه گذشته، توجه زیادی به خداوند به عنوان یک تکیه‌گاه دلبستگی شده است. دلبستگی به خدا عامل مهمی است که می‌تواند افراد بیمار را از نظر روان‌شناسی تحت تأثیر قرار دهد. بالسی، حوادث تنشی‌زا و دردناک زندگی، از دست دادن عزیزان و مشکل جسمی و روانی را برای فعال شدن نظام دلбستگی لازم می‌داند که موجب رفتن کودک به سمت چهره دلبستگی می‌شوند. توجه به خدا نیز در چنین شرایطی تشدید می‌شوند. چنان‌که خداوند می‌فرماید: «هنگامی که به کشتی سوار می‌شوند، خدا را به اخلاص در دین می‌خوانند و آن‌گاه که خداوند نجات‌شان داد و به خشکی آورد، به ناگاه همان‌ها شرک می‌ورزند» (عنکبوت: ۶۵). همین آیه دلالت می‌کند که خداوند یک چهره دلبستگی است که همانند دیگر چهره‌های دلبستگی، در شرایط سخت بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرد (کیرک‌پاتریک، ۱۹۹۹). اعتقادات بیماران به خدا، امیدشان را افزایش می‌دهد و به آنها کمک می‌کند با شرایط غیرقابل کنترل زندگی مواجه شوند (روبرتس، ۱۹۹۷). محققان در پژوهشی با عنوان «انطباق

روانی با بیماری‌های مزمن و ناتوان‌کننده»، نشان دادند که معنویت نقشی مهم در سازگاری با شرایط استرس‌زای ناشی از بیماری‌های مزمن دارد (هانوچ و همکاران، ۲۰۰۴). سورین (۲۰۰۹)، اظهار می‌کند که بسیاری از بیماران سرطانی، که به دلیل شرایط فعلی مبهم و آینده نامعلوم آزرده خاطر شده‌اند، بر عقاید مذهبی – به عنوان یک قدرت و منبع اید - تکیه می‌کنند تا بتوانند با ترس و احساس تنها‌یی، در طول بیماری مقابله کنند. در تحقیقی، ۹۶ درصد از بیماران قلبی، دارای باورهای مذهبی بالا بودند که این درصد بالای باورهای مذهبی، نشانگر فرهنگ اسلامی و اعتقادات بالای مذهبی در سطح جامعه مورد بررسی را نشان می‌دهد (آقاجانی و همکاران، ۱۳۹۱). بسیاری از معتقدان مذهبی، خدا را به عنوان عضوی از شبکه اجتماعی صمیمی و یک محروم اسرار، که مصاحب، راهنمایی و آرامش را فراهم می‌سازد، تجربه می‌کنند (پارگامنت و همکاران، ۱۹۸۸). از این دیدگاه، وقتی شکل‌های دلستگی انسان در دسترس نیست، افراد شکل دلستگی ثانویه یا جانشین را جست‌وجو خواهند کرد. برای برخی افراد، این دلستگی ثانویه ممکن است خدا باشد. به عبارت دیگر، افرادی که اشکال دلستگی انسانی دارند، اما در دسترس نیستند، یا این افراد را طرد کرده‌اند، ممکن است «خدا» را به عنوان شکل دلستگی جانشین، جست‌وجو کنند (کیرک‌پاتریک، ۱۹۹۴). در این پژوهش، سعی شده است تا مشخص شود که آیا بین اضطراب مرگ، احساس تنها‌یی و دلستگی به خدا، در بین بیماران سرطانی، قلبی و افراد عادی تفاوت معنی‌داری وجود دارد؟ و این تفاوت چگونه است؟

روش پژوهش

این تحقیق، توصیفی و از نوع پس رویدادی یا علی مقایسه‌ای می‌باشد؛ چون در این پژوهش علت احتمالی (بیماری از نوع قلبی و سرطانی) از پیش رخ داده است و در حال حاضر، از طریق اثربخشی که بر متغیرهای دیگر (احساس تنها‌یی، دلستگی به خدا و اضطراب مرگ) تأثیر گذارد، مورد بررسی قرار می‌گیرد. به عبارت دیگر، آزمودنی‌هایی که رفتار مورد مطالعه را دارند (بیماری قلبی و سرطان)، با آزمودنی‌هایی که این رفتار را ندارند (افراد عادی)، در متغیرهای احساس تنها‌یی، دلستگی به خدا و اضطراب مرگ مقایسه می‌شوند. اگرچه اساساً روش علی - مقایسه‌ای برای تحقیق در روابط علی به کار می‌رود. اما از آن روش می‌توان برای تعیین اثر اختلاف‌های مشاهده شده بین گروه‌ها نیز استفاده کرد (دلاور، ۱۳۹۴، ص ۱۵۴).

جامعه آماری این پژوهش ۶۱۲ نفر، بیمار با انواع سرطان‌ها و تحت شیمی‌درمانی و رادیوتراپی، در دو درمانگاه شهر اردبیل در طی سال ۹۳ و ۲۱۰ نفر بیمار طبی بستری شده در بیمارستان امام در طی

یک ماه و ۴۰ نفر افراد سالم می‌باشد. منظور از افراد سالم کسانی بودند که در طول یکسال گذشته، بیماری بستری و درمان طولانی مدت نداشته‌اند، می‌باشد. صاحب‌نظران معتقدند: در پژوهش به روش علی- مقایسه‌ای (پس رویدادی)، حداقل ۱۵ نفر برای هر گروه مورد مقایسه پیشنهاد شده است (همان)، ولی به جهت وجود متغیرهای کترن نشده دیگر و نامتجانس بودن جامعه مورد مطالعه و احتمال افت آزمودنی‌ها، و با امعان نظر به مطالعات پژوهشگران (شارما، ۲۰۱۴؛ گالیپات و همکاران، ۲۰۰۶)، که تفاوت معناداری در متغیر اضطراب مرگ و احساس تنهایی بین افراد با سنین مختلف و بین دو جنس را نشان داده‌اند (همتی علمدارلو و همکاران، ۱۳۸۸)، با همتاسازی از نظر سن و جنس، از میان افراد جامعه معرفی شده، ۴۰ نفر بیمار مبتلا به انواع سرطان‌ها، که تحت شیمی‌درمانی و رادیوتراپی بوده و در طی یکسال به دو درمانگاه شهر اردبیل مراجعه کرده‌اند، و ۴۰ نفر از بیماران قلبی بستری شده در بیمارستان امام خمینی و ۴۰ نفر از افراد عادی به شرط نداشتن بیماری و بستری نشدن در طی یکسال گذشته، از میان همراهان این بیماران به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند.

ابزار پژوهش

پرسشنامه اضطراب مرگ تمپلر: اضطراب مرگ تمپلر، یک مقیاس سنجش تک بعدی و شامل ۱۵ آیتم به صورت صحیح/ غلط است. ۹ آیتم از پانزده آیتم، در جهت صحیح و ۶ مورد، در جهت منفی نمره‌گذاری می‌شوند. نمره کل، ممکن است بین ۰-۱۵ تغییر یابد. نمره بالا نشانگر وجود سطح بالایی از اضطراب مرگ است (آکچا، ۲۰۰۸). برخی سوالات به گونه‌ای طراحی شده‌اند که مستقیماً اضطراب مرگ و موضوعات مرتبط به آن، و سوالات دیگر رویدادهایی از قبیل بیماری‌های ناگهانی، جنگ جهانی، کوتاهی زندگی و ترس از مرگ دردناک را می‌سنجدند (توکلی و احمدزاده، ۲۰۱۱). تمپلر، با مطالعه پایایی مقیاس اضطراب مرگ، ضریب ۰/۸۳ را برای پایایی آزمون- باز آزمون و ۰/۷۶ را برای همسانی درونی گزارش کرد (تمپلر، ۱۹۷۰). طی پژوهشی، آلفای کرونباخ ۰/۹۲ برای پرسشنامه به دست آورده است (الارجا، ۲۰۰۵). توکلی و احمدزاده (۲۰۱۱)، در پژوهشی به بررسی قابلیت اعتماد و روایی پرسشنامه، اضطراب مرگ تمپلر پرداختند. اعتبار پرسشنامه با استفاده از روش آزمون- آزمون مجدد ۰/۸۷ به دست آمد. روایی محتوا و صوری این پرسشنامه نیز تحت نظر متخصصان قابل قبول اعلام شده است (توکلی و احمدزاده، ۲۰۱۱). در این پژوهش، ضریب پایایی به روشن آلفای کرونباخ ۰/۸۲ به دست آمد.

پرسشنامه احساس تنهایی (UCLA): این مقیاس در سال ۱۹۷۸ توسط راسل و همکاران معرفی شد که

شامل ۲۰ متغیر انتخاب شده از مقیاس ۷۵ متغیری است که توسط سینزورین در سال ۱۹۶۱ نوشته شده بود (راسل و همکاران، ۱۹۷۸). طیف پاسخ‌گویی آن، از نوع لیکرت می‌باشد. در پژوهش دلارو و همکاران (۱۳۸۵)، برای سنجش اعتبار سؤالات، ضرایب همبستگی بین هر یک از مواد پرسش‌نامه با نمره کل محاسبه شد و محاسبات در سطح معنادار به دست آمد. بنابراین، اعتبار سؤالات قابل قبول است. ضرایب آلفای کرونباخ، برای تعیین پایایی، ۰/۸۸ و ضرایب همبستگی بین نمرات افسردگی و احساس تنها بی نیز ۰/۷۷ محاسبه شد. بنابراین، اعتبار همزمان پرسش‌نامه نیز تأیید گردید. در این پژوهش، ضرایب پایایی پرسش‌نامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۴ به دست آمد.

پرسش‌نامه دلبستگی به خدا: این مقیاس، یک مقیاس ۲۸ گویه‌ای است که بک و مکدونالد آن را در سال ۲۰۰۶ ساختند که به ارزیابی دو بعد دلبستگی به خدا، یعنی اجتناب از صمیمیت با خداوند و اضطراب از طرد شدن پرداختند. بک و مکدونالد ضرایب پایایی ۱۴ سؤال اضطراب را به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۲ و ۱۴ سؤال اجتناب را ۰/۸۳ برآورد کردند (نصیری و لطیفیان، ۱۳۸۶). این آزمون، به صورت لیکرت ۷ درجه‌ای از کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم است (علیایی و همکاران، ۱۳۹۰). در این پژوهش، ضرایب پایایی به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۵ برآورد شده است.

به جهت ملاحظات اخلاقی پژوهش، شرکت‌کنندگان در تحقیق، در ابتدای امر از جنبه‌های مختلف پژوهش آگاه شدند تا با رضایت کامل و به میل خود و به دور از هرگونه اعمال فشار و تحت نظر پزشک، در تحقیق شرکت نمایند. در نهایت، تلاش شد تا شرکت‌کنندگان در پژوهش در موقعیت فشار جسمی و روانی قرار نگیرند و از لحاظ روانی در آزادی و آرامش کامل باشند.

در این پژوهش، برای مقایسه میانگین متغیرهای وابسته در سه گروه بیماران سرطانی، بیماران قلبی و افراد سالم از تحلیل واریانس چندمتغیری (MANOVA) استفاده شد. در ادامه، برای تعیین تفاوت موجود و برای مقایسه دو به دوی گروه‌ها، از آزمون تعقیبی LSD استفاده شده است. شریفی و نجفی زند، این آزمون را یکی از قوی‌ترین آزمون‌های تعقیبی معرفی کرده، معتقدند: اگر میانگین‌های مورد مقایسه بیش از سه مورد نباشد، بهتر است از این آزمون تعقیبی استفاده شود (شریفی و نجفی زند، ۱۳۹۳، ص ۲۳۴).

یافته‌های پژوهش

یافته‌های توصیفی این پژوهش، شامل شاخص‌های آماری مانند میانگین، انحراف استاندارد و تعداد آزمودنی‌ها می‌باشد که در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱. مقایسه میانگین و انحراف استاندارد سه گروه مورد مطالعه

متغیر	سالم	قلبی	سرطانی	میانگین	انحراف استاندارد
احساس تنهایی	۵۰/۲۰	۴۶/۱۳	۵۵	۵/۲۱	۷/۷۱
	۸۶/۴۳	۹۶/۳۵	۹۹/۲۸	۱۲/۹۴	۱۲/۱۳
	۶/۴۸	۴/۹۰	۸۷/۵	۲/۱۰	۱۲/۲۴
دلستگی به خدا	۸۶/۴۳	۹۶/۳۵	۹۹/۲۸	۱۲/۹۴	۱۲/۱۳
	۶/۴۸	۷/۴۸	۸۷/۵	۲/۹۵	۲/۹۵
	۴/۹۰	۵/۴۷	۵۵	۵/۲۱	۷/۷۱
اضطراب مرگ	۸۶/۴۳	۹۶/۳۵	۹۹/۲۸	۱۲/۹۴	۱۲/۱۳
	۶/۴۸	۷/۴۸	۸۷/۵	۲/۱۰	۲/۹۵
	۴/۹۰	۵/۴۷	۵۵	۵/۲۱	۷/۷۱

با توجه به جدول ۱، بالاترین میانگین‌ها در متغیرهای اضطراب مرگ ($\bar{X}=8.75$)، دلستگی به خدا ($\bar{X}=99.8$) و احساس تنهایی ($\bar{X}=55$)، متعلق به بیماران سرطانی و پائین‌ترین میانگین‌ها در متغیرهای اضطراب مرگ ($\bar{X}=4.90$)، دلستگی به خدا ($\bar{X}=86.43$) و احساس تنهایی ($\bar{X}=46.13$) مربوط به افراد سالم است.

برای تحلیل داده‌های مربوط به تفاوت میانگین‌ها در سه گروه بیماران سرطانی، قلبی و افراد سالم، از لحاظ احساس تنهایی، دلستگی به خدا و اضطراب مرگ، از آزمون تحلیل واریانس چندمتغیری (MANOVA) استفاده شد. برای مقایسه دو به دوی گروه‌ها از آزمون تعییبی LSD استفاده شد. پیش از تحلیل داده‌ها، پیش‌فرض‌های چندمتغیری و تک‌متغیری در این روش‌ها بررسی شدند. نتایج آزمون کالموگروف-اسمیرنف نشان داد که توزیع نمرات همه متغیرهای وابسته، نرمال است. همچنین، مقدار غیرمعنادار آماره آزمون باکس نشانگر همسانی ماتریس واریانس-کوواریانس متغیرهای وابسته بین گروه‌ها بود. نتایج آزمون لوین نیز در مورد تحلیل تک‌متغیره نشان داد که گروه‌ها از لحاظ واریانس درون گروهی، تفاوت معناداری با هم ندارند. با مشاهده نمودار نقطه‌ای (پراکنش) مشخص شد که ارتباط بین متغیرهای وابسته از نوع خطی است. همچنین، رابطه بین متغیرهای وابسته از نظر هم خطی چندگانه نیز بررسی شد و معلوم شد که بین متغیرهای وابسته، همبستگی بالایی وجود ندارد (۰/۸۰ و بالاتر). از این‌رو، فرض وجود هم خطی چندگانه نیز متفقی است.

جدول ۲. نتایج آزمون تحلیل واریانس چندمتغیری از لحاظ ترکیب نمرات سه گروه مورد مطالعه در سه متغیر احساس تنهایی، دلستگی به خدا و اضطراب مرگ

نام آزمون	مقدار	F	df	خطا	سطح معناداری	مجذور آتا	توان آماری
اثر پلای	۰/۴۶۸	۱۱/۷۱	۶	۲۳۰	۰/۰۰۰	۰/۴۷	۱
لامدا ویلکز	۰/۰۴۳	۱۳/۰۶	۶	۲۲۸	۰/۰۰۰	۰/۴۶	۱
اثر هنینگ	۰/۰۸۲	۱۵/۰۵	۶	۲۲۶	۰/۰۰۰	۰/۴۳	۱
بزرگترین رشته خطأ	۰/۰۷۹۴	۳۰/۰۴۴	۳	۱۱۵	۰/۰۰۰	۰/۴۵	۱

برای آگاهی از تفاوت سه گروه بیماران سرطانی، قلبی و افراد سالم از لحاظ سه متغیر احساس تنهايی، دلبيستگی به خدا و اضطراب مرگ، از آزمون تحليل واريائنس چندمتغيره استفاده شد. در اين شيوه، نتایج در قالب چهار شاخص چندمتغيره ارائه می‌شود که در جدول ۲ آورده شده است. اغلب پژوهشگران، مقاديرلامبدای ويلکز را گزارش می‌کنند (علي‌آبادي و صمدی، ۱۳۸۴، ص ۳۲۹). مقدار F در آزمون لامبدای ويلکز ($F(6,228)=135.6$) و سطح معناداري $P<0.001$ در جدول ۲ بيانگر معنی‌داری ترکيب خطی نمرات متغیرهای احساس تنهايی، دلبيستگی به خدا و اضطراب مرگ، در بين سه گروه بیماران سرطانی، بیماران قلبی و افراد سالم است؛ يعني حداقل بين دو گروه از سه گروه بیماران سرطانی، بیماران قلبی و افراد سالم در ميانگين اين متغير وابسته (احساس تنهايی)، دلبيستگی به خدا و اضطراب مرگ) تفاوت معنی‌دار وجود دارد. مجدور اتا در اين جدول $46/0$ می‌باشد. اين مقدار، دليلی بر سهمی از واريائنس است که مربوط به متغير ترکيبی جديد، يعني عامل گروه می‌شود؛ يعني 46 درصد واريائنس يا تفاوت در اين سه متغير مربوط به تفاوت ميان ميانگين سه گروه می‌باشد. قاعده کلي چنین است: اگر اين مقدار بزرگتر از $14/0$ (درصد) باشد، بيانگر اندازه اثر زياد است.

جدول ۳. نتایج آزمون تحليل واريائنس تک راهه برای سه متغير احساس تنهايی، دلبيستگی به خدا و اضطراب مرگ در سه گروه

متغيرهای وابسته	گروه‌ها	SS	DF	MS	F	سطح معناداري	مجدور اتا	توان آماری
احساس تنهايی	گروه‌ها	۱۶۱۲/۰۷	۲	۸۰۶/۲۸	۱۸/۷۵	۰/۰۰۰	۰/۵۶	۱
دلبيستگی به خدا		۳۶۵۹/۶۷	۲	۱۸۲۹/۸۳	۱۱/۷۷	۰/۰۰۰	۰/۴۹	۰/۹۹۴
اضطراب مرگ		۲۹۷/۹۸	۲	۱۴۸/۹۹	۱۵/۸۴	۰/۰۰۰	۰/۵۱	۰/۹۹۹

حال بر اساس نتایج جدول ۳، به بررسی تفاوت ميان گروه‌ها از لحاظ تک‌تک متغیرهای وابسته می‌پردازد. بدین‌منظور، نتایج تحليل واريائنس يك راهه، متغيرها را مورد تفسير قرار می‌دهد. آماره‌های مربوط به سه تحليل واريائنس تک‌متغيری در جدول ۳ گزارش شده است. با توجه به اينکه سه متغير وابسته وجود دارد، با تقسيم $0/۰۵$ بر ۳ تصحیح بنفروني را اجرا می‌کنیم. بنابراین، سطح معنی‌داری برای هر يك از اين متغيرها باید $17/0$ باشد. اين امر، برای هر يك از سه متغير احساس تنهايی، دلبيستگی به خدا و اضطراب مرگ صادر است؛ چون سطح معناداري F هر کدام از اين متغيرها در جدول $P<0.001$ می‌باشد.

بنابراین، می‌توان گفت: بين سه گروه بیماران سرطانی، بیماران قلبی و افراد سالم به گونه معنی‌دار در ميانگين نمرات احساس تنهايی، دلبيستگی به خدا و اضطراب مرگ تفاوت وجود دارد. بنابراین، با توجه به مقادير مجدور اتا می‌توان گفت: به ترتیب، $56/۵$ و $51/۰$ درصد کل واريائنس در احساس تنهايی، دلبيستگی

به خدا و اضطراب مرگ مربوط به تفاوت بین سه گروه می‌باشد. توان آماری در مورد احساس تنهایی، صددرصد است؛ یعنی احتمال آن وجود نداشته که فرضیه صفر اشتباهاً تأیید شود. این مقدار برای دلبستگی به خدا 0.006 و برای اضطراب مرگ 0.001 می‌باشد؛ یعنی 0.6% درصد برای دلبستگی به خدا و 1.0% درصد برای اضطراب مرگ احتمال وجود داشته که فرضیه صفر اشتباهاً تأیید شود.

جدول ۴. نتایج مقایسه‌های زوجی گروه‌ها در سه متغیر احساس تنهایی، دلبستگی به خدا و اضطراب مرگ بر اساس آزمون LSD84/0

متغیرهای وابسته	اعراس تنهایی	دلبستگی به خدا	اضطراب مرگ
اعراس تنهایی	سرطانی قلبی سالم	سرطانی قلبی سالم	سرطانی قلبی سالم
	* 0.01 * 0.00	* 0.01 * 0.00	* 0.01 * 0.00
دلبستگی به خدا	سرطانی قلبی سالم	سرطانی قلبی سالم	سرطانی قلبی سالم
	* 0.001 * 0.013	* 0.01 * 0.049	* 0.001 * 0.000
اضطراب مرگ	سرطانی قلبی سالم	سرطانی قلبی سالم	سرطانی قلبی سالم
	* 0.000 * 0.000	* 0.000 * 0.000	* 0.000 * 0.000

مقایسه زوجی یا دو به دوی گروه‌ها، در متغیر احساس تنهایی بر اساس آزمون تعقیبی LSD نشانگر این است که میانگین احساس تنهایی در بیماران سلطانی، به گونه معناداری ($P<0.001$) از بیماران قلبی و افراد عادی بیشتر است. همچنین، این مقدار در بیماران قلبی در سطح معنی‌داری ($P<0.001$) از افراد عادی بیشتر است.

مقایسه زوجی یا دو به دوی گروه‌ها، در متغیر دلبستگی به خدا، بر اساس آزمون LSD حاکی از آن است که میانگین نمره احساس تنهایی بیماران سلطانی ($\bar{X}=99.28$) و بیماران قلبی ($\bar{X}=96.35$ ، به طرز معنی‌داری ($P<0.001$) از میانگین نمره افراد سالم ($\bar{X}=96.35$) بیشتر است. اما میانگین نمره دلبستگی به خدا، در بیماران سلطانی و بیماران قلبی تفاوت معنی‌داری با همدیگر ندارند.

مقایسه زوجی یا دو به دوی گروه‌ها، در متغیر اضطراب مرگ نیز بیانگر این است که میانگین نمره

اضطراب مرگ در بیماران سرطانی ($\bar{X}=8.75$)، در سطح معناداری ($P<0.01$) بالاتر از بیماران قلبی ($\bar{X}=6.48$) می‌باشد. همچنین، جدول ۴ نشانگر این است که در سطح معناداری $P<0.05$ میانگین اضطراب مرگ بیماران قلبی ($\bar{X}=6.48$ ، بالاتر از میانگین نمره افراد سالم ($\bar{X}=4.9$) است. همچنین میانگین نمره اضطراب مرگ بیماران سرطانی ($\bar{X}=8.75$ ، در سطح معناداری $P<0.001$ بالاتر از افراد سالم ($\bar{X}=4.9$) است.

بحث و نتیجه‌گیری

این مطالعه، با هدف مقایسه اضطراب مرگ، احساس تنها‌یی و دلبستگی به خدا، در بین بیماران سرطانی، قلبی و افراد عادی صورت گرفته است. نتایج این بررسی نشان داد، اضطراب مرگ در بین بیماران سرطانی، بیشتر از بیماران قلبی می‌باشد. این یافته، با نتایج پژوهش شرمن و همکاران (۲۰۱۰) مشابه دارد. این امر نشان داد که میزان اضطراب مرگ در بین بیماری‌های مختلف از جمله سرطان شیوع بالایی دارد (شرمن و همکاران، ۲۰۱۰). بر اساس مطالعه سوابق موجود، اضطراب مرگ در دهه‌های اخیر، مورد توجه برخی پژوهشگران قرار گرفته است و اثر آن را بر جسم و روان انسان، مورد بررسی قرار داده‌اند. سرطان و رنج ناشی از آن، یکی از هولناک‌ترین تجربیات بشر است. با پیشرفت بیماری، بیماران در معرض انواع گوناگونی از ناراحتی‌ها قرار می‌گیرند. این ناراحتی‌ها، اغلب به صورت اضطراب، افسردگی و نامیدی نمایان می‌شوند و به ویژه در مراحل پیشرفتی بیماری فرد، به شدت با ترس از مرگ رویرو می‌شود (نگوچی و همکاران، ۲۰۰۶). در برخی مطالعات عنوان شده است که حتی در انواعی از سرطان‌ها، که درمان مؤثری برای آنها وجود دارد، بیماران به واسطه آگاهی‌های غلط، تشخیص سرطان را معادل مرگ می‌دانند (فارسی و همکاران، ۲۰۱۰). مطالعات نشان داد که سطوح اضطراب مرگ در بیماران سرطانی، که طول درمان بیش از ۶ ماه داشتند، بالا بود (بیداق، ۲۰۱۴). نتایج مقایسه متغیر احساس تنها‌یی، بین سه گروه نشان داد که تفاوت معناداری در احساس تنها‌یی بین بیماران سرطانی، قلبی و افراد سالم وجود دارد. میانگین نمرات بیماران سرطانی، به ترتیب بالاتر از بیماران قلبی و افراد سالم است. این یافته، با نتایج پژوهش‌های دیگر پژوهشگران (روکاچ، ۲۰۰۰؛ لیانگفو و همکاران، ۲۰۱۴)، همسو می‌باشد. یافته‌های این پژوهشگران نشان‌دهنده ارتباط احساس تنها‌یی با خطر افزایش سرطان است. احساس تنها‌یی، احتمالاً بین متغیرهای روانی - اجتماعی، در تجارب زنانی که به صورت طولانی از سرطان سینه رنج می‌برند، نهفته باشد (سامارل و همکاران، ۲۰۰۲). احساس تنها‌یی یک تجربه منفی شدید است که فرد از یادآوری آن به شدت اجتناب می‌کند.

بیماران سرطانی بخصوص در معرض احساس تنهایی هستند (روکاچ، ۲۰۰۰). بررسی تفاوت بیماران سرطانی، قلبی و افراد سالم نشان داد که دلبستگی به خدا، در هر دو دسته بیماران سرطانی و بیماران قلبی به طور معنی داری بالاتر از افراد سالم است، ولی دو دسته از بیماران سرطانی و قلبی در متغیر دلبستگی به خدا، تفاوت معنی داری باهم ندارند. خداوند به عنوان تکیه گاه و منبع دلبستگی، دارای شرایطی است که اجازه می دهد او را به عنوان موضع دلبستگی به حساب آوریم. از ویژگی های این منبع دلبستگی، پناهگاهی است مطمئن که فرد در مشکلات زندگی می تواند به او رجوع کند (سالاری فر، ۲۰۰۰)، همیشه در دسترس و در کنار انسان است، علی رغم عدم حضور فیزیکی، همیشه می شود حضور او را احساس کرد. دیگر اینکه فرد معتقد، خداوند را اساس ایمنی می داند. بنابراین، از وجود او احساس قدرت و امنیت می کند (کیرک پاتریک، ۱۹۹۴). مطالعات نشان می دهد که افراد معنویت را برای مقابله با رخدادها و مصیبت های بسیار متفاوت، از قبیل بزرگ کردن کودک معلول، بیماری سرطان و... استفاده می کنند (یاتس و همکاران، ۱۹۸۱). برای بیماران مبتلا به سرطان، که در مراحل انتهایی بیماری خود قرار دارند، آرامش معنوی و مذهبی، ممکن است حتی از سلامت جسمی و روانی مهم تر باشد (لونگ و همکاران، ۲۰۰۶).

یافته های این مطالعه بیانگر این مسئله است که تهدید حیات و احساس تنهایی، دغدغه اصلی بیماران سرطانی و قلبی در مواجهه با تشخیص می باشد. با توجه به لزوم شناخت نگرانی های این بیماران، به ویژه بیماران سرطانی توسط اعضای خانواده و پزشک معالج مداخلات روان شناختی مناسب، حسب نیازها و نگرانی های این بیماران و به دلیل روند رو به افزایش بیماران سرطانی، همچنین بیماران قلبی ضروری به نظر می رسد. این مطالعه، در یک شهرستان و به صورت یک مطالعه محدود انجام شده است. از این رو، مانند همه مطالعات در تعیین پذیری نتایج محدودیت دارد. لازم است مطالعه در مکان های دیگر و با شرایط فرهنگی متفاوت تکرار گردد. همچنین، تمايل کمتر بیماران قلبی و بخصوص سرطانی با شرایط جسمی دشوار و تعداد محدود نمونه ها و مخالفت تعداد زیادی از پزشکان آنکولوژی و قلب، با تکمیل کردن سوالات مقیاس اضطراب مرگ توسط بیماران، به دلیل احتمال تأثیر منفی مطالعه سوالات برای همکاری با پژوهش، که موجب کاهش نمونه شد، اشاره کرد.

منابع

- آجانی، محمد و همکاران، ۱۳۹۱، بررسی ارتباط انس با قرآن و باورهای مذهبی با میزان اضطراب مرگ در بیماران قلبی، گروه پرستاری-دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ایران، کمیته تحقیقات دانشجویی-دانشگاه علوم پزشکی کاشان.
- اسماعیلی، روانبخش و همکاران، ۱۳۹۱، «تهدید حیات، دغدغه اصلی سرطان بیماران در مواجهه با تشخیص: کیفی یک مطالعه»، مجله دانشکده پرستاری و مامایی علوم پزشکی تهران (حیات)، دوره هیجدهم، ش ۵، ص ۱۲-۲۲.
- دلاور، علی، ۱۳۹۴، مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و علوم اجتماعی، چ چهاردهم، تهران، سخن.
- دلاور، علی و همکاران، ۱۳۸۵، «رابطه سبک اسناد با افسردگی، اضطراب و احساس تنها بی در دانشجویان دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۲-۸۳»، دانش و پژوهش در روان‌شناسی، ش ۲۱ و ۲۲، ص ۱۰۳-۱۳۴.
- سلمانپور، محمد جواد و حمید رضا ایمانی فر، ۱۳۸۹، «مرگ و شهادت از دیدگاه قرآن و روان‌شناسی»، پژوهش‌نامه علوم و معارف قرآن کریم، سال اول، ش ۸، ص ۹۳-۱۱۸.
- شریفی، حسن پاشا و جعفر نجفی زند، ۱۳۹۳، روش‌های آماری در علوم رفتاری، چ نوزدهم، تهران، سخن.
- علی‌آبادی، خدیجه و علی صمدی، ۱۳۸۴، تحلیل داده‌های روان‌شناسی با برنامه اس‌پی‌اس‌اس، ویرایش‌های ۸، ۹، ۱۰، ویرایش دوم، تهران، دوران.
- علیائی، زهرا و همکاران، ۱۳۹۰، «بررسی روابی و پایابی مقیاس دلستگی به خدا»، روش‌ها مدل‌های روان‌شناسی، سال دوم، ش ۲، ص ۶۵-۸۱.
- نصیری، حبیب‌الله و مرتضی لطیفیان، ۱۳۸۶، «دلستگی به خدا، عواطف مثبت و رضایت از زندگی»، در: مجموعه مقالات چهارمین سمینار سراسری بهداشت روانی دانشجویان، شیراز، ص ۴۵۹-۴۶۲.
- ولیخانی، احمد و مسیب یارمحمدی واصل، ۱۳۹۳، «رابطه سبک‌های دلستگی با اضطراب مرگ در بیماران قلبی-عروقی»، مجله دانشگاه علوم پزشکی کرمان، دوره بیست و یکم، ش ۴، ص ۳۵۵-۳۷۶.
- همتی علمدارلو، قربان و همکاران، ۱۳۸۸، «مقایسه احساس تنها و سلامت عمومی در سالمدان ساکن خانواده و سرای سالمدان مناطق شمال شهر تهران»، مجله سالمدان ایران، سال سوم، ش ۸، ص ۵۵۷-۵۶۴.
- Abdel-chalked IS, 2002, Why do we fear death? The construction and validation of the reasons for death fear scale, *Death Studies*, v. 26, p. 669-680.
- Akça F, 2008, Adaptation of death anxiety scale (DAS): validity and reliability studies, *Klinik Psikiyatri*, v. 11, p. 7-16.
- Al-Arja, N, 2005, Death anxiety in palestinians during AL-Aqsa Intifada, *Arab Psy. Net e Journal*, v. 8, p. 9-10.
- Andrew H. A, 1986, Essentials of the Roy adaptation model, Appleton-century-crofts, 25-van zant street en, (1991) The Roy adaptation model.

- Barth J, & et al, 2004, Depression as a risk factor for mortality in patients with coronary heart disease: a meta-analysis, *Psychosom Med*, v. 66, p. 802-813.
- Baumeister, R. F, 1995, The need to belong: desire for interpersonal attachments as a fundamental human motivation, *Psychological bulletin*, v. 117(3), p. 497-529.
- Beydag, K, 2014, Factors Affecting the Death Anxiety Levels of the Relatives of the Cancer Patients Undergoing Treatment, *Asian Pacific J Cancer Prev*, v. 13, p. 2405-2408d.
- Booker, K, 2012, Study: Effects of loneliness mimic aging process, boost heart disease risk. Retrieved May 8, from www.news.cornell.edu.
- Cacioppo, J, & Patrick, W, 2008, *Loneliness: Human Nature and the Need for Social Connection*, New York, Norton.
- Elizur, Y, 1999, Psychosocial adjustment and mental health two months after coronary artery bypass surgery: a multisystemic analysis of patients' resources, *Journal of Behavioral Medicine*, v. 22, p. 157-177.
- Ettema, E. J, & et al, 2010, Existential loneliness and end-of-care: A systematic review, *Theoretical Medicine and Bioethics*, v. 31, p. 141-169.
- Farsi Z, & et al, 2010, Coping strategies of adults with leukemia undergoing hematopoietic stem cell transplantation in Iran: a qualitative study, *Nurs Health sci*, v. 12(4), p. 485- 92.
- Galipot MT, & et al, 2006, Self-Regulatory Processes Defend Against the Threat of Death Effects of Self-Control Depletion and Trait Self-Control on Thoughts and Fears of Dying, *Personal Soc Psyche*, v. 91(1), p. 49-62.
- Gierveld, J, 1998, A review of loneliness: concept and definitions, determinants and consequences, *Reviews in Clinical gerontology*, v. 8, p. 73-80.
- Hanoch, L, & et al, 2004, Psychosocial Adaptation to Chronic Illness and Disability: A Preliminary Study of its Factorial Structure Journal of Clinical Psychology in Medical Settings, v. 13, N. 3, p. 250-260.
- Kirk Patrick, L. A, 1994, Attachment, Evolution, and The Psychology of Religion, P. 239-256.
- Kirkpatrick, L.A, 1999, Attachment and religious representations and behavior. In J. Cassidy & P. R.Shaver (Eds.), *Handbook of attachment: Theory, research, and clinical applications* (pp. 803-822).New York: Guilford.
- Leung R. K, & et al, 2006, The influence of awareness of terminal condition on spiritual well-being in terminal cancer patients, *J Pain Symptom Manage*, v. 31(5), p. 449-456.
- Liang-Fu You, & et al, Su Expression Profiles of Loneliness-associated Genes for Survival Prediction in Cancer Patients, Expression Profiles of Loneliness-associated Genes for Survival prediction in Cancer Patients, DOI:<http://dx.doi.org/10.7314/APJCP.2014.15.1.185>.
- Mardani-Hamule M, 2010, Relationship between mental health and quality of life cancer patient, *J Shahid Sadoughi Med Sci*, v. 18(2), p. 111-117.
- Miller AK, & et al, 2012, Death anxiety in persons with HIV/AIDS: a systematic review and meta-analysis, *Death Stud*, v. 36(7), p. 640-663.
- Naderi F, & Roushani Kh, 2012, Relationship of spiritual intelligence and social intelligence with death anxiety in old women, *J Women and Culture*, v. 2(6), p. 55-67.
- Noguchi W, & et al, 2006, Spiritual needs in cancer patients and spiritual care based on logotherapy, *Palliative Medicine*, Graduate School of Tokyo Medical), p. 112.
- Olutosin, A. A, 2014, A risk factor for coronary heart disease mortality among men in eastern finland. University of eastern finland, Faculty of Health Sciences Public health, Master's

thesis, 35 pages.

- Pargament, K. I, & et al, 1988, Religion and the problem-solving process: Three styles of coping, *Journal for the Scientific Study of Religion*, v. 27, p. 90–104.
- Perlman, & Daniel, 1982, *Loneliness: A source book of current theory research and therapy*, New York, John wiley and sons, p.1-18.ISBN978-0-471-08028-2.
- Pollak JM, 1980, Correlates of death anxiety: A review of empirical studies, *Omega: Journal of Death and Dying*, v. 10(2), p. 97-121.
- Roberts, J.A, & et al, 1997, Factors in flouncing views of patients gynaecological cancer about end-of-life decisions, *American journal of obstetrics and Genecology*, v. 176(1), p. 166-172.
- Roest AM, & et al, 2010, Anxiety and risk of incident coronary heart disease: a meta-analysis, *J Am Coll Cardiol*, v. 56(1), p. 38-46.
- Rokach, A. 2000, Correlates of loneliness as perceived by the terminally ill, *Curr. Psychol*, v. 19, p. 237–248.
- Rostami H, & et al, 2012, Training needs of patients with heart failure, *J Urmia Nursing And Midwifery Faculty*, v. 9(3), p. 156-164.
- Russell, D, & et al, 1978, Developing a measure of loneliness, *Journal of personality assessment*, v. 42(3), p. 290-294.
- Salarifar. M, 2000, comparing family therapy theory of Minoochin with Islamic view about family, M.A. thesis of psychology, research center of seminary and university of Ghom.
- Samarel, N, & et al, 2002, Effects of two types of social support and education on adaptation to early-stage breast cancer, *Research in Nursing and Health*, v. 25(6), p. 459–470.
- Sharma, T, 2014, Effect of gender and disease on death anxiety, v. 2, p. 174.
- ShermanDW, & et al, 2010, A comparison of death anxiety and quality of life of patients with advanced cancer or AIDS and their family caregivers, *J Assoc Nurses AIDS Care*, v. 21(2), p. 99-112.
- Skalla, K, 2006, Spiritual assessment of patient with cancer: The moral authority, vocational, aesthetic, social, and transcendent model, *Oncology Nursing Forum*, v. 33(4), p. 745-751.
- Surbone Antonella, & Baider Lea, 2009, *The spiritual dimension of cancer care*. Crit Rev in Oncol Haematol, Epub ahead of print, April 28th.
- Surbone Antonella, 2010, The spiritual dimension of cancer care, *Critical Review in Oncology/Hematology*, v. 73(3), p. 228-235.
- Tang, P. L, & et al, 2011, Correlation the correlation of death anxiety between Taiwanese, *Cancer of Nursing*, v. 34(4), p. 286-292.
- Tavakoli, MA, & Ahmadzadeh, B, 2011, Investigation of Validity and Reliability of Templer Death Anxiety Scale, *Thought & Behavior in Clinical Psychology*, v. 6, N. 21, p. 72-80.
- Templer, D. I, 1970, The construction and validation of a Death Anxiety scale, *Journal of General psychology*, v. 82, p. 165-177.
- Upendo Makenya, & Upendo Bandawe, 2009, *Nurse's Perceptions on Cancer Patient's loneliness*, Laurea University Of Applied Sciences Laurea Otaniemi.
- Vasan RS, & et al, 2004, *Epidemiology of coronary artery disease*, In: Fuster V, Alexander RW, O'Rouke RA. Hurst's: The heart. 11th ed, NewYork: MC Graw-Hill.19.
- Walsh, K, 2011, *Report of the Commission of Older People: Older People - Experiences and Issues*, Dublin: Society of St. Vincent de Paul.
- Yates, J, & et al, 1981, Religion in patients with advanced cancer, *Medical and pediatric oncol*, v. 9, p. 121-128.

بررسی رابطه هوش معنوی و عمل به باورهای دینی با تنظیم هیجان شناختی در زنان باردار

bentolhoda_mohammadi@yahoo.com

که بنت‌الهدی محمدی کنچانی / کارشناس ارشد روان‌شناسی پژوهشکده علوم شناختی تهران

محمدعلی مظاهری / استاد گروه روان‌شناسی دانشگاه شهید بهشتی

mahmoodhaidari@yahoo.com

محمود حیدری / استادیار گروه روان‌شناسی دانشگاه شهید بهشتی

علیرضا مرادی / استاد گروه روان‌شناسی دانشگاه خوارزمی

دریافت: ۱۳۹۳/۱۰/۲۱ - پذیرش: ۱۳۹۴/۰۴/۰۵

چکیده

این پژوهش با هدف ارزیابی رابطه هوش معنوی و عمل به باورهای دینی با تنظیم هیجان شناختی در زنان باردار شهر تهران اجرا گردید. پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. این پژوهش با استفاده از نمونه در دسترس انجام گرفته و ۴۰۰ تن از زنان باردار پرسش‌نامه «تنظیم هیجان شناختی»، پرسش‌نامه «خود گزارش دهنده هوش معنوی کینگ» و پرسش‌نامه «عمل به باورهای دینی» را تکمیل کردند. یافته‌های حاکی از این است که بین تنظیم هیجان شناختی با هوش معنوی و عمل به باورهای دینی و مؤلفه‌هایشان همبستگی مثبت معناداری وجود دارد. عمل به باورهای دینی و هوش معنوی بالاتر پیش‌بینی کننده تنظیم هیجان شناختی کارآمدتری است. از میان مؤلفه‌های هوش معنوی، معناسازی شخصی و در بین مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی، عمل به واجبات و دوری از محramات پیش‌بینی کننده‌های معتبر تنظیم هیجان شناختی هستند. همچنین میان هوش معنوی و عمل به باورهای دینی در زنان باردار رابطه مثبت معناداری وجود دارد.

کلیدواژه‌ها: تنظیم هیجان شناختی، هوش معنوی، عمل به باورهای دینی، زنان باردار.

مقدمه

تنظيم هیجان و مؤلفه‌های تحولی و پیامدهای آن موضوعی است که به موازات توجه مجدد به هیجانات، اهمیت و تفسیر جدیدی پیدا کرده و در زمینه‌های متعدد دیگری همچون رشد شناخت بر خود، رشد شناخت و گویایی، و تکامل دستگاه عصبی - فیزیولوژیک گسترش یافته است. منظور از «تنظیم هیجان» گماشتن افکار و رفتارهایی است که به عملکرد هر چه بهتر در زندگی بینجامد (امین‌آبادی و همکاران، ۱۳۹۰). پاسخ‌های هیجانی قابلیت انعطاف دارند و قابلی نیستند؛ به موقعیت‌ها حساس‌اند؛ با سرعت در برابر شرایط تغییر می‌کنند؛ و به گونه‌ای که کنش‌وری سازنده ارگانیسم زنده بتواند در سطح بالاتری تنظیم شود و فرایندهای تنظیم‌گر هیجانات هستند می‌توانند این امور را انجام دهن. فقدان توانایی تنظیم هیجان می‌تواند منجر به برانگیختگی‌های هیجانی زیان‌آور، ناسازگاری و عدم هدایت هیجان‌ها شود و بدین‌سان، مانع داشتن توانایی عملکردی سازش‌یافته و شایسته گردد (گرنفسکی و کریج (Garnefski & Kraaij)، ۲۰۰۶).

هنگامی که فرد با یک موقعیت هیجانی مواجه می‌شود، احساس خوب و خوش‌بینی برای کنترل هیجان کافی نیست، بلکه وی نیاز دارد که در این موقعیت‌ها، بهترین کارکرد شناختی را نیز داشته باشد (رضوان و همکاران، ۱۳۸۵). در اصل، در تنظیم هیجان به تعامل بهینه‌ای از شناخت و هیجان برای مقابله با شرایط منفی نیاز است (اکنر و گراس (Oschner & Gross)، ۲۰۰۵)؛ زیرا انسان‌ها با هر چه مواجه می‌شوند آن را تفسیر می‌کنند، و تفسیرهای شناختی تعیین‌کننده واکنش‌های افراد است (عبدی و همکاران، ۱۳۸۹). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که طبقه قدرتمندی از تنظیم هیجان شامل راههای شناختی اداره اطلاعات هیجانی تحریک‌کننده است (اکنر و گراس، ۲۰۰۵). تغییر در هر یک از بخش‌های عملکرد دستگاه‌های شناختی، از قبیل حافظه، توجه و هوشیاری، موجب تغییر خلق می‌شود. بنابراین، نمی‌توان نقش تنظیم هیجان‌شناختی را در سازگاری افراد با وقایع استرس‌زای زندگی نادیده گرفت (گرنفسکی و کریج، ۲۰۰۶). «تنظیم هیجان‌شناختی» به تمام سبک‌های شناختی گفته می‌شود که هر فردی از آن به منظور افزایش یا کاهش و یا حفظ هیجان خود استفاده می‌کند (گراس، ۲۰۰۱) و به مدیریت یا تنظیم عواطف و هیجان‌ها کمک می‌نماید و به انسان توان سازگاری بیشتر، به ویژه پس از تجارب هیجانی منفی را می‌دهد (Morris) و همکاران، ۲۰۰۷).

از جمله عواملی که می‌تواند به تنظیم هیجان‌شناختی کمک کند به کارگیری الگوهای معنوی و دینی در زندگی روزمره بشر است که می‌تواند احساس امنیت جسمانی، شناختی و هیجانی را فراهم آورد (پکوک

و پولاما (Peacock & Poloma، ۱۹۹۴) و موجب افزایش سازگاری و بهزیستی انسان شود (آمرام Amaram)، (۲۰۰۷). دین حقیقتی است که در جنبه‌ها و ابعاد گوناگون زندگی انسان حضور جدی و قابل توجهی دارد. تحقیق در باب دین یا دین‌پژوهی نیز عرصه‌ها و شاخه‌های متعددی یافته است؛ به گونه‌ای که رشته‌های علمی بسیاری در زمینه‌های معارف بشری تدوین و تکوین پیدا کرده است که در این بین، می‌توان به روان‌شناسی دین اشاره کرد. وقتی از مفهوم روان‌شناسی دین استفاده می‌شود مراد تحقق و بروز و ظهور دین در رفتار بشر است، و به دیگر سخن دینداری و عمل به باورهای دینی مطمئن‌نظر است (آذری‌ایجانی و موسوی‌اصل، ۱۳۸۵، ص ۵). شاهنظری (۱۳۸۵) عمل به باورهای دینی را به کار بردن دستورات دین در جنبه‌های سه‌گانه اعتقادات، عبادات و اخلاقیات می‌داند. منظور از «اعتقادات» بخشی از شناخت‌ها و دانش دینی است که اعتقاد به آنها لازم است؛ مثل ایمان به وجود خدا، ایمان به یگانگی او، عدل، حکمت، رحمت و دیگر صفات الهی. منظور از «عبادات» همان شعائر دینی، مثل نماز، روزه، دعا، ذکر، و تلاوت قرآن است. منظور از «اخلاقیات» نیز آن بخش از تعالیم اسلام است که صفات و رفتارهای پسندیده و ناپسند را مشخص می‌کند (عزیزی، ۱۳۹۰، ص ۸ به نقل از: داودی، ۱۳۸۵).

در دو دهه گذشته، روان‌شناسی دین و مطالعه موضوعات معنوی، به طور فراینده‌ای توجه روان‌شناسان را به خود جلب کرده و در بیشتر این مطالعات، یک رابطه مثبت بین باورهای دینی و معنویت با سلامت روان افراد یافت شده است. در چند سال اخیر، مفهوم جدیدی وارد حوزه روان‌شناسی دین شده و آن مفهوم «هوش معنوی» است (رجایی، ۱۳۸۹). «هوش معنوی» سازه‌های معنویت و هوش را درون یک سازه جدید ترکیب می‌کند. «هوش معنوی» به عنوان زیربنای باورهای فرد، نقش اساسی در زمینه‌های گوناگون، به ویژه ارتقا و تأمین سلامت روانی، را داراست (یعقوبی، ۱۳۸۹). افراد دارای هوش معنوی بالا، افرادی انعطاف‌پذیر، دارای درجه بالایی از هوشیاری نسبت به خویشتن و توانمند در رویارویی با مشکلات و دردها و چیره شدن بر آنها هستند (Halama و Strizence، ۲۰۰۴). هوش معنوی مجموعه‌ای از توانایی‌ها، ظرفیت‌ها و منابع معنوی است که کاربرد آنها در زندگی روزانه موجب افزایش انطباق‌پذیری می‌شود (King، ۲۰۰۷). زوهر و مارشال (Zohar & Marshall) (۲۰۰۰) معتقدند: «هوش معنوی» زایدۀ بینشی عمیق در تنبداد حوادث روزگار است و شخص را در برابر رویدادها و حوادث تلخ و شیرین زندگی آب‌دیده می‌کند که به وسیله آن، افراد به مشکلات معنایی و ارزشی پرداخته، آنها را حل می‌کنند. «هوش معنوی» نوعی از هوش است که با استفاده از آن، افراد قادر می‌شوند تا فعالیت‌ها و زندگی خود را در مسیری عمیق‌تر، غنی‌تر و معنادارتر هدایت کنند.

این پژوهش بر روی زنان باردار انجام شده است، به این علت که بارداری یک دوره حاد در زندگی زنان است که طی آن تغییرات هیجانی، جسمانی و اجتماعی زیادی رخ می‌دهد (Lara) و همکاران، ۹۰ درصد از زنان- دست‌کم- یک مرتبه در طول زندگی باردار می‌شوند (هیوزینک Huizink) و همکاران، ۲۰۰۴). بسیاری از زنان دوره‌ای از اضطراب را در این دوران سپری می‌کنند؛ زیرا طی دوره بارداری، فرد دستخوش بزرگ‌ترین تغییرات در شیوه زندگی خود می‌شود و باید در تصویر شخصیتی خود، دست به تغییر بزند و به حالت مادری درآید (کنینگهام Cunningham) و همکاران، ۲۰۱۰). دوران حاملگی یکی از پراسترس‌ترین دوران زندگی زن است و حتی استرس ناشی از تولد اولین فرزند، در جداول استرس روانی- اجتماعی، جزء استرس‌های شدید طبقه‌بندی می‌شود (فروزنده و دشتی، ۱۳۷۹). از این‌رو، ضرورت تنظیم هیجان‌شناختی در این دوران، اهمیت پیدا می‌کند و انجام پژوهش‌های بیشتر برای تعیین عوامل مؤثر در کنترل هیجان ضرورت دارد. از جهت دیگر، تأثیر فرایندهای روان‌شناختی مادر بر رشد و سلامتی جنین بسیار گسترده و فراگیر است؛ چرا که فضای درون رحمی پیوسته از هیجان‌ها و وضعیت روانی مادر تأثیر می‌پذیرد (مولاوی Molavi) و همکاران، ۲۰۰۲). درصورتی که زنان در مدت حاملگی دچار استرس هیجانی شدید شوند، کودکان آنها در معرض انواع مشکلات قرار می‌گیرند (فروزنده و دشتی، ۱۳۷۹).

با وجود یافته‌های مزبور، به سبب آنکه زنان در دوران بارداری تغییرات روانی زیادی را تحمل می‌کنند و تأثیرپذیری آنان نسبت به استرس‌های متفاوت زندگی در این دوره افزایش می‌یابد، این دوران از نظر روانی اهمیت پیدا می‌کند و لزوم تنظیم هیجان‌شناختی کارآمد ضرورت می‌یابد. ازان‌رو که مفهوم «سبک‌های تنظیم هیجان‌شناختی» در حال حاضر تازه در عرصه ارائهٔ پژوهش‌های روان‌شناختی وارد شده است و درباره رابطه آن با هوش معنوی و عمل به باورهای دینی مطالعه‌ای انجام نشده، به همین لحاظ، در تحقیق حاضر سعی شده است این پرسش‌ها بررسی شود که آیا هوش معنوی و عمل به باورهای دینی با توجه به نقش آنها در سازگاری، انطباق‌پذیری و بهزیستی هر چه بیشتر در زندگی بشر، می‌تواند به زنان باردار در تنظیم هیجان‌شناختی شان کمک کند؟ آیا هوش معنوی بالاتر تنظیم هیجان‌شناختی بهتری را در زنان باردار پیش‌گویی می‌کند؟ آیا رابطه‌ای بین هوش معنوی و عمل به باورهای دینی وجود دارد؟ و آیا بین عمل به باورهای دینی و تنظیم هیجان‌شناختی در زنان باردار رابطه‌ای مشاهده خواهد شد؟

روش پژوهش

جامعه آماری موضوع بررسی در این پژوهش، شامل زنان باردار مراجعه‌کننده به مراکز بهداشتی-

درمانی و مطب پزشکان زنان و زایمان شهر تهران (در بهمن و اسفند ماه ۱۳۹۲ و فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۳) است که از این میان، ۴۷۰ نفر به عنوان نمونه در دسترس، موضوع مطالعه قرار گرفتند. قابل ذکر است که بر اساس جدول مورگان، ۳۸۵ تن برای انجام این پژوهش کافی بود که ۴۰۰ نفر به طور کامل به پرسش نامه‌ها پاسخ دادند. به منظور جمع آوری اطلاعات پژوهش، با هدف معرفت جامعه بودن نمونه (ر.ک: دلاور، ۱۳۸۷)، به ۲۲ بیمارستان شهر تهران مراجعه شد که از این میان، هفت بیمارستان و چهار مطب پزشکان زنان و زایمان با انجام این تحقیق همکاری کردند. این پژوهش از نوع همبستگی است، و داده‌های جمع آوری شده از طریق روش «همبستگی پیرسون» و «رگرسیون چندمتغیری» تجزیه و تحلیل و محاسبه شد.

ابزار پژوهش

پرسش نامه تنظیم هیجان شناختی: پرسش نامه «تنظیم هیجان شناختی» پرسش نامه خودسنجی است که توسط گرنسکی و همکاران او طراحی شده و در سال ۲۰۰۱ به چاپ رسیده است و به منظور شناسایی راهبردهای مقابله شناختی به کار می‌رود. این پرسش نامه توان ارزیابی سبک‌های شناختی عموم افراد را دارد (گرنسکی و همکاران، ۲۰۰۱). پاسخ‌ها در یک پیوستار پنج درجه‌ای جمع آوری می‌گردد و اعتبار آن از طریق آلفای کرونباخ، برابر با ۰/۹۳ است. امین‌آبادی و همکاران (۱۳۹۰) ۳۶ ماده پرسش نامه «تنظیم هیجان شناختی» را از طریق تحلیل عاملی اکتشافی با روش «تحلیل مؤلفه اصلی» بررسی کردند، که در نتیجه آن، ۳۶ سؤال به ۲۶ سؤال، و ۹ خرده‌مقیاس به ۴ خرده‌مقیاس کاهش یافت. ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۰ برای کل پرسش نامه و برای هر خرده‌مقیاس به این شرح گزارش شده است: سرزنش خود و فاجعه‌آمیز پندراری ۰/۷۷، سرزنش دیگران ۰/۶۴، مثبت‌اندیشی ۰/۷۶، و مقابله و پذیرش ۰/۷۰. در تحقیق حاضر، از روش «همسانی درونی» برای بررسی اعتبار آزمون استفاده شد. به این منظور، آلفای کرونباخ در نمونه ۴۰۰ نفری برابر با ۰/۷۹ به دست آمد.

پرسش نامه خود گزارش‌دهی هوش معنوی کینگ: این پرسش نامه توسط کینگ در سال ۲۰۰۷ میلادی ساخته شد و دارای ۲۴ گویه است. این مقیاس دارای چهار خرده‌مقیاس تفکر انتقادی وجودی، معناسازی شخصی، آگاهی متعالی، و گسترش خودآگاهی است که هوش معنوی را در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت (۴-۰) می‌سنجد. کینگ (۲۰۰۸) آلفای کرونباخ به دست آمده را ۰/۹۵ و متوسط ارتباط درونی سؤالات را ۰/۳۶ گزارش کرد. در پژوهش حسین‌چاری و ذاکری (۱۳۸۹) پایایی پرسش نامه را با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۳ و روایی آن را با ضریب آلفای کرونباخ برای مؤلفه‌های تفکر انتقادی

وجودی، معناسازی شخصی، آگاهی متعالی و گسترش خودآگاهی - به ترتیب - ۰/۷۸، ۰/۷۴، ۰/۷۲ و ۰/۷۰ گزارش کردند. در تحقیق حاضر، آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۹۰ به دست آمد. پرسشنامه عمل به باورهای دینی: این مقیاس، که با نام اختصاری «معبد ۲» نیز معروف است، توسط گلزاری (۱۳۸۲) با ۶۵ سؤال تهیه شده است که عمل به باورهای اسلامی را اندازه می‌گیرد. ماده‌های آزمون به دو عامل «عمل به واجبات و دوری از محرمات»، و «عمل به مستحبات و دوری از مکروهات» تقسیم شده‌اند. ضریب اعتبار مقیاس از طریق برآورد پایایی آن به روش «بازآزمون» انجام شده و نتایج نشان داده که اعتبار مقیاس عمل به باورهای دینی بین ۰/۷۶ تا ۰/۸۹ است. ضریب همبستگی محاسبه اعتبار، قریب ۰/۸۳ محسوبه شده است. همسانی درونی از طریق محاسبه آلفای کرونباخ ۰/۹۴ است (عزیزی، ۱۳۹۰، ص ۵۵، به نقل از: شاهنظری، ۱۳۸۵). در تحقیق حاضر، از روش «همسانی درونی» برای بررسی اعتبار آزمون استفاده شد. بدین منظور، آلفای کرونباخ در نمونه ۴۰۰ نفری برای مؤلفه‌های «عمل به واجبات و دوری از محرمات»، و «عمل به مستحبات و دوری از مکروهات» - به ترتیب - برابر با ۰/۸۸، ۰/۹۰ و برای کل پرسشنامه، برابر با ۰/۹۳ به دست آمد.

یافته‌های پژوهش

بر اساس اهداف، پژوهش در سطح «توصیفی» و «استنباطی» انجام شد. در سطح «توصیفی»، میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش بررسی گردید (جدول ۱).

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف	متغیرها	میانگین	انحراف
تنظیم هیجان‌شناختی	۶۲/۳۶	۱۱/۷۱	سرزنش خود و فاجعه‌آیین پنداشی	۲۵/۷۳	۷/۵۶
			مقابله و پذیرش	۱۶/۵۸	۴/۰۳
			مثبت‌اندیشه	۱۱/۰۴	۳/۹۸
			سرزنش دیگران	۹/۰۰	۲/۴۱
هوش معنوی	۶۳/۰۰	۱۲/۵۹	تفکر انتقادی وجودی	۱۹/۹۳	۴/۱۶
			معناسازی شخصی	۱۳/۴۸	۳/۱۰
			آگاهی متعالی	۱۷/۶۸	۴/۰۲
			گسترش خودآگاهی	۱۱/۹۰	۳/۴۸
عمل به باورهای دینی	۳۸۰/۶۲	۴۲/۲۶	عمل به واجبات و دوری از محرمات	۳۳۷/۸۸	۳۴/۵۹
			عمل به مستحبات و دوری از مکروهات	۴۲/۷۳	۹/۳۰

با توجه به اطلاعات جمع‌آوری شده، ضرایب همبستگی بین متغیرهای موضوع مطالعه در ماتریس همبستگی (جدول ۲) ارائه شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، بین تنظیم هیجان‌شناختی و هوش

معنوی همبستگی مثبت معناداری وجود دارد ($P<0.001$)، به گونه‌ای که بین تنظیم هیجان شناختی و مؤلفه‌های هوش معنوی - که شامل تفکر انتقادی وجودی، معناسازی شخصی، آگاهی متعالی، و گسترش خودآگاهی می‌شود - همبستگی مثبت بین 0.14 تا 0.26 مشاهده می‌شود ($P<0.001$). این تنظیم هیجان شناختی با عمل به باورهای دینی نیز همبستگی مثبت معنادار 0.30 وجود دارد ($P<0.001$). همچنین بین مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی، یعنی «عمل به واجبات و دوری از محترمات»، و «عمل به مستحبات و دوری از مکروهات» و تنظیم هیجان شناختی رابطه مثبت معنادار بین 0.23 الی 0.30 مشاهده می‌شود ($P<0.001$). بین هوش معنوی و عمل به باورهای دینی نیز همبستگی مثبت معناداری برابر با 0.39 وجود دارد. همبستگی مثبت در بین مؤلفه‌های آنها نیز بین 0.42 تا 0.47 مشاهده می‌شود ($P<0.001$).

جدول ۲. ضرایت همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش

ر	متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱	تنظیم هیجان شناختی	-												
۲	سرزنش خود و فاجعه‌آمیز پنداشی	- 0.75^{**}												
۳	مقابله و پذیرش	- 0.03	0.05^{**}											
۴	مثبت‌اندیشی	- 0.14^{**}	0.76^{**}											
۵	سرزنش دیگران	- 0.35^{**}	- 0.54^{**}											
۶	هوش معنوی	- 0.08	0.22^{**}											
۷	تفکر انتقادی وجودی	- 0.13^*	0.14^{**}											
۸	معناسازی شخصی	- 0.02	0.26^{**}											
۹	آگاهی متعالی	- 0.01	0.19^{**}											
۱۰	گسترش خودآگاهی	- 0.10^*	0.16^{**}											
۱۱	عمل به باورهای دینی	- 0.14^{**}	0.30^{**}											
۱۲	عمل به واجبات و دوری از محترمات	- 0.15^{**}	0.30^{**}											
۱۳	عمل به مستحبات و دوری از مکروهات	- 0.08	0.33^{**}											

مطابق جدول ۳، نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون چندمتغیره نشان می‌دهد: هوش معنوی و عمل به باورهای دینی ۱۰ درصد از واریانس تنظیم هیجان‌شناختی را به صورت معناداری ($P < 0.05$) پیش‌بینی می‌کند و F مشاهده شده معنادار ($P < 0.001$) و برابر ۲۲/۱۶ است.

جدول ۳ ضرایب تحلیل رگرسیون چندمتغیره هوش معنوی و عمل به باورهای دینی بر تنظیم هیجان‌شناختی

متغیر ملاک	گام	متغیر پیش‌بین	B	خطای استاندارد	β	t	سطح معناداری	R	R ²	F	سطح معناداری
تنظیم هیجان‌شناختی	۱	هوش معنوی	۰/۱۰۹	۰/۰۴۸	۰/۱۱۶	۲/۲۴	۰/۰۲۵	۰/۱۰۰	۰/۳۱۷	۲۲/۱۶	۰/۰۰۱
		عمل به باورهای دینی	۰/۰۷۰	۰/۰۱۴	۰/۰۲۰۳	۴/۸۸	۰/۰۰۱	۰/۱۰۰	۰/۳۱۷	۲۲/۱۶	۰/۰۰۱

خلاصه گام‌های تحلیل رگرسیون چندمتغیره مؤلفه‌های هوش معنوی و مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی بر تنظیم هیجان‌شناختی که در پنج مرحله ارزیابی گردید، در جدول ۴ درج شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، در گام نخست تمام متغیرها وارد شده، سپس در گام دوم «آگاهی متعالی» از مؤلفه‌های هوش معنوی حذف گردیده است. «عمل به مستحبات و دوری از مکروهات» از مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی، در مرحله سوم کنار گذاشته شد. مؤلفه «گسترش خودآگاهی» و «تفکر انتقادی وجودی وجودی» به ترتیب در گام‌های چهارم و پنجم حذف شدند.

جدول ۴. خلاصه گام‌های تحلیل رگرسیون چندمتغیره مؤلفه‌های هوش معنوی و مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی بر تنظیم هیجان‌شناختی

متغیر ملاک	گام	متغیر پیش‌بین	R ²	سطح معناداری	R	F	سطح معناداری	متغیر ملاک
۱	۱	تفکر انتقادی وجودی معناسازی شخصی آگاهی متعالی گسترش خودآگاهی عمل به واجبات و دوری از محرمات عمل به مستحبات و دوری از مکروهات	۰/۱۳۴	۰/۰۰۱	۱۰/۱۶	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۲
		تفکر انتقادی وجودی معناسازی شخصی آگاهی متعالی گسترش خودآگاهی عمل به واجبات و دوری از محرمات عمل به مستحبات و دوری از مکروهات	۰/۱۳۳	۰/۰۰۱	۱۲/۱۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	
۳	۳	تفکر انتقادی وجودی معناسازی شخصی آگاهی متعالی گسترش خودآگاهی عمل به واجبات و دوری از محرمات	۰/۱۲۲	۰/۰۰۱	۱۴/۹۹	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	
		تفکر انتقادی وجودی معناسازی شخصی آگاهی متعالی گسترش خودآگاهی عمل به واجبات و دوری از محرمات	۰/۱۳۱	۰/۰۰۱	۱۷/۷۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	
۵	۵	تفکر انتقادی وجودی معناسازی شخصی آگاهی متعالی گسترش خودآگاهی عمل به واجبات و دوری از محرمات	۰/۱۳۰	۰/۰۰۱	۱۹/۸۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	
		تفکر انتقادی وجودی معناسازی شخصی آگاهی متعالی گسترش خودآگاهی عمل به واجبات و دوری از محرمات	۰/۱۳۱	۰/۰۰۱	۱۷/۷۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	

مطابق جدول ۵، نتیجه مرحله آخر تحلیل رگرسیون چندمتغیره مؤلفه‌های هوش معنوی و مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی بر تنظیم هیجان شناختی عبارت است از: F مشاهده شده معنادار ($P < 0.001$) و برابر با $19/80$ است. «معناسازی شخصی»، که از مؤلفه‌های هوش معنوی است، و «عمل به واجبات و دوری از محرومات»، که از مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی است، به طور معناداری ($P < 0.001$) در صد از واریانس تنظیم هیجان شناختی را پیش‌بینی می‌کنند.

جدول ۵. ضوابط تحلیل رگرسیون چندمتغیره مؤلفه‌های هوش معنوی و مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی بر تنظیم هیجان شناختی

متغیر ملاک	گام	پیش‌بین	متغیر	استاندارد	خطای	t	سطح معناداری	R	R²	F	سطح معناداری	متغیر
۵	۵	معناسازی شخصی	عمل به واجبات و دوری از محرومات	۰/۹۰۱	۰/۲۴۹	۰/۲۵۰	۴/۱۵۰	۰/۰۰۱	۰/۰۳۶۱	۱۹/۸۰	۰/۱۳۰	۰/۰۰۱
		تنظیم هیجان شناختی		۰/۰۹۵	۰/۰۱۸	۰/۲۷۹	۵/۴۰۱	۰/۰۰۱				

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش، رابطه هوش معنوی و عمل به باورهای دینی را با تنظیم هیجان شناختی در زنان باردار بررسی کرد. یافته‌های به دست آمده از پژوهش حاضر نشان می‌دهد: هوش معنوی با تنظیم هیجان شناختی رابطه مثبت معناداری دارد. هوش معنوی پیش‌بینی کننده معتبر تنظیم هیجان شناختی است. در خصوص مؤلفه‌های هوش معنوی، شاهد بودیم که- به ترتیب- مؤلفه‌های معناسازی شخصی، آگاهی متعالی، گسترش خودآگاهی و تفکر انتقادی وجودی بیشترین رابطه را با تنظیم هیجان شناختی نشان دادند و از بین مؤلفه‌های هوش معنوی، معناسازی شخصی توانایی پیش‌بینی تنظیم هیجان شناختی را دارد.

این یافته‌ها با یافته پژوهشگران، هالما و اسرینسیک (۲۰۰۴)، نازل (Nasel) (۲۰۰۴)، کندا (Canda) و همکاران (۲۰۰۶)، کپینگ و زین (Ke-Ping & Xin) (۲۰۰۹)، یعقوبی (۱۳۸۹)، اسماعیل پور زنجانی و همکاران (۱۳۹۱)، کشاورزی و یوسفی (۱۳۹۱) همخوانی دارد. زلومکی و هان (Zlomke & Hahn) (۲۰۱۰) در پژوهش خود نشان دادند بین تنظیم هیجان کارآمد با نگرانی رابطه منفی معنادار، و بین تنظیم هیجان ناکارآمد با نگرانی رابطه‌ای مثبت وجود دارد. مصلی‌نژاد و خداپناهی (۲۰۱۳) طی پژوهش‌هایی دریافتند که معنادارمانی و معنویت می‌تواند نشانه‌ها و نگرانی‌های روان شناختی زنان نابارور را کاهش داده، به تنظیم هیجان شناختی کارآمد کمک کند. سایر مطالعات در حوزه روان‌شناسی و بارداری نشان می‌دهد که یکی از منابع تاب‌آوری در دوران بارداری، باورها و ارزش‌های زنان،

از جمله جهان‌بینی، معنویت، اخلاق و ارزش‌های فرهنگی است (دانکل اسچیتر (Dunkel Schetter)، ۲۰۱۱). مطالعه واچهولتز و پارگامنت (Wachholtz & Pargament) (۲۰۰۵) نیز نشان داد زمانی که مردم به یک منبع معنادار از مراقبت، آسایش و عشق متصل هستند، می‌توانند هیجان‌شناختی خود را بهتر تنظیم کنند و در نتیجه، دردهای زندگی را تحمل نمایند. یموزنر (۲۰۰۰) یکی از مؤلفه‌های هوش معنوی را توانایی به کارگیری منابع معنوی برای حل مسائل زندگی می‌داند که موجب می‌شود افراد راحت‌تر بتوانند با استرس‌ها برخورد کنند. این افراد بیش از سایر ان در بحران‌های روحی و مشکلات معنایی، فرصتی برای یاد گرفتن می‌یابند و معنای کارآمدتری برای مشکلات‌شان می‌سازند و از طریق این مشکلات رشد می‌کنند و به تنظیم هیجان‌شناختی کارآمدتر نائل می‌شوند.

پژوهش‌ها نشان داده‌اند هوش معنوی با مرزها سر و کار دارد، نه درون آنها. بنابراین، به جای هدایت شدن توسط موقعیت، خودش موقعیت را خلق و هدایت می‌کند (گولمن (Goleman)، ۱۹۹۸). این بُعد هنگامی آشکار می‌شود که هوش معنوی برای فهمی فراتر از موقعیت‌های جاری، یعنی مسائلی که در حال رخ دادن هستند، فائق بیاید و بافتی بزرگتر از زندگی فرد را بییند. در همین زمینه، هوش معنوی متضمن اندیشه‌یدن به معنای نمادین حوادث و رویدادهای زندگی فردی و یافتن معنا و هدف در همه تجربه‌های زندگی است. بنابراین، به تعبیر دیگر، هوش معنوی یک عدسی است که فرد از طریق آن، حوادث و تجربه‌ها را درک می‌کند و این روش برای دیدن چیزها از یک چشم‌انداز بالاتر است (افروز و همکاران، ۱۳۸۸، ص ۵) و می‌تواند به گونه‌ای مستقیم، هوشیارانه و ارادی به رشد شناختی فرد کمک کند. در واقع، هوش معنوی چارچوبی برای شناخت فراهم می‌کند که ما را در تنظیم هیجان‌شناختی یاری می‌رساند.

مطابق تحقیق حاضر، از میان خرده‌مقیاس‌های هوش معنوی، تنها «معناسازی شخصی» توانایی پیش‌بینی تنظیم هیجان‌شناختی را دارد. با توجه به اینکه در روش آماری «رگرسیون چندمتغیری»، تحلیل‌ها بر پایه همبستگی تفکیکی و نیمه‌تفکیکی انجام می‌شود، همبستگی بین ماده‌ها موجب می‌شود تنها نکاتی وارد تحلیل گردد که پس از حذف اثر سایر متغیرهای پیش‌بین با متغیر وابسته باز هم همبستگی نشان می‌دهد. بنابراین، حذف شماری از مواد در نتایج همبستگی بدین معنا نیست که این مواد با تنظیم هیجان‌شناختی همبستگی ندارند، بلکه به این معناست که آنها قدرت پیش‌بینی بیشتری افزون بر متغیرهای پیش‌بین ندارند. در پژوهش آقابابایی و همکاران (۱۳۹۰)، از میان خرده‌مقیاس‌های هوش معنوی، «معناسازی شخصی»، قوی‌ترین همبستگی را دارد و بهترین پیش‌بینی کننده است. در

گروهی از دانشجویان کانادایی نیز از میان مؤلفه‌های هوش معنوی، «معناسازی شخصی» قوی‌ترین مؤلفه بوده است (کینگ، ۲۰۰۸). مطالعه‌ایسن (Lysne) و واچهولتز (Wachholz) (۲۰۱۱) نشان داد که «معناسازی شخصی» مقاومت افراد را در برابر درد افزایش می‌دهد. زوهر و مارشال (Zohar & Marshall) (۲۰۰۰) معتقدند: افرادی که هوش معنوی بالاتری دارند توانایی بالاتری در تغییر چارچوب‌های ذهنی خود دارند؛ به این معنا که این توانایی را دارند که به مسائل از زوایایی گوناگون نگاه کنند و معانی متفاوتی برای آن بیابند.

همچنین این پژوهش نشان می‌دهد: میان هوش معنوی و عمل به باورهای دینی در زنان باردار رابطه‌ای مثبت معنادار وجود دارد. این رابطه بین تمامی مؤلفه‌های هوش معنوی (تفکر انتقادی وجودی، معناسازی شخصی، آگاهی متعالی، گسترش خودآگاهی) و مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی (عمل به واجبات و دوری از محramات، و عمل به مستحبات و دوری از مکروهات) به صورت مثبت و معنادار برقرار بود.

بررسی مبانی نظری در این زمینه، نشان می‌دهد که در پژوهشی تحت عنوان «تأثیر زمینه‌های تحصیلی دانشگاهی، علوم دینی و هنری بر هوش معنوی» نشان داده شد که طبله‌های دینی در مقایسه با دانشجویان و هنرمندان، نمرات بالاتری در هوش معنوی کسب کردند (حسین چاری و ذاکری، ۱۳۹۲). نتایج پژوهش انسیسی و همکاران (۱۳۸۹) نیز نشان داد: رابطه بین هوش معنوی و عمل به باورهای دینی در کارکنان به صورت مستقیم است، به‌گونه‌ای که کارکنانی که دارای هوش معنوی بیشتری هستند التزام عملی بیشتری به اعتقادات دینی دارند. در اسلام، به طور ضمنی، به هوش معنوی توجه شده است. برای مثال، عوامل مؤثر بر هوش معنوی در متون اسلامی، پرهیزگاری به همراه تمرينات روزمره، از قبیل تدبیر در خلقت، تدبیر در آفاق و نفس، روزه‌داری، عبادات، خواندن قرآن و تدبیر صادقانه در آیات قلمداد شده است (سهرابی، ۱۳۸۷). قرآن به افراد با هوش معنوی بالا، صفت «اولو الاباب» می‌دهد، که منظور افرادی هستند که به جوهره حقیقت پی برده و از پرده‌های اوهام عبور کرده‌اند. به طور کلی، اصولی که در دین مطرح شده است، مانند دستیابی به وحدت در ورای کثرت ظاهری، یافتن پاسخ به سؤال مبدأ هستی، و تشخیص الگوهای معنوی و تنظیم رفتار بر مبنای آنها، محورهای اصلی هوش معنوی هستند (غباری‌بناب و همکاران، ۱۳۸۶). موسوی‌اصل (۱۳۸۷) پیامدهای مشترک و ویژه‌ای برای رفتارهای عبادی و دینی قایل بوده و معتقد است: این رفتارها در افزایش آرامش روانی، بالا بردن ظرفیت روانی، ارضای نیاز به پرستش، انسجام شخصیتی، پاکسازی درون، به دست آوردن فضیلت‌های اخلاقی، تقویت اراده، و زمینه‌سازی برای بازگشت به خود مؤثرند که یکی از پیامدهای آن ارتقای هوش معنوی است.

یافته‌های پژوهش پیش رو نشان می‌دهد: عمل به باورهای دینی و مؤلفه‌هایش (عمل به واجبات و دوری از محramات، عمل به مستحبات و دوری از مکروهات) با تنظیم هیجان شناختی دارای رابطه‌ای مثبت و معنادار است و عمل به باورهای دینی قدرت پیش‌بینی تنظیم هیجان شناختی را دارد. از میان مؤلفه‌های عمل به باورهای دینی، مؤلفه عمل به واجبات و دوری از محramات پیش‌بینی کننده معتبر تنظیم هیجان شناختی است.

پیشینه پژوهش‌ها نشان می‌دهد: عمل به باورهای دینی قدرت غلبه بر پیشامدهای هیجانی و عاطفی و روانی افراد را بالا می‌برد (فرانزینی Franzini) و همکاران، (۲۰۰۵). گلاورکراف Glover-Graf (Glover-Graf) و همکاران (۲۰۰۷) نیز دریافتند: عمل به باورهای دینی به افراد امکان می‌دهد تا به توانایی و بردباری روانی بهتری برای تحمل دردهای زندگی دست یابند. کوئنیگ (Koenig) (۲۰۰۴) بیان می‌کند که تا پیش از سال ۲۰۰۰، بیش از ۷۰۰ تحقیق کمی در حیطه رابطه بین معنویت و دین با سلامت روان صورت گرفته است که قریب به ۵۰۰ نمونه آنها وجود رابطه بین دینداری با سلامت روان را تأیید کرده است. تحقیقات ذیل نیز، که در خصوص رابطه بین دینداری، مهارت‌های مقابله‌ای هیجانی-شناختی و سلامت روان است، نشان می‌دهد هر قدر افراد از عمل به باورهای دینی بالاتری برخوردار باشند، از پاسخ‌های مقابله‌ای مسئله‌دار بیشتر استفاده کرده و تنظیم هیجان شناختی کارآمدتری دارند (منظیری توکلی و عراقی‌پور، ۱۳۹۰، به نقل از: صولتی و همکاران، ۱۳۹۰؛ قهرمانی و همکاران، ۱۳۹۰؛ نجفی و همکاران، ۱۳۸۰؛ آرین، ۱۳۸۰). سلیگمن (Seligman) (۲۰۰۰) اظهار می‌دارد: افرادی که فعالیت مذهبی را بجا می‌آورند، شادر از دیگران هستند؛ به این معنا که از راهبردهای مثبت تنظیم هیجان، بیش از راهبردهای منفی تنظیم هیجان استفاده می‌کنند. چنانچه باورهای دینی درست و منطقی و متأثر از واقعیت‌ها باشد، روش مقابله شناختی و عاطفی مؤثری فراهم می‌آورد که تنظیم هیجان شناختی کارآمدی در ارتباط با استرس و هیجان‌های تنفس‌زن، در دسترس فرد قرار می‌دهد (ر.ک: پورافکاری، ۱۳۷۵). اسپیلکا (Spilka) و همکاران (۲۰۰۳) معتقدند: مناسک و اعمال دینی ضمن آنکه واجد نقشی محوری در دین هستند، ریشه‌های عمیقی در گذشتہ انسان داشته، کنش‌های بسیاری دارند که یکی از نمونه‌های مهم آن ایجاد و تداوم مهار خود و جهان شخصی است، بهویژه در زمان‌هایی که فرد احساس می‌کند تحت فشار قرار گرفته است.

طبق نظر گرانکوئست (Granquist) (۲۰۰۲) در صورتی که مذهب درونی باشد با چنان ثبات اخلاقی همراه است که فلسفه جامعی برای زندگی عرضه می‌کند و باورهای راه‌گشا و کارآمدی برای فرد به

ارمغان می‌آورد و یک نظام ارزشی درونی برای او فراهم می‌نماید که با افت و خیزهای مقطعي زندگی از بین نمی‌رود یا رنگ عوض نمی‌کند. بنا به اعتقاد علامه طباطبائی، «انسان در صورت پذیرش توحید و عمل به قوانین دین، ظرفیت روانی اش گسترش‌تر می‌شود. در غیر این صورت، احساس ناخوشایندی خواهد داشت» (نویدی و عبدالهی، ۱۳۸۱، ص ۱۲۸). به نقل از حسینی، (۱۳۷۳).

کوئینگ (۲۰۰۴) دست‌کم ۱۰ دلیل برای تبیین رابطه بین دین و سلامت روان ارائه می‌کند که به نظر می‌رسد این دلایل برای تبیین رابطه عمل به باورهای دینی و هوش معنوی با تنظیم هیجان‌شناختی نیز قابل طرح است. برخی از آنها عبارتند از: دین و معنویت نگرش مثبت نسبت به دنیا در انسان ایجاد می‌کند و او را در مقابل رویدادهای ناگوار زندگی یاری می‌رساند؛ دین و معنویت به زندگی انسان معنا و هدف می‌دهد؛ داشتن معنا و هدف در زندگی نشان‌دهنده سلامت روان است و موجب افزایش توانایی در انجام کارها می‌شود. دینداران و افراد معنوی با حوادث ترموماتیک زندگی، که قابل پذیرش نیستند، راحت‌تر سازگار می‌شوند؛ دین و معنویت امید در انسان ایجاد می‌کند و امید انگیزه و انرژی در انسان به وجود می‌آورد که او را به بهتر شدن اوضاع زندگی امیدوار می‌کند؛ دینداران و افراد معنوی از الگوی تصمیم‌گیری خاصی استفاده می‌کنند که این الگو آنها را در جهت افزایش تصمیم‌گیری‌های مفید برای اطرافیان و خود و کاهش تصمیم‌گیری‌های خود مخرب سوق می‌دهد، و این امر تا حدی از شدت استرس‌های زندگی می‌کاهد و به انسان در تنظیم هیجان‌شناختی مؤثر یاری می‌رساند.

معنویت و دین چهره جهان را در نظر انسان دگرگون می‌سازد و طرز تلقی او را از خود، خلقت و رویدادهای پیرامون تغییر می‌دهد. دیندار خود را تحت حمایت و لطف همه‌جانبه خداوند، بزرگ‌ترین نیروی موجود، می‌بیند و بدین‌سان، احساس اطمینان و آرامش و لذت معنوی عمیقی به وی دست می‌دهد. او خداوند را منشأ خیر و برکت می‌داند. بنابراین، در نظر چنین فردی همه رویدادها، حتی بلایا و مصایب، نعمت و آزمایشی از جانب خداوند تلقی می‌شوند. او خود را موظف می‌داند که سختی‌هایی را که با قدرت عقل قابل توجیه نیستند، با ایمان تحمل نماید تا به تکامل دست یابد. چنین فردی به واسطه ناملایمات و ناکامی‌های زندگی دچار ناامیدی و اضطراب نمی‌گردد؛ زیرا خداوند را حامی خویش می‌داند. او اطمینان دارد که این حوادث و رویدادها گذرا هستند و او پاداش صبر خود را خواهد گرفت. دیندار با همنوعان و اطرافیان خود رابطه خوب و مبتنی بر احترام متقابل و محبت برقرار می‌کند (کروز Krause، ۲۰۰۳). بر اساس پژوهش حاضر، می‌توان گفت: هوش معنوی و عمل به باورهای دینی توانایی انسان را در به کارگیری سازوکارهای شناختی و در نظم‌دهی پاسخ‌های هیجانی تقویت می‌کند.

مسئله قابل توجه در حیطه کاربرد نتایج و یافته‌ها، لزوم ارتقای هوش معنوی و عمل به باورهای دینی است. بنابراین، روش‌های پیشنهادی برای افزایش عمل به باورهای دینی و هوش معنوی باید مد نظر قرار گیرد. با توجه به رابطه مستقیم و معنادار عمل به باورهای دینی و هوش معنوی با تنظیم هیجان شناختی، در مرحله پیشگیری اولیه و ارتقای سطح بهداشت روان جامعه، به منظور شناساندن ارزش‌ها و باورهای معنوی و دینی، لازم است از شیوه‌های اصولی، علمی و منطقی، با توجه به ویژگی‌های شناختی و روان‌شناختی افراد استفاده شود. شایسته است با برگزاری کلاس‌های آموزشی و تشویق و تبلیغ این گونه تحقیقات توسط رسانه‌ها و آموزش و پرورش، با هدف بهره‌گیری از روش‌های معنوی و دینی در تنظیم هیجان‌شناختی از دیدگاهی جدید و پنجره‌ای نو به مسائل شناختی نگاه شود. برپایی همایش‌ها و برگزاری جلساتی با حضور صاحب‌نظران، روان‌شناسان، مشاوران، استادان و معلمان با هدف به کارگیری مفاهیم و آموزه‌های معنوی و دینی در زندگی و فرایند مشاوره و روان‌درمانی نیز مورد اهتمام بیشتر مسئولان ذی‌ربط قرار گیرد.

منابع

- آذربایجانی، مسعود و سیدمهدی موسوی اصل، ۱۳۸۵، درآمدی بر روان‌شناسی دین، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه ازماهی، جواد و همکاران، ۱۳۸۲، چگونه بنویسیم؟ (روش نگارش مقالات پژوهشی/شیوه نگارش فارسی)، تهران، سمپاد.
- اسماعیل‌پور زنجانی، سیمین و همکاران، ۱۳۹۱، «ارتباط خودکارآمدی و هوش معنوی مراقبین عضو خانواده سالمندان مبتلا به آزادیمر»، *فقه پژوهشی*، سال چهارم، ش ۱۲، ص ۱۵۱-۱۶۶.
- افروز، غلامعلی و همکاران، ۱۳۸۸، بررسی عملی بودن، اعتبار، روابط و نرم‌بایی پرسشنامه هوش معنوی در دانشجویان، پایگاه اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی.
- آقابابایی، ناصر و همکاران، ۱۳۹۰، «هوش معنوی و بهزیستی فاعلی»، *روان‌شناسی و دین*، سال ۴، ش ۳، ص ۸۳-۹۶.
- امین‌آبادی، زهرا و همکاران، ۱۳۹۰، «بررسی ساختار عاملی و اعتباریابی پرسشنامه تنظیم هیجان‌شناختی»، *علوم رفتاری*، دوره پنجم، ش ۴، ص ۳۶۵-۳۷۱.
- انیسی، جعفر و همکاران، ۱۳۹۲، «ارتباط هوش معنوی با میزان التزام عملی به اعتقادات دینی در کارکنان»، *علوم رفتاری*، دوره هفتم، ش ۲، ص ۱۶۶-۱۷۲.
- پورافکاری، نصرت‌الله، ۱۳۷۵، *تشانه‌شناسی سیماری‌های روانی*، چ ششم، تهران، آزاده.
- حسین‌چاری، مسعود و حمیدرضا ذاکری، ۱۳۸۹، «تأثیر زمینه‌های تحصیلی دانشگاهی، علوم دینی و هنری بر هوش معنوی؛ کوششی در راستای روازاسازی و پایابی سنجی مقیاس هوش معنوی»، *اندازه‌گیری تربیتی*، ش ۱، ص ۷۳-۹۴.
- دلاور، علی، ۱۳۸۷، *احتمالات و آمار کاربردی در روان‌شناسی و علوم تربیتی*، چ سوم، تهران، رشد.
- رجایی، علیرضا، ۱۳۸۹، «هوش معنوی دیدگاهها و چالش‌ها»، *پژوهش‌نامه تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تربیت‌جام*، ش ۲۲، ص ۲۲-۴۴.
- رضوان، شیوا و همکاران، ۱۳۸۵، «تأثیر تنظیم هیجان بر شادکامی و نشخوار فکری دانشجویان»، *اندیشه و رفتار*، دوره دوازدهم، ش ۳، ص ۲۵۱-۲۵۷.
- سههابی، فائزه، ۱۳۸۷، «مبانی هوش معنوی»، *سلامت روان*، سال اول، ش ۱، ص ۱۴-۱۸.
- شاه‌نظری، مهدی، ۱۳۸۵، رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی (روان‌رنجور خوبی، بروزنگرایی، گشودگی به تجربه، توافق‌گرایی، وجودان‌گرایی) با عمل به باورهای دینی در دانشجویان مقطع کارشناسی در دانشگاه‌های دولتی تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی.
- عبدی، سلمان و همکاران، ۱۳۸۹، «رابطه سبک‌های تنظیم هیجان‌شناختی و سلامت عمومی دانشجویان»، *مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پژوهشی ارشاد جمهوری اسلامی ایران*، سال هشتم، ش ۴، ص ۲۵۸-۲۶۴.

عزیزی، سمیه، ۱۳۹۰، مقایسه عمل به باورهای دینی و راهبردهای کنار آمدن با مشکل در دانشآموزان مدارس غیر انتفاعی دخترانه شهر تهران با رویکرد متفاوت به تربیت دینی، پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.

غباری بناب، باقر و همکاران، ۱۳۸۶، «هوش معنوی»، *اندیشه نوین دینی*، سال سوم، ش ۱۰، ص ۱۲۵-۱۴۷. فروزنده، نسرین و بهمن دشتی، ۱۳۷۹، «میزان شیوع و عوامل مستعد کننده افسردگی پس از زایمان در زنان مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهری شهرستان شهرکرد»، *مجله دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد*، دوره دوم، ش ۱، ص ۴۳-۵۱.

کشاورزی، سمیه و فریده یوسفی، ۱۳۹۱، «رابطه بین هوش عاطفی، هوش معنوی و تاب آوری»، *روان‌شناسی*، سال شانزدهم، ش ۳، ص ۲۹۹-۲۱۸.

گلزاری، محمود، ۱۳۸۲، فرم تجدیدنظر شده مقیاس عمل به باورهای دینی (معبد ۲)، چکیده مقالات همایش مبانی نظری و روان‌سنجی مقیاس‌های دینی، تهران، مؤسسه پژوهشی حوزه و دانشگاه. منظری توکلی، علیرضا و نجمه عراقی پور، ۱۳۹۰، «بررسی رابطه بین دینداری و شادکامی در بین دانشجویان دختر دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان»، *روان‌شناسی تربیتی*، سال ششم، ش ۱۹، ص ۱۹-۴۵.

موسوی اصل، سیدمهדי، ۱۳۸۷، «نقش رفتارهای دینی در بهداشت روانی»، *روان‌شناسی و دین*، ش ۱، ص ۲۵-۵۱. نویدی، حسین و حسین عبدالله، ۱۳۸۱، «بررسی رابطه بین افسردگی و التزام عملی به اعتقادات اسلامی در میان دانشآموزان دوره متوسطه شهر تهران»، *تعلیم و تربیت*، ش ۶۶، ص ۱۲۸.

یعقوبی، ابوالقاسم، ۱۳۸۹، «بررسی رابطه هوش معنوی با میزان شادکامی دانشجویان دانشگاه بوعلی همدان»، *پژوهش در نظام‌های آموزشی*، ش ۹، ص ۹۲-۱۰۵.

Amaram, J.Y, 2007, The seven dimension of spiritual intelligence: and economic ground theory. Paper presented at the 115th annual conference of American psychological association, San Francisco, CA.

Canda, j, et al, 2006, Active coping Mediate the association between religion Sprituality and quality of life in ovarian cancer, *Gynecologic oncologycon line*, v. 101, p. 102-107.

Cunningham, F, et al, 2010, *William's obstetrics, 23th edition*, New York: Mc Graw- Hill.

Dunkel Schetter C, 2011, Psychological science on pregnancy: stress processes, biopsychosocial models, and emerging research issues, *Annu Rev Psychol*, v. 62, p. 531-58.

Emmons, R. A, 2000, Is spirituality an intelligence Motivation, cognition, & the psychology of ultimate concern, *International Journal for the Psychology of Religion*, v. 10(1), p. 3-26.

Franzini, L, et al, 2005, Religion, sociodemographic and personal characteristics, and self-reported health in whites, blacks, and Hispanics living in low-socioeconomic status neighborhoods. Ethn Dis, v. 15(3), p. 469-84.

Garnefski, N, & Kraaij, V, 2006, Relationships between cognitive emotion regulation strategies and depressive symptoms: A comparative study of five specific samples, *Pers Individ*

- Differ**, v. 40, p. 1659-1669.
- Garnefski, N, et al, 2001, Negative life events, cognitive emotion regulation and emotional problems, **Pers Indiv Diff**, v. 30, p. 1311-27.
- Glover-Graf N, et al, 2007, Religious and spiritual beliefs and practices of persons with chronic pain, **Rehabil Counsel Bull**, v. 5 (1), p. 21-33.
- Goleman, D, 1998, **Working with emotional intelligence**, New York, Bantam.
- Granquist, P, 2002, Attachment and religion: An iterative developmental framework, Comprehensive Summaries of Uppsala Dissertations from the Faculty of Social Sciences.
- Gross, J.J, 2001, Emotion regulation in adulthood: Timing is everything, **Current Directions in Psychological Science**, v. 10 (6), p. 214-219.
- Halama, P, & Strizence, Mm, 2004, Spiritual, existential or both? Theoretical Considerations On the nature of higher intelligence, **Student Psychological**, v. 43 (31), p. 239-253.
- Huizink, A.C, et al, 2004, Is pregnancy anxiety a distinctive syndrome, **Early Human Development**, v. 9, p. 112-117.
- Ke-Ping Yang, & Xin Juan Wu, 2009, Spiritual intelligence of Nurses in TwoChinese social systems, **A cross sectional comparison study Journal of nursing research**, v. 17 (3), p. 189-198.
- King, D.B, 2007, The Spriritual Intelligence: A contemporay concern with regard to living states in senior citizen, **Journal of Indian Academy of Applied Psychology**, v. 32 (3), p. 227-233.
- King, D.B, 2008, Rethinking claims of spiritual intelligence: A definition, model, & measure, Unpublished master's thesis. Trent University, Peterborough Ontario, Canada.
- Koenig, H.G, 2004, Spirituality, wellness, and quality of life, **Sexuality Reproduction and Menopause**, v. 2, p. 76-82.
- Krause, N, 2003, Religious meaning and subjective wellbeing in late life, The **Journal of Gerontology**, v. 58, p. 160-170.
- Lara, M.A, et al, 2008, Prenatal depression in latinas in the U.S. and Mexico, **Matern Child Health J**, v. 8, p. 379-384.
- Lysne C.J, & Wachholtz A.B, 2011, Pain, spirituality, and meaning making, what can we learn from the literature?, **J Religions**, v. 2 (1), p. 1-16.
- Molavi, H, et al, 2002, Realationship between psychological pressure during pregnancy mother with baby apgar score and physical status, **Journal of Clinical Psychiatry and Psychology (thought and behavior)**, v. 3, p. 78-84.
- Morris, A.S, et al, 2007, The role of the family context in the development of emotion regulation, **Soc Dev**, v. 16 (2), p. 361-388.
- Mosalanejad L, Khodabakhshi Koolae A, 2013, Looking at infertility treatment through the lens of the meaning of life: the effect of group therapy on psychological distress in infertile women, **Int J Fertil Steril**, v. 6 (4), p. 224-231.
- Nasel, D. D, 2004, Spiritual Orientation in Relation to Spiritual Intelligence, Thesis submitted for the degree of Doctor of Philosophy, University of South Australia, New York, NY. US: Bloomsbury.
- Oschner, KN, & Gross, JJ, 2005, The cognitive control of emotion, **Trend Cogn Sci**, v. 9(5), p. 242-249.
- Peacock, J.R, & Poloma, M M, 1994, Religiosity and life satisfaction across the life course, **Social Indicators Research**, v. 48, p. 321-342.
- Seligman, M, 2000, Authentic happiness: Using the new positive psychology to realize your

- potential for lasting fulfillment, New York, Free press.
- Spilka, B, et al, 2003, *The Psychology of Religion: An Empirical Approach*, New York, Guilford press.
- Wachholtz, A.B, & Pargament, K.I, 2005, Is spirituality a critical ingredient of meditation? Comparing the effects of spiritual meditation, secular meditation, and relaxation on spiritual, psychological, cardiac, and pain outcomes, *J Behav Med*, v. 28 (4), p. 369-384.
- Zlomke, K.R, & Hahn, K.S, 2010, Cognitive emotion regulation strategies: Gender differences and associations to worry, *Personality and Individual Differences*, v. 48 (4), p. 408-413.
- Zohar, D, & Marshall, I, 2000, *SQ: Spiritual intelligence, the ultimate intelligence*, London, Bloomsbury.

ملخص المقالات

دراسة تحليلية حول مدى تأثير تعليم مهارات محاسبة النفس على الالتزام الأخلاقي والسيطرة الذاتية لدى الطالبات

K_Severi@pnu.ac.ir

كريم سوارى / أستاذ مشارك في فرع علم النفس التربوى - جامعة بيامنور

رسول عبدى بور / حائز على شهادة ماجستير فى فرع الاستشارة الأسرية - جامعة آزاد الإسلامية فى الأهواز

الوصول: ٢٥ جمادى الاول ١٤٣٦ - القبول: ٣ ذى القعدة ١٤٣٦

الملخص

تم تدوين هذه المقالة بهدف دراسة وتحليل مدى تأثير تعليم مهارات محاسبة النفس على الالتزام الأخلاقي والسيطرة الذاتية لدى الطالبات في المرحلة الثانوية من الدراسة الثانوية في المنطقة الثانية التابعة لمديرية التربية بمدينة الأهواز في العام الدراسي ١٣٩٣ - ١٣٩٤ هـ. ش. عينة البحث تضمنت ٤٠ طالبةً تم تقسيمهن في مجموعتين، إحداها مجموعة الاختبار بواقع ٢٠ طالبةً والأخرى مجموعة المراقبة بواقع ٢٠ طالبةً أيضاً، حيث تم اختيارهن بشكل عشوائيًّا بسيط؛ وأما وسائل البحث فهي عبارةً عن استبياناتٍ حول الالتزام الأخلاقي والسيطرة الذاتية المطروحة من قبل سوارى. أسلوب البحث شبه استقرائي من نوع التقسيم قبل وبعد الاختبار بالنسبة إلى مجموعة السيطرة، في حين أنَّ مجموعة الاختبار فقد خضعت لتسعة جلساتٍ زمان الواحدة منها ٩٠ دقيقةً بواقع جلسة واحدة في كل أسبوعٍ، حيث تم التعرف من خلالها على البرنامج التعليمي لمهارات محاسبة النفس. معطيات البحث تم تحصيلها حسب اختبار البيانات المتراوطة متعددة المتغيرات وأحادية المتغيرات، وقد أشارت إلى أنَّ تعليم مهارات محاسبة النفس لها تأثيرٌ ملحوظٌ على الالتزام الأخلاقي والسيطرة الذاتية لدى الطالبات، وبالتالي فإنَّ مستوى الاعتبار المطلوب في هذه الدراسة بلغ $\alpha=0.05$.

كلمات مفتاحية: محاسبة النفس، الالتزام الأخلاقي، السيطرة الذاتية.

دراسة حول مدى تأثير تعليم مهارات الحياة

بوجهة إسلامية على الكآبة والاضطراب والقلق لدى النساء الحوامل اللواتي يعانين من اضطرابات نفسية
رسول سليماني نجف آبادی / حائز على شهادة ماجستير في علم النفس السريري - جامعة أصفهان soleimany.r@gmail.com
على رضا جوبكين / حائز على شهادة ماجستير في علم النفس العام - جامعة الرازى فى كرمانشاه choobginmahmood@gmail.com
مريم قادرى نجف آبادی / حائزة على شهادة ماجستير في علم النفس العام - جامعة آزاد الإسلامية فى خوارسان ghaderimesbah@yahoo.com

محبوبة حدادي / حائزة على شهادة ماجستير في علم النفس العام - جامعة بيم نور فى بهارستان أصفهان
الوصول: ٤ جمادى الثاني ١٤٣٦ - القبول: ٢٨ ذى القعده ١٤٣٦ rasol_soleimani@yahoo.com

الملخص

الهدف من تدوين هذه المقالة هو دراسة وتحليل مدى تأثير تعليم مهارات الحياة بوجهة إسلامية على الكآبة والاضطراب والقلق لدى النساء الحوامل اللواتي يعانين من اضطرابات نفسية مزمنة، وأسلوب البحث شبه تجريبي على أساس معطيات ما قبل التجربة وبعدها، وعينة البحث شملت النساء المراجعات لمركز تأهيل المصابين بالأمراض العصبية والنفسية "برستو" في مدينة نجف آباد، وقد رقدن في هذا المركز في شتاء عام ١٣٩٢ هـ؛ حيث تم اختيار ٢٤ مريضةً وفقًّاً لأسلوب اختيار العينة المتوفرة في متناول اليد وبشكل عشوائيًّاً، ثم تم تقسيمهنَّ في مجموعتين إحداهما مجموعة إحصائية والأخرى مجموعة المراقبة. وأما نتائج البحث فقد دلت على أنَّ تعليم مهارات الحياة حسب النهج الإسلامي له تأثيرٌ ملحوظٌ على التقلص من مدى الكآبة والقلق لدى النساء المصابات باختلالاتٍ نفسية مزمنة، ومن شأنه أن يعتمد كوسيلةٍ علاجيةٍ مناسبةٍ إلى جانب العلاج بالعقاقير للمصابين بهذا النوع من الأمراض النفسية.

كلمات مفتاحية: مهارات الحياة، الرؤية الإسلامية، الكآبة، الاضطراب، القلق، الاختلالات النفسية.

صياغة معيار اختبار أولى للطمأنينة النفسية في رحاب الزواج المتقوّم على التعاليم الإسلامية

سلمان نعمتى / حائز على شهادة ماجستير في علم النفس الأسرى - مؤسسة الإمام الخمينى للتعليم والبحوث

salmannemati@gmail.com

محمد رضا أحmedi / أستاذ مساعد في فرع علم النفس - مؤسسة الإمام الخمينى للتعليم والبحوث m.r.Ahmadi313@gmail.com

رحيم ناروئي نصري / أستاذ مساعد في فرع علم النفس - مؤسسة الإمام الخمينى للتعليم والبحوث

narooeinorsati@gmail.com

الوصول: ٥ ربيع الأول ١٤٣٦ - القبول: ٥ رمضان ١٤٣٦

الملخص

الهدف من تدوين هذه المقالة هو صياغة معيار اختبار أولى للطمأنينة النفسية في رحاب الزواج المتقوّم على التعاليم الإسلامية، وقد اعتمد الباحثون على منهج بحثٍ توصيفيٍ لأجل جمع مبادئ هذه التعاليم، وذلك وفق أسلوب استقرائيٍ في تقييم مدى اعتبار المعيار المشار إليه، وأما الوسيلة المعتمدة في هذه الدراسة إلى جانب الاختبار الثابت مسبقاً، فهي عبارةٌ عن استبيانٍ حول الحالة الجذرية للاضطراب المطروح من قبل سبيليرغر. نتائج البحث أثبتت أنَّ توفير المنتطلبات المالية والإشاع الجنسي والعاطفى مع الإيمان المناسب والمتناسب للأزواج، تعدُّ أربعة عوامل أساسية في تحقق الطمأنينة النفسية لديهم؛ وقد تمَّ تأييد مدى اعتبار البنية المذكورة من قبل الخبراء في الشأن، كما أنَّ مدى اعتبار البنية فقد ثبت على أساس حساب معدل الترابط فى المعيار المطروح في المقالة وفق استبيان الحالة الجذرية للاضطراب المطروح من قبل سبيليرغر بمستوى ٠٠٥، كما أنَّ اعتبار البنية فقد بلغ درجة الاعتبار المطلوب عن طريق حساب مستوى الترابط لكلَّ واحدٍ من الاختبارات الفرعية على أساس الدرجة الكلية، كما أنَّ الاختبارات الفرعية الأخرى بلغت هذه الدرجة المطلوبة. إضافةً إلى ذلك فقد تمَّ تأييد صحة مدى اعتبار الاختبار من خلال تطبيقه على عينة بحثٍ مكونةٍ من ١٠٨ أشخاصٍ اعتماداً على ترتيب ألفا كرونباخ ويبلغ ما مستواه ٠٩٢٤.

كلمات مفتاحية: الاختبار الأولي، الطمأنينة النفسية، الزواج، المصادر الإسلامية، الطمأنينة في الحياة الزوجية.

دراسة تحليلية حول التفاؤل وبيان مكانته في ترسیخ أسس الأسرة

sharifi9021@yahoo.com

كاظمیره شریفی / حائزه علی شهاده ماجستير فی علوم القرآن والحدیث - جامعة اصفهان

a.parcham88@yahoo.com

أعظم برجم / استاذة مشاركة فی فرع علوم القرآن والحدیث - جامعة اصفهان

fatehizadeh@gmail.com

مریم السادات فاتحی زاده / استاذة مشاركة فی فرع الاستشارة - جامعة اصفهان

الوصول: ٢٠ صفر ١٤٣٦ - القبول: ١١ شعبان ١٤٣٦

الملخص

رغم التطور السريع والمتناهی للتقنية والإمکانیات الرفاهیة فی العصر الحدیث، إلا أنَّ الأسرة تواجه أزمات محدثة، إذ لیست لدیها رؤیةٌ صائبةٌ حول سلوکیات مقریبیها والحوادث التي تواجهها بحیث تنظر إلی هذه القضايا بتساؤلٍ حينما تقيیم مختلف المسائل والمشاكل التي تطرأً علیها. التفاؤل یعتبر أحد العوامل المؤثرة فی ترسیخ أسس الأسرة، ومن هذا المنطلق قامت الباحثات بتدوین المقالة التي بین يدی القارئ الكريم بالاعتماد علی عددٍ من الدراسات التي أجريت فی مجال علم النفس وبعض المصادر الإسلامیة، حيث تطرّقن إلی دراسة وتحليل التفاؤل وبيان أهمِّ مقوماته وسلطن الضوء علی دوره فی تعزیز مكانة الأسرة إلی جانب بيان المتغيرات المرتبطة به علی هذا الصعید. وأمام نتائج البحث فقد أشارت إلی أنَّ التفاؤل یرتکز علی التفات الإنسان إلی الجوانب الإيجابیة فی الحياة وطرح تفسیرٍ صائبٍ لسلوک الآخرين مع توقع نتائج إيجابیة؛ لذا فهو متقوّمٌ علی الرؤیة والتفسیر الإيجابیین للقضايا ذات الصلة، وهذا النمط من التفكیر فی التعليم الإسلامیة یستند إلی عقیدة التوحید.

كلمات مفتاحیة: التفاؤل، ترسیخ أسس الأسرة، علم النفس، الإسلام.

العلاقة البسيطة والمتعلقة الجوانب للمعتقدات الدينية والقساوة النفسية والحماية الاجتماعية المدركة على ضوء الرشد بعد الحادثة في المرضى المصابين بداء التصلب اللويحي

salemi85@yahoo.com

كذلك صفورة سالمي / طالبة دكتوراه في فرع علم النفس - جامعة الشهيد جمران / أهواز

على رضا رشيدی / أستاذ مساعد في فرع الاستشارة - جامعة الرازى

عادلة زهتاب نجفي / طالبة دكتوراه في فرع علم النفس - جامعة الإمام الصادق

أفروز سید موسوی / طالبة دكتوراه في فرع علم النفس - جامعة الإمام الرضا

الوصول: ١٣ ربیع الاول ١٤٣٦ - القبول: ١١ شعبان ١٤٣٦

الملخص

الهدف من تدوين هذه المقالة هو دراسة العلاقة البسيطة ومتعددة الجوانب لمتغيرات المعتقدات الدينية والقساوة النفسية والحماية الاجتماعية المدركة على ضوء الرشد بعد الحادثة لدى المصابين بداء التصلب اللويحي في مدينة طهران، وعينة البحث اشتملت على ١٠٠ مصاب بهذا المرض النفسي تم اختيارها اعتماداً على الموارد المتوفّرة في متناول اليد. اعتمد الباحثون في هذه المقالة على أربعة استبيانات هي التدين والقساوة النفسية ومقاييس متعددة الجوانب للحماية الاجتماعية المدركة والرشد بعد الحادثة. ولأجل تحليل معطيات الدراسة، استنادوا إلى معدل الترابط البسيط ومعدل ريجرسون متعددة الجوانب؛ حيث أفادت النتائج أنه من الممكن التعرّف على طبيعة الرشد بعد الحادثة على أساس متغيرات المعتقدات الدينية والتعقيد النفسي والحماية الاجتماعية المدركة على ضوء الرشد بعد الحادثة بذاته.

كلمات مفتاحية: الرشد بعد الحادثة، المعتقدات الدينية، القساوة النفسية، الحماية الاجتماعية المدركة.

دراسة مقارنة حول العلاقة بين الذهن المعنوي والاضطراب والكآبة لدى طلاب المرحلة الثانوية على أساس الخلفية الدراسية

طاهره سهريابيان / طالبة دكتوراه في فرع علم النفس - جامعة لرستان
ntahmasebipour@yahoo.com

میرفضل الله میردیکوند / أستاذ مساعد في فرع علم النفس بجامعة العلامة الطباطبائی
mirfazlolah@yahoo.com

الوصول: ٣ ربيع الثاني ١٤٣٦ - القبول: ٢ شوال ١٤٣٦

الملخص

الهدف من تدوين هذه المقالة هو إجراء دراسة مقارنة حول العلاقة بين الذهن المعنوي والاضطراب والكآبة لدى طلاب فرع المعارف والعلوم الإسلامية وسائر المراحل الدراسية، وعينة البحث اشتملت على ٣٨ طالباً في الفرع المذكور و ١٩٦ طالباً في مختلف الفروع الدراسية في المرحلة الرابعة من الدراسة الثانوية بمدينة خرم آباد - المنطقة الثانية في دائرة التربية - حيث تم اختيار العينة بشكل عشوائي متعدد المراحل. اعتمدت الباحثة على ثلاثة استبيانات هي الذهن المعنوي الناصري واضطراب باك وكآبة غولديبرغ، وأما النتائج فقد تم تحليلها وفق معدل ريجرسون المتعدد المستويات، وأثبتت أنَّ الاضطراب في كل المجموعتين متتحقق بشكلٍ معتبرٍ على أساس عامل التحمل في الذهن المعنوي، كما أنَّ الكآبة متتحقق لدى سائر الطلاب وفق التحمل والعفو في فرع المعارف والعلوم الإسلامية بناءً على عوامل التحمل والتجارب المعنوية، في حين أنَّ عامل التحمل كان متتحققاً بشكلٍ أفضل؛ إذ هذه العوامل لدى طلاب الفرع المشار إليه أكثر تحققاً.

كلمات مفتاحية: الذهن المعنوي، الاضطراب، الكآبة، الطلاب.

دراسة مقارنة حول القلق من الموت والشعور بالوحدة

والتعلق بالله تعالى بين المصابين بداء السرطان والأمراض القلبية، وبين الأصحاء

zahed@uma.ac.ir

عادل زاهد بابلان / أستاذ مشارك في فرع العلوم التربوية - جامعة المحقق الأرديلي

شيدا برقى / حائزة على شهادة ماجستير في علم النفس - جامعة المحقق الأرديلي

الوصول: ١٤٣٦ صفر ٦ - القبول: ٦ شعبان ١٤٣٦

الملخص

الهدف من تدوين هذه المقالة هو إجراء دراسة مقارنة حول القلق من الموت والشعور بالوحدة والتعلق بالله تعالى بين المصابين بداء السرطان والأمراض القلبية، وبين الأصحاء. نطاق البحث اشتمل على ٦١٢ شخصاً مصاباً بداء السرطان و ٢١٠ أشخاص مصابين بداء القلب و ٤٠ شخصاً من الأصحاء، وللتعرف على معطيات هذه الدراسة طرح الباحثان استبياناً دوّنه تاميلر حول القلق من الموت، واستبيان UCLA حول الشعور بالوحدة، واستبيان حول الله تعالى دوته كلٌّ من باك ومكدونالد. الإحصائيات التي تم التوصل إليها عن طريق تحليل التباين أحادى المتغيرات للاستبيانات الثلاثة، بعد تصحيحها حسب طريقة بونفريونى دلت على وجود اختلافٍ في معدل التباين لهذه المتغيرات الثلاثة للفئات المذكورة. وأما نتائج الاختبار المتعاقب LSD فقد دلت على أنَّ معدل مرتب الشعور بالوحدة لدى المصابين بداء السرطان موجودٌ بشكلٍ يغمقُ معدل المصابين بداء القلب والأصحاء؛ في حين أنَّ معدل مرتب التعلق بالله تعالى عند المصابين بداء السرطان والقلب أكثر منه لدى الأصحاء. كما أنَّ معدل مرتب القلق من الموت لدى المصابين بداء السرطان أعلى نسبةً من المصابين بداء القلب والأصحاء.

كلمات مفتاحية: الشعور بالوحدة، القلق من الموت، التعلق بالله تعالى، داء السرطان، داء القلب.

دراسة تحليلية حول الذهن المعنوي والعمل

بالمعتقدات الدينية على ضوء تنظيم الإثارة المعرفية لدى النساء الحوامل

كـلـيـنـيـتـهـدـىـ مـحـمـدـىـ كـنجـانـىـ / حـائـزـةـ عـلـىـ شـهـادـةـ مـاجـسـتـرـ فـىـ عـلـمـ النـفـسـ - مـعـهـدـ الـلـوـمـ الـعـلـمـيـ فـىـ طـهـرـانـ

bentolhoda_mohammadi@yahoo.com

محمد علي مظاهري / أستاذ في فرع علم النفس - جامعة الشهيد بهشتى

mahmoodhaidari@yahoo.com

محمود حيدري / أستاذ مساعد في فرع علم النفس - جامعة الشهيد بهشتى

على رضا مرادي / أستاذ في فرع علم النفس - جامعة الخوارزمي

الوصول: ١٩ ربيع الاول ١٤٣٦ - القبول: ٨ رمضان ١٤٣٦

الملخص

الهدف من تدوين هذه المقالة هو تقييم مستوى العلاقة بين الذهن المعنوي والعمل وفق المعتقدات الدينية على ضوء الإثارة المعرفية لدى النساء الحوامل في مدينة طهران، وهي من سُنُخ الدراسات التوصيفية وطبيعة الترابط، حيث اعتمد الباحثون فيها على عينة البحث المتوفرة والتي شملت ٤٠٠ امرأة حامل، حيث أجرين عن استبيانات مدونة حول تنظيم الإثارة المعرفية، والتقرير الذاتي للذهن المعنوي الذي وضعه كينغ، والعمل وفق المعتقدات الدينية. نتائج البحث أثبتت وجود ارتباط معتبر بين تنظيم الإثارة المعرفية مع الذهن المعنوي والعمل بالمعتقدات الدينية وأسس الترابط؛ كما أشارت إلى أن العمل بالمعتقدات الدينية مرتبط بالذهن المعنوي وينظم الإثارة المعرفية في أعلى مستوى، كذلك دلت على أن امتلاك شخصية ذات معنى لها ارتباط بأسس العمل بالمعتقدات الدينية والعمل بالواجبات وترك المحرمات، وهذا الارتباط ينضم الإثارة المعرفية. ومن دلالاتها الأخرى وجود علاقة معتبرة بين الذهن المعنوي والعمل بالمعتقدات الدينية لدى النساء الحوامل. كلمات مفتاحية: تنظيم الإثارة المعرفية، الذهن المعنوي، العمل بالمعتقدات الدينية، النساء الحوامل.

Beliefs with the Cognitive Emotion Regulation Among Pregnant Women

✉ Bent al-Hoda Mohammadi Kanjani / MA in psychology, Tehran science faculty. bentolhoda_mohammadi@yahoo.com

Mohammad Ali Mazaheri / Professor of psychology, Shahid Beheshti University

Mahmood Heidari / Assistant professor of psychology, Shahid Beheshti University mahmoodhaidari@yahoo.com

Alireza Moradi / Professor of psychology, Kharazmi University

Received: 2015/01/11 – **Accepted:** 2015/06/26

Abstract

The purpose of the present paper is examining the relationship between spiritual intelligence and adherence to religious obligations with cognitive emotion regulation among the pregnant women in Tehran. This descriptive study is a correlation. Using the available sample, 400 pregnant women completed cognitive emotion regulation, King's spiritual intelligence self-report and adherence to religious obligations' questionnaires. The findings show that there is a significant and positive correlation between cognitive emotion regulation and spiritual intelligent and adherence to religious beliefs and their components. Adherence to religious obligations and a higher spiritual intelligence guarantees efficient cognitive emotion regulation. Among spiritual intelligence components, personal meaningfulness among the components of adherence to religious obligations and avoiding unlawful deeds predict cognitive emotion regulation. Also there is a positive significant relationship between spiritual intelligence and adherence to religious obligations among pregnant women.

Key words: cognitive emotion regulation, spiritual intelligence, adherence to religious beliefs, pregnant women.

A Comparative Study of the Death Anxiety, Loneliness and Attachment to God among the People with Cancer, People with Heart Diseases and Healthy People

Adel Zahed Babolan/ Associate professor of Educational sciences department, Mohaqiq Ardabili University
zahed@uma.ac.ir

Sheida Borghi/ MA in psychology, Mohaqiq Ardabili University

Received: 2014/12/08 – **Accepted:** 2015/05/26

Abstract

The current study has been done to discover a comparison between death anxiety, loneliness and attachment to God among the people with cancer, people with heart disease and healthy people. The statistical population include 612 people with cancer, 210 people with heart diseases and 40 healthy people. To collect the data, Templar death anxiety, UCLA loneliness and Beck and McDonald's questionnaires were used. The statistics related to the three analysis of one-variable variance showed a significant difference in averages of all three variables after Bonferroni's correction. LSD follow-up test results show that the average score of the loneliness among people with cancer is significantly higher than people with heart disease and healthy people. The average score of the attachment to God among the people with cancer and the people with heart diseases is higher than that of healthy people. Also the death anxiety average score of the people with cancer is significantly higher than the people with heart disease and healthy people.

Key words: loneliness, death anxiety, attachment to God, cancer, heart disease.
The Relationship of the Spiritual Intelligence and Adherence to Religious

A Comparative Analysis of the Relationship of the Spiritual Intelligence Factors with Anxiety and Depression among High School Students Based on Their Field of Study

Tahereh Sohrabian / PhD student in psychology, Lorestan University

ntahmasebipour@yahoo.com

Fazlolah MirdrikVand / Assistant professor of psychology

mirfazlolah@yahoo.com

Received: 2015/01/25 – Accepted: 2015/07/20

Abstract

The present study seeks to analyze the relationship between spiritual intelligence factors with anxiety and depression among the students majoring in Islamic sciences and the students of other majors. The sample includes 38 students majoring Islamic sciences and 196 students of other majors who were in the fourth grade of high school in Khorram Abad (district 2). They were chosen by the method of multi-stage cluster sampling. Naseri spiritual intelligence questionnaire, Beck's anxiety questionnaire and Goldberg's depression questionnaire were used in this study. According to the analysis of multiple regression, anxiety was significantly predictable in both groups by patience (in spiritual intelligence). Also, depression was predictable by patience and forgiveness in Islamic sciences group and it was predictable by patience and spiritual experiences in other students. However, patience is a stronger predictor. Also in the case of the students majoring Islamic sciences these factors are stronger predictors.

Keywords: spiritual intelligence, anxiety, depression, students.

The Simple and Complex Relationship of the Religious Beliefs, Psychological Hardness and Realized Social Support with Post- Traumatic Growth among the People with MS

✉ **Safoora Salemi**/ PhD student of psychology, Chamran University s_salemi85@yahoo.com

Alireza Rashidi/ Assistant professor in the department of counceling, Raazi University

Adeleh Zahtab Najafi/ PhD student of psychology, Imam Reza (p.b.u.h) University

Seyyedeh Afrozeh Seyyed Mousavi/ PhD student of psychology, Imam Reza (p.b.u.h) University

Received: 2015/01/05 – **Accepted:** 2015/05/31

Abstract

The purpose of the present study is to explore the simple and complex relationship of religious beliefs, psychological hardness and realized social support with post-traumatic growth among the people with MS in Tehran. The sample includes 100 people with MS who were chosen by convenience sampling. Religion questionnaire, psychological hardness questionnaire, realized social support multi-faceted scale and post-traumatic growth questionnaire were used. To analyze the data simple correlation coefficient and multi-variant regression were used. The findings show that post-traumatic growth is predictable through the variables of religious beliefs, psychological hardness and realized social support.

Key words: post-traumatic growth, religious beliefs, psychological hardness, realized social support.

Optimism and Its Position in Strengthening Family Ties

✉ **Monireh Sharifi** / MA in Quranic sciences, Isfahan University

sharifi9021@yahoo.com

Azam Parcham / Associate professor of Quranic sciences, Isfahan University

a.parcham88@yahoo.com

Maryam Sadat Fatehi Zadeh / Associate professor of consulting, Isfahan University

Received: 2014/12/14 – **Accepted:** 2015/05/31

fatehizadeh@gmail.com

Abstract

Nowadays, despite the rapid advancement of technology and welfare, family ties have faltered. They do not have a correct attitude towards events and others` behaviors and pessimistically explore the events around them. Optimism is one of the factors that can stabilize families. The current study aims at analyzing optimism and its aspects and different components, defining its role in stabilizing the families and analyzing the variants related to optimism by reviewing some of the psychological studies and other Islamic sources. The findings show that optimism is based on; paying attention to the positive aspects of life, presenting correct decisions from others` behaviors and expecting good results and positive interpretations. This kind of ideology from the point of Islam is based on monotheism.

Key words: optimism, strengthening family ties, psychology, Islam.

Conducting a Thorough Test on the Peace of Mind Brought by Marriage in Islamic Resources

✉ Salman Nematī/ MA in psychology, IKI

salmannemati@ymail.com

Mohammad Reza Ahmadi/ Assistant professor of psychology, IKI

m.r.Ahmadi313@Gmail.com

Rahim Narouei Nosrati/ Assistant professor of psychology, IKI

narooeinosrati@Gmail.com

Received: 2014/12/28 – Accepted: 2015/06/23

Abstract

This study aims at conducting a thorough test on spouses' peace of mind based on Islamic sources. To collect the teachings of Islam, a descriptive method is used. To assess the reliability and validity of the scale, the survey method was used. Along with self-made instruments used in the test, state-trait anxiety inventory (STAI) is used also. Findings indicate that the financing, and satisfying the sexual needs, emotional connection and spouses` faith are four main factors in spouses` peace of mind. Test validity was confirmed by certified experts. The criterion validity by calculating the correlation coefficient with the scale state-trait anxiety scale are significant at the 0.05 level. Construct validity, the correlation of each of the subscales and the total score and subscales correlated with each other desirably. Reliability also runs the tests on a sample of 108 men and Cronbach's alpha of 0.924.

Key words: thorough test, peace of mind, marriage, Islamic sources, the peace brought by marriage.

The Survival Skills Training Based on an Islamic Approach and its Effect on the Depression, Anxiety and Stress among the Women with Chronic Psychiatric Disorders

✉ **Rasoul Soleimani Najaf Abadi**/ MA in clinical psychology, Isfahan University soleimany.r@gmail.com
Alireza Chubgin/ MA in psychology, Razi University choobginmahmood@gmail.com
Maryam Ghaderi Najaf Abadi/ MA in psychology, Azad University of Khurasgan ghaderimesbah@yahoo.com
Mahboobeh Hadadi/ BA in psychology, PNU Isfahan rasol_soleimani@yahoo.com

Received: 2015/03/26 – **Accepted:** 2015/09/13

Abstract

The present paper is concerned with the survival skills training based on an Islamic approach and its effects on the depression, anxiety and stress among the women with chronic psychiatric disorders. This semi-experimental study is done by pre-test and a post-test. The sample includes the women who visited Parastou Rehabilitation Institute for mental illnesses in Najaf Abad since the winter of 1392. Randomly 24 women were placed in the two groups of experiment and control by the method of available sampling. The results of covariance analysis show that after controlling the scores of pre-tests, there is a significant difference between the scores of depression, anxiety and stress in post-test stage ($P<0/01$). Based on the research results survival skills with an Islamic approach is effective in decreasing the depression, anxiety and stress among the women with chronic psychiatric disorders and can be used as a medical interferer for these aforementioned cases.

Key words: survival skills, Islamic approach, depression, anxiety, stress, chronic psychiatric disorders.

Abstracts

The Effect of Self-Examination Skills Training on Moral Commitment and Self-Control among Female Students

✉ **Karim Savari** / Associate Professor of Educational Psychology, PNU

K_Svari@pnu.ac.ir

Rasoul Abdipour / MA in Family Counseling, Azad University of Ahvaz

Received: 2015/03/17 – Accepted: 2015/08/09

Abstract

The present research aims to investigate the efficiency of self-examination skills training on moral commitment and self-control among the female students attending in high schools located in Ahvaz education administration, district 1, at academic year 2013-2104. The sample size was consisted of 40 subjects (20 people assigned to experimental group and 20 people treated as control). They were selected through randomized multistage sampling out of the whole statistical population. The tools used include Savari's Self-control Questionnaire (2013) and Sevari's Moral Commitment Questionnaire (2102). The method was semi-empirical and was conducted as pretest-posttest with control group. The experimental group received an education program for 9 sessions, 90 minutes each (a session in a week). The results from multivariate variance analysis and one-way variance analysis tests showed that the education of self-examination skills was effective on moral commitment and self-control of the students. In this research, the significant level is $\alpha=0/05$.

Key words: self-examination, moral commitment, self-control.

Table of Contents

The Effect of Self-Examination Skills Training on Moral Commitment and Self-Control among Female Students / Karim Savari / Rasoul Abdipour.....	5
The Survival Skills Training Based on an Islamic Approach and its Effect on the Depression, Anxiety and Stress among the Women with Chronic Psychiatric Disorders / Rasoul Soleimani Najaf Abadi / Alireza Chubgin / Maryam Ghaderi Najaf Abadi / Mahboobeh Hadadi.....	17
Conducting a Thorough Test on the Peace of Mind Brought by Marriage in Islamic Resources / Salman Ni'mati / Mohammad Reza Ahmadi/ Rahim Narouei Nosrati.....	41
Optimism and Its Position in Strengthening Family Ties / Monireh Sharifi / Azam Parcham / Maryam Sadat Fatehi Zadeh.....	61
The Simple and Complex Relationship of the Religious Beliefs, Psychological Hardness and Realized Social Support with Post-Traumatic Growth among the People with MS / Safoora Salemi / Alireza Rashidi / Adeleh Zahtab Najafi / Seyyedeh Afrozeh Seyyed Mousavi	85
A Comparative Analysis of the Relationship of the Spiritual Intelligence Factors with Anxiety and Depression among High School Students Based on Their Field of Study / Tahereh Sohrabian / Fazloulah MirdrikVand	97
A Comparative Study of the Death Anxiety, Loneliness and Attachment to God among the People with Cancer, People with Heart Diseases and Healthy People / Adel Zahed Babolan/ Sheida Borghi	109
Beliefs with the Cognitive Emotion Regulation Among Pregnant Women / Bent al-Hoda Mohammadi Kanjani / Mohammad Ali Mazaheri / Mahmood Heidari / Alireza Moradi.....	125

In the Name of Allah

Ravanshenasi va Din

A Quarterly Journal of Psychological inquiry

Vol.10, No.2

Summer 2017

Concessionary: *Imam Khomeini Educational and Research Institute (IKI)*

Manager: *Mohammad Naser Saqae Bi-Ria*

Editor in chief: *Mohammad Reza Ahmadi*

Executive manager: *Sajad Solgi*

Translation of Abstracts: *Language Department of IKI*

Page Setup: *Mahdi dehghan*

Editorial Board:

■ **Hujjat-ul Islam Dr. Mohammad Reza Ahmadi:** *Assistant Professor, IKI*

■ **Hujjat-ul Islam Ali Reza Arafai:** *Associate Professor, Research Institute of Hawza Wa Danishgah*

■ **Dr. Qulam Ali Afruz:** *Professor, Tehran University*

■ **Dr. Muhammad Karim Khoda panahi:** *Professor, Beheshti University*

■ **Hujjat-ul Islam Dr. M. J. Zarean:** *Assistant Professor, Mustafa International University*

■ **Hujjat-ul Islam Dr. N.Saghaye Biria:** *Assistant Professor, IKI*

■ **Hujjat-ul Islam Dr. Abas Ali Shameli:** *Assistant Professor, Mustafa International University*

■ **Hujjat-ul Islam Seyyid Muhammad Qaravi:** *Assistant Professor, Research Institute of Hawza Wa Danishgah*

■ **Dr. Ali Fathi Ashtiani:** *Professor, Baqiat Allah Medical University*

Address:

IKI

Jomhori Eslami Blvd

Amin Blvd., Qum, Iran

PO Box: 37185-186

Tel: +982532113480

Fax: +982532934483

<http://nashriyat.ir/SendArticle>

www.iki.ac.ir & www.nashriyat.ir